

**Leto 2006
skozi prizmo
Grosupeljskih
odmevov**

Komentar

stran **18**



Glasilo prebivalcev občine Grosuplje - letnik XXXIII - številka 1-2 / Januar - Februar 2007

O komu/čemu pišemo?

Ob slovenskem kulturnem prazniku o denarju



stran **3**

Kdo nosi Zlati ključ Grosupljega?



stran **36**

Naša prihodnost je čisto okolje

Koncem oktobra je bil med 29 kandidati izbran za direktorja Javnega komunalnega podjetja Grosuplje Tomaž Rigler.



Tomaža Riglerja je lani oktobra skupščina Javnega komunalnega podjetja Grosuplje imenovala za direktorja. Z njim smo se pogovarjali med drugim o tekočih dejavnostih podjetja, pa tudi o načrtih, ki jih bodo skupaj z občino Grosuplje ter sosednjima občinama Dobrepolje in Ivančna Gorica izvajali v naslednjih letih. Predvsem pa nas je v zvezi s tem zanimalo, kako bodo reševali problematiko odlaganja komunalnih in drugih nevarnih odpadkov, ter tudi kako naj bi razširili javno kanalizacijsko omrežje. Še posebej smo se pomudili ob vprašanju



obnove in dograditve čistilne naprave pod Slivniškim hribom. Dotaknili pa smo se tudi vprašanja, kako naj bi zamenjali več kot 20 km vodovodnih azbestoznih cevi in kdaj bodo v baze podatkov predali kataster gospodarske javne infrastrukture. In nenazadnje: spregovorila sva tudi o poslovnem objektu na pokopališču v Grosupljem, ki ga bodo zgradili v naslednjih mesecih.

Pogovarjal sem se **Jože Miklič**.
Nadaljevanje na strani 9.

SERVIS IN PRODAJA KOLES **SCHWINN**
SKI servis **SCOTT USA**
super ugodne cene **HH** **GHOST**
starih modelov **YE** **TBS**
YELLOW CARD **BH BIKES**
Sprinter
CYCLES ŠKERLJ
Pod gozdom c. IV/20
Tel.: 01/7861 875, 01/7871 482 GSM 041/668 788

Julija
slovenska prevajalska agencija
MODRA ŠTEVILKA
080 80 23
www.julija.si
PREVAJANJE
v 80 jezikov
SODNO OVERJENI
prevodi
Prule 19, Ljubljana

DOBRO JE ZNATI PRISLUHNI SOČLOVEKU

JOŽI VIDMAR PRIPOVEDUJE SVOJO ZGODBO POČASI IN PRETEHTANO. NA SOGOVORNIKA DELUJE NEKOLIKO ZADRŽANO, A HKRATI POMIRJAJOČE. JE TISTE VRSTE ČLOVEK, KI MU JE BLIŽJA VLOGA POSLUŠALCA KOT PRIPovedovalca. RAZLOG JE MOGOČE TUDI V POSEBNOSTI NJENEGA DELA. ZAPOSLENA JE V PEKARNI GROSUPLJE, NA ODDELKU NAROČIL. NJENO DELO JE PRIPRAVA IN POSREDOVANJE NAROČIL ZA TRGOVINE PO CELOTNI SLOVENIJI.

“Moje delo je sprejemanje vsakodnevnih naročil, izdajanje računov, tiskanje dobavnic za šoferje ... Ob uri, ko so vsa naročila zbrana, izpišem dobavnice in jih razdelim po posameznih regijah. Potem so na vrsti naročila za proizvodnjo kruha, sladkega in slanega peciva ter naročila, ki jih posredujem v skladišče in pakirnico,” o svojem delu pove Joži.

“Naročila sprejemamo dnevno. Zgodaj zjutraj in pozno popoldne ni telefonskih klicev. Takrat lahko naredim preostale tekoče zadeve. Drugače je to težje. Potem sem bolj ali manj vezana na telefonski aparat in računalnik. Danes so pač glavne stvari telefoni, faksi in elektronska pošta. Brez tega si svojega dela ne morem predstavljati. Sploh ne vem, kako je bilo mogoče delati včasih brez teh modernih pripomočkov,” med smehom pove Joži.


**Pekarna
Grosuplje**

NAREJENO Z LJUBEZNIJO



Natančnost in občutek za poslušanje sogovornika sta odliki Joži Vidmar.

Pri njenem delu je nadvse pomembna natančnost. “Posebej pazljiv moraš biti pri datumih. Na računalniku je izpisan tekoči datum, naročila pa sprejemamo za dan vnaprej. Stranko je treba dobro poslušati. Najprej ti povedo sprotne naročila, čez dan pa večkrat pride do popravkov. Naročila pobirajo tudi nekateri šoferji in jih je potrebno uskladiti s temi, ki jih dobimo mi v pekarni. Če se na našem oddelku zmotimo, potem bo cela proizvodnja delala narobe,” še pristavi Joži.

Njeno delo je vezano na trgovine po celotni Sloveniji. Stranke so stalni naročniki, s katerimi se Joži nadvse dobro razume. V Pekarni Grosuplje pa večkrat priskoči na pomoč tudi pri organizaciji nekaterih degustacij, sprejemov in sponzorskih dogodkov.

V prostem času si Joži zaželi, da bi se čas ustavil vsaj za trenutek. Posebno uživa ob praznikih, ki jih najraje preživlja s svojimi najbližjimi. Takrat postreže s Sadnim kruhom, narejenim v “njeni” pekarni.



Sadni kruh Joži najraje postreže v krogu domačih.

Ob slovenskem kulturnem prazniku o denarju



Jože Miklič

Letošnji slovenski kulturni praznik bomo praznovali v Grosupljem še nekoliko bolj slovesno kot druga leta, saj se bo odprla nova knjižnica. O knjižnici smo že kar nekaj pisali v Odmevih in verjetno se tudi v bodoče dogajanju v njej ne bomo izneverili.

Kultura pa ni povezana samo na kulturne objekte, kulturno dediščino, kulturne dejavnosti in kulturnike, temveč je mnogo širša stvar, ki zajame vsakega posameznika in narod (ali tudi širšo skupnost narodov) na kateremkoli področju. Nedvomno je tudi odnos do denarja eden od prepoznavnih elementov kulture, ki še posebej velja za narod ali skupino narodov.

Že Nikolaj Kopernik je o temeljih za obstoj države menil, da je denar ena od temeljnih vrednot za njen obstoj. »Čeprav obstaja nešteto število nesreč, zaradi katerih običajno oslabijo kraljestva, kneževine in republike, pa so po mojem mnenju najpomembnejše naslednje štiri: državljanski razdor, umrljivost, neplodnost zemlje in razvrednotenje denarja. Prve tri so tako samoumevne, da ni nikogar, ki jih ne bi poznal, četrto pa, ki se tiče denarja, so opazili in se z njo ukvarjali le redki in še to zgolj najpametnejši duhovi, ker ne izbruhne naenkrat, pač pa polagoma in na prikrit način spodkopuje temelje republik.«

Slednjemu delu njegove ugotovitve smo bili Slovenci v zadnjih 100 letih kar nekajkrat priča in verjetno smo k temu nekaj tudi sami prispevali. Tisti redki Slovenci, ki so se rodili še pred prvo svetovno vojno in se približujejo stotim letom, so že preživeli kar precej zamenjav denarja na Slovenskem. Zato se najprej na hitro sprehodimo skozi to zanimivo in pestro zgodovino.

Že od Marije Terezije naprej so na Slovenskem uporabljali goldinarje, nato od leta 1892 krone. Po prvi svetovni vojni so v državi Srbov Hrvatov in Slovencev do januarja 1919 uporabljali posebej požigosane avstrijske krone (samo bankovce). Leta 1920 so nato sledili kronsko-dinarski bankovci, na katerih je bil tudi francoski napis, saj so slovanski narodi poleg prijateljavanja z Rusi in

ostalimi slovanskimi narodi veliko dali tudi na francosko kulturo. Le-te pa so nato 1923 zamenjali dinarji kraljevine Jugoslavije. Pri tem je še posebej treba povedati, da je Beograd leta 1920 določil za Slovence menjalno razmerje 4:1, kar je bilo nasproti ostalim v takratni državi zelo neugodno in je povzročilo še dodatno krizo v takratnem medvojnem slovenskem gospodarstvu.

Med drugo svetovno vojno so Italijani na (Primorsko), Dolenjsko in v osrednjo Slovenijo z okupacijo s seboj prinesli tudi lire, po njihovem propadu pa so Nemci razširili iz Štajerske in Gorenjske tudi na nekdanje italijansko okupacijsko območje reichmarke. V letu 1944 so na Slovenskem bile v uporabi tudi Rupnikove lire. Istočasno je predsedstvo SNOS ustanovilo Denarni zavod Slovenije, ki je izdal lirske bone.

Prav tako so že leta 1944 v Beogradu natisnili prve »partizanske« dinarje, ki so jih nato razširili po vsej DF Jugoslaviji. Leta 1966 so dinarjem ob reformah odrezali dve ničli in jih preimenovali v nove dinarje. Nato smo doživeli vsako leto vedno večjo inflacijo zaradi vzporedne ekonomije, ki jo je izvajala komunistična partijska elita z nelegalnim tiskanjem denarja. Predvsem zaradi tega je denar izgubljal vrednost in niti nova Markovičeva reforma, ki je dinarju ponovno odstrigla štiri ničle, ni pomagala. Država je bredla v več kot 1000 % letno inflacijo, še več – celo dnevna inflacija je dosegla 100 %. Tako je tudi zaradi tega dokončno razpadla.

Lansko leto smo praznovali 15 let od osamosvojitve Slovenije. Kmalu po osamosvojitvi smo dobili slovenski tolar. Takrat se je govorilo tudi o drugih imenih za novo slovensko valuto. Med njimi je bila večini Slovincem še najbližja lipa, a ni bila izbrana, ker jo parlament v zboru združenega dela in družbenopolitični zbor nista potrdila. Zato so na koncu potrdili ime tolar. Tolarji pa so bili v Evropi znani že nekaj stoletij. Prvič so se pojavili leta 1518 na Češkem in so bili nato v anglosaksonskem območju na višku v 16.



in 17. stoletju, uporabljali pa so jih tudi v Avstriji kot konvencijski denar (1 tolar je veljal 2 goldinarja do leta 1892).

Slovenci smo po osamosvojitveni vojni uvedli začasne bone, ki so prišli v obtok na osnovi Zakona o uporabi denarne enote Republike Slovenije 8. oktobra 1991, ko je prenehal veljati brionski moratorij. Menjava med dinarjem in »slovenskimi boni« je bila 1:1. S tem pa so se začele priprave za izdelavo "pravega" slovenskega denarja. Novi slovenski tolarški bankovci naj bi prišli v obtok že junija 1992, a so predstavniki Vlade RS in Banke Slovenije ta datum prestavili na 30. september 1992.

Leta 1995 je slovenski tolar postal

mednarodno konvertibilen, 28. junija 2005 pa je vstopil v sistem ERM II, kar je pomenilo dveletno čakalno dobo za vstop v evro območje.

Slovenija je podobe na evro kovancih zbrala z javnim natečajem, na katerem je bil izbran projekt Miljenka Licula, Maje Licul in Janeza Boljke. Na natečaju je sodelovalo 132 udeležencev, ki so poslali 699 motivov. Na kovancih so bili upodobljeni France Prešeren, Primož Trubar, Triglav, lipicanec, Plečnikov načrt parlamenta, sejalec, knežji kamen in štokljka. Evro bankovci pa veljajo za vso Evropsko unijo enaki.

Slovenija je kot edina nova članica in kot prva predstavila kovance z novo sprednjo in hrbtno stranjo, zato so za zbiralce še posebej zanimivi. Estonija, Ciper in Latvija imajo tri različne podobe, Slovaška pa šest. Z uvedbo evra so šli v pokoj slovenski tolarji – 143 ton bankovcev in 710 ton kovancev v vrednosti 800 milijonov evrov. 1. 1. 2007 je v obtok prispelo tisoč ton kovancev v vrednosti 80 milijonov evrov ter 75 ton bankovcev v vrednosti 850 milijonov evrov. Slovenske evrske kovance so skovali na Finskem.

Kakorkoli že, zdaj je na Slovenskem uveden spet nov denar, ki bo krožil tudi med več kot 320 milijoni Evropejci od severa do juga in od vzhoda do zahoda (Približno 180 milijonov Evropejcev uporablja še vedno svoje nacionalne valute). Finančni minister Andrej Bajuk je ob uvedbi evra dejal, da menjamo dobro za boljše, predsednik vlade Janez Janša pa, da nam evro prinaša

veliko poenostavitev in da bomo tako kot s tolarjem znali Slovenci pametno ravnati...

Dodal bi le, da bomo pametno tudi morali ravnati, saj nam kot majhnemu narodu brez posebnih naravnih bogastev ne preostane drugega. Na slovenskem tolarškem bankovcu za 20 SIT je bil upodobljen Janez Vajkard Valvasor. Čeprav ni bil po rodu Slovenec, je za deželo Kranjsko napravil izjemno veliko. Njegov je tudi zapis v latinščini *dulcis ex labore fructus* (sladek je sad minulega dela), kar velja tudi za denar. Kaj pa bomo o našem novem denarju Slovenci zapisali na svoje srce (od koder izvira lahko najlepša kultura) pa bomo najbrž šele čez nekaj let.

Pri tem spomnimo še na drugo plat denarja, ki jo poznamo kot pripadniki zahodne civilizacije in kulture prav tako že več tisočletij. V Svetem pismu piše »Prišla je tudi neka uboga vdova in je vrgla dva novčiča ...« (Mr 12, 42). Menim, da te zgodbe dovezetnim ljudem, ki imajo posluh do sočloveka, ni potrebno ponavljati, drugim pa tudi zgodbe o pretiranem pehanju za denarjem itak ne bodo zalegle. Ali pač? Spomnimo pa jih vseeno lahko, da pri Bogu velja drugačen denar: dobrota, širokosrčnost, dobronamerna solidarnost, človečnost... Takega denarja pa na srečo še ne kujejo v nobeni kovačnici, niti ne tiskajo v nobeni tiskarni.

Vseeno pa vse najboljše zaželimo novemu slovenskemu denarju, pa da bi po pameti z njim ravnali!

Primerjava med drobižem prej in zdaj, ko je vreden precej več.



= 88,80 tolarjev



= 929,80 tolarjev

Umaknjene točke z dnevnega reda

3. redna seja Občinskega sveta Občine Grosuplje, 20. december 2006
Nekatere točke so bile preuranjeno uvrščene v gradivu na dnevni red, saj občinski svet v novi sestavi do 3. seje še ni uspel imenovati vseh pristojnih komisij in odborov.

Jože Miklič

Nekateri svetniki z različnih političnih sredin so na 3. seji Občinskega sveta Občine Grosuplje predlagali umik nekaterih točk dnevnega reda. **Dušan Hočevar** (SDS), **Zdenka Cerar** (LDS) in **Janez Dolinšek** (SLS) so predlagali umik točke Osnutek sprememb in dopolnitev Statuta Občine Grosuplje. Dušan Hočevar je pojasnil, da točka ni bila uvrščena na dnevni red v skladu s postopkom, ki ga predvideva veljavni statut, Zdenka Cerarjeva pa je nadalje obrazložila, da je bil šele en dan pred sejo občinskega sveta izoblikovan predlog o novi statutarno pravni komisiji, ki bo začela lahko delovati šele po potrditvi na tej seji občinskega sveta.

Dolinšek je poleg predloga za umik omenjene točke dodal še nekatere druge in pri tem dodatno predlagal, da bi v izogib dolgim razpravam raje predhodno gradivo na komisijah dobro pripravili in ga šele nato dali v razpravo in glasovanje. Ker do takrat ni bil imenovan niti odbor za prostor, je predlagal (če ni nujno, da se morajo sprejeti na tej seji) tudi umik točk, ki so bile predvidene za spremembo izhodiščne cene za izračun sorazmernega dela stroškov opremljanja stavbnega zemljišča izven območja urejanja stavbnega zemljišča, pa tudi umik točke o vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča ter točko o pridobitvi in odtujitvi zemljišč. Med razpravo pa se je za umik z dnevnega reda približala tudi točka, ki je govorila o spremembah in dopolnitvah odloka o ureditvenem načrtu Komunalna deponija Špaja dolina, saj je Dušan Hočevar menil, da je tematika pri tej točki zelo obširna in strokovna in bi jo moral predhodno obravnavati odbor za prostor, kar je bilo nenazadnje pomotoma zapisano tudi v samem gradivu za občinski svet.

Po utemeljitvah župana **Janeza Lesjaka** (ki se je skliceval na kontinuiteto dela, redne postopke in da je 14 sedanjih svetnikov že bilo v predhodnem svetu občinskega sveta) in direktorja občinske uprave **Marka Podvršnika** je Janez Dolinšek nato umaknil svoj predlog, naj bi se ne odločalo že na tej seji občinskega sveta o izhodiščni ceni

za izračun sorazmernega dela stroškov opremljanja stavbnega zemljišča izven območja urejanja stavbnega zemljišča in o vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča, pa tudi o pridobitvah in odtujitvah zemljišč ter o ureditvenem načrtu za komunalno deponijo v Špaji dolini.

O spremembi statuta moramo bralcem v informacijo dodati, da gre pri spreminjanju Statuta občine tudi za že precej dolgo znani zaplet okoli umestitve romskega svetnika v Občinski svet Občine Grosuplje, ki ga je predvidel Zakon o lokalni samoupravi, pa ga nato občinski svet v prejšnji sestavi kljub trikratni uvrstitvi na dnevni red ni sprejel kljub odločbi Ustavnega sodišča Republike Slovenije. Podvršnik je menil, da je občinska uprava dolžna izvajati zakonodajne postopke, zato so to točko predlagali na dnevni red. Iz njegove obrazložitve je bilo možno še dodatno razbrati, da je bila v prvi različici ob sprejemanju zakona o romski skupnosti občina Grosuplje izvzeta iz zakona, ki je predvideval romskega svetnika, v zadnji različici pa se je »na ta seznam« spet uvrstila. Prav zato so na občini menili, da naj bi občinski svet v novi sestavi čim prej odločal o tej problematiki. K tej problematiki pa se je v razpravo vključil tudi mag. **Božo Predalič**, ki je v obrazložitev citiral pravniško obrazložitev, kako naj bi se vodili postopki pri sprejemanju statuta, ki je najvišji pravni akt v občini – kot ustava za državo.

Svetniki so nato z dnevnega reda soglasno z 20 glasovi umaknili točko o spremembi statuta, nekoliko manj soglasno (z enim glasom v prid večine) pa so umaknili tudi točki o pridobitvah in odtujitvah nepremičnin. Ostale točke o spremembah cen ter ureditvenem načrtu Špaje doline (k tej točki je dodatno obrazložitev utemeljil tudi novi direktor Javnega komunalnega podjetja Grosuplje **Tomaž Rigler** – več v prispevku o spremembah in dopolnitvah ureditvenega načrta Špaja dolina) pa so ostale na dnevnem redu. Na koncu so svetniki tako popravljen dnevni red v celoti potrdili z 20 glasovi.

Grosupeljski skavti so prinesli luč miru županu in občinskim svetnikom.



Tudi letos so grosupeljski skavti prinesli luč miru iz Betlehema občinskim svetnikom in županu in jim uvodoma prebrali letošnjo poslanico Razprodaja miru, ki je govorila o podarjanju miru drug drugemu in iskanju luči vsakega posameznika. Živimo v morju strahu in brezperspektivnosti, ki se kljub velikemu sodobnemu napredku skozi tisočletja ni izboljšal. Zato: Čim več podariš nasmehov, dobre volje... več dobiš nazaj.

Župan **Janez Lesjak** je v imenu občinskega sveta in v osebno ime-nu poleg voščila za božič in novo leto dodal še nekaj besed. Med drugim je prepričan, da bo ta luč tudi v našem okolju izpolnila svoje poslanstvo.

Jože Miklič

Potrditev mandata Sonji Boh

Ker je **Janez Lesjak** poleg županske kandidature kandidiral tudi na listi LDS, je ob potrditvi za župana na listi LDS imela pravico do svetniškega mesta v občinskem svetu **Sonja Boh** iz Zg. Slivnice, pošta Šmarje-Sap. Pravno obrazložitev v zvezi s tem je podal **Marko Podvršnik**, mag. **Božo Predalič** (SDS) pa je povedal, da je o tem odločala tudi komisija za volitve in imenovanja in je Bohovo soglasno potrdila. Prav tako so svetnico potrdili soglasno z 19 glasovi tudi občinski svetniki. Ga. Sonja pa se je ob potrditvi svetnikom zahvalila za zaupanje in upa, da bo lahko sodelovala tam, kjer bodo skupaj lahko naredili čim več dobrega in lepega za občino Grosuplje.

Jože Miklič

CERO - Center za ravnanje z odpadki - komunalna deponija Špaja dolina:

Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o ureditvenem načrtu Komunalna deponija Špaja dolina

3.redna seja Občinskega sveta Občine Grosuplje, 20. december 2006

Jože Miklič

IZ GRADIVA ZA SEJO:

V gradivu je bilo med drugim pojasnjeno, da je bil za območje Komunalne deponije Špaja dolina ureditveni načrt sprejet v letu 1998, gradbeno dovoljenje pa je bilo izdano leta 1999. CERO - center za ravnanje z odpadki Špaja dolina obratuje od leta 2001 (s pilotnim poljem pa že od leta 1998) za potrebe občin Ivančna Gorica, Grosuplje in Dobropolje.

Območje Komunalne deponije leži večinoma na območju občine Grosuplje, manjši - SZ del pa sega v območje občine Ivančna Gorica. Zgrajen je deponijski prostor odpadkov za 1. in 2. fazo ter pripadajoči tehnološki objekti in potrebna infrastruktura.

Pobuda za spremembo in dopolnitev ureditvenega načrta je posredoval upravljalec deponije Javnega komunalnega podjetja Grosuplje že v decembru 2005. Z namero pa je bila v januarju 2006 seznanjena tudi skupščina Javnega komunalnega podjetja Grosuplje, v kateri je sodeloval poleg grosupeljskega župana **Janeza Lesjaka** in ivanškega župana **Jerneja Lampreta** tudi (takratni) župan Dobropolja **Anton Jakopič**.

Razlogi za spremembe so namenjeni izboljšanju stanja deponije, napredku tehnoloških procesov ter v spremenjeni področni zakonodaji zbiranja in ravnanja z odpadki, ki se ji je treba prilagoditi, če hočemo kandidirati na razpisih Ministrstva za okolje in prostor in EU. Trenutno se odpadne vode čistijo na deponiji, po spremembi pa se bodo le-te čistile na Centralni čistilni napravi Grosuplje.

Župana občine Ivančna Gorica in Grosuplje sta sprejela program priprave odloka v juliju 2006. Pred tem je bila pridobljena Odločba Ministrstva za okolje in prostor, da v postopku ni potrebno izvesti celovite presoje vplivov na okolje v skladu z Zakonom o varstvu okolja -1 in je zato postopek potekal po skrajšani različici. Koncem septembra in v začetku oktobra lani je potekala tudi 15 dnevna javna razgrnitev v obeh občinah, pripomb pa na obeh razgrnitvah ni bilo. V novembru so bila na dopolnjen predlog dana tudi mnenja nosilcev urejanja prostora.

DODATNE OBRAZLOŽITVE:

Vodja urada za prostor **Mojca Lovšinova** je

še posebej poudarila, da si na občini želijo čim prej sprejeti odlok. Načrtovane so manjše spremembe poti in potrebni objekti za delovanje sodobne komunalne deponije. V obrazložitev gradiva k tej točki pa sta se vključila tudi direktor projektantskega podjetja Topos d.o.o. Dolenjske Toplice in novi direktor Javnega komunalnega podjetja Grosuplje **Tomaž Rigler**.

Med drugim so predvideni nadstrešek nad že obstoječo kompostarno, premestitev kompaktorja v primernejšo garažo, pa tudi nadstrešek za odpadke, ki se odpeljejo na druge deponije, pa objekt, v katerem bodo pod streho lahko razgrajevali odpadno belo tehniko ter ureditev posebnega mesta za odpadke iz zdravstva. Na dnu deponije pa je treba urediti še objekt za lovljenje odpadnih in izcednih vod.



Gradivo za ureditveni načrt Komunalna deponija Špaja dolina so obrazložili direktor Topasa, vodja občinskega urada za prostor in direktor JKP Grosuplje.

RAZPRAVA NA OBČINSKEM SVETU:

Svetniki so ob tej točki imeli kar nekaj tehne razprave.

Franc Stibernik (LDS) je vprašal, kakšne so izcedne vode. Ali so v njih morda težke kovine? Ali bomo takšne izcedne vode vozili na osrednjo čistilno napravo, ki ni prilagojena? **Mihaela Kadunca** (NSI) pa je v zvezi z izcednimi vodami zanimalo, kako je s temi vodami ob nalivih.

Jože Intihar (LDS) je menil, da bi morali ob načrtu napisati tudi finančne vrednosti predvidenih del ter, da bi bilo treba oceniti,

koliko denarja občani zberemo s taksami ob plačilu vode. Nadalje je še menil, da bi morali pripraviti načrt, kako povečati čistilno napravo pod Slivniškim hribom, ki bo dovolj velika in primerna. Nadalje je vprašal tudi, kako je z odpadki iz zdravstva.

Anton Perme (SLS) je na začetku sicer projekt pohvalil, a dodal kar nekaj pobud predvsem za zaščito bližnjih prebivalcev. Ob začetku pogovorov za izgradnjo te komunalne deponije je bilo bližnjim krajanom obljubljeno, da bodo tukaj deponirani samo komunalni odpadki. V zadnjem času se na deponiji zbirajo azbestni odpadki. Ker obstaja bojazen, da se bodo ti odpadki zbirali iz širšega okolja, naj se to strokovno kontrolira in omogoči zbiranje le za občane iz občin Grosuplje, Ivančne Gorice in Dobropolja. Nadalje je predlagal, naj bi se izcedne vode odvajale kar po cevovodu na čistilno napravo, saj bo z leti tudi odvajanje postalo predrago, hkrati pa bi lahko rešili tudi kanalizacije po bližnjih vaseh. Za ogrevanje in električno energijo je predlagal, naj se preveri možnosti uporabe bioplina. S tem bi reševali tudi zrak v okolici. Če pa ta možnost ne bo izkoriščena, naj bi poskrbeli za mletje lesne biomase v sekance, ki bi jih uporabili za kurjavo. V nadaljevanju je opozoril tudi na ureditev ceste in javne razsvetljave, saj je zaradi povečanega prometa čez Sp. Blato v zgodnjem jutranjem času že prišlo do dveh smrtnih nesreč.

Janez Dolinšek (SLS) pa je kljub njegovim zagotovitvam, da je ta deponija ena od boljših v Sloveniji, povedal, da je na svojem bližnjem travniku ob deponiji opustil košnjo, saj je vonj sena popolnoma drugačen. Zato meni, da bo treba še kar nekaj stvari na komunalni deponiji postoriti.

ODGOVORI:

Direktor Javnega komunalnega podjetja Grosuplje **Tomaž Rigler** je zagotovil, da vo-zijo na čistilno napravo s predhodno analizo, v prihodnje pa bodo speljane prek cevovoda na čistilno napravo pod Slivniškim hribom (hkrati se bo omogočilo tudi priključke kanalizacij iz bližnjih vasi). Čistilna naprava se bo iz sedanjih 10.000 E povečala na 18.- do 20.000 E (kar ne bo vključno z vsemi živalmi vred zadostovalo

za vsa naselja v občini Grosuplje – o.p.). Intiharju je dejal, da se letno zbere približno 55 mio sit (nekaj manj kot 230.000 €) na leto od pobranih taks. Ocenjujejo pa, da bodo investicijo 1,75 mio € lahko izvedli v osmih do desetih letih. Načrt pripravlja podjetje Hidroinženiring skupaj z ministrstvom in je v zaključni fazi. Kandidirajo na evropska sredstva iz »porečja Krke«. V projektu sodeluje skupaj 23 občin, Grosuplje pa je med petimi, ki je v zaključnem postopku. Glede nevarnih odpadkov je dejal, da deponija ni namenjena za zbiranje le-teh, temveč zagotavljajo le njihovo sprejemanje in ločevanje, nato pa jih odvažajo v zbirne centre. V zvezi z azbestnimi odpadki je zagotovil, da je območje tudi po uredbi, ki je bila sprejeta na državni ravni, določeno samo za izpostavljene tri »domače« občine. Cena je določena in znaša 66,76 € (16.000 sit) za 1 t pripeljanih azbestnih odpadkov. Glede bioplina je postavljena bakla, ki izgoreva, vendar bo najbrž še kar nekaj časa trajalo, da bo tega plina dovolj za praktično izrabo. Bolj smiselna bi bila po njegovem uporaba lesnih sekancev, vendar kar precej tega materiala porabijo za strukturni dodatek organskim odpadkom. Zdravstveni odpadki so pripeljeni v Špajo dolino, tu se termično obdelajo in nato spet odpeljejo v dogovorjene zbirne centre. Kar se tiče razmetanih odpadkov v okolici, pa je povedal, da to večinoma počnejo Romi, ki režejo varovalne ograje, napadajo celo varnostnike in vlačijo iz deponije zanje

zanimive odpadke. Dodal je še, da sta bila v zadnjem času brutalno napadena dva varnostnika, zato so morali povečati stroške varovanja in patroliranja. Pri tej ugotovitvi je Perme predlagal, naj bi razmislili o zaposlitvi Romov na deponiji.

POMEMBNO VPRAŠANJE!

Janez Pintar (SDS) pa je dodatno ugotavljal, da bo biološko čiščenje nedvomno ustrezalo zahtevam. Zanimalo pa ga je, kako bo urejeno kemično čiščenje izcednih vod, predvsem čiščenja težkih kovin, saj se z razredčenjem zadeve ne sanirajo, ker količina problematičnih snovi kljub vsemu ostane enaka. Ali bo vse to nato »speljeno« na Radensko polje, v Naturo 2000 in v življenjski prostor nasploh? Direktor JKP je na to vprašanje vendarle priznal, da je ta del čiščenja problematičen na vseh čistilnih napravah v Sloveniji. Težke kovine se usedajo v blatu. Kam odložiti blato? Rešitev je souporaba bioodpadkov, ki bi »pomagala« sušiti blato, (ali pa se le-tega suši na »centrifugah« - o.p.). Takšno blato pa je šele pripravljeno za odvoz. Kam? Ta trenutek država še nima rešitve. Iz Ljubljane vozijo v Avstrijo in na Madžarsko. Za zdaj pa ga v Grosupljem v dovoljenih količinah odlagajo na komunalno deponijo. V Ljubljani naj bi v bodoče naredili sežigalnico za to osušeno blato. Če bo ta njihova rešitev sprejeta, bo Grosuplje moralo stopiti v stik z Ljubljano.

Zvišanje cene komunalnega prispevka

Sklep o izhodiščni ceni za izračun sorazmernega dela stroškov opremljanja stavbnega zemljišča izven območja urejanja stavbnega zemljišča za občino Grosuplje. - 3. redna seja Občinskega sveta Občine Grosuplje, 20. 12. 2006

Direktor občinske uprave **Marko Podvršnik** je svetnikom pojasnil, da je v 5. členu Odloka o plačilu sorazmernega dela stroškov za pripravo in opremljanje stavbnega zemljišča na območju občine Grosuplje izven območja urejanja stavbnega zemljišča za občino Grosuplje določeno, da občinski svet 31. 12. določi novo ceno na podlagi dviga cen življenjskih stroškov potrebščin. V decembru so tako predvidevali 2,61 % in bo tako komunalni prispevek znašal 2.124.941,00 sit oziroma 8.867,22 €.

Svetniki so novo ceno komunalnega prispevka potrdili brez razprave s 15 glasovi.

Jože Miklič

Irena Kogovšek ponovno imenovana za ravnateljico Osnovne šole Brinje Grosuplje.

1. 1. 2007 je nastopila novi mandat dose-danja ravnateljica Osnovne šole Brinje Grosuplje Irena Kogovšek. 14. 10. 2006 je bil objavljen razpis v časopisu Šolski razgledi za ravnateljico, na katerega se je prijavila samo navedena kandidatka Irena Kogovšek, iz Velike Loke 43, pošta Grosuplje, roj. 21. 4. 1960, po izobrazbi pa univ. dipl. def. logopedin-ja. Vlogo je obravnaval Svet OŠ Brinje na svoji seji 26. 10. 2006, k imenovanju je 5. 12. 2006 dal soglasje tudi minister dr. Milan Zver, vlogo pa je obravnavala tudi komisija za volitve in imenovanja. Občinski svet je brez razprave soglasno z 19 glasovi sprejel pozitivno mnenje k imenovanju Irene Kogovšek na mesto ravnateljice javnega vzgojnoizobraževalnega zavoda Osnovna šola Brinje Grosuplje v mandatu 2007–2011.

Jože Miklič

Začasno financiranje Občine Grosuplje za prvo tromesečje 2007

3. redna seja Občinskega sveta Občine Grosuplje, 20. december 2006

Vodja urada za gospodarstvo, družbene dejavnosti in finance **Jelka Kogovšek** je k tej točki pojasnila, da zaradi lokalnih volitev in zaradi spremembe Zakona o financiranju občin večina občin še nima sprejetega proračuna za leto 2007. Zato je treba za prve tri mesece uvesti začasno financiranje. Občina na tej podlagi lahko izplačuje samo tekoče stroške oziroma za proračunske postavke, ki so bile že sprejete za leto 2006, lahko pa porabi v teh treh mesecih samo toliko sredstev, kolikor jih je porabila v preteklem letu.

S tem občinska uprava občinski svet samo informira in svetniki o informaciji ne glasujejo. Hkrati je Kogovškova omenila, da bodo osnutek proračuna za leto 2006 in 2007 posredovali že na prvi naslednji seji.

Jože Miklič

Nadomestilo za stavbno zemljišče dražje za 2,62 odstotkov.

Sklep o vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju občine Grosuplje - 3. redna seja Občinskega sveta Občine Grosuplje, 20. december 2006

Zadnja sprememba cene nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju občine Grosuplje je bila uveljavljena 1. 1. 2006 in je znašala za poslovne prostore 0,431 sit/m², za stanovanjske prostore pa 0,593 sit/m². Z dvigom cen življenjskih stroškov so svetniki za 2,61 % povečali tudi ceno temu izvornemu občinskemu davku. Tako znaša nova cena nadomestila za poslovne prostore 0,442 sit/m² ali 0,00184 €, za stanovanjske prostore pa 0,608 sit/m² oziroma 0,00254 €. Svetniki so sklep sprejeli s 14 glasovi, cena pa bo (je) začela veljati s 1. 1. 2007.

Jože Miklič

Imenovanje občinskih odborov in komisij

3. redna seja Občinskega sveta Občine Grosuplje, 20. december 2006

Opomba: Oznaka ? pri imenu pomeni, da je član odbora strankarsko neopredeljen oziroma njegova pripadnost uredništvu ni znana.

Jože Miklič

Na 3. seji Občinskega sveta Občine Grosuplje so svetniki potrdili nekatere stalne občinske komisije in odbore za mandat 2006–2010. Predloge za člane odborov in komisij so predhodno obravnavali na komisiji za volitve in imenovanja pod vodstvom mag. **Boža Predaliča** (SDS), ki je uvodoma povedal, da so se o vseh imenih za posamezne odbore v komisiji za volitve in imenovanja dobro uskladili in v zadovoljstvo vseh dogovorili, kar je potrdila tudi **Zdenka Cerarjeva** (LDS).

Odbori in komisije delujejo kot posvetovalni organi občinskega sveta v skladu z občinskim statutom in poslovníkom.

Nadzorni odbor

Tomaž Škrjanec (SDS), roj. 17. 12. 1975, Brinje cesta I/4, Grosuplje,
Jožefa Jereb (LDS), roj. 11. 3. 1946, Brezje pri Grosupljem 78, Grosuplje,
Mirko Pavič (SD), roj. 9. 9. 1953, Kovačičeva cesta 4, Grosuplje,
Jožef Polajžer (N.SI), roj. 3. 3. 1942, Ponova vas 43, Grosuplje,
Karmen Škufca (?), roj. 29. 12. 1973, Ponova vas 43, Grosuplje,
Predsednika bodo imenovali na svoji prvi seji. Naknadno smo izvedeli, da so za predsednico nadzornega odbora imenovali ekonomistko **Karmen Škufca**.

Statutarno-pravna komisija

Zdenka Cerar (LDS), roj. 17. 9. 1941, Stritarjeva cesta 5, Grosuplje, predsednica,
Mag. **Božo Predalič** (SDS), roj. 4. 2. 1957, Prečna pot 2, Grosuplje, podpredsednik,
Božidar Gabrijel (LDS), roj. 2. 3. 1944, Jurčičeva cesta 16, Šmarje-Sap,
Janez Kozlevčar (N.SI), roj. 12. 7. 1954, Podgorica pri Podtaboru 8, Grosuplje,
Andrejka Grlič (?), roj. 6. 10. 1961, Ljubljanska cesta 67, Grosuplje,
Nevenka Zaviršek (SD), roj. 19. 10. 1952, Trdinova cesta 13, Šmarje-Sap,
Metka Štrubelj (SLS), roj. 31. 1. 1986, Paradišče 9, Šmarje-Sap.

Odbor za družbene dejavnosti

Janez Pintar (SDS), roj. 13. 12. 1967, Adamičeva cesta 6, Šmarje-Sap, predsednik,
mag. **Breda Škrjanec** (LDS), roj. 26. 12. 1960, Adamičeva cesta 11, Grosuplje, podpredsednica,
Mojca Globokar Anžlovar (SDS), roj. 2. 2. 1980, Luče 38b, Grosuplje,
Mihael Hočevnar (SDS), roj. 28. 2. 1981, Tlake 15, Šmarje-Sap,
Lojze Verbajš (SDS), roj. 5. 12. 1961, Čušperk 3a, Grosuplje,
Boris Legan (LDS), roj. 2. 9. 1975, Seliškarjeva cesta 20, Grosuplje,
Bojan Zupančič (SD), roj. 19. 1. 1972, Obrtniška cesta 18, Grosuplje,
Janez Kozlevčar (N.SI), roj. 12. 7. 1954, Podgorica pri Podtaboru 8, Grosuplje,
Janez Dolinšek (SLS), roj. 25. 6. 1956, Peč 6, Grosuplje.

Odbora za prostor, komunalno infrastrukturo in ekologijo

Dušan Hočevnar (SDS), roj. 6. 3. 1975, Tlake 15, Šmarje-Sap, predsednik,
Franc Štibernik (LDS), roj. 24. 11. 1943, Pod gozdom cesta IV/17, Grosuplje, podpredsednik,
mag. **Božo Predalič** (SDS), roj. 4. 12. 1957, Prečna pot 2, Grosuplje,
Zvonka Milojevič (SD), roj. 3. 6. 1953, Brezje pri Grosupljem 83, Grosuplje,
Anton Perme (SLS), roj. 3. 10. 1956, Praproče pri Grosupljem 1, Grosuplje,
Peter Strajnar (?), roj. 14. 5. 1977, Tlake 14, Šmarje-Sap,
Andrej Struna (neodvisni), roj. 26. 12. 1954, Sela pri Šmarju 1 a, Grosuplje,
Dejan Vuga (LDS), roj. 23. 8. 1969, Adamičeva cesta 3a, Grosuplje,
Janez Tomažin (N.SI), roj. 17. 12. 1968, Veliki Vrh pri Šmarju 2, Šmarje-Sap.

Odbor za gospodarstvo

Mihael Kadunc (N.SI), roj. 25. 9. 1948, Mala vas pri Grosupljem 22, Grosuplje, predsednik,

Jože Intihar (LDS), roj. 3. 3. 1944, Pod gozdom cesta VII/6, Grosuplje, podpredsednik,

Lojze Verbajš (SDS), roj. 5. 12. 1961, Čušperk 3a, Grosuplje,

Urša Leah Predalič (SDS), roj. 29. 12. 1984, Prečna pot 2, Grosuplje,

Barbara Godec (LDS), roj. 4. 11. 1979, Brinje cesta I/51, Grosuplje,

Gregor Podržaj (SDS), roj. 28. 9. 1970, Petrovo 13, Grosuplje,

Stanislav Stopar (SDS), roj. 7. 11. 1962, Maistrova ulica 2, Grosuplje,

Franc Dobnikar (SD), roj. 28. 1. 1967, Pod gozdom cesta VI/12, Grosuplje,

Alojzij Kastelic (?), roj. 4. 3. 1937, Veselova cesta III/7, Grosuplje.

Odbor za mednarodne odnose

Zdenka Cerar (LDS), roj. 17. 9. 1941, Stritarjeva cesta 5, Grosuplje, predsednica,

Dr. **Peter Verlič** (SDS), roj. 13. 12. 1962, Tlake 22c, Šmarje-Sap, podpredsednik,

Bojan Zupančič (SD), roj. 19. 1. 1972, Obrtniška cesta 18, Grosuplje,

Darko Starc (N.SI), roj. 5. 11. 1964, Prečna pot 7, Grosuplje,

Iztok Vrhovec (SLS), roj. 10. 11. 1976, Jakhlova cesta 13, Grosuplje,

Komisija za vloge in pritožbe, peticije in poravnave

Božidar Gabrijel (LDS), roj. 2. 3. 1944, Jurčičeva cesta 16, Šmarje-Sap, predsednik,

Anton Perme (SLS), roj. 3. 10. 1956, Praproče pri Grosupljem 1, Grosuplje,

Uroš Meden (N.SI), roj. 26. 8. 1977, Polica 44, Grosuplje.

Komisija za poimenovanje ulic in naselij

Mihael Kadunc (N.SI), roj. 25. 9. 1948, Mala vas pri Grosupljem 22, Grosuplje, predsednik,

Franc Štibernik (LDS), roj. 24. 11. 1943, Pod gozdom cesta IV/17, Grosuplje, podpredsednik,

Mihael Hočevnar (SDS), roj. 28. 2. 1981, Tlake 15, Šmarje-Sap,

Urša Leah Predalič (SDS), roj. 29. 12. 1984, Prečna pot 2, Grosuplje,

Lojze Verbajš (SDS), roj. 5. 12. 1961, Čušperk 3a, Grosuplje,

Sonja Boh (LDS), roj. 26. 4. 1948, Zgornja Slivnica 17, Šmarje-Sap,

Matej Rački (?), roj. 26. 9. 1979, Pod gozdom cesta IV/2, Grosuplje,

Miha Smrekar (SDS), roj. 22. 9. 1952, Preska 30, Grosuplje,

Stanko Žvegla (SD), roj. 7. 4. 1951, Podgorica pri Šmarju 11, Šmarje-Sap,

Jakob Müller (?), roj. 1. 3. 1941, Jakhlova cesta 14a, Grosuplje.

Informacije, pobude in vprašanja svetnikov – ter odgovori

3. redna seja Občinskega sveta Občine Grosuplje, 20. december 2006

Jože Miklič

Pohvala promociji. Izboljšanje turizma?

Mag. **Breda Škrjanec** (LDS) je pohvalila na mizo priloženo promocijsko gradivo Svet, poln naravnih lepot in starožitnosti, **Dušan Hočevar** (SDS) pa je ob pohvali dodal, da naj bi tudi v občinskem svetu poizkušali kaj več napraviti na grosupeljskem turizmu, saj so večinoma potenciali še vedno neizkoriščeni. Pri tem naj dobi ustrezno mesto tudi novi odbor za gospodarstvo.

Na kaj in kako se zaračuna komunalni prispevek?

Jože Intihar (LDS) je vprašal v zvezi z dvigom cene komunalnega prispevka, ki so ga svetniki brez razprave predhodno že potrdili. Zanimalo ga je, na kakšno parcelo oziroma na kaj je bil izračunan objavljeni znesek nove cene komunalnega prispevka. **Marko Podvršnik** je pojasnil, da objavljeni znesek ne velja tam, kjer se območja urejajo z zazidalnim ali ureditvenim načrtom

in se sprejme tudi program opremljanja ter ocena, kakšna infrastruktura je potrebna. Na podlagi teh ocen se nato razdeli stroške in plača komunalni prispevek. Izven teh območij pa pride v poštev objavljena cena, ki so jo svetniki določili za novo vrednost komunalnega prispevka za 150 m² stanovanjske površine. Če v posameznih območjih ni vse potrebne infrastrukture, so možne še dodatne olajšave. Le-te pa so možne tudi tam, kjer so domačini s soglasjem krajevnih skupnosti vlagali v to infrastrukturo.

Slabo delo dimnikarjev?

Janez Kozlevčar (N.SI) je povedal, da je od občanov dobil pred kratkim tri telefonske klice v zvezi slabim delom dimnikarjev oziroma delavcev Energetskega servisa iz Ljubljane, ki je pooblaščen za izvajanje dimnikarskih storitev v občini Grosuplje. Zanimalo ga je, kaj ta občinska koncesija zajema, saj delavci pišejo različne račune za pregled, za čiščenje in za meritve? V dveh primerih se je celo izkazalo, da dim-

nikarji niso strokovnjaki za popravilo peči. S Kozlevčarjevo pobudo se je strinjal tudi **Jože Intihar** (LDS) in menil, da bi morala biti tudi na tem področju konkurenca. Kozlevčarju je odgovoril župan **Janez Lesjak** in dejal, da je vsako leto na novo tudi nekaj teh pripomb v zvezi s tem. Poleg dolžnosti, ki jih imajo občani po Zakonu iz varstva pred požari, je župan spomnil tudi na to, da lahko občani zahtevajo predhodno cenike teh storitev za primere, ki občane zanimajo. **Marko Podvršnik** pa je dodal, da je zdaj po zakonu to v rokah države, ni pa še dokončno rešeno v zvezi z državnimi razpisi. Zato tudi prihaja do različnih komplikacij, saj občina to delo nadzira le še posredno. Če bodo občani imeli še kakšna vprašanja, naj se obrnejo na občinski urad za komunalno infrastrukturo ali pa kar na tržno inšpekcijo.

Zgled

Mihael Hočevar (SDS) je svetnike seznanil, kako so v občinskem odboru SDS pripravili internetno stran, kjer si lahko vsi ogledajo njihovo gradivo.

Marko Podvršnik je obljubil, da bodo po novem letu poizkušali storiti nekaj takega tudi na občinski upravi.

Ali ne bo ustanovljenega odbora za kmetijstvo?

Anton Perme (SLS) je ugotavljal, da na seji med imenovanjem odborov in komisij ni bilo imen za odbor za kmetijstvo, po njegovem pa je problematika v kmetijstvu vedno večja in bi že zaradi tega morali imeti na občini tudi ta odbor.

Na to pobudo je župan **Janez Lesjak** predlagal mag. **Božu Predaliču** (SDS), naj kot vodja komisije za volitve in imenovanja sproži postopek za imenovanje tega odbora, kar je Predalič že ob tej točki tudi storil.

Vzrok za smeti sredi vasi

Janez Dolinšek (SLS) - Na podeželju je v večini vasi urejeno skupinsko zbiranje odpadkov. Zdaj pa imajo namesto lepo urejenih vaških jeder na teh lokacijah skupinska smetišča. Predlaga, naj se tudi na podeželju uvede individualni odvoz smeti.

Župan **Janez Lesjak** meni, da bo Javno komunalno podjetje pristopilo k predlaganim rešitvam takoj, ko bo možno, saj je območje vseh treh občin sorazmerno veliko, kar povzroči tudi več zapletov v zvezi z lokacijami zabojsnikov, pa tudi specialnih tovarnjakov za odvoz odpadkov nimajo dovolj.

Sledila so božično-novoletna voščila svetnikov in svetnic ter župana, župan pa je nato vse prisotne povabil na kozarček in zakusko.

NIKO MIHIČINAC K.D.

NEPREMIČNINE

KOLODVORSKA 3, 1290 GROSUPLJE

TEL.: 01-786 56 60, FAX: 01-786 56 65

GSM: 041-405 258

SMS: 405258@LINUX.MOBITEL.SI

E-MAIL: NIKO@MIHICINAC-NEPREMICHINE.SI

URL: WWW.MIHICINAC-NEPREMICHINE.SI

Če želite svojo nepremičnino VARNO prodati, podariti, izročiti ali jo pridobiti, vam priporočamo, da se o svoji nameri prej POSVETUJETE PRI NAS!

Naša prihodnost je čisto okolje

Koncem oktobra je bil med 29 kandidati izbran za direktorja Javnega komunalnega podjetja Grosuplje Tomaž Rigler.

Nadaljevanje s 1. strani.

Jože Miklič

Grosupeljski odmevi: Najprej, Tomaž Rigler, Vas prosim, da našim bralcem poveste nekaj o sebi, svoji zaposlitvi in imenovanju za direktorja, kdaj se je to zgodilo?

Tomaž Rigler: Otroštvo sem do sedmega leta preživel v Ortneku pri Ribnici, od koder izvirata moja starša. Leta 1970 smo se preselili na Škofljico, od leta 1993 pa skupaj z ženo Janjo in hčerkama Tjašo in Urško živimo v Grosupljem. Sredi lanskega julija smo se vselili v novo stanovanjsko sososko Sončni dvori v Brezju pri Grosupljem, v novo in zelo prijetno stanovanje. V Javnem komunalnem podjetju Grosuplje sem zaposlen dvaindvajseto leto. Do imenovanja sem delal na mestu vodje sektorja za vodo. Koncem leta 2005 je direktor Janez Skarlovnik zbolel in napovedal daljšo odsotnost. V tem času sem po pooblastilu skoraj celo leto vodil tekoče posle družbe. Na njegovo željo in ob podpori županov Janeza Lesjaka, Jerneja Lampreta in Antona Jakopiča ter zaposlenih delavcev Javnega komunalnega podjetja Grosuplje sem se odločil za prijavo na razpisano delovno mesto direktorja družbe. Skupščina družbe me je konec oktobra lani izbrala izmed 29 kandidatov in me imenovala za direktorja za dobo štirih let.

Grosupeljski odmevi: Javno komunalno podjetje Grosuplje deluje v našem prostoru že od 1965? Na katerih področjih ste v njem delali?

Tomaž Rigler: Res je, leta 2005 smo svečano proslavili 40 let uspešnega delovanja grosupeljske komunale. V času šolanja na Gradbeni tehnični šoli v Ljubljani – smer nizke gradnje, sem bil deležen kadrovske štipendije Komunalnega podjetja Grosuplje, ki ga je tedaj vodil Anton Krašovec, prvi in dolgoletni izjemno uspešni direktor. Po končani srednji šoli sem se zaposlil v Komunalnem podjetju Grosuplje na mestu gradbenega delovodje v enoti operative, ki sta jo tedaj vodila Janez Lužar, in po njegovem odhodu Jože Kozinc. Prvo večje gradbišče sem kot vodja

gradbišča prevzel leta 1983, ob gradnji vodovoda Sevnik. Uveljavljena strokovnjaka iz komunalne enote, Bojan Škoda in Marija Starc, sta me seznanila z razvojem in upravljanjem vodopreskrbnih sistemov. Tako sem leta 1988 prevzel vodenje komunalne enote in s tem tudi skrb za upravljanje in razvoj komunalnih dejavnosti. Med najbolj ustvarjalno obdobje štejem sodelovanje z Darjo Tomažin, s katero smo v začetku devetdesetih let, po razdružitvi podjetja in ustanovitvi Komunalnih gradenj, skupaj z direktorjem Ervinom Struno začeli obdobje intenzivne obnove dotrajanih vodovodov in kanalizacij ter ulic v Grosupljem, Šmarju-Sapu, Ivančni Gorici, Šentvidu pri Stični in Dobropolju. Želja po projektiranju in strokovnemu nadziranju gradnje inženjerskih objektov me je silila k šolanju in pridobitvi strokovne izobrazbe gradbenega inženirja. Po uspešno opravljenem izpitu za odgovornega projektanta na Inženirski zbornici Slovenije sem kar precej svojega delovnega časa posvetil projektiranju cest, vodovodov in kanalizacij. Pri tem mi je predvsem z nasveti s področja urbanizma pomagal direktor Janez Skarlovnik.

Grosupeljski odmevi: Ali lahko na splošno ocenite položaj podjetja v slovenskem prostoru v primerjavi s sorodnimi podjetji?

Tomaž Rigler: JKP Grosuplje sodi po številu zaposlenih (75), številu oskrbovanih uporabnikov (35.000) in po prihodkih (4,2 mio €) med srednje velika komunalna podjetja, po številu izvajanih dejavnosti pa je v vrhu slovenskih komunalnih podjetij. Reforma lokalne samouprave je privedla do treh novih občin na našem območju, družbeno podjetje se je preoblikovalo v Javno komunalno podjetje Grosuplje in ohranilo dotedanje območje oskrbe, nekaj naselij so novoustanovljene občine tudi pridobile, predvsem s Strugami v Dobropolju. Letno prodamo okoli 2 milijona m³ pitne vode (830.000 m³ v občini Grosuplje), odvedemo in očistimo 675.000 m³ odpadne vode (510.000), ter za toploto proizvedemo



10.000 MWh energije. Zberemo in odložimo 15.500 ton odpadkov (8.500), od tega ločeno zbranih frakcij okoli 17 %. Oskrujemo okoli 35.000 občanov (17.000), mesečno posluje s preko 14.000 strankami.

Grosupeljski odmevi: Opišite na kratko dejavnosti komunalnega podjetja! Kje imate prednosti pred drugimi, kje imate težave? Kako menite, da bi jih lahko odpravili?

Tomaž Rigler: Glavne dejavnosti v okviru izvajanja obveznih lokalnih javnih gospodarskih služb so oskrba s pitno vodo, zbiranje in odlaganje komunalnih odpadkov in odvajanje in čiščenje odpadnih in padavinskih vod. Sledijo oskrba s toploto v okviru energetske oskrbe mesta Grosuplje, vzdrževanje ulic in javnih površin ter zelenic in parkov v Grosupljem in Šmarju-Sapu ter opravljanje pogrebne in pokopališke službe v Grosupljem. Pomembnejši dejavnosti sta izvajanje obnovitvenih del infrastrukture in vodenje katastra komunalnih objektov in naprav. Med prednosti štejem zagotovo nov moderno opremljen center za ravnanje z odpadki v Špaji dolini, ki zagotavlja vsa predpisana ravnanja ob zagotavljanju visokih ekoloških standardov ter računalniško voden sistem vodovodov za omogočanje procesiranja in nadziranja osnovnih funkcij varne in zanesljive oskrbe. Seveda brez težav ne gre. Centralna čistilna naprava Grosuplje je tehnološko zastarela in dotrajana, nova intenzivna priseljevanja so jo preobremenila. Potem gre tu še za dotrajane netesne kanalizacijske sisteme, neustrezno prelivanje odpadnih vod ob visokih vodah, netesno toplovodno omrežje, nizko gostoto odjema toplote, vodne izgube na vodovodih, zaščito v varstvenih pasovih, neurejen status zemljišč v varstvenih pasovih in nezakonit odvzem vode iz hidrantov. Še precej je potrebno postoriti. Kar naenkrat se vsega tega ne da odpraviti, saj gre pri vseh teh stvareh za obsežne sisteme in finančno zelo drage rešitve. Dokaj dobre sistemske ureditve pri zagotavljanju sredstev v obliki okoljskih dajatev in evropskih sredstev kohezije in strukturnih skladov so

naša velika priložnost. Naj ob tej priložnosti omenim, da skupaj z občinami trenutno sodelujemo v treh evropskih projektih. Gre za:

- projekt ekološke sanacije porečja reke Krke, ki zagotavlja modernizacijo čistilne naprave Grosuplje, ter sanacijo dotrajanih in izgradnjo nekaterih novih kanalizacij,
- projekt zamenjave azbestnih cevovodov v dolenski regiji
- ter ureditev oskrbe s pitno vodo v Suhi krajini.

Upam, da bomo zaradi izjemno zahtevnih postopkov lahko udeležili vsaj kakšnega od naštetih projektov.

Grosupeljski odmevi: Ena od večjih zahtev Evropske unije je (kot ste posredno že omenili), da bodo morale občine prek komunalnih podjetij do leta 2013 zagotoviti ekološko čiščenje odpadnih voda in urediti ostale zadeve, ki se dotikajo ekologije. Projekt bo občino Grosuplje stal okoli 2,5 milijona €, s pripombo, da v to ni vključenih dodatnih kanalizacij, ki bi zagotavljale odvod odpadnih voda iz še nepriključenih naselij na kanalizacijsko omrežje v občini Grosuplje. To pa pomeni, da bi morala občina vsako leto samo za kanalizacije dajati okoli 300.000 € na leto oziroma skoraj 20 % letnega proračuna, kar je izredno veliko. K temu je treba dodati še stroške, ki jih bo treba vložiti v komunalno deponijo. Ali vi vidite kakšno boljše in hitrejše rešitev oziroma kako naj bi se ta problem sploh rešil?

Tomaž Rigler: Za izvedbo ekološkega čiščenja odpadnih in padavinskih vod po sprejetem operativnem planu Republike Slovenije in občine Grosuplje bo potrebno poleg okoljskih dajatev in evropskih sredstev zagotoviti tudi prerazporeditev investicijskih sredstev v državnem in tudi občinskem proračunu. Tu mislim predvsem na sredstva za družbene dejavnosti, ki že nekaj časa zelo obremenjujejo občinske proračune. Ker gre za medsebojno dogovorjene časovno opredeljene roke (2013-2017), bo ob nespoštovanju zagotovilo sledila kazen EU do Slovenije v obliki plačevanja finančnih penalov.

Velika ovira pri izvedbi projektov so neustrezni upravni postopki za pridobitev gradbenega dovoljenja. Menim, da bi morala država postopke poenostaviti, pri tem mislim predvsem na pridobivanje pravice graditi na zasebnih zemljiščih. Predlagam takojšnjo pridobitev idejnih zasnov in opredelitev lokacijskih načrtov za nameravane gradnje kanalizacij in čistilnih naprav. Priložnost je tudi v pravkar sprejetem zakonu o javno zasebnem partnerstvu, ki omogoča javno zasebno financiranje ob prevzemu dela tveganj na vložena sredstva.



Grosupeljski odmevi: Kaj in kdaj nameravate dograditi osrednjo komunalno deponijo v Špaji dolini?

Tomaž Rigler: Koncem minulega leta sta občinska sveta v Grosupljem in Ivančni Go-rici sprejela Odlok o dopolnitvi osnovnega odloka o ureditvenem načrtu komunalne deponije Špaja dolina in s tem zagotovila osnovo za načrtovanje in izvedbo vseh na novo predpisanih ravnanj in aktivnosti pri ravnanju z odpadki. Gre za izgradnjo objektov Zbirnega centra za zbiranje ločenih frakcij, objektov za zbiranje posebnih odpadkov (infektivni in azbestni odpadki), razgradnjo bele tehnike, nadstrešnico nad sortirnico, balirnico in kompostarno, kanalizacijskega voda za odvod izcednih voda Špaja dolina – Grosuplje ter še drugih objektov in naprav v skupni vrednosti okoli 2.300.000 € za načrtovano obdobje 2007-2012. V okviru teh sredstev načrtujemo v letu 2013 izvesti II. fazo tesnjenja deponije s PEHD folijo. Ob tem bi poudaril, da se polnjenje deponijskega polja izvaja po načrtih, novo predvidena investicijska vlaganja bodo čas odlaganja le še podaljšala.

Grosupeljski odmevi: V zadnjem času se precej govori o popisu nepremičnin, ki ga izvaja geodetska uprava, veliko manj pa o katastru gospodarske javne infrastrukture, ki se sočasno izvaja in je prav tako izredno pomemben za vse, predvsem pa za zaščito javnih interesov. Digitalni evidenci pa boste morali v grosupeljski komunali še kar precej časa posvetiti, saj po podatkih geodetske uprave v računalniških digitalnih bazah ni prav veliko vnesenih teh podatkov.

Tomaž Rigler: Z zadovoljstvom lahko povem, da bodo digitalne računalniške baze kmalu popolnejše. Predvidoma koncem marca bomo namreč pristojnim državnim geodetskim službam predali elaborate v

prilagojenih in predpisanih formatih. Po dogovoru z GURS se je namreč rok za oddajo evidenc gospodarske javne infrastrukture vodovodov podaljšal na 31. 3. 2007. Ta rok velja tudi za kanalizacijo. Projekt se izvaja v okviru porabe amortizacije javnih sredstev v upravljanju, izvaja ga geodetska služba JKP pod vodstvom Janeza Viranta. Lani smo uredili in pripravili približno polovico od skupaj 500 kilometrov linijskih inženirskih objektov.

Grosupeljski odmevi: Pred volitvami se je začela gradnja poslovnega objekta na pokopališču Resje v Grosupljem. Kdaj načrtujete zaključek gradnje in kaj bo v tem sklopu narejeno, pa tudi koliko bodo investicije stale?

Tomaž Rigler: Ugodno jesensko in zimsko vreme zagotavlja nemoteno gradnjo, zato načrtujemo dokončanje gradnje poslovnega objekta do letošnjega maja, ko naj bi bil tehnični pregled. Vrednost investicije brez notranje opreme znaša 750.000 €, investicijo sofinancirajo Občina Grosuplje, KS Grosuplje in JKP Grosuplje. V načrtovanju je že tudi notranja oprema. Želimo si, da bi objekt lahko predali namenu še v letošnjem letu, saj gre za pomemben javni objekt, ki bo svojcem olajšal in omogočil primeren način poslovitve od pokojnih.

Grosupeljski odmevi: Hvala za pogovor!



Predstavitev spletne strani Javnega komunalnega podjetja Grosuplje

www.jkpg.si

Pripravil: Matija Kastelic
Javno komunalno podjetje Grosuplje

Z mesecem decembrom 2006 je na voljo občanom občine Grosuplje nova spletna stran Javnega komunalnega podjetja, katere namen je informirati občane o dejavnostih podjetja ter približati poslovanje podjetja vsem občanom.

Na spletnih straneh boste pridobili koristne informacije o komunalnih dejavnostih (pitna voda, odpadne vode, odpadki), energetskih dejavnostih (ogrevanje, topla voda), pogrebnih in pokopaliških dejavnostih, cestah in javnih površinah ter projektiranju in geodetskih dejavnostih. Vsaka od omenjenih dejavnosti je na spletni strani prikazana samostojno, tako da lahko uporabnik pridobi vse potrebne informacije od zgodovine in statistik pa do aktualnih tem o trenutnem izvajanju in obračunavanju storitev.

V rubriki »Mi vam, vi nam« lahko vsi uporabniki, ki ste sporočali stanja merilnih naprav preko telefona, faksa ali pisno, od sedaj stanja posredujete neposredno preko spletne strani. Prav tako pa boste lahko hkrati preverjali aktualne objave pogrebov in se podučili ob pregledovanju pogosto zastavljenih vprašanj in »Male šole«.

Ker je urejanje in pridobivanje posameznih potrdil včasih dolgotrajno, so uporabnikom poleg obrazložitve posameznih postopkov na voljo tudi vsi potrebni ceniki in obrazci. Vse aktualne spremembe se bodo objavljale v rubriki »Obvestila«, kjer bodo objavljena tudi vsa ostala pomembna obvestila.

Da se boste lahko izognili nepotrebnim telefonskim klicem oz. osebnim potem, je poleg spletne strani na voljo tudi elektronski poštni predal info@jkpg.si, na katerega lahko posredujete svoje želje, zahteve in vse aktualne reklamacije. Zaposleni Javnega komunalnega podjetja Grosuplje pa vam bomo poskušali pomagati po naših najboljših močeh.



Nevaren, strupen tujek...

...seveda, če le ni samo tam, kamor spada, v avtu. Tokrat pa se je zopet nekdo »poslalil« z naravo in akumulator odvrnil v gozd, blizu ceste proti – pa saj je vseeno, kam pelje ta cesta.

Žalostno je le to – kam pelje ta ODNOS do okolice, do vsega živega, ki ga s to malo napravo, polno strupene kisline, kovine in plastike NEKDO brez najmanjše trohice slabe vesti IZIGRA.

Marjan Trobec

Ekološki otroški kotiček

Radia Zeleni val



Radio Zeleni val

Lepo pozdravljen in lepo pozdravljena! Joj, kaj se oziraš na vse strani. Tebi so namenjene naslednje vrstice. To, da sem doma na radiu Zeleni val že veš. Veš tudi, da je moj dom ves zelen in da to pomeni, da imam rad naravo. Do sedaj vse jasno? Veš, sedaj pa potrebujem tvojo pomoč. No, saj vem, da nisi Superman ali kakšna močna punca. Da bi ohranili mojo in tvojo naravo, je potrebno samo veliko srce in kanček dobre volje. Ti imaš oboje. Skupaj bova zmogla. Oprosti, skupaj BOMO ZMOGLI, saj ta časopis bere veliko mojih prijateljev. Vem, da že nestrpnost čakaš, da izveš, kaj vse bomo storili za čistejše okolje, zato odpi oči, napni ušesa, vključi vsa čutila in se pripravi na start.

P.s. Oprosti, ampak naprej bom uporabljal računalnik, ker me tace od pisanja že močno, močno bolijo.

START, zanimiva beseda za začetek nečesa pomembnega. Pravijo, da je na koncu starta cilj. **Moj cilj je, da spoznaš radijski projekt "EKO FERDO gre na potep z Lumpijem".** Za začetek ni neumno, da pogledaš, kaj beseda ekologija sploh je. Ne, ne, ustavi se. Ne teci takoj po enciklopedijo. To sem poiskal že sam. V starem leksikonu Cankarjeve založbe piše na 218. strani, da beseda izvira iz grščine in pomeni točno to, kar se ti je že dozdevalo. EKOLOGIJA je veda, ki raziskuje, kako žive živa bitja, in njihovo razmerje do okolja (npr. odnos do podnebja, prsti, vode, do drugih živih bitij). Razumeš? Jaz in ti sva živi bitji, midva odločava, ali bo papirček od bonbona pristal na gozdih tleh ali v tvojem žepu in doma v košu za smeti. Ti odločaš, ali bo ta isti papirček končal v zmešnjavi vseh smeti, med steklom, plastiko, papirjem in ostalo kramo, ali pa ga boš razvrstil v zato določene zabojnike. Zdaj veš, zakaj si ti glavni? Ker imaš moč, da skupaj pozdraviva in ohraniva naravo.

V naslednjih številkah tvojega priljubljenega časopisa boš lahko prebral vse o tem, kako ločujemo odpadke, kaj je to recikliranje, igral se boš z igrami, ki si jih boš naredil po mojih in svojih zamislih. Zaupal ti bom recept, kako izdelati papir, igračo iz plastenke, zabojnike za

razvrščanje odpadkov, preizkusil se boš v igri spomin, lovil boš čisto okolje in še veliko drugih stvari.

Če pa hodiš v vrtec in ti je vse, kar sem napisal, prebral nekdo od odraslih, potem si zavijaj rokave in se pripravi na moj obisk. Se vedno dobro slišiš? Res te bom obiskal v vrtcu, tebe in tvoje prijatelje. Skupaj z mojo prijateljico Petro in Lumpijem vam bomo zaigrali igrice, v kateri bomo, kot bi rekla ona, preko igre razvili čut za naravo in njeno ohranitev. Z mojimi besedami, igrali se bomo in se

ob tem mimogrede naučili, kako ohraniti meni res ljubo naravo.

Do prihodnjic premisli, v kateri zabojnik sodi papirček od bonbona.

Lepo te pozdravljam, tvoj zmajček Ferdo!

Projekt so že podprli:

Mercator d.d. - generalni pokrovitelj,
Pekarna Grosuplje, Slopak, družba za
ravnanje z odpadno embalažo, Eko Pretok
Občina Ig, Občina Dobrepolje, Komunalne
gradnje d.o.o. Grosuplje, Mizarstvo Trunkelj



Spet vandali v Županovi jami

Okolica Županove jame je privlačna skozi vse leto. Lepo urejena okolica in naravno okolje ter tudi pozitivna energija privablja obiskovalce tudi takrat, kadar jama ni odprta. Žal pa vsi obiskovalci niso le dobronamerni. Okrog novega leta so spet vlomili v kiosk. Polomili so vrata in odnesli vse, kar je bilo vrednega. Kako

zaščititi turistične objekte, ki so daleč od naselij? Društva se s skromnimi sredstvi trudijo, da bi privabila obiskovalce. Z lastnim delom vzdržujejo kulturno okolje, vandali pa sproti uničujejo, kar s trdom pridobijo.

Županova jama - turistično in okoljsko društvo Grosuplje, Marija Samec

Kaj smo počeli v uredništvu leta 2006?

Poročilo o delu uredniškega odbora in odgovornega urednika

Odgovorni urednik Grosupeljskih odmevov Jože Miklič

V skladu s Statutom občine Grosuplje in Odlokom o ustanovitvi časopisa Grosupeljski odmevi št. 006 – 1 / 95 – 1, ki je bil sprejet v zadnji različici 30. oktobra 2002, smo o delu uredniškega odbora in urednika dolžni poročati občinskemu svetu. Pripravljeno poročilo pa »oddajamo« kar javno prek časopisa, saj se nam zdi prav, da ga preberete tudi vi, spoštovani bralci Grosupeljskih odmevov.

Odgovorni urednik:

Delo odgovornega urednika sem tudi v letu 2006 opravljal Jože Miklič.

Uredniški odbor:

Deluje že od sredine leta 2003 v stalni zasedbi – Barbara Pance, Marija Samec, mag. Tatjana Jamnik Skubic, Janez Pintar, Vera Šparovec in Matjaž Trontelj.

Uredniški odbor se je v lanskem letu srečal na 10 rednih sejah pred tehnično pripravo časopisa. Seje je skliceval urednik prek elektronske pošte in jih tudi vodil po stalnem dnevnem redu. Vse seje so bile sklepčne in dobro obiskane. Na vseh sejah smo bili stalno prisotni štirje člani uredniškega odbora. Vsi, ki so manjkali, so imeli opravičljive razloge. Povprečna udeležba je bila 90 %, na nobeni seji pa ni manjkal več kot en član, razen na decembrski, ko sta iz opravičljivih razlogov manjkala dva člana.

Število strani – obseg časopisa:

1. in 2. (januar in februar) – 36 strani, 3. (marec) – 40 strani, 4. (april) – 32 strani, 5. (maj) – 28 strani, 6. (junij) – 36 strani, 7. (julij) – 36 strani, 8. in 9. (avgust in september) – 36 strani, 10. (oktober) – 40 strani, – 11. (november) – 24 strani in 12. (december) 36 strani.

Skupaj je bilo v letu 2006 natisnjenih 344 strani časopisa, od tega 42 v barvah.

V letu 2006 so bile v časopisu tudi tri priloge – dve prilogi ob lokalnih volitvah ter Vetrnica, priloga mladih novinarjev, ki jih je vodila novinarka Tadeja Anžlovar.

Naklada časopisa:

Ker se v Grosuplje preseljujejo novi prebivalci, smo s poštnimi uradi, ki delujejo na območju občine Grosuplje, dogovorjeni, da nam za svoja območja sporočajo potrebe po številu izvodov časopisa. Tako smo januarja natisnili 5822 izvodov, marca 5852, od aprila do novembra 5952 izvodov, decembra pa smo že presegli 6000 izvodov – natisnjeno jih je bilo 6052.

Poleg vseh gospodinjstev v občini prejme Občina za svoje potrebe 40 izvodov, od tega časopis pošilja 12 naslovnikom po predloženem seznamu, Dom starejših občanov prejema 10 izvodov, 16 izvodov je potrebno oddati v arhiv Narodne in univerzitetne knjižnice v Ljubljani, 10 izvodov pa prejema urednik za pošiljanje časopisa po pošti predvsem zainteresiranim za oglaševanje v časopisu, nekaj pa tudi posebnim dopisovalcem izven občine ali kot darilo ob posebnih srečanjih.

Tajniška opravila:

V delovodnik je bilo v letu 2006 vpisanih 350 zadev. Gradivo je pripravljeno na vpogled.

Finančno poročilo:

Posebnih finančnih podatkov z Občine za leto 2006 nismo prejeli, zato menim, da je bilo ob sprejetju zaključnega računa tudi javno pojasnjena vsa finančna tematika, ki se dotika časopisa Grosupeljski odmevi.

Kljub temu pa vsa leta vzporedno vodimo pregled finančnih tokov v zvezi s časopisom, struktura na prihodkovni kot tudi na odhodkovni strani pa se ni bistveno spremenila glede na predhodna leta.

Druga opravila:

Tudi lansko leto je bila opravljenih vrsta del, ki se v javnosti ne vidijo, so pa nujno potrebna za normalno delovanje časopisa. Opravljene so bile različne pisne in ustne obrazložitve, postavljena vprašanja in odgovori na zastavljena vprašanja, oblikovanje pobud, vračanje dokumentov, fotografij in drugih naročenih materialov za vračanje, česar ne vpisujemo v delovodnik.

V novembru 2006 smo (znova) začeli razgovore z (novim) prizanim oblikovalcem. Glede na nove tehnološke možnosti tiskarne, optimalne cenovne rešitve ter večkratne pobude nekaterih prebivalcev občine, da bi bil primernejši manjši format časopisa, smo se odločili za velikost A4. Časopis je spet z dvema sponkama na sredini, kar omogoča bralcem boljše obračanje listov in pregled nad časopisom.

Dodatne obrazložitve glede vsebine in objav:

Tudi lansko leto je bilo dokaj pestro za odgovornega urednika kot tudi za uredniški odbor in njegove sodelavce, saj je poleg običajnega dela bilo treba poročati in sporočati tudi o predvolilnih dejavnostih kandidatov in političnih strank. Da bi lažje prepoznali delo uredništva in stalnih sodelavcev, v prispevku KRATKA BIBLIOGRAFIJA STALNIH SODELAVCEV UREDNIŠTVA V LETU 2006 objavljamo le naslove njihovih prispevkov po posameznih temah. Poleg članov uredniškega odbora pri pisanju prispevkov in fotografiranju sodelujejo naslednji stalni sodelavci Alenka Adamič, Drago Samec, mag. Branka Škufca, Leopold Sever in Mojca Sajovic. Z januar-sko-februarsko številko 2006 pa smo na njegovo pobudo začeli sodelovati tudi z Iztokom Sinjurjem, ki se sicer ljubiteljsko (a vendarle zelo strokovno) ukvarja z vremenom. Menim, da so njegovi prispevki za mnoge zelo zanimivi.

Vsi ostali naključni in nenapovedani dopisovalci v ta seznam niso vključeni. Prav tako v »bibliografijo« niso vključene vse obvezne objave, pisma bralcev, odmevi, prispevki javnih institucij in »PR« prispevki podjetij in podjetnikov. Le-ti so bili objavljeni zaradi njihove informativnosti in aktualnosti na področju kulturnega, športnega, podjetniškega, krajevnega, literarnega ali kako drugače zanimivega področja. O objavah le-teh se predhodno posvetujemo na sejah uredniškega odbora, za dokončno odločitev o objavi pa je pristojen odgovorni urednik.

Vsi prispevki, tudi zunanjih pobudnikov in posameznih sredin, so dobrodošli. Prav tako ne odrekamo konstruktivne kritike, le pri teh prispevkih mora veljati še posebej red, katerega smo uvedli že na začetku prvega mandata pred (skoraj) osmimi leti.

V tej zvezi je treba še reči, da je zakon dovolj jasen in da je bila uredniška politika Grosupeljskih odmevov, še posebej v volilnem letu, nespremenjena, do ravnokar omenjenih zadev pa le nekoliko bolj natančna. Vseeno pa to še ne pomeni, da se z objavo kritičnih pisem z njihovo vsebino tudi strinjamo.

Vsa gospodinjstva v občini, ki morebiti ne prejmejo časopisa, naprošamo, da nam pisno sporočijo, v katerem mesecu časopisa niso prejeli.

Kratka bibliografija stalnih sodelavcev uredništva v letu 2006

K poročilu o delu uredniškega odbora in odgovornega urednika!

Jože Miklič

Namesto uvodnika

Jože Miklič: Se je štoklja vrnila prezgodaj?; Količina ali kakovost razvoja?; Kaj je res in kaj ne? (Odgovor komunalnega inšpektorja v zvezi z govoricami o divji ekološki problematiki); 15 let po vojni za samostojno Slovenijo; Dejavnosti gasilcev v oktobru – mesecu varstva pred požari;

Korak za Grosupeljske odmeve

Jože Miklič: Kaj smo počeli v uredništvu leta 2005 in kaj bomo počeli v letu 2006? (Poročilo o delu uredniškega odbora in odgovornega urednika); Kratka bibliografija stalnih sodelavcev v letu 2005, Odmevi na objavljeno policijsko poročilo; Grosupeljski odmevi v predvolilni kampanji;

Občinski svet in odbori

Jože Miklič: Razveljavitev pravilnika o plakatanju; Informacije, pobude in vprašanja svetnikov – ter odgovori (7 prispevkov); Spremembe zazidalnega načrta v gospodarski coni Sever, Luč miru tudi svetnikom in županu; Nove cene v vrtcu; Popravljen merila za sprejem otrok v vrtec; Spremembe pravilnika za sofinanciranje grosupeljskega športa; Razdelitev sredstev z javnimi razpisi v letu 2005; Skupna razprava o dveh pravilnikih, glasovanje ločeno (Osnutek pravilnika o spremembah in dopolnitvah pravilnika o sofinanciranju kulturnih dejavnosti v občini Grosuplje, Osnutek pravilnika o spremembah in dopolnitvah pravilnika o vrednotenju programov društev in organizacij na področju socialno humanitarnih in ostalih neprofitnih dejavnosti); Povračilo šolskega prevoza otrokom s posebnimi potrebami; Za postavitev stalnih večjih panojev je potrebno gradbeno dovoljenje; Top tema: pravilnik o plakatanju – ostal v osnutku; Dve kratki, a udarni! (Soglasje na delitev koncesijske dejavnosti od igralnega salona Kongo&Casino d.d. Grosuplje, Pobuda za spremembo 101. člena Zakona o lokalni samoupravi), Še ena odtujitev in ena pridobitev, Javna razgrnitev pokopališča (Resje) Grosuplje; Višina cene za pomoč na domu; Pravilnik za oglaševanje – To pot skoraj brez razprave; Razprava na

seji občinskega sveta o podelitvah zdravstvenih koncesij v Grosupljem; Direktor je po dveh mandatih še naprej dr. Janez Mervič; Oprostitev nadomestila za Bossplast; Še nekaj zamenjav in pridobitev zemljišč za zadrževalnik Bičje; Pokopališče Grosuplje – Svetniki so potrdili pripombe; Spremembe v gospodarski coni Sever; Pekarna Grosuplje se želi širiti; Začasne prepovedi na zazidalnem načrtu pri Pošti; Popravek sklepa o določitvi cen programov v vzgojnovarstvenem zavodu Kekec Grosuplje; Občina Grosuplje kupila nekaj neprofitnih stanovanj od občine Ivančna Gorica; Dokončna potrditev spremembe križišča Taborske ceste in ceste proti Sp. Slivnici; Rebalans 1. proračuna za leto 2006; Pristop k ustanovitvi javnega zavoda romski zaposlitveni center; Ustanovljen svet Ljubljanske urbane regije in regionalni razvojni svet LUR; Potrjen spremenjen zazidalni načrt za razširitev grosupeljskega pokopališča; Kulturni spomenik lokalnega pomena – mlin v Brinju; Ponovna razgrnitev zazidalnega načrta Gospodarska cona Sever; Pomoč družini na domu; Mnenje k imenovanju ravnatelja javnega vzgojnovarstvenega zavoda Kekec Grosuplje; Tudi pozitivno mnenje Dejanu Teliču Zavašniku za imenovanje direktorja Glasbene šole Grosuplje ni pomagalo; Sklep o predlaganju kandidatov za imenovanje članov okrajne volilne komisije za volitve poslancev v državni zbor; Dr. Dušan Ivan Lavrič je izstopil iz politične stranke Socialnih demokratov; Oprostitev plačila nadomestila za gradnjo elektrovođa; Delna povrnitev stroškov volilne kampanje; Zazidalni načrt Gospodarske cone Sever ponovno na mizi; Poslovno-stanovanjski kompleks nasproti novega Mercatorja; Zazidalni načrt v Šmarju-Sapu; Spremembe zazidalnega načrta Eurotrans; Nekatero ceste v občini so prekategORIZIRANE; Kljub pomislekom zaključni račun za leto 2005 sprejet; Imenovanje komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja;

Stran za politiko

Jože Miklič: Kaj rabimo Slovenci?; Andrej Struna – kandidat za župana občine Grosuplje; 15. tabor SLS na Ptuj; Grosupeljska SLS

bo podprla Andreja Struno za župana; SDS za optimalen razvoj, povezovanje in pravičnost; Neizpolnjene in na pol izpolnjene predvolilne obljube iz preteklega mandata; SDS zmagovalka lokalnih volitev na državni ravni; Pred, med in po volitvah v občini Grosuplje; Župan v tretjič Janez Lesjak; Tesen volilni izid – porok za nadaljnje delo?;

Barbara Pance: Od pionirja do profesionalnega politika;

Matjaž Trontelj: Dr. Anton Korošec – 65 let po smrti; Prvenstva prve povojne politične stranke Slovenski kmečki zvezi ne more vzeti noben zgodovinar, ker je to neizbrisno dejstvo; SLS doslej uspešno preprečevala razprodajo najkvalitetnejšega slovenskega premoženja; Varnostni pas – vez z življenjem; Velik napredek pri črpanju evropskih sredstev; Bo trud SLS obrodil sadove? Pridelitve ob 15. taboru SLS na Ptuj;

Komentiramo

Jože Miklič: Ali dimnikarji prinašajo srečo? Štiri krožna križišča, pa še nadvoz! Stiska s prostori za kulturne dejavnosti – Ali Grosuplje potrebuje (nove) prostore glasbene šole?; Komu in kakšna pomoč?; Po volitvah – »Nič novega« ali: »Kam pes taco moli?«;

Aktualno

Jože Miklič: Grosuplje – mesto (Po sledeh razvoja neke informacije), Nasilje med mladimi: Ali preprečujemo ali vzpodbujamo?; Predstavitev letošnjih prejemnikov odlikovanj Republike Slovenije; Posmrtno odlikovanje dr. Jožetu Pučniku – Red za izredne zasluge Republike Slovenije; Obračun s kulturniško opozicijo – Kako je v začetku šestdesetih let prejšnjega stoletja zapisano Grosuplje v Slovenski novejši zgodovini; Medalja za častne dejanje Rusinji s slovenskimi koreninami Jeleni Vladimirovni Hostnikovi; Obisk Vlade v osrednji Sloveniji; Nekaj podukov iz predavanj na temo zaščita Raderskega polja;

Barbara Pance: Župani z ministroma o cesti in železnici; Turizem je najbolj lokalni posel, ki se trži najbolj globalno;

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje iz prejšnje strani.

mag. **Tatjana Jamnik Skubic**: Evro v Sloveniji; Kako bo uvedba potekala v praksi?; Novi vrtec Pastirček odprl vrata; Evro – slovenski denar;

Matjaž Trontelj: Lahko imate kamen – simbola slovenstva nikoli; Družina in predvidene reforme; Novela zakona o stanovanjskih varčevalnih shemah prijaznejša do mladih družin; Sprejeta resolucija o nacionalnem programu varstva okolja; Slovenci po svetu so dobili prvega predstavnika v Državnem zboru RS – dr. Branka Zorna; Spremembe zakona o starševskem varstvu in družinskih prejemkih; Sklepi za pospešitev postopkov denacionalizacije; Za pravično okoljsko dajatev; Partnerstvo žensk in moških na trgu dela; Po petnajstih letih sprejet v slovenskem državnem zboru Zakon o odnosih Republike Slovenije s Slovenci zunaj njenih meja; Prave do sojenja brez nepotrebnega odlašanja; Spremembe zakona o vračanju vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje; Državni razvojni program (DRP) 2007 – 2013 zagotavlja nov impulz občinam in regijam; Svetovni dan družin (15. maj); Imenovanje sodnikov za določen čas; Plačila vrtcev na ustavno sodišče; 3. okoljski simpozij z naslovom: »Vode – skrb, nadloga in izziv«; Varstvo starejših do leta 2010 v okviru strategije varstva;

Razvoj, znanje

Jože Miklič: Območno razvojno partnerstvo za območje Ljubljane, Iga, Škofljice, Velikih Lašč, Grosupljega, Ivančne Gorice in Dobropolja; Pot pod noge in um na pašo! (Razvojni projekt sožitje med mestom in podeželjem); Inovatorja Ripitz d.o.o. in Kovinastroj Gastro-

Barbara Pance: VEM;

mag. **Tatjana Jamnik Skubic**: Regionalni razvojni program Ljubljanske urbane regije 2007 do 2013 je v razpravi;

Infrastruktura, promet, komunala, ekologija

Jože Miklič: KS Mlačevo: 22. april, dan Zemlje, »proslavili« s čistilno akcijo;

Marija Samec: Dan Zemlje ob Županovi jami;

Prostor

Jože Miklič: Razvojno-prostorske dileme občine Grosuplje;

Gospodarstvo, podjetništvo, kmetijstvo, poslovni svet

Jože Miklič: Mladi čevljar Peter Skubic s Police; 15 let podjetja Komunalne gradnje d.o.o.; Dan odprtih vrat in martinovanje na Grajskem vrtu Boštanj;

Barbara Pance: Podjetniški inkubator Grosuplje;

Društva, klubi, zveze

Jože Miklič: Naj medi! (Občni zbor Čebelar-skega društva Grosuplje); Podeželje se predstavi; Florjanjevanje v Škocjanu; Obnova gasilskega doma in nabava visokotlačne črpalke v Žalni; Skupščina Rotary kluba Grosuplje – Zdenka Cerar bo eno leto predsednica kluba; 80 let odkritja Županove jame – pogovora z Damjanom Virškom in Francem Kandučem; 30 let Kolesarskega društva Grosuplje; 60 let Lovske družine Višnja Gora; Ob 60-letnici PGD Zagradec novi prapor; 60 let gasilstva v Zagradcu – 60 bolj ali manj popisanih listov; Mladi gasilci so tekmovali na Spodnji Slivnici; Kviz mladih grosupeljskih gasilcev; Razstava Društva rejcev malih živali;

Marija Samec: 50 letnica Konjeniškega kluba Grosuplje in furmanska tradicija v Grosupljem; Anton Lukše – Lazar – Zadnji poklicni furman v Grosupljem; Nazaj v planinski raj; 13. zlata jesen 2006; Šmarje v stari preobleki; Pogovor s Francem Kramarjem;

mag. **Branka Škufca**: Peti tradicionalni boštanski pohod in otvoritev informativnih tabel;

Barbara Pance: PGD Grosuplje – štiri minute do požara; Permetovo sonce; Za varna ognjišča občanov skrbijo grosupeljski gasilci;

Vera Šparovec: Občni zbor: Območno zdru-

ženje veteranov vojne za Slovenijo Grosuplje;

Matjaž Trontelj: Gregorčičev večer: Z goriškim slavčkom v jubilejno leto;

Iz naših krajev

mag. **Tatjana Jamnik Skubic**: V Škocjanu so odkrili spominsko obeležje;

Pogovori, med ljudmi

Alenka Adamič: Ko besede najdejo rime – Preproste izpovedi Erjavčeve mame; Kultura, razvedrilo – vsakdo lahko najde nekaj za svojo dušo; Pecivo za dan žena; Pri Vidičevih v Troščinah: 28-krat mama; Na Miklavžev večer pri Zavirškovih; Damjana Kastelic;

Jože Miklič: Janez Brodnik – gasilec 24 ur na dan; Priznanja policijskima veteranoma Tonetu Obrezi in Tonetu Škrjancu; Izobraževanje Romov; 13. tabor Slovencev po svetu – Srečanje Slovencev v svetu, slovenska kultura, gradimo na vrednotah, nizka rodnost v Sloveniji, vračanje slovenskih izseljencev; V domovini svojih staršev in starih staršev slovenski izseljenci in njihove povezave z Grosupljem;

Marija Samec: Ali ima še katera jama svojo skladbo?; Breda Škrjanec; Ljubo Vilar – kultura mi je način življenja;

mag. **Tatjana Jamnik Skubic**: Tatjana Lampret: »Človek živi zato, da nekaj ustvari in da svoje dobre spomine deli z drugimi«;

mag. **Branka Škufca**: Dom starejših občanov Grosuplje ima novo direktorico; Tradicionalne delavnice ob tednu otroka v OŠ Louisa Adamiča;

Iz naših župnij, za duhovnost, iz življenja cerkve, razmišljanja

Alenka Adamič: Urban Kokalj: Življenje je silno resna stvar; Povej naprej!; Misijonar Jože Adamič se vrača na Madagaskar;

Jože Miklič: Trikralski koledniki; Koncert na božični dan v cerkvi sv. Mihaela, Blagoslov konj na Gatini; Kaj imata skupnega sv. Florijan in sv. Kancijan?

Matjaž Trontelj: Škofovo posvečenje pomožnega škofa dr. Antona Jamnika – občana občine Grosuplje;

Barbara Pance: Stiški dohtar za telo in duha; Stična;

Mladi upi

Alenka Adamič: Gokard; Priborili so si zmago na malih sivih celicah: Ana, Tilen in Klemen – zmaga znanja;

mag. **Branka Škufca**: Naravoslovna tabora v Bohinju in Radencih na Kolpi; Kuharska delavnica;

Kultura

Alenka Adamič: Sobota rezervirana za pesem, ali kako se »Magdalene« pripravljajo na koncert; En večer pesmi, iskrenih nasmehev in dobre volje; Dobrodošlica Magdalen pevcem Glasbene matice; Magdalene na Magdalenski gori;

Jože Miklič: 15 let samostojnosti in enotnosti; Božični odmev; Turški vpadi na slovensko ozemlje (6 prispevkov); Med spomini in pozabo; Pesem na vasi – Spevoigra ljudskih pesmi na novem poliškem odru; Bernarda in Marko Fink: V Argentini rojena Slovenca pre-

pevata na svetovnih odrih; Čipkarska razstava Ledene rože; »Delaj, delaj dekle pušelj!«; Cestarjeva kapelica z novimi poslikavami; Big Band Grosuplje, Boško Petrovič in »presenečenje«; Slapovi pravijo: »Najlepše je doma«; Grosuplje – mesto kipov 2006 (predstavitev projekta); Polževo, praznovanje dneva državnosti; Gatinska osamosvojitvena lipa po 15. letih; Nagrade in priznanja občine Grosuplje za leto 2006; Slavnostna seja brez slovenske himne; Obranili smo sanje; Razstava: Vojna za Slovenijo; Slovenska himna na predvečer dneva državnosti odsej pod lipo v Grosupljem vsako leto?; Kaj imajo skupnega papež Benedikt XVI., Freising, Škofja Loka in Boštanj? Mednarodni uspeh grosupeljskega pihalnega orkestra; Lazarist Tone Zrnc o Frideriku Ireneju Baragi; Prof. Franc Korbar – Vračam se k poučevanju in skladateljevanju; Roža vetrov v glini, lesu, kamnu in kovini; Odkritje kipa konja pod Boštanjem; Čas angelov;

Barbara Pance: Literarni večer v Knjižnici Grosuplje z Goranom Gluvičem in Drago Breskvar; Brez blagoslovljenega kmečkega zajtrka ni velike noči; Anton Puščavnik ima nov nos; Kiparka za samostojno Slovenijo; Grosuplje – mesto kipov: 19 mestnih orjakov; Prekmurska Grosupeljčanka pesnikuje v Bruslju;

Nadaljevanje s prejšnje strani.

Drago Samec: Lan in konoplja ter 70 let časopisja v Grosupljem; Županova jama – Čudežni svet brez sonca; Stati in obstati – 10. tradicionalna kulturna prireditev v Škocjanu;

Marija Samec: Kultura – več kot samo služba (Pogovor z Anico Kastelec); Novosti z domoznanske zbirke (8 prispevkov); The Lucky Cupids; Slavko Zaviršek in njegova nova pesniška zbirka; Žito in kruh, grozdje in rože; Pripovedi iz Grosupljega in okolice (7 prispevkov); Del mednarodnega PEN kluba v Grosupljem; Ognjeno ali kako pusto bi bilo biti srečen; Jože Švigelj – kolar – »bognar« – »bobnar«; 90 plodnih let pesnice, pisateljice in kulturne delavke Mihaele Jarc – Zajc; Leopolda Severja Vesele zgodbe z dolenskih gričev; Srečanje ljudskih pevcev in godcev – že devetič v Račni; Grosupeljska »tretja univerza« po gorenjski kulturni poti; Privlačnost matrice – lesorez v Sloveniji v 20. stoletju; Odmevi prve svetovne vojne v župniji Škocjan pri Turjaku; Ljudmila Šuklje – dobitnica Zlate palete 2006;

Leopold Sever: Stoji Ljubljanca, dolga vas mag. **Tatjana Jamnik Skubic:** Slovesnost ob kulturnem prazniku in ob postavitvi temeljnega kamna za izgradnjo prizidka Knjižnice Grosuplje; Osrednja slovesnost ob kulturnem prazniku s podelitvijo Jurčičevih priznanj za leto 2006 je bila letos v Ivančni Gorici; Glasba je življenje za dekleta vokalne skupine Šmarnice; mag. Branka Škufca: Prireditev ob slovenskem kulturnem prazniku;

Matjaž Trontelj: Praznik slovenske zastave;

Za hec

Jože Miklič alias jõežek Zagraški: Velikopuveljska Gostilniška Agencija vas (DEZ)in-formira (10 prispevkov);

Smeh je 1/2 zdravja

Leopold Sever: Smeh je pol zdravja (rubrika, ki jo avtor niza z različnimi šaljivimi in poučnimi prispevki v vseh številkah Grosupeljskih odmevov zdaj že več kot eno leto);

Zanimivosti in zgodbe

Jože Miklič: Zapiski z roba (8 prispevkov); Prva salamiada pod Boštanjem; Naj sala-ma občine Grosuplje; Zeleni vikend – 11. obletnica Radia Zeleni val; Zanimiva fotografija;

Barbara Pance: Danes za radost, nekoč za gnoj; Tina Kuhelj za miss Slovenije 2006; Avto show Grosuplje zdaj Avto motorshow Ljubljana; mag. **Branka Škufca:** Potepanja po Kitajski (8 prispevkov);

Kinološki kotiček

Mojca Sajovic: Najboljši človekov štirinožni prijatelj ni stol – ampak pes (10 prispevkov). Grosupeljski kinologi imajo svetovnega prvaka;

Vremenski kotiček

Iztok Sinjur: Pregled vremenskega dogajanja v letu 2005; Vreme v Grosupljem (v letu 2006 9 prispevkov);

V spomin

Matjaž Trontelj: Spominska slovesnost;

Zdravstvo, sociala, dobrodelnost, varstvo občanov

Alenka Adamič: Življenje je boj – sprejmi ga!; Otrok potrka samo enkrat; Prva bivalna enota za odrasle osebe v Grosupljem; Ena izmed poti za boljše sobivanje – preventivni program Tikno them – mali svet; **Jože Miklič:** Občni zbor Društva upokojencev Grosuplje; »Sreča je tisto, kar delimo z drugimi«; Male pozornosti za veliko srečo (občni zbor in piknik Društva Sožitje); Brez starega mlad ne zraste; Z roko v roki – Ali me imaš kaj rad?

Barbara Pance: S hojo do zdravja; Dom je tam, kjer te imajo radi;

Vera Šparovec: Majda Gabršček – nova strokovna moč na medicini dela v Zdrav-

stvenem domu Grosuplje;

Mojca Sajovic: Zdrav človek ima sto želja, bolan le eno (10 prispevkov);

Šport

Alenka Adamič: Tamara Barič: Z jasnimi cilji pred seboj; Tjaša Šeme – ritmična gimnastika je njen svet;

Jože Miklič: Najšportni dosežki v letu 2005; 10 let »pink-ponka« na Krki; Nogometna kluba Brinje in Livar podpisala pogodbo o sodelovanju; Kolesarsko društvo Grosuplje je v nedeljo, 4. junija, organiziralo že 8. kolesarski maraton treh občin; Grosupelčan Matej Selan je državni prvak v karateju; Akcija k Martinet' na klobaso 2006 zaključena;

mag. **Branka Škufca:** Izjemen dosežek košarkarjev OŠ Louisa Adamiča.

Fotografije in risbe

Ime in priimek avtorja	Št. objavljenih
Alenka Adamič	25
mag. Tatjana Jamnik Skubic	26
Jože Miklič	576
Barbara Pance	49
Drago Samec	26
mag. Branka Škufca	44
Leopold Sever	50
Iztok Sinjur	8
Mojca Sajovic	19

Kako naprej?

Spoštovani občinski svetniki, vsi bralci Grosupeljskih odmevov, še posebej pa dopisovalci!

Ugotavljam, da nas in naše delo spremljate in sprejemate ter nam tudi pomagata pri oblikovanju tako velikega dela, kot je lokalni časopis, ki operativno sloni na peščici zanesenjakov. Leto 2006 smo uspešno zaključili. Poleg informativnega, kulturnega, športnega, podjetniškega, krajevnega, literarnega ali kako drugače zanimivega dela znotraj občine smo precej postorili tudi na promociji posameznikov, skupin, društev in drugih ustanov ter različnih dejavnosti iz različnih okolij v občini Grosuplje. Nekajkrat smo se sprehodili tudi po informacijah izven meja občine v »bližnje sosedstvo« ali na državno raven, sem ter tja pa tudi po Evropi in svetu – predvsem takrat, ko smo menili, da so informacije pomembne za občane Grosupljega.

V uredništvu Grosupeljskih odmevov ostajamo odprti za različne svetovnonazorske in

politične poglede posameznikov in sredin. Prizadevamo pa si, da bi se izognili prispevkom in informacijam, ki vnašajo med ljudi anarhijo, ničejanstvo, apatijo in druge slabe vplive, ki jih, žal, nekateri občasno poizkušajo vnašati. Poizkušamo se izogibati tudi enostranskim »pozitivnim« PR notranjim informacijam, ki ne dajejo realne slike o posameznikih ali sredinah.

Kljub pravkar povedanemu pa veliko raje pišemo na svetlih časopisnih straneh o svetlih dogodkih v občini. Prav slednje verjetno kar precej pogrešate tudi prebivalci občine Grosuplje, kadar govorijo in pišejo o Grosupljem in občini Grosuplje nekateri slovenski mediji.

Tako kot vi, pa si tudi mi želimo, da bi se o Grosupljem pisalo na svetlih straneh, nikakor pa ne samo »povesti o dobrih ljudeh«. Tako smo si, in tako si tudi bomo prizadevali, pa kakorkoli in karkoli bo življenje nanoslo.

odgovorni urednik Jože Miklič

Leto 2006 skozi prizmo Grosupeljskih odmevov

Komentar

Jože Miklič

Ob zaključku leta se različni mediji običajno sprehodijo po svojih prispevkih, ki so jih zaznali med letom pri svojem delu. Pri tem pa je zanimivo, da nekateri dogodki s časom dobijo nekoliko drugačne poudarke.

Leto 2006 se je začelo z veliko želja, stiski rok, obetov in – pokanjem petard. Žal, slej ali prej ugotoviš, da si okoli slednjega nemočen, zato je najbolje, da še sam kakšno vržeš... na primer kakšno »pasjo bombico« prek občinskega časopisa.

Počilo je, mrtvih pa ni bilo.

In kako se je leto v Grosuplju nadaljevalo? Kot vedno: Bilo je nekaj dobrega, pa tudi slabega.

Št. 1 in 2 / JANUAR- FEBRUAR 2006

Veliki pok - za mesto Grosuplje?

V decembru 2005 je Grosuplje prejelo listino, ki jo je podpisal sam predsednik Vlade

Republike Slovenije in Grosupeljčan Janez Janša, a Grosupeljčani (kot ponavadi) niso vedeli, kaj naj bi s to listino počeli. Nekateri so mislili, da gre za mestno občino in da bo zaradi tega ne vem koliko denarja ka(p)nilo v občinsko malho, drugi pa so bili bolj prepričani, da je to samo votel strah, ki je zunaj prazen, znotraj pa ga nič ni. Resnica je bila pa nekaj tretjega...

Prostor: Sprejemljivo – Spremenljivo?

Že v januarju je občinski svet začel javno razpravo o Gospodarski coni Sever in jo nato z javno razpravo skozi leto tudi potrdil.

Med vidnejšimi spremembami zazidalnih območij sta bila tudi kompleksa nasproti Stare pošte podjetnika Lada Kastelica, ki razmišlja o odprtju bencinske črpalke za javnost ter o gradnji poslovno stanovanjskega kompleksa.

Na občinskem svetu se je v pomladnem času zelo energično začelo sklepati tudi o prostorskih možnostih za širitev Pekarne Grosuplje, a je zadeva kmalu o tem potihnila. Pravih vzrokov za to v javnosti še niso pojasnili.

Veliko besed v preteklosti je bilo namenjenih tudi plakatiranju, ki ga je pripravljala zdaj eden zdaj drugi občinski urad, a se je na koncu tudi po »zaslugi« Grosupeljskih odmevov to rešilo. Najprej so zavoženi pravilnik razveljavili in na koncu sprejeli nov pravilnik. Potem pa vse tiho je bilo...

Policijsko poročilo o »lokalu Groš«

Po tragičnih dogodkih v lokalni Lipi v občini Medvode smo se na začetku leta tudi v Grosuplju srečali z lokalno mladinsko problematiko, ki je v javnosti izbruhnila potem, ko smo v Grosupeljskih odmevih objavili uradno policijsko poročilo o problematiki v »LOKALU GROŠ«. Na to objavo se je nato odzvalo kar precej GROŠ-evih piscev. Teh odmevnih pisem nismo objavili, ker vsebine niso ustrezale Zakonu o javnih medijih. Na koncu je vendarle prišlo do dogovorov



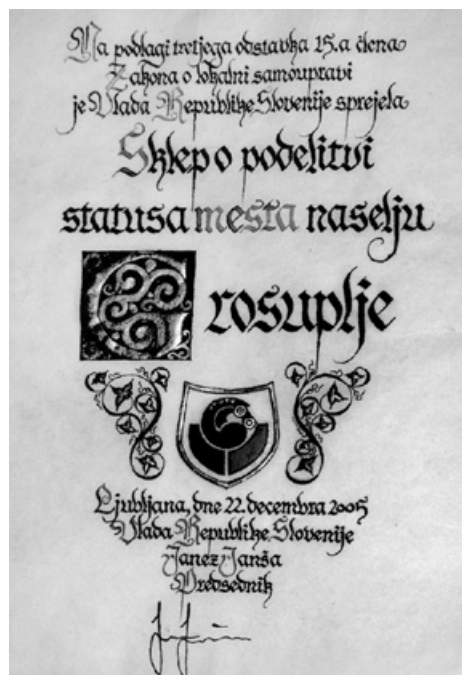
med različnimi zainteresiranimi skupinami, posamezniki in pristojnimi službami.

Romska problematika

Prav tako so nekateri že na začetku leta hoteli zapletati tudi romsko problematiko, a je bila zadeva precej prozorno predvidljiva in škodljiva tako za Rome kot tudi za »civile«. Prepričan sem, če bi jo začeli razpihovati še v Grosupeljskih odmevih, bi se stopnjevala in bi lahko prišla tudi tako daleč kot nedavno tega v našem sosesstvu. Ta tema se je nato še nekajkrat pojavila med pismi bralcev, ki jih prav tako zaradi neustreznih (beri: protizakonitih) navedb nismo objavili. Zakaj ravnamo tako? Menimo namreč, da bi se vsak, ki bi hotel na zadeve pogledati z nekoliko širšega vidika, najprej moral ustaviti, premisliti in skušati razumeti ter šele nato dati predlog, če meni, da ima dovolj preiščenega. Na hitro navrženih in poslanih nekaj pisem s to tematiko zato kot odgovorni urednik nisem bil pripravljen objaviti zato, ker so vsi do zdaj poslani izražali predvsem že znane stereotipe in razpihovali nacionalno nestrpnost. To od odgovornega urednika zahteva tudi zakonodaja. Še bolj zanimivo pa je, če ta pisma pošiljajo tisti, ki so se že tako in tako politično okoristili. Osebo na sem prepričan, da z »ulično demokracijo« ali bolje rečeno »uličnim primitivizmom« prav tako ne bomo rešili ničesar. Na koncu vseh polomljenih kopij in osebnih pogorišč se je še vedno treba useti skupaj in se dogovoriti.

Upam tudi, da je po »ambruških« dogodkih vsem jasno, da problematike tudi na občinski (še manj pa na krajevni) ravni ni mogoče reševati. Pri tem pa je treba ponovno resno spomniti vse pristojne državne institucije (sodišča, policijo, šole, centre za socialno delo, razna pooblašena podjetja in druge ustanove), da je to problematiko treba reševati sproti, pospešeno pa zaradi zastaranih in nerešenih zadev.

Zanimivo pa je bilo tudi odločanje o tej problematiki med občinskimi svetniki. Tako z leve kot z desne so si bili namreč zelo enotni, da je treba spremeniti 101. a člen





Zakona o lokalni samoupravi, v katerem je občina Grosuplje navedena med občinami, ki morajo imeti v svojih vrstah romskega svetnika. Rešitve o tem (še) ni, (in je najbrž tudi ne bo). V juniju so svetniki še v stari zasedbi nato kljub prej povedanemu pristopili k ustanovitvi Javnega zavoda romski zaposlitveni center, ki ima sedež v Šentjerneju.

Župan je sklepanje o novem romskem svetniku že predlagal novi zasedbi občinskega sveta na 3. seji občinskega sveta 20. decembra 2006, kljub temu, da še ni bilo imenovane statutarno-pravne komisije (stari komisiji je z volitvami mandat potekel), ki je med drugim pristojna tudi za (pre)oblikovanje najvišjega občinskega akta – statuta občine. Kaj se bo v prihodnje na tem področju dogajalo, pa bomo sproti poročali.

Naj dodamo, da smo v preteklem letu objavili kar nekaj prispevkov, ki so govorili o Romih, vendar ne samo v negativni luči, temveč tudi o prizadevanjih tako grosupeljskih Romov kot nekaterih javnih občinskih in državnih služb ter posameznikov, ki so poskrbeli, da bi bilo naše sobivanje v prihodnje boljše.

»Zvezde stalnice« - Podražitve

Kot »zvezde stalnice« se ob koncu ali na začetku leta pojavijo na mizah občinskih svetnikov tudi predlogi o podražitvah različnih storitev in pristojbin, kot so cene vrtcev, pomoč družini na domu, komunalne in druge takse, nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča in podobne zadeve. Nekatere cene sicer zgolj sledijo inflaciji, nekatere pa tudi ne.

Ekološke zamude

Večkrat smo v preteklosti pri Grosupeljskih odmevih že pisali o ekologiji. V to področje smo še posebej uvrstili kanalizacije in čistilno napravo ter več kot 20 km azbestno-cementnih vodovodov v občini Grosuplje, iz katerih pijemo vodo. Čeprav so bila vsa naša pisanja narejena na dobrem opazovanju in celo s sodelovanjem nekaterih

strokovnjakov, so nas z občine in pristojnih javnih institucij vedno prepričevali, da nimamo prav. Zdaj, ko je nekaj podobnega ugotovil tudi strokovni inštitut, pa so naša opozorila dobila drugačne dimenzije.

Še posebej so zanimivi izsledki, da so vode v grosupeljskih potokih ob izlivu na Radensko polje pri grosupeljski čistilni napravi od leta 2003 spet v katastrofalnem stanju, kar časovno sovпада z zgrajenimi novimi stanovanjskimi in gospodarskimi objekti ter povečanjem kapacitete komunalne deponije in preobremenjenostjo čistilne naprave. O povečanju čistilne naprave in sanaciji ter razširitvi kanalizacijskega omrežja pa se kljub tej ugotovitvi razmišlja zelo počasi. Kam bo vse to pripeljalo? Kot izgleda, se na pristojnih službah in funkcijah čaka zadnjega datuma, ki ga je določila Evropska unija za vso Slovenijo. Če vemo, koliko bo ta projekt stal in koliko je v občinskem proračunu lahko letno namenjenega denarja za to, lahko trdimo, da bo tak projekt trajal najmanj celo desetletje, kar pomeni – če bi ga začeli izvajati že včeraj, bi bili v zamudi.

Kljub temu ...

se je med Grosupeljčani zgodilo tudi veliko bolj veselih in lepih dogodkov, katerim smo namenili nekaj pozornosti tudi pri Grosupeljskih odmevih. Takšen dogodek je bil nedvomno škofovsko posvečenje dr. Antona Jamnika – občana naše občine, pa tudi imenovanje nove direktorice Doma starejših občanov mag. Marte Gašparovič. Teh svetlih strani pa je bilo nedvomno še precej več. Spoznali ste jih lahko ob različnih božično-novoletnih praznovanjih, koncertih in drugih kulturnih prireditvah, športnih dogodkih in podobnem.

Št. 3 – MAREC 2006

Politična knjižnica?

Ob 8. februarju so na hladnem vetru (le-ta je bil morda še nekoliko bolj hladen, ker se politične sile znotraj občinskega sveta niso dobro sporazumele okoli same lokacije in vrednosti projekta) postavili temeljni kamen novemu prizidku grosupeljske knjižnice in obnovi stare Koščakove hiše.

Gradbinci so že sredi zime začeli podirati streho in kmalu je bila skopana velika gradbena jama za novi prizidek, ki se je v naslednjih mesecih dokaj hitro polnila z betonom in železom. Že čez poletje je zrastle za staro knjižnico »velika harmonika«. Proti koncu leta se je zagnanost gradbincev nekoliko poglobila. Načrtovani datum za odprtje ob Prešernovem rojstnem dnevu se je premaknil na obletnico njegove smrti »ob letu osorej«.

Poslovilni objekt in razširitev pokopališča

Že leta 1988 so na občini sprejeli Odlok o ureditvenem načrtu za razširitev pokopališča, ki so ga nato leta 1996 spremenili in dopolnili. A se tudi potem ni veliko premaknilo. Tako so tudi na Krajevni skupnosti Grosuplje ugotovili, da se nekatere javne zadeve v Grosupljem predolgo mečkajo in ne premaknejo z mrtve točke. Zato so precej samoiniciativno začeli potiskati voz naprej, saj se število prebivalcev v Grosupljem zelo hitro povečuje. Pri nadaljnjih razpravah pa je bilo tudi nekaj dilem okoli storitvenih dejavnosti, ki etično »niso kompatibilne« z območjem pokopališča.

Nato so ljudje ugibali, kdaj se bo zares začelo z gradnjo, pa se je zares začelo – pred volitvami.

Veliko prahu o koncesijah v zdravstvu

Na grosupeljski občinski ravni se niso odločili za širitev koncesij v zdravstvu. Svetnikom so dali na mizo le nekaj obrazložitve s končno ugotovitvijo, da občina nima jasnih normativnih osnov za oblikovanje učinkovite javne zdravstvene službe na primarni ravni, a so v istem zaključku zapisali, da zakon občino nedvoumno zavezuje k učinkovitemu upravljanju primarne mreže javne zdravstvene službe. Če je (bilo) vse že z zakonom določeno, potem sploh ni bilo treba nekaterim ob tej temi dvigovati toliko prahu?

Kdaj kaj oprijemljivega iz regionalnega programa?

Ko smo že pred leti pregledali načrte, ki so jih zastavili na RRA LUR, smo ugotovili, da so bili na začetku zelo ambiciozno zastavljeni. Težava se je pojavila šele po seštevanju nalog, ki so bile med 25 občinami zelo različne, še težje pa bi bilo zbrati potrebna sredstva. Tako se marsikje milijardni projekti





še niso niti začeli, nekateri se po našem prepričanju ne bodo nikoli, nekatere pa so na regionalni agenciji že sami izločili.

Za Grosuplje naj bi bile v teh načrtih aktualne kolesarske steze, a bomo menda od tega projekta dobili le nekaj oznak, same steze pa bo tako in tako plačala občina – torej vsi občinski davkoplačevalci. Grosuplje je do zdaj iz tega naslova dobilo (le) nekaj milijonov sit za infrastrukturo ob novogradnjah in most v Rožni dolini.

Zelo zanimivo je tudi, da je že marca lani LUR predstavila RRA za obdobje od 2007 do 2013. Če vseh osem točk tega programa združimo, močno dišijo po nekem socialističnem planiranju, ki se ga v preteklosti ni nihče držal, le nekateri močnejši so iz tega piskra pobirali smetano. Ostali so se raje zapirali v svoje vrtičke, kar se je dogajalo več ali manj tudi po osamosvojitvi Slovenije, in Grosuplje ni bilo izjema. To trditev so, žal, dokazali na primer projekti CRPOV, PHARE, SAPARD in še nekaj drugih, da o občinskih razvojnih planih, načrtih ali programih niti ne govorimo. Lahko pa tudi dokažemo, kako slabo so bili pripravljeni in največkrat kar v celotnih sklopih zelo zastareli ali preplonkani.

Kljub vsemu...

Kadar pa so ljudje iskali dobre rešitve, so jih slej ali prej tudi našli.



Zelo veselo in kulturno je bilo v dvorani gasilskega doma na Polici, ko so tamkajšnji ljudski pevci s citrarjem Dušanom Mazajem uprizorili spevoigro. Tudi v Troščinah pri Vidičevih se lahko spominjajo preteklih več kot 30 let dela s ponosom.

Ko je odhajala v pokoj Tatjana Lampretova, je bilo sicer nekoliko otožno, a ima za seboj nedvomno opravljenega veliko dela na področju kulture. Prav tako velja tudi za njeno kolegico Anico Kastelec. Nenazadnje so nekaj podobnega dokazala tudi podeljena Jurčičeva priznanja dolgoletnim ljubiteljskima pevcema Branetu Petroviču in Alojziju Škerjancu, ali pa najboljšim grosupeljskim športnikom in ekipam iz posameznih športnih društev. Že več let pa je med uspešnimi športniki tudi ritmična gimnastičarka Tjaša Šeme.

Dokazi, ki govorijo, da prebivalci naše občine prizadevno delujejo na različnih področjih!

Št. 4. / APRIL 2006

Količina - ali kakovost razvoja?

V raznih sredinah na občinski ravni se je velikokrat pojavljala besedica razvoj, ki pa jo je le malo »uporabnikov« sploh razumelo celovito. Na kvazi dimenzije razvoja pa so na srečo vse bolj začeli opozarjati tudi nekateri občinski svetniki. Ključne problematične zadeve v občini se v širšem javnem interesu vedno bolj vrtijo okoli prometa, pa tudi okoli druge infrastrukture, urejanja prostora, ekologije, nekaterih slabo razvitih družbenih dejavnosti in razvojnih programov nasploh. Predstavitev enega od teh projektov pred ljubljanskim magistratom pa je zares pokazala ves njihov »blišč in bedo«.

Ker so se po Grosupljem začele širiti tudi razne govorice, da nekateri posamezniki s svojimi dejavnostmi močno onesnažujejo okolje, smo vprašanje izpostavili kar na nekaj pristojnih naslovov. Župan je odgovoril, da tudi do njega prihajajo samo govorice in jih je dal preveriti pristojnim inšpekcijskim službam. Poleg že omenjenih problematičnih kanalizacijskih odpadkov je v občini Grosuplje še vedno problematično tudi nekontrolirano raztresanje nevarnih odpadkov, ki jih nekateri zakopavajo kar v razne kraške vrtače ali odmetavajo v gozd. Na splošno pa ugotavljamo, da se ekološka zavest tudi v Grosupljem vendarle večja. Nedvomno k temu veliko prispevajo šole, krajevne skupnosti, razna podjetja in društva ter vplivni posamezniki, pa nenazadnje o tem pišemo tudi v Grosupeljskih odmevih.

Podjetništvo

V preteklosti se obrtni zbornici ni zdelo vredno, da bi objavljala v Grosupeljskih odmevih, čeprav smo z nekaterimi njihovimi predstavniki kar nekajkrat načeli temo o sodelovanju ali celo vključevanju njihovega

»zrna« v občinsko glasilo. Kljub temu so lani samoiniciativno poslali kar nekaj PR prispevkov v času predvolilne kampanje, mi pa jim zamisel o sodelovanju hranimo kot odprto možnost tudi po volitvah.

Strani za politiko

Na straneh za politiko so od aprila naprej začeli pridno pisati tudi z leve strani. Odslej se je za vsako številko časopisa znašlo kakšno PR strankarsko besedilo, ali pa so nas celo povabili, naj pišemo o posameznih ljudeh in dejavnostih, s katerimi se ukvarjajo. V uredništvu smo bili tega zelo veseli, le sem ter tja smo morali komu pojasnjevati, da mora kritiko katerekoli fizične ali pravne osebe oddati na papirju s svojim podpisom, če pa za izjavo stoji še politična stranka, naj dodajo še žig, kar smo nenazadnje imeli ves čas napisano tudi v kolofonu.

»Pomladi vse se veseli...«

Tako pravi ljudska pesem in tako je bilo tudi v Grosupljem.

Cela vrsta raznih društev je začela s spomladanskimi dejavnostmi, ki jih je na predhodnih občnih zbiorih uvrstila na svoje programe letnih dejavnosti, še posebej pa tista, ki so praznovala svoje okrogle jubileje.

Št. 5 / MAJ 2006

Evro

Za občane smo prek naše strokovne sodelavke in članice uredniškega odbora mag. Tatjane Jamnik Skubic že v maju poskrbeli za prispevek o uvedbi evra kot slovenskega denarja. Nato je v zadnji lanske številki za naše bralce še nekoliko bolj podrobno in praktično opisala uvedbo evra.

Svetle strani

Posebno mesto v Grosupeljskih odmevih si zasluži folklorna skupina Račna oziroma tamkajšnje kulturno društvo, ki nas že 25 let dejavno razveseljuje z ohranjanjem kulturnega izročila. Prepričani pa smo, da nas bodo še dolgo razveseljevali, saj za odraslo skupino že prihaja nova vrsta mladih in uspešnih folkloristov.

Nedvomno je tudi Knjižnica Grosuplje eden od pomembnejših dejavnikov na kulturnem in izobraževalnem ter promocijskem področju v občini. Njihovo delo je bilo v začnih prostorih tega leta sicer oteženo, a bo selitev v nove prostore pomenila za zaposlene in za uporabnike njihovih storitev novo vrednost. O njihovem delu je pretežno poročala naša sodelavka in lektorica Marija Samčeva, ki je tam tudi zaposlena.

Glasbena šola Grosuplje je poleg že delujočih treh enot v Grosupljem, Ivančni Gorici in Dobropolju formalno začela

delovati tudi v sosednji občini Škofljica. Zelo uspešno se je predstavil tudi Big band orkester skupaj s zagrebškim vibrafonistom Boškom Petrovićem, Nino Pušlar in še nekaterimi drugimi gosti. Vsi ljubitelji jazza so lahko uživali ob njihovem mojstrskem muziciranju.

Prav tako so gasilci iz 18 gasilskih društev v občini Grosuplje »zvezda stalnica« pri našem poročanju, saj se zavedamo, da je njihovo družbeno in humanitarno delo neprecenljivo. Poleg strokovnega izobraževanja skrbijo tudi za široko paleto drugih dejavnosti, ki se odvijajo znotraj in ob njihovih domovih.

Za redne strani s področja kinologije skrbijo zdaj že nekaj let ga. Mojca Sajovic. Med njenimi prispevki smo izvedeli tudi za zelo veselo novico, da imajo grosupeljski kinologi svetovnega prvaka Rajka Žagarja (sicer živi v sosednji občini), ki je s svojim nemškim ovčarjem Kvantom premagal vso svetovno elito. V letu 2006 pa je ga. Mojca začela objavljati tudi strokovne prispevke s področja zdravstva, saj se je vrsto let s tem področjem srečevala tudi na svojem službenem okolju.

Št. 6 / JUNIJ 2006

Integralno »rebalansiran« proračun

Ob sprejemanju rebalansa proračuna je bilo precej vroče politične razprave. Na koncu so vsi prisotni svetniki predlog z manjšimi popravki potrdili. Ko smo spraševali posameznike, zakaj je bilo treba spet toliko prahu med razpravo, so bili odgovori različni. Nekateri pa so trdili, da je vse že naprej več ali manj (kljub integralnemu proračunu) dogovorjeno in »zabetonirano«. Integrali pa so, saj veste, posebno področje v višji matematiki – in le-te ne razume vsak!

»Grad zamenjam za mlin«

bi se lahko glasil oglas v kakšnem rume-nem časopisu. Prav to pa se je zares zgodilo v Grosupljem. O vrednostih dvorca ali gradiča Brinje, tako finančnih kot vsebinskih (v njem je med drugim delovala okoli leta 1870 tudi prva Občina Grosuplje, o kateri imam kar nekaj gradiva) ni potrebno posebej utemeljevati. Občina je le kakšno leto pred nakupom mlina za bagatelo prodala bližnji precej večji dvorec.

Zato s(m)o se mnogi spraševali, kakšne so možnosti, da bi sam mlin začel uspešno delovati kot muzej. Strokovnjaki (še posebej ekonomisti) pa mu napovedujejo, da bo v teh prostorskih in strokovnih okvirjih zelo težko deloval racionalno, kar pomeni, da bo treba vedno vlagati neke subvencije iz javnih sredstev.

Nagrade in priznanja

Ob podelitvi občinskih nagrad in priznanj naj še posebej izpostavim priznanja, ki so jih prejeli delujoči v skupini Grajskega vrta Boštanj, kar kaže, da se pomembne dejavnosti za občino ne odvijajo samo v središču Grosupljega, temveč tudi drugod po občini.

Za Grosuplje je bila letos zanimiva tudi podelitev priznanj predsednika države. Čeprav nobeno ni bilo podeljeno prav občanu Grosupljega, pa sta bili kar dve z nami precej povezani. Taka je bila posthumna podelitev Reda za izredne zasluge Jožetu Pučniku, ki so mu Grosupeljčani (Šmarčani in »Topla greda«!) »pomagali za njega dni«, da je sploh lahko prišel do tega priznanja. Drugo pa je bila podeljena Medalja za častno delanje Rusinji Jeleni Vladimirovni Hostnikovici.

15. let po vojni za Slovenijo

Lani smo praznovali 15. obletnico osamosvojitve Slovenije in temu primerno so bile posvečene tudi nekatere proslave na krajevni, občinski in državni ravni. V Grosupljem je bilo kar nekaj proslav. Med njimi sta še posebej izstopali proslavi na Polževem in slavnostna občinska seja (brez slovenske himne!) ter koncert vojaškega orkestra s proslavo pod Boštanjem, ki so ga pripravili veterani vojne za Slovenijo. Za veterane naj še omenim, da s(m)o izdali zbornik, v katerem s(m)o v 1. delu spregovorili akterji in branitelji naše domovine, v zadnjem delu zbornika pa smo nanizali tudi nekaj o svojem delu v veteranskem združenju.

Št. 7 / JULIJ 2006

Negativni mnenji k imenovanju ravnateljev

Občinski svet po predhodnem močnem političnem lobiranju nekaterih ni dal soglasja dvema dosedanjima ravnateljema – glasbene šole in vrtca – in s tem sprožil dileme tudi znotraj občinskega sveta. Upamo le, da se prizadeta zavedata velikega dela, ki sta ga zapustila Grosupeljčanom. Nič pa ne bi bilo narobe, če bi ju letos kdo predlagal za kakšno občinsko priznanje ali nagrado.

Kdo bo nosil zlati ključ Grosupljega?

Pri Grosupeljskih odmevih že vseh zadnjih osem let vztrajamo, da mora časopis delovati odprto in povezovalno. Tako smo se že v preteklosti Grosupeljski odmevi srečevali in sodelovali tudi z mediji, ki pokrivamo prostor občine Grosuplje, še posebej s TV Grosuplje in radiem Zeleni val. Ob podelitvi listine, da Grosuplje dobi status mesta, pa smo začutili, da je zares treba Grosupljemu



in Grosupeljčanom dati (še) nekaj več.

Do dokončnega dogovora v zvezi s projektom, ki smo mu na prvem sestanku dali naslov Kdo bo nosil zlati ključ Grosupljega, pa je prišlo kmalu po dnevu državnosti, ko je bilo že znano, da samo naselje Grosuplje nima večjih ambicij v zvezi z razglasitvijo za mesto, kar je nenadno pokazala tudi skromna proslava ob predaji listine.

Že v julijski številki Grosupeljskih odmevov smo nato objavili glasovnico, radio Zeleni val pa je omogočil glasovanje po e-pošti in v živo. Z glasovanjem ste sprva začeli bolj previdno, iz meseca v mesec pa se je število glasovnic povečevalo. Do konca leta 2006 se jih je nabralo 1005, kar je za dokaj »trde« in nepredvidljive grosupeljske razmere ogromno.

Pri tem glasovanju pa ni najbolj pomembno, kdo je dobil največ glasov, temveč da hočemo Grosupljemu dati živo prepoznavnost, ki bo ljudi povezovala tako v vsakdanjem življenju kot pri svojem delu in odločitvah.

Taborniki in skavti

Taborniki in skavti so se nam oglasili z nekaj prispevki, ali pa so nas povabili na njihova srečanja, kjer so predstavili mnogotere dejavnosti, v katerih mladi lahko najdejo svoj prostor za druženje in delovanje ter nenadno tudi tako ubežijo »ulici«.





Št. 8 in 9 / AVGUST – SEPTEMBER 2006

Pravi začetek predvolilne kampanje

Že v juliju se je SDS odločila, da predstavi svojega kandidata za župana – Andreja Struno. Potem je sledilo še nekaj dodatnih imen in v začetku septembra so ostala v igri štiri imena, ki so se nato pomerila med seboj na oktobrskih volitvah.

V septembru smo za predvolilno kampanjo ponovili (in le tehnično prilagodili potrebam časa) pogoje oglaševanja političnih strank, katerim namenimo za volitve ali referendum brezplačni oglasni časopisni prostor. Stranke pa so izkoristile tudi druge medije in možnosti za svojo kampanjo.

O tem, da so se sočasno odvijale nekatere občinske dejavnosti, ne bi bilo treba niti pisati, zanimivo pa je, koga je potegnilo v ta vrtinec. Takšna je bila na primer študentska predstavitev obvodnih sprehajalnih poti v poplavnem območju Grosupeljščice ali pa okrogla miza tik pred volitvami o turizmu »v Kongu«, pa tudi predstavitev treh županskih kandidatov v klubu GROŠ je bila menda zastavljena s precej več temami kot jih je profesionalni voditelj uspel nanizati, na koncu pa smo se v glavnem vrtili bolj ali manj ob že znanih zadevah ali pa celo takšnih, ki jih današnja zakonodaja niti ne omogoča. Hkrati so se pospešeno gradili in odpirali nekateri objekti v občini – odprt je bil vrtec Pastirček, na Mali Ilovi Gori so se gradili vodovod in ceste, proti Št. Juriju in Škocjanu je bilo

poasfaltiranih nekaj ovinkov, v Žalni je bila dva dni pred volitvami podrtá šola in začela se je gradnja razširitve ceste s pločnikom na dobrih 100 metrih, pa nekaj podobnega tudi v Račni, začela se je tudi gradnja poslovnega objekta ob grosupeljskem pokopališču, pa pred občino in za policijo v Grosupljem je bilo nekaj razkopano...

Večji objekti pa so, žal, počakali »za naslednji mandat«. Tako je bilo tudi z državno cesto z občinskimi pločniki in kolesarskimi stezami od Grosupljega proti Cikavi, ki se je, namesto da bi se gradila, samo še bolj spolitizirala. No, dva dni pred drugim krogom volitev za župana so bagri spet začeli nekaj razkopavati na tej cesti – menda (samo) za občinske denarje.

Na »desni strani« pa so organizirali nekaj taborov, festivalov, novinarskih konferenc in drugih veselíc z »volilnimi golaži«, a je bil vseeno preveč opazen razkol med strankami. Najprej se je to pokazalo s cinčanjem SLS, ki je šele v zadnjem trenutku podprla Andreja Struno, N.SI pa je šla v volilni boj s svojim kandidatom. Končni rezultat je bil matematično predvidljiv, 12. novembra pa je bil tudi dokončno potrjen – več kot 500 »desnih volivcev« je (tudi zaradi neenotnosti strank) volilo levega župana.

Obisk vlade

so prebivalci naše občine lahko spremljali v glavnem prek lokalnega radia in povzetka, ki smo ga nato po izrečeni besedah predsednika vlade Janeza Janše objavili tudi v Grosupeljskih odmevih.

Jesen življenja

Z jesenskimi meseci se običajno začnejo tudi različne dejavnosti društev upokojencev in drugih organizacij, ki se ukvarjajo s starostno problematiko. Temu področju namenimo pri Grosupeljskih odmevih kar nekaj prostora skozi vse leto, v teh mesecih pa še nekoliko več.

Novi kipi v mestu kipov

Pod gradom Boštanj so se tudi tega leta zbrali kiparji – to pot je bila zasedba mednarodna. To pa, da primanjkuje primerno urejenega prostora za te kipe v samem mestu Grosuplje, je že druga zgodba.

Št. 10 / OKTOBER 2006

Uradna volilna kampanja – 1. krog: umirjeno

V sami občini Grosuplje je predvolilna kampanja za 1. krog volitev potekala dokaj umirjeno, čeprav je bila v drugih okoljih kar precej divja...

Št. 11 / NOVEMBER 2006

Volilna kampanja – 2. krog: izredna seja občinskega sveta, nepredvidljivo!

22. oktobra popoldne, na dan lokalnih volitev se je zgodil incident ob romskem naselju med Ambrusom in Zagradcem pri Krki. Ta dogodek je nato prerasel celo državne okvirje. Ker se je večina občin v našem sosedstvu, pa tudi občina Grosuplje, znašla pred drugim krogom volitev za župana, so nekateri novinarji, politični strategji in verjetno še kdo, precej bolj močno, kot bi bilo treba, navijali to temo na svoj polomljeni gramofon. Izgleda pa, da so nekateri volivci tej škripajoči glasbi ponovno radi prisluhnili, kot da ne bi bilo nobenih drugih problemov v družbi. Žal, se je to dogajalo tudi v naši občini.

Še posebej pa je večino državljanov »v dušo zbudla« v zvezi s tem »predbožična kontejnerska voščilnica« predsednika države. Če kdo misli, da je bila narejena zgolj iz usmiljenja do Romov, se prekleto moti.

Št. 12./ DECEMBER 2006

Ali dimnikarji prinašajo srečo?

Že na začetku leta smo v Odmevih spomnili na slabo delo dimnikarjev. Ker pooblaščen podjetje ničesar ne ukrene, je tudi vedno več ljudi nezadovoljnih, pa tudi kar nekaj svetnikov je na občinskem svetu izpostavilo to problematiko, a zadovoljivih odgovorov ni bilo. Bolj zanimivo je, da se tudi na državni ravni ne popravi zakonodaja in organizira z razpisi primernejši način opravljanja teh storitev. Zato dimnikarji le izkoriščajo pravno nedorečenost in operativno neorganiziranost na tem področju.

Verjetno pa se boste starejši še spomnili, da ste bili ljudje nekoč veseli dimnikarja, ki vam je prišel sajast voščit vesele praznike in srečno novo leto. Zdaj pa marsikomu prinaša le skrbi, odnaša pa kar lep šopek denarja, mimogrede pa še kakšno elektroniko na kurilnih pečeh pokvari. O sreči iz dimnikarjevih rok pa ni ne duha ne sluha!

»Nič novega?«

V Grosupljem po volitvah v naslednjih štirih letih nekateri ne pričakujemo »nič novega«, čeprav je bila 3. seja tik pred božičem nekoliko bolj umirjena (razen tisto z evropsko zastavo!), ker so bili gradivo in pogledi v političnih logovih bolj usklajeni.

Upamo, da se bo kaj podobnega še ponovilo.

Z jasno usmeritvijo in cilji lahko dosežemo več!

Pogovor s Pavletom Štrubljem, novim predsednikom Občinskega odbora Slovenske ljudske stranke Grosuplje.

Jože Miklič



Grosupeljski odmevi (GO): Za začetek pogovora prosim, da mi predstavite novoizvoljeno vodstvo v vašem občinskem odboru stranke!

Pavle Štrubelj (PŠ): 11. decembra je potekal redni občni in volilni zbor Slovenske ljudske stranke občinskega odbora Grosuplje. Na tem zboru smo dobili novo vodstvo, novega predsednika – in dva podpredsednika. Mene so izvolili za predsednika, za podpredsednika pa Janeza Dolinška s Peči kot izkušenega politika in Bernardo Valentinčič iz Bičja. Izvoljen je bil tudi petnajstčlanski občinski odbor. Pri kandidiranju smo bili pozorni na to, da so vse krajevne skupnosti, kolikor je to le mogoče, zastopane v novem občinskem odboru, saj bo tako tudi lažje delovati med člani stranke in med ljudmi. Istočasno pa smo ustanovili tudi Novo generacijo kot podmladek stranke. Predsednik Nove generacije je Iztok Vrhovec in je že po funkciji tudi član novega občinskega odbora stranke.

GO: Povejte mi še nekoliko natančneje o novoustanovljeni Novi generaciji! Bo to neka samostojna politična skupina?

PŠ: Nova generacija ima sama svoj statut, kar pomeni, da deluje samostojno v okviru SLS. Želimo jih vključiti v delo na vseh področjih. Dva predstavnika Nove generacije pa sta tudi že vključena v odbore oziroma komisije občine. Želimo si urediti tudi lastno internetno stran, da bo komunikacija tako čim lažja.

GO: Česa se boste v stranki lotili najprej?

PŠ: Najprej bomo uredili seznam članstva stranke. Trenutno imamo kar nekaj problemov zaradi neažurnega vodenja evidence iz preteklih let. Nekateri so izstopili, nekateri prestopili k drugim strankam, nekateri so tudi umrli, nekaj pa je novih članov. To bo trajalo kar nekaj mesecev. Veliko pozornosti bomo namenili tudi delu občinskega sveta. Z našima članoma Janezom Dolinškom in Antonom Permetom bomo poizkušali doseči, da se bodo izvajali tudi programi Slovenske ljudske stranke v občini Grosuplje.

GO: Kakšen politični in interesni prostor boste pokrivali?

PŠ: Slovenska ljudska stranka je po svoji politični usmerjenosti umeščena ob sredini desno. Ta prostor je za SLS definiran in ni tako kot pri nekaterih strankah, ki so

malo levo, malo desno, pa spet na sredini. Naj pri tem navedem primer s včerajšnjega snemanja televizijske oddaje Tarča, ko je dr. Slavko Gaber na vprašanje Janeza Dolinška odgovoril, da se on počuti kot desni politik, kar me je izredno presenetilo.

GO: Zanimivo.

PŠ: V Slovenski ljudski stranki je politični prostor jasno definiran, to pa omogoča ljudem, da se z lahkoto poistovetijo z vrednotami, ki jih zagovarjamo.

GO: Predlagam pa, da bi se nekoliko pomudila še v neposrednem občinskem prostoru. Kje vidite možnosti za nadaljnje politično delovanje oziroma, kje ima stranka prednosti oziroma čuti še posebno moč? Kaj in kje vidite možnosti v nadaljnjih štirih letih? Kaj še do zdaj morda ni bilo niti omenjeno ali pa premalo poudarjeno?

PŠ: Dela v občini Grosuplje je ogromno. Pa se najprej dotakniva infrastrukture. Pohvale vredno je, da se nekatere zadeve gradijo, kot je na primer cesta Grosuplje – Cikava. Seveda pa pri tem manjkajo krožišča, tako za Sončne dvore kot pri Kovinastroju pa tudi pri Logotu. Zelo občutljiva bo ureditev Adamičeve ceste. Če želimo Grosupljemu dati mestni izgled in funkcije, potem je treba urediti najprej to cesto skupaj z upravnim trikotnikom. Potrebna pa je kompletna ureditev od predvidenega krožišča za Sončne dvore pa do konca Adamičeve ceste. Za to pa bo treba pripraviti čim prej dobro urbanistično rešitev.

GO: Preidiva še na druga področja! Kako gledate na razvoj družbenih dejavnosti, infrastrukturo nasploh v občini, kako na šport, kulturo, turizem...?

PŠ: Infrastrukture sva se že nekoliko dotaknila. Prav je, da omenimo tudi področje vodooskrbe. Po informacijah, ki sem jih dobil na biološkem inštitutu, bi si želel, da Grosupeljčani pijemo kvalitetnejšo vodo. Boleče je tudi to, da nekatere naše vasi še vedno nimajo vodovoda, kot na primer Dole in Huda Polica. Naj omenim tudi neustrezno čistilno napravo. Če bomo želeli rešiti vse te probleme, bo potrebno usklajeno delovanje občinskega sveta in občinske uprave, predvsem pa peljati vse potrebne aktivnosti za pridobitev sredstev iz evropskih skladov.

V svojem programu Slovenska ljudska stranka pokriva različna družbena podro-

čja, od kulturnikov, športnikov, pa tudi pri razvoju turizma smo precej dejavni. Pred leti sem bil eden od pobudnikov za ustanovitev Turističnega društva Magdalenska gora.

Če pogledamo turistična društva, lahko ugotovimo, da dajejo poseben pečat dogajanju v našem občinskem prostoru. Vsa si zaslužijo tudi prostor v občinskem proračunu. Pri športu želimo, da bi Grosuplje imelo enega prvoligaša v enem od športov, kjer imamo najboljše domače potenciale. To bi bilo tudi zelo pomembno za promocijo mesta in občine Grosuplje.

Na področju osnovnošolskega izobraževanja bodo še potrebne investicije tako v novogradnje, kakor tudi obnove in vzdrževanja. Po izgradnji osnovne šole Žalna nas čaka zahteven projekt osnovnih šol Polica in Kopanj. Tudi na področju predšolske vzgoje smo zelo aktivni. Prav zaradi vztrajnosti naših svetnikov je bila lansko leto zaključena investicija novega otroškega vrtca v Grosupljem. Pri tej investiciji je naša stranka sodelovala tudi kot donator.

GO: Ustavimo se še nekoliko pri gospodarstvu!

PŠ: V gospodarstvu smo v Sloveniji še vedno premalo prilagodljivi. Imamo sicer več mikro podjetij z enim ali dvema zaposlenima, običajno pa se ta podjetja težko razvijejo v srednja in velika. Menimo, da je problem v davčni politiki, ki ni stimulativna. Plačna politika se je sicer v zadnjem času nekoliko uredila, pa kljub temu – če država zahteva plačilo vseh davčnih dajatev v določenem roku, tega roka sama zase ne bi smela podaljšati. Temu zgledu odloženih plačil pa seveda lepo sledi tudi velika večina ostalih investorjev. Stroški, ki nastanejo pri določenem projektu, bi se praviloma morali pokrivati iz projekta. Žal smo še zelo daleč od tega.

GO: V Grosupljem je kar nekaj uspešnih podjetij, med njimi je tudi vaše. Tržišče zalagajo s proizvodi in storitvami tudi izven meja občine in celo izven države. Tako imamo na primer precej močno gastronomsko industrijo. Ali menite, da bi bilo pomembno za Grosuplje neke vrste gospodarsko razstavišče, ker bi se odvijali poleg sejmov tudi razne trgovinske in storitvene dejavnosti ali pa celo kongresne in druge promocijske dejavnosti? To idejo je že

pred leti v našem časopisu objavil sedanjí predsednik Krajevne skupnosti Grosuplje Anton Žitnik in jo zdaj ponovno obuja?

PŠ: Ideja je zanimiva. Pred leti je ideja krožila tudi med obrtniki in še nekaterimi v občini. Dejavnosti v Grosupljem so izredno pestre. Žal je ideja zamrla. Menim pa, da zato, ker je manjkal nek močan pobudnik, ki bi to idejo peljal in koordiniral. Po mojem mnenju bi bila to precej težka odločitev, saj je sejmov že kar nekaj v Sloveniji. V času županovanja g. Rometa je bila ideja o inkubatorskem središču, pa tudi ta ni prišla v ospredje. Pri inkubatorju je bilo mišljeno, da bi se začetnikom ponudilo nek ugoden prostor za zagon dejavnosti. Trenutno pa je živa ideja o kongresni dejavnosti v naši občini.

GO: Zdaj imajo grosupeljski podjetniki na voljo Center za razvoj v Litiji VEM. Ste z njim že prišli v stik in ali ste seznanjeni, kaj ponujajo.

PŠ: Ne.

GO: Kako sodelujete z obrtno zbornico in kakšne so tam možnosti za grosupeljske podjetnike? Vaše izkušnje?

PŠ: Z njo sodelujemo bolj pasivno. So stvari, ki nam jih zelo dobro »poservisirajo« in nanje nimamo nobenih pripomb. Ni pa čutiti neke inovativnosti oziroma dodatnega zagona. Podjetniki smo več ali manj prepuščeni sami sebi. Še posebej zanimiva je naša panoga, ki spada v gradbeništvo. Veliko je težav s plačili, sodelovanje z velikimi gradbenimi podjetji pa je zelo rizično.

GO: Za podobne težave slišimo tudi v drugih branžah. Zanima pa me še nekaj. V Grosupljem se v zadnjih letih precej gradi. Koliko ste bili vi kot podjetje, ki ponuja instalacije, vključeni v te posle?

PŠ: Žal je običajno tako, da mi delamo v Kopru ali pa v Mariboru, Koprčani pa Mariborčani pa delajo v Grosupljem. V samem Grosupljem smo izvajali samo nekaj manjših del.

GO: Pomudiva se še pri kmetijstvu, saj je ljudska stranka izhajala že ob ponovnem nastanku koncem osemdesetih let iz kmečkega oziroma podeželsko-ruralnega okolja. Slovensko kmetijstvo se je v zadnjih letih izredno spremenilo in menim, da se je to zgodilo tudi v občini Grosuplje. Kaj v zvezi s tem razmišljate v ljudski stranki?

PŠ: 90 % Slovenije pokriva podeželje in na tem prostoru živi 60 % prebivalcev. V Slovenski ljudski stranki še vedno vidimo na podeželju kmetijstvo kot osnovni nosilec razvoja ob pomoči vseh ostalih prisotnih dejavnikov v tem prostoru. Prizadevamo si za pridelavo zdrave hrane, z dejavnim delovanjem kmetijstva pa se bo ohranjala tudi slovenska krajina. Kmetijstvo vidimo tudi kot možnost za nov pristop pri varovanju okolja. Nedvomno pa so v tem kmetijstvu za bodoči razvoj pomembna tudi

Podelitev priznanj številčnejšim slovenskim družinam 2006

Slovenska konferenca Svetovnega slovenskega kongresa (SK SSK) je 7. 12. 2006, že desetič podelila priznanja številčnejšim slovenskim družinam. Podelitev priznanj temelji na sklepu Slovenske konference, sprejetem v septembru 1997 na zboru v Kranju, kjer je bilo sklenjeno, da bo SK vsako leto podelila javna priznanja številčnejšim družinam. Kongres je ena od redkih organizacij, ki tudi simbolno podpira slovenske družine in tako uresničuje svoje poslanstvo, to je skrb za slovenski narod in njegov obstoj. Opazno je, da se vedno več družin odloča za večje število otrok v družini in da se na razpis prijavi vedno več družin.

Letos se je na razpis odzvalo 14 družin: Janežič iz Podrožce (Avstrija), Jaki iz Brinja, Kovačič iz Zalošč, Mužerlin iz Maribora, Novak iz Leš, Banko iz Noršincev, Mlinar iz Unca, Okretič Tomažič s Ptuja, Popelar iz Radomelj, Turk iz Ljubljane, Gartner iz Davče, Slak Urbanč iz Krške vasi, Medved iz Mengša in Potočnik iz Florjana.

Od štirinajstih družin jih je pet prejelo bronasto plaketo, sedem srebrno, družini

Medved in Potočnik pa zlato. Letos se je na razpis prvič prijavila tudi slovenska družina z avstrijske Koroške – družina Janežič.

Zbrane družine sta nagovorila in pozdravila Ministrica za delo, družino in socialne zadeve, gospa Marjeta Cotman ter predsednik Komisije za priznanja številčnejšim družinam pri SK SSK, gospod Luka Klopčič. Družine so poleg priznanj prejele še praktična darila, ki so jih poleg Slovenske konference SSK prispevala podjetja Mercator, Pliva, Pekarna Pečjak, Peko, Mladinska knjiga, Založba Ognjišče, Poštni zavod, Telekom Slovenije in Medex.

Vsaka od prisotnih družin se je na kratko predstavila, nekatere med njimi so pripravile celo krajšo glasbeno točko. Družine so se na ta način med seboj bolje spoznale, starši so prejeli priznanja za njihov prispevek k ohranjanju slovenstva, otroci pa so se razveselili daril in sladkarij. Večer je še dodatno popestril otroški pevski zbor iz župnije Reteče pod vodstvom gospe Andreje Kuralt, čarobno vzdušje pa je s svojim nastopom ustvaril čarovnik Hugo Šekoranja.

tradicionalna znanja, ki se prenašajo prek generacij – od kulinarike do etnoloških običajev in še marsikaj podobnega, kar nas bogati ne samo materialno, ampak tudi duhovno in kulturno. Prav te stvari bodo še kako pomembne pri razvoju turizma in povezovanju v Evropi ter za ohranjanje narodne identitete.

GO: Iz tega bi sledilo še naslednje vprašanje: Ker vemo, da so v zadnjem času napredovale le večje kmetije, srednji in mali kmetje pa so stagnirali ali celo propadli, kako vidite vključevanje teh ljudi, ki kljub temu še vedno živijo na podeželskem prostoru in se ukvarjajo z drugimi dejavnostmi? Približno 70 % obdelovalnih pretežno ravnih površin so sposobni obdelati veliki kmetje, ostalo bo ostalo le vrličkarjem in malim kmetom. Kakšne so po vašem možnosti preživetja oziroma kako zagotavljati socialno vzdržen razvoj. Nenazadnje pa je tudi jasno, da socialno ogroženi ljudje ne gradijo razvoja v svojem okolju. Zato bo treba iskati druge rešitve.

PŠ: Take kmetije (to lahko povem iz lastne izkušnje) se lahko preživijo le kot dopolnilna dejavnost oziroma delo za hoby oziroma za rekreacijo. S tem, ko ohranjam krajino, si pri tem »priredim« zdravo meso brez dodatnih krmil in silaže. Tako meso je veliko bolj kvalitetno. Če pa se bodo ti kmetje prenehali ukvarjati s pridelavo hrane, bo kraji-

na postala z leti zaraščena. Tudi pri nas so se že pojavili nekateri takšni primeri, ki so zaskrbljujoči. Zavedati se moramo, da veliki kmetje ne bodo mogli obdelati vseh površin, sploh pa ne obrobni predelov, kjer se krajina najhitreje zarašča.

GO: Če nadalje ugotovimo, da so se spremenili tudi tipi kmetij, se srečamo tudi s problematiko urejanja vasi. Pri tem se še posebej kažejo problemi infrastrukture, poti so preozke, ni kanalizacij, sledi tudi vrsta problemov z umeščanjem velikih hlevov v prostor in podobno. Kako vidite tudi prostorski razvoj podeželja?

PŠ: Kljub nekaterim poizkusom v preteklosti, da bi napravili večjo zložbo zemljišč iz ekonomsko upravičenih razlogov, pa lahko ugotavljamo, da se projekti niso razvili tako, kot so bili zastavljeni. Posamezniki so preveč navezani na svojo zemljo. Res je veliko kmetij prenehalo s kmetovanjem in zato bi bila potrebna neka vzpodbuda, da se ohrani vsaj to, kar je še ostalo.

GO: Ali morda tako vzpodbudo vidite v občinskem odboru za kmetijstvo, ki ga je predlagal na zadnji, 3. seji občinskega sveta svetnik Anton Perme, sicer že omenjeni vaš član?

PŠ: Nedvomno. Tak odbor je v preteklosti že deloval, želimo si, da bi deloval tudi v prihodnje in da bi ga vodila SLS, saj ima na tem področju največ izkušenj.

GO: Hvala za pogovor.

Korenine večstrankarstva in SLS pred 1. svetovno vojno

V delu slovenske javnosti se je po zadnjih lokalnih volitvah poskušalo v javnosti ustvariti nezaupanje ljudi v politične strankarske organizacije in da zato uspevajo vedno bolj druga civilno pravna združenja. Prispevek v nadaljevanju poskuša v nekaj obrisih predstaviti del zgodovinskih dejstev o tem, kako je pri nas strankarska organiziranost že uspešno delovala v devetdesetih letih devetnajstega stoletja in je tudi imela podporo med prebivalstvom.

Večstrankarstvo med Slovenci v devetdesetih letih devetnajstega stoletja ni bilo tako, kot ga poznamo danes. V večjem delu slovenskega narodnega ozemlja strank sploh še ni bilo, ampak so se pojavile šele po prelomu stoletja. Izjema je bila Kranjska, dežela z največjim deležem slovenskega prebivalstva v Avstriji. Z zgodovinskega vidika je bilo strankarstvo že pred mnogimi leti dobro organizirano, kar je nenazadnje pomenilo tudi veliko podporo pri prebivalstvu, ki se je lepo pokazala na volitvah.

Kranjska je orala ledino strankarske demokracije med Slovenci, ustvarjala njeno začetno fazo. Pa vendar zgolj zato, ker so bili to začetki, še ne pomeni, da je bilo to strankarstvo nezrelo. Bilo je odraz stanja in potreb tedanjega časa. Posebej to velja za kranjsko predhodnico SLS, Katoliško narodno stranko. Ta je bila od svojega nastanka pa vse do konca prve svetovne vojne (po vojni je prišlo do reorganizacije, s katero so deželne stranke izgubile svojo samostojnost) nedvomno najboljša slovenska stranka, tako po načinu delovanja kakor glede podpore pri ljudeh. Ta stranka je v veliki meri ustvarjala in tudi določila, kaj sploh je strankarska politika na Slovenskem. Pri tem je imela delno konkurenco v liberalcih. V letu 1896 se je ustanovila socialdemokratska stranka, ki je bila precej navzoča v javnem življenju, vendar pa za časa Avstro – Ogrske ni prišla do kakšne večje veljave, čeprav je imela v svojih vrstah nekaj zelo izobraženih in uglednih ljudi npr. Henrik Tuma, Ivan Cankar...

Država je ob koncu devetnajstega stoletja imela precej drugačne, predvsem pa manj funkcij kot danes. Bila je mnogo manj intervencionistična in vseobsegajoča. Pomenila je formalno pravni okvir delovanja družbe, ki so ga predvsem določale: zakonodajna, sodna, davčna, upravna, šolska in represivna ter vojaška funkcija. Vse ostalo je bilo prepuščeno »civilni« iniciativi. Vloga države na gospodarskem področju je bila poleg davčne politike predvsem vezana na velike infrastrukturne projekte npr. izgradnjo železniškega in cestnega omrežja, elektrifikacijo, regulacijo rek, izgradnjo pristanišč ipd. Država se v gospodarstvo načeloma ni vtikala, ni bila lastnik mnogih podjetij - bila je zelo liberalna. Socialna vloga države ni bila tako poudarjena kot v sodobnem času.

Tu se je njena vloga omejevala predvsem na poskuse zagotavljanja najbolj nujnih socialnih potreb najnižjega in najbolj ne-močnega sloja prebivalstva (npr. sirotišnice, državne bolnice ipd.). Vse ostalo je bilo prepuščeno privatni oz. cerkveni iniciativi. V tem, za današnje razmere zelo minimalističnemu državnemu okviru, je bil pomen politike, pa tudi njen vpliv na vsakdanje življenje, mnogo manjši, kot je danes, po drugi strani pa je pomen lastne organizacijske pobude toliko večji. Tega so se dobro zavedali voditelji Katoliško narodne stranke.

Katoliško narodna stranka ni bila le institucija, ki kandidira na volitvah in nastopa v predstavniških telesih države, dežele oz. občine. Bila je del naroda, narodni prostor, ki ga družijo skupna idejna podlaga, gospodarski in socialni interesi ter pripadnost organizacijam, ki so temu prostoru pripadale. Stranka ni bila samostojna struktura, ampak je bila politični predstavnik »civilne družbe« v zelo širokem pomenu. Med strankarsko politiko in civilno družbo pa ni bilo (jasnih) ločnic.

Za ustanovni datum predvojne Slovenske ljudske stranke štejemo 26. januar 1890. To je dan, ko je bilo ustanovljeno Katoliško politično društvo v Ljubljani. Katoliško narodna stranka, ki se je leta 1905 preimenovala v Slovensko ljudsko stranko, se je razvijala od nastanka tega društva naprej in sicer s tem, ko so se po Kranjskem, po zgledu ljubljanskega, ustanavljala katoliška politična društva. V letu 1892 so se pod vtišom I. slovenskega katoliškega shoda društva neformalno povezala v Katoliško narodno stranko, vsako katoliško politično društvo, ki je kasneje nastalo, pa se ji je takoj pridružilo. Društva formalno med seboj niso bila povezana, ampak je vsako delovalo samostojno na svojem območju. Dogovorjeno pa je bilo, da ljubljanskemu pripada prvenstvo. S tem je bil predsednik ljubljanskega društva tudi vodja Katoliške narodne stranke. To vodstvo je bilo predvsem simbolnega značaja, saj niti ljubljansko društvo niti vodja Katoliško narodne stranke nista imela formalne »oblasti« nad posameznimi društvi.

Kljub temu, da ni imela izrazite hierarhične organizacijske strukture v današnjem pomenu besede, je bila Katoliško narodna stranka močna in vplivna sila, saj je pred-

stavljala močan kulturni, socialni, izobraževalni, gospodarski in družabni prostor.

Ta prostor so sestavljala, kot že rečeno:

a) **politična društva**. Ta so koordinirala delo v občinskih zbora, pripravljala politične debate in shode, predvsem pa skrbela za dobro pripravo na volitve. Politično najpomembnejši sta bili

b) **poslanski skupini** v deželnem in državnem zboru, kjer se je odvijalo glavno politično delo v današnjem razumevanju politike.

Najmogočnejši stebri stranke, brez katerih ne bi bila to, kar je bila, pa so bili:

1. **Gospodarska organizacija**, ki je bila v začetku predvsem vezana na posojilništvo. Sčasoma se je gospodarska organizacija razdelila na več samostojnih vej, predvsem: posojilništvo, odkup in trgovina s kmetijskimi pridelki, zagotavljanje kmetijskega repromateriala... Gospodarska zveza, ki je nastala leta 1898 in se je morala leta 1903 zaradi novega Zakona o zadrugah razbiti na dva dela (posojilništvo in »nedenarno« zadrugištvo), je bila ena najmočnejših narodno strateških in gospodarskih družb, saj je obvladovala velik del trga s kmetijskimi pridelki. Bila je v slovenskih rokah, kar je bilo izredno pomembno ob večinskem nemškem lastništvu gospodarstva v tistem času. V okviru zadružnega gibanja se je izvajalo izredno pomembno izobraževalno delo, predvsem na področju kmetijstva in upravljanja z domaćijo.

2. **Delavske organizacije**, katoliška delavska društva, tudi ženska delavska društva, so bile organizacije, v katerih se je izvajalo ne le sindikalno, ampak tudi vzgojno in izobraževalno delo. Dr. Janez Evangelist Krek je bil prepričan, da morajo biti delavci poučeni o svojih pravicah, pa tudi v osnovnih stvareh gospodarstva, družbenega, kulturnega, pa tudi verskega življenja. Pomembne za delavce so bile konzumne zadruge, kjer so po mnogo nižjih cenah kot sicer, kupovali kmetijske pridelke. Konzumne zadruge so predstavljale hud udarec za trgovce, ki so s svojimi nenormalno visokimi maržami pahalili kmete in delavce na rob preživetja.

Nadaljevanje na strani 31

Delo prometnega ministrstva

Prometno ministrstvo je predstavilo opravljeno delo v preteklem letu in napovedalo nekaj ključnih ciljev, ki jih nameravajo uresničiti v letu 2007. V nadaljevanju je povzetek osnovnih smernic, ki so bile objavljene v javnosti.

Skrb za varen, čistejši in bolj pretočen promet

Direktorat za ceste je v celoti in pravočasno izpolnil vse obveznosti, izhajajoče iz normativnega programa dela vlade za leto 2006, poleg tega pa je pripravil še številne druge predpise, ki v ta program niso bili uvrščeni. Skupno je bilo tako iz pristojnosti direktorata že izdanih in tudi uveljavljenih 15 predpisov, tik pred uveljavitvijo pa jih je trenutno 5.

Med pomembnejšimi naj izpostavimo zlasti Pravilnik o omejitvi uporabe državnih cest za promet vozil, katerih največja dovoljena masa presega 7,5 ton. Ta akt ureja prepoved prometa takih vozil na nekaterih odsekih državnih cest, ki potekajo vzporedno z avtocestami. Predpis, ki je podkrepjen s strokovnimi izsledki predhodno opravljene študije, bo znatno prispeval k zmanjšanju škodljivih vplivov težkega tovornega prometa na okolico. Cilj uvedbe omejitev je bil namreč v zaščiti lokalnega prebivalstva pred prekomernim hrupom in povečanimi emisijami izpušnih plinov, hkrati pa tudi v izboljšanju pretočnosti prometa ter posledično v povečanju prometne varnosti na teh cestah.

Več denarja tudi za gradnjo in obnovo glavnih in regionalnih cest

V letu 2006 se je nadaljevala gradnja in obnova na mreži glavnih in regionalnih cest. V letošnjem letu je bilo za te namene zagotovljenih za 21 odstotkov več sredstev kot v letu 2005. Za leti 2007 in 2008 pa je v proračunu za Direkcijo RS za ceste namenjenih še 25 odstotkov več sredstev kot letos.

V letu 2006 se uspešno nadaljuje izgradnja slovenskih avtocest s ciljem dokončanja osnovnega avtocestnega programa do konca leta 2008. Letos je bil predan v promet avtocestni odsek Hrastje-Lešnica (mimo Novega mesta), rekonstruiran pa odsek Mariborske ceste v Celju. V okviru realizacije nacionalnega programa so bili pripravljeni tudi ključni planski akti. Sprejet je bil Letni plan razvoja in obnavljanja avtocest za leto 2006 v skupni višini 170,5 milijarde tolarjev, ki kar za 37 odstotkov presega letni plan za 2005. Pripravljen in v medresorsko usklajevanje že posredovan

predlog Letnega plana razvoja in obnavljanja avtocest za leto 2007. Njegova skupna vrednost znaša 195 milijard tolarjev. Če bo tak tudi sprejet, bo po vrednosti za kar 14 odstotkov presegal »rekordni« plan za letošnje leto.

Še pogled naprej

V prihodnjem letu se bodo na področju cest izvajali naslednji pomembni projekti:

Resolucija o nacionalnih razvojnih projektih za obdobje 2007-2023: V ta pomemben dolgoročen vladni dokument sta s področja cestne infrastrukture vključena dva večja projekta, in sicer Modernizacija državnega cestnega omrežja na prioritetnih razvojnih oseh (ocenjena vrednost 1,446 milijarde evrov) ter Dodatni avtocestni program (1,362 milijarde evrov). Gre za projekta, katerih izvedba bo na državni, pa tudi na regionalni ravni, zagotovila večjo mobilnost, kar bo prispevalo k skladnejšemu gospodarskemu razvoju ter k bolj uravnoteženi prostorski politiki.

Priprava zakona o cestnini: V letošnjem letu smo v skladu z Akcijskim načrtom začeli s pripravo novega zakona o cestnini, ki bo predstavljal celovito pravno podlago za pobiranje cestnine - ne samo na avtocestah, ampak na celotnem državnem cestnem omrežju. Priprava, uskladitev in sprejem tega zakona bo eden ključnih projektov na področju cestninjenja v letu 2007, saj bo služil kot podlaga za uvedbo nekaterih popolnoma novih organizacijskih, funkcijskih in tehničnih metod, ki so potrebne za uvedbo elektronskega cestninskega sistema v prostem prometnem toku - vključno z opredelitvijo nadzornih pristojnosti v procesu izvedbe tega in ostalih prepisov s področja cestninjenja.

V ospredje prihaja skrb za železnice

Na področju železnic si je ministrstvo v programskih dokumentih za letošnje leto za prvi cilj zastavilo implementacijo direktiv II. železniškega paketa Evropske unije v pravni red Republike Slovenije. To nam je najprej narekovalo pripravo sprememb in dopolnitve zakona o železniškem prometu; kot se je izkazalo pa tudi pripravo novega zakona o varnosti v železniškem prometu in - posledično - sprejetje 8 podzakonskih aktov. Predlog sprememb in dopolnitev Zakona o železniškem prometu kot prvi dokument programskega cilja je bil julija poslan v medresorsko usklajevanje. Predlog je koalicijsko usklajen in je v vladni proceduri.

Nova proga Koper - Divača bo dvotirna...

Sprejeta odločba o razvoju vseevropskega transportnega omrežja, ki ob prvotno predlaganem prednostnem projektu Koper - Divača vključuje tudi povezavo Trst - Divača, pogojuje temeljito proučitev smiselnosti nove enotirne povezave Koper - Divača. Predvideni blagovni in potniški tokovi v okviru V. koridorja - še posebej v povezavi s pomorskimi avtocestami, katerih pristanišče je tudi Luka Koper in upošteva načrtovan razvoj kopskega pristanišča -, namreč izpostavljajo smiselnost izgradnje nove dvotirne povezave med Koprom in Divačo. Posebej še, če upoštevamo načrtovano posodobitev ostalega železniškega prometnega omrežja v Republiki Sloveniji in predviden dvotirni priključek železniške povezave Trst - Divača na to povezavo.

Izpolnitev zahtev evropske unije po interoperabilnosti

Iz normativnega programa dela bi izpostavili zakon o poročanju države za financiranje železniških projektov v letih 2006 - 2009 za projekte, ki se izvajajo v okviru programa investicij, sofinanciranih s sredstvi Evropske unije in za financiranje razvoja in vzdrževanja javne železniške. Državni zbor ga je sprejel v začetku novembra.

Zakon nam je zagotovil za skoraj 100 milijard tolarjev (99,692 mrd SIT) sredstev, ki nam bodo omogočila: zagotovitev lastne udeležbe pri »evropskih« projektih (v višini 72,097 mrd SIT), izvedbo prioritetnih projektov na V. in X. koridorju (22,794 mrd SIT), izvedbo drugih domačih projektov, ki so nujni in jih ne financira EU (4,001 mrd SIT), ter sanacijo izrednih dogodkov, ki so se zgodili v letih 2003, 2004 in 2005 (800 mio SIT).

Smučarji bodo lahko uživali tudi na žičnicah

V direktorat za železnice sodijo tudi žičnice. Zato na kratko še nekaj podatkov s tega področja, ki kažejo na pomemben razvojni korak in obetajo večje zadovoljstvo smučarjev in drugih uporabnikov žičnic. Na naš predlog je vlada sprejela številne uredbe o koncesijah za graditev šestih sedežnic.

Skratka: ko bo sneg, bodo lahko smučarji na naših smučiščih uživali tudi na - žičnicah!

Ureditev razmerij z aerodromom Maribor

Po večletnih usklajevanjih z družbo Aerodromom Maribor, d.o.o., je bila pripravljene

na in junija 2006 tudi sklenjena pogodba o uporabi letališke infrastrukture letališča Maribor. Pogodba omogoča normalno obratovanje letališča in poslovanje Aerodroma Maribor, d.o.o. V zvezi s tem letališčem teče tudi priprava projektov za adaptacijo in razširitev potniškega terminala zaradi zagotovitve schengenskih standardov nadzora zunanje meje EU. Septembra je bila prevzeta nova sodobna letališka ograja, ki je bila sofinancirana tudi iz Evropskega sklada za regionalni razvoj.

Za potrebe adaptacije starega in izgradnje novega potniškega terminala na letališču Ljubljana je bila maja 2006 z Aerodromom Ljubljana, d.d., sklenjena pogodba o stavbni pravici. S tem so bili zagotovljeni pogoji za izgradnjo objektov potniškega kompleksa na letališču Ljubljana, ki bo zadovoljeval schengenske standarde nadzora zunanje meje EU. Izgradnja, katere soinvestitorja sta Republika Slovenija (t.i. schengenski del pogojev) in Aerodrom Ljubljana d.d. (letališki in komercialni del projekta), je v teku in pričakujemo, da bo zaključena v predvidenem roku do julija 2007.

Pomorska zakonodaja do konca leta usklajena s pravnim redom EU

Direktorat za pomorstvo je prednostno pozornost namenil implementaciji pravnega reda EU v našo zakonodajo. V ta namen je Državni zbor sprejel Spremembe in dopolnitve Pomorskega zakonika, v programu dela za letošnje leto pa je tudi 11 podzakonskih aktov, ki bodo sprejeti do konca leta. Do sedaj smo jih pripravili in sprejeli 7. S tem bo naša zakonodaja s področja pomorstva tekoče usklajena z evropskim pravnim redom.

V zaključni fazi je priprava predloga novega Zakona o pristaniščih. Njegov namen je pravna ureditev pristanišč in ustanovitev pristaniške uprave v koprskem tovrnem pristanišču. Zakon bo tudi podlaga za sklenitev koncesijske pogodbe z Luko Koper.

Vzporedno s tem poteka pomembna aktivnost ureditve medsebojnih odnosov z Luko Koper d.d. in državo, ki imata neurejene medsebojne terjatve in obveznosti že več kot desetletje. Država je lastnik zemljišč, operativnih obal in infrastrukture, Luka Koper pa dejanski upravljavec pristanišča in izvajalec pristaniških dejavnosti. Z Luko Koper je bil sklenjen aneks k najemni pogodbi iz leta 2000, ki tej družbi omogoča potrebna investicijska vlaganja na podlagi že veljavnih prostorskih aktov, med drugim tudi podaljšanje prvega in drugega pomola.

Ministrstvo za promet je vložilo pobudo in v teku je postopek priprave državnega lokacijskega načrta za celotno območje pristanišča, ki ga vodi MOP.

Kmalu tudi potniški terminal

V koprskem pristanišču poteka gradnja objekta za izvajanje mejne kontrole na RO-RO terminalu v skladu s schengenskimi pogoji in poglobljanje plovne poti v III. bazenu. Potekajo pa tudi priprave na vzpostavitev novega sodobnega potniškega terminala v Kopru, ki bo za pomorski promet, turistično gospodarstvo in obalne občine nova razvojna priložnost.

Imamo prometno politiko

Direktorat za promet je v tem obdobju pripravil vrsto dokumentov, ki so pripomogli k obvladovanju prometnih tokov in doseganju družbenega optimuma v delu, ki se nanaša na cestni tovorni in potniški promet, razvoj novih transportnih tehnično-tehnoloških rešitev, povečanje prometne varnosti in spodbujanje uporabe varčnejših in ekološko sprejemljivejših prevozov.

Temeljne cilje smo zapisali v temeljnem dokumentu - Resoluciji o prometni politiki Republike Slovenije: Intermodalnost: čas za sinergijo. Ta dokument na sodoben, kraten in enostaven način v izhodiščih, viziji, ciljih in ukrepih določa temeljne usmeritve prometne politike za prihodnost.

Pripravili smo Resolucijo o nacionalnem programu varnosti cestnega prometa za obdobje 2007-2011 z naslovom Skupaj za večjo varnost. Z njo nameravamo slovenski družbi in posameznikom ustvariti pogoje, da se vključijo v proces zmanjšanja tveganja nastanka nesreč in tveganja nastanka poškodb, da bomo dosegli višjo raven varnosti in obenem zmanjšali negativne posledice prometnih nesreč za vse udeležence v cestnem prometu.

Ureditev področja prevoznitva

Vlada je sprejela tudi besedilo predloga Zakona o prevozihih v cestnem prometu, s katerim bo poenostavila in posodobila sedaj veljavni zakon. Z zakonom bomo olajšali pogoje poslovanja slovenskih prevoznikov in znižali strogosti regulacije na raven, ki jo zahtevajo predpisi EU, saj so določeni le trije pogoji za pridobitev licence: dober ugled, finančna sposobnost in strokovna usposobljenost odgovornih oseb. Z zakonom se bo na javnem razpisu izbralo enega delivca dovolilnic in licenc in se obenem poenostavilo samo delitev dovolilnic; odpravljen so administrativne ovire in zagotovljeni lažji pogoji za opravljanje poklica voznika v cestnem prometu. Na podlagi Zakona o varnosti cestnega prometa je minister Janez Božič izdal Odredbo o omejitvi prometa na cestah v Republiki Sloveniji, ki v določenih terminih (nedelje in turistična sezona) omejuje promet tovornih vozil. Podzakonski akt je

pripravljen po dolgotrajnem usklajevanju med pristojnimi organi, obrtno in gospodarsko zbornico ter avtoprevozniki. Namen odredbe je zlasti zagotavljati nemoten potek prometa po cestah v Sloveniji.

Vse za varnost in trajnostni razvoj

Ministrstvo je pripravilo spremembe Zakona o varnosti cestnega prometa. Njegova vsebina se bo v prihodnje nanašala zgolj na prometna pravila, druge zadeve pa se bodo izločile in uredile s posebnimi predpisi. Načrtuje pa tudi predlog Zakona o motornih vozilih, saj je danes področje tehnične skladnosti motornih vozil predmet številnih predpisov. Novi zakon bo združeval sedaj ločeni fazi začetka uporabe vozil in registracijo, tehnične preglede in nadzor na cesti. Z zakonom želijo optimizirati postopke tako, da bo predpis pripeljal uporabo motornih vozil in priklopnikov, registracijo in pogoje za udeležbo v cestnem prometu na enostavnejšo raven in s tem pripomogel k dvigu varnosti v cestnem prometu.

V Sloveniji se tako kot drugod po Evropi srečujemo s problemi, kot so: zastoji v prometu, nizko kakovostne storitve, onesnaženje okolja in varnost cestnega prometa. Gospodarska rast bo v prihodnjih letih povzročila še večjo mobilnost prebivalcev in blaga ter povečala potrebe po oskrbi gospodarstva. Zato želijo cestni tovorni promet integrirati v politiko trajnostnega razvoja. Skladno z usmeritvami prometne politike bodo pripravili predlog besedila Programa za trajen in stabilen razvoj avtoprevoznitva, s katerim bomo oblikovali ukrepe za stabilen in trajnosten razvoj slovenskega cestnega tovrnega prometa, da bomo lahko spodbudili prevozniška podjetja k razvoju tovrstnih storitev in tehnologij ter tako prispevali k njihovi mednarodni konkurenčnosti.

Trendi JPP se bodo obrnili

Na področju potniškega prometa se bodo zavzeli za razvoj javnega potniškega prometa (JPP), ki bo temeljil predvsem na integraciji prevoznih storitev vseh prometnih podsistemov in uvedbi enotne vozovnice. V ta namen smo izdelali nalogo za izdelavo projekta "Integrirani sistem elektronske enotne vozovnice in sistema obveščanja potnikov v javnem potniškem prometu v Sloveniji".

V okviru tega projekta bodo vzpostavili enotni tarifni sistem, enotno vozovnico, enotni način informiranja potnikov ter enotni način upravljanja s sistemom javnega potniškega prevoza v Sloveniji.

**Skrajšano poročilo pripravil
Matjaž Trontelj**

Dohodnina po starem, dohodnina po novem

Dohodnino za leto 2006 bomo v glavnem izračunali tako, kot leto prej, z minimalnimi spremembami, naštetimi v nadaljevanju. Bistvena novost je, da bo davčna uprava zavezancem po pošti poslala predizpolnjeno napoved za odmero dohodnine. Vendar odgovornost za pravilno izpolnjeno napoved še vedno v celoti ostaja na zavezancih.

Novi Zakon o dohodnini pa na to področje uvaja veliko novosti, ki bodo v celoti zaživele pri odmeri dohodnine za leto 2007. Nekatere najpomembnejše spremembe so predstavljene v nadaljevanju članka. Nedvomno je od suhoparne teorije zanimivejši hipotetični izračun davčne obremenitve po starem in novem zakonu v drugem delu članka, katerega rezultat me je, glede na predhodno slišane informacije, presenetil...

Odmera dohodnine za leto 2006

Odmera dohodnine za leto 2006 bo izvedena skladno z določbami zakona, sprejetega v letu 2005, ter tistimi določbami novega dohodninskega zakona, ki je začel veljati 1. 1. 2007, pri katerih je zakonodajalec posebej določil, da se nanašajo že na odmero dohodnine za leto 2006. Slednje so predvsem:

- starši duševno in telesno prizadetih otrok bodo že pri letošnji odmeri lahko uveljavili olajšavo tudi za otroke, starejše od 18 let, čeprav jim je bila ta pravica po starem zakonu priznana le do otrokovega 18. leta,
- upokojencem, ki med letom od pokojnine ne plačujejo akontacije dohodnine in ne uveljavljajo olajšave za vzdrževane družinske člane ter njihovi obdavčljivi dohodki iz drugih virov ne presegajo 80 €, ni potrebno oddati napovedi za leto 2006.

Lestvica za odmero dohodnine 2006

Neto letna davčna osnova v SIT		Dohodnina v SIT	
	do 1.327.300		16%
nad 1.327.300	do 2.593.340	212.368	+ 33% za zneske nad 1.327.300
nad 2.593.340	do 5.247.940	630.161	+ 37% za zneske nad 2.593.340
nad 5.247.940	do 10.546.930	1.612.363	+ 41% za zneske nad 5.247.940
nad 10.546.930		3.784.949	+ 50% za zneske nad 10.546.930

Davčne olajšave za leto 2006

1. splošna olajšava, namenjena zavezancu pod pogojem, da drug rezident za njega ne uveljavlja posebne olajšave za vzdrževanega družinskega člana

604.330 SIT

2. osebne olajšave za rezidente:

- invalidi s 100-odstotno telesno okvaro

3.513.772 SIT

- prejemniki pokojnin

14,5 % pokojnine

- po 65. letu starosti

281.081 SIT

- dijaki in študenti pod določenimi pogoji

1.225.200 SIT

- samostojni kulturniki in novinarji pod določenimi pogoji

15 % prihodkov letno do 6 mio SIT,

3. posebna olajšava za vzdrževane družinske člane:* za prvega otroka 484.873 SIT, za vzdrževanega otroka, ki potrebuje nego 1.756.937 SIT, za drugega 527.040 SIT, za tretjega 702.754 SIT, za četrtega 878.469 SIT, za petega 1.054.183 SIT, za vse nadaljnje vzdrževane otroke se olajšava poveča za 175.612 SIT glede na predhodnega otroka,

*pri čemer družinska pokojnina ni dohodek, zaradi katerega otroka, starejšega od 18 let, ni mogoče uvrstiti med vzdrževane družinske člane,

4. olajšava za prostovoljno dodatno pokojninsko zavarovanje največ 560.937 SIT,

5. olajšava za različne namene (do 2 % davčne osnove) **ter za rešitev stanovanjskega problema** (do 4 % davčne osnove), vse tako kot za leto 2005.

Odmera in poračun dohodnine - prehodna ureditev za leto 2006

Novosti na področju postopka odmere dohodnine, ki jih uvaja novi Zakon o davčnem postopku, se bodo delno uporabljale že za odmero in obračun dohodnine za leto 2006.

Davčni organ bo na podlagi prejetih kontrolnih podatkov davčnemu zavezancu po pošti posredoval predizpolnjeno napoved za odmero dohodnine za leto 2006, v katero bo davčni zavezanec vpisal manjkajoče podatke (posebne olajšave, vzdrževani družinski člani, prostovoljno pokojnin-

sko zavarovanje,...) oziroma vpisane podatke popravil in podpisano napoved vrnil davčnemu organu najpozneje do 30. aprila 2007. Če davčni zavezanec ne bo prejel predizpolnjene dohodninske napovedi do 31. marca 2007 in mora vložiti napoved za leto 2006, bo moral sam izpolniti dohodninsko napoved in jo do **30. aprila 2007** predložiti davčnemu organu.

Vrnjeni obrazci bodo osnova za odmero dohodnine, ki jo mora davčna uprava izvršiti najkasneje do 31. oktobra 2007. Če davčni zavezanec informativnemu izračunu ne bo ugovarjal in se nanj v roku za ugovor ne bo odzval, bo informativni izračun veljal za odločbo o odmeri dohodnine. Zneski v dohodninski napovedi za leto 2006 bodo v tolarjih. V tolarjih bo izdana tudi dohodninska odločba. Zneski doplačil oziroma vračil pa bodo preračunani tudi v evre.

Dohodkov od obresti, dividend in kapital-skih dobičkov prejemniki nič več ne vpisujejo v letno dohodninsko napoved, ker velja zanje cedularna obdavčitev. Za leto 2006 obresti niso obdavčene do skupne višine 300.000 SIT. To pomeni naslednje:

- če je zavezanec v letu 2006 pri vseh bankah skupaj prejel manj kot 300.000 SIT obresti, nima iz tega naslova nobene obveznosti,

- če je zavezanec v letu 2006 pri eni banki dobil več kot 300.000 SIT obresti, je ta banka odvedla akontacijo dohodnine (tj. 15 % na obdavčen del), ki velja za končni davek, in zavezanec nima iz tega naslova nobenih obveznosti več,

- če je zavezanec v letu 2006 pri večjem številu bank skupaj dobil več kot 300.000 SIT, mora do 28. 2. 2007 davčnemu organu oddati napoved za odmero dohodnine od obresti. Na podlagi te napovedi davčni urad izda odločbo, ki je osnova za plačilo dohodnine na obresti.

Pomembno je še vedeti, da nekateri zavezanci od davčne uprave ne bodo prejeli predizpolnjenega dohodninskega obrazca, ker davčna uprava zanje ne bo dobila kontrolnih podatkov

s strani izplačevalcev dohodkov. Vendar to ne pomeni, da tem zavezanecem dohodninske napovedi ne bo potrebno oddati. Nadalje velja, da je še vedno za pravilnost vseh podatkov v zvezi z odmero dohodnine izključno odgovoren zavezanec, kljub temu da določene podatke izpolni že davčna uprava.

Novi zakon o dohodnini

Sedanja vlada je že takoj po prevzemu oblasti napovedala reforme davčnega sistema. Z davčno reformo vlada želi razbremeniti ljudi in podjetja ter tako prispevati k njihovi večji konkurenčnosti na svetovnih trgih, ustvariti konkurenčen davčni sistem, poenostaviti predpise in omogočiti enostavno izpolnjevanje obrazcev. Z reformo želi vlada vplivati na gospodarsko rast ter na povečanje blaginje. Doseči želi tudi večjo motiviranost za delo, večjo željo po pridobivanju znanja ter s tem prestrukturiranje gospodarstva v smeri večje tehnološke zahtevnosti in ustvarjanja višje dodane vrednosti.

Tako je bilo v Uradnem listu RS 16. 11. 2006 objavljenih sedem novih davčnih zakonov: Zakon o davku na dodano vrednost, Zakon o dohodnini, Zakon o davku od dohodkov pravnih oseb, Zakon o davku na promet nepremičnin, Zakon o davku na vodna plovila, Zakon o davku na dediščine in darila ter Zakon o davčnem postopku. Mnenja strokovnjakov, gospodarstvenikov in politikov o tako zastavljeni davčni reformi so različna. V nadaljevanju navajam bistvene novosti, ki jih uvaja novi zakon o dohodnini, da bi si lahko ustvarili svoj kritični pogled nanj ter da bi lahko čim prej in čim bolje izkoristili novosti in ugodnosti, ki jih prinaša.

Dohodnina je še naprej prihodek državnega proračuna. Vendar poleg nekaterih drugih davkov predstavlja **vir financiranja občin**, in sicer za posamezno proračunsko leto v višini tako imenovane skupne primerne porabe občin. Slednja je definirana v novem zakonu o financiranju občin.

Rezidenti so še naprej zavezani za plačilo dohodnine od vseh dohodkov, ki imajo vir v Republiki Sloveniji, in od vseh dohodkov, ki imajo vir izven Slovenije. Nerezidenti pa so zavezani za plačilo dohodnine od vseh dohodkov, ki imajo vir v Sloveniji. Da bi se izognili nekaterim nejasnostim pri obdavčitvi štipendij in drugih prejemkov v zvezi z izobraževanjem, je med splošna pravila vnesena **opredelitev učenca, di-jaka ali študenta**, ki je za namene tega zakona oseba, katere primarna dejavnost je izobraževanje po študijskem programu za pridobitev izobrazbe v skladu s predpisi.

Z dohodnino so obdavčeni vsi dohodki kot doslej, to so dohodki iz zaposlitve, dejavnosti, osnovne kmetijske in gozdarske dejavnosti, iz oddajanja premoženja v najem in iz prenosa premoženjske pravice, iz kapitala ter drugi dohodki.

Dohodnina se še vedno ne plača na dediščine, na določena darila, dobitke od iger na srečo po zakonu, ki ureja igre na srečo, izplačila iz naslova zavarovanja za primer bolezni, poškodbe ali invalidnosti. **Novi zakon ohranja oprostitve plačila dohodnine** na prejete pomoči in subvencije, povračila stroškov po posebnih zakonih (npr. po zakonu o vojnih invalidih), dohodkov iz naslova starševskega varstva in zavarovanja za primer brezposelnosti, dohodkov iz naslova obveznega pokojninskega, invalidskega in zdravstvenega zavarovanja, dohodkov, povezanih z zagotavljanjem varnosti, zaščite in reševanja, v zvezi z izobraževanjem, določenih dohodkov, povezanih s kmetijsko in gozdarsko dejavnostjo, odškodnine in vrnitve premoženja iz denacionalizacije.

Uvaja pa tudi nove oprostitve plačila dohodnine. kot so:

- subvencije mladim družinam za prvo reševanje stanovanjskega problema,
- plačila za Naturo 2000 in za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike,
- plačila za dobro počutje živali,
- kmetijske subvencije v zvezi z dolgoročnimi vlaganji, izplačane kmetom, ki se jim davčna osnova ugotavlja na podlagi katastrskega dohodka ali z upoštevanjem normiranih odhodkov,
- zavarovanja škode na premoženju,
- denarna pomoč zaradi naravne in druge nesreče, v skladu posebnimi predpisi.

Dohodek iz zaposlitve

Med tovrstne dohodke še vedno sodijo dohodki iz delovnega razmerja in dohodki iz drugega pogodbenega razmerja. **Dohodek iz drugega pogodbenega razmerja** vključuje vsak dohodek za opravljeno delo ali storitev, dohodek, prejet za stvaritev avtorskega dela. Kot pokojnina se po novem obdavči tudi renta iz ukrepa zgodnjega upokojevanja kmetov po predpisih o kmetijstvu.

Med dohodke iz delovnega razmerja po novem sodi tudi dohodek, dosežen z opravljanjem malega dela (»malo delo«) je po novem institut po zakonu, ki ureja preprečevanje dela in zaposlovanja na črno, katerega predlog je trenutno še v parlamentarni obravnavi; za takšno delo ne bo potrebna sklenitev pogodbe o zaposlitvi po ZDR, plačilo je navzgor omejeno, prav tako je omejeno število ur, ki jih oseba lahko opravlja v okviru takšnega dela).

Davčna osnova od dohodka iz delovnega razmerja je še vedno dohodek, zmanjšan za obvezne prispevke za socialno varnost. **Bonitete** so ohranjene in obsegajo predvsem: uporabo osebnega vozila v privatne namene, nastanitev, posojilo brez ali z nizko obrestno mero, popust pri prodaji blaga ali storitev, izobraževanje delojemalca, zavarovalne premije, pravico delojemalcev do nakupa delnic. **Za boniteto** po tem zakonu se **ne štejejo** ugodnosti manjših vrednosti, ki jih delodajalec zagotavlja vsem delojemalcem pod enakimi pogoji (npr. regresirana prehrana, uporaba prostorov za oddih in rekreacijo, pogostitve ob praznovanjih...), plačila delodajalca za dopolnilno izobraževanje v zvezi s poslovanjem delodajalca, plačila delodajalca za zakonsko obvezne zdravstvene preglede delojemalcev, uporaba parkirnega prostora, ki ga delodajalec zagotovi delojemalcu, uporaba računalniške in telekomunikacijske opreme, ki jo delodajalec zagotovi delojemalcu.

V davčno osnovo dohodka iz delovnega razmerja se ne vštevajo: obvezni prispevki za socialno varnost, premije prostovoljnega dodatnega pokojninskega in invalidskega zavarovanja, vendar največ do zneska, ki je enak 24 % obveznih prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje za delojemalca – zavarovanca in ne več kot 2.390 € letno, povračila stroškov z zvezi z delom (npr. prehrana, stroški prevoza na delo, terenski dodatek,...), povračila stroškov službenih poti, jubilejne nagrade za skupno delovno dobo ali skupno delovno dobo pri zadnjem delodajalcu, odpravnine, ...

Novo je določanje davčne osnove za dohodke iz drugega pogodbenega razmerja:

- pri izračunu akontacije dohodnine se upoštevajo 10-odstotni normirani stroški,
- na letni ravni pa zavezanec lahko poleg 10 odstotkov normiranih stroškov uveljavlja tudi dejanske stroške prevoza in nočitve na podlagi dokazil.

Dohodek iz dejavnosti

To je dohodek, dosežen z neodvisnim samostojnim opravljanjem dejavnosti. Kot dohodek iz dejavnosti ne velja več dohodek, dosežen s posameznim poslom. Ta je obdavčen v okviru dohodka iz zaposlitve.

Dohodek iz oddajanja premoženja v najem in dohodek iz prenosa premoženjske pravice veljata kot dohodek iz dejavnosti samo, če ju dosega fizična oseba v okviru svojega organiziranega podjetja (v statusu samostojnega podjetnika posameznika) oziroma organizirane dejavnosti (npr. registrirani sobodajalec). **Dohodki iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti** se obravnavajo kot dohodki iz

Šmarje v praznični podobi

December se je naglo bližal. Najbolj drzni trgovski centri so proti koncu novembra (ko je bilo zunaj prej čutiti pomlad kot zimo, saj je trava ob toplem vremenu spet ozelenela, trobentice, marjetice, mačice pa ponovno vzcvetele) že postavili v izložbe Božičkove jelenčke, smrečice, lučke...

...v Turističnem društvu Šmarje-Sap pa smo čalni upravnega odbora staknili glave in prepletli ideje, kako pričarati kraju praznično podobo.

Krajevna skupnost je – že po tradiciji – lepo poskrbela za lučke na smrekah in uličnih svetilkah, v TD pa smo se namenili okrasiti šest velikih dreves z željo, da bi kraju nadelo živahno podobo tudi podnevi, ko lučke ne pridejo do izraza.

Pa smo priskrbeli svetleč papir, kartonaste škatle, na metre darilnega traku, vrvic lepila... Nato nas je nekaj članic v začetku decembra večer za večerom prihajalo v sobo turističnega društva, kjer smo zavile preko 150 "paketov". Sredi decembra smo z mešanimi občutki vznemirjenosti, veselja, navdušenja in strahu ali bodo vsi paketki kljub morebitnemu dežju, snegu, vetru... ostali na vejah, v enem popoldnevu okrasili šest največjih šmarskih dreves.

Namen je bil dosežen. Mimoidoči so se ustavljali, se ozirali v krošnje lip in se čudili: Ja kaj takega še nismo videli... Ja, to je pa super... čestitamo, nekaj novega... in tako dalje, ves december in prve januarske dni.

Na pobudo našega župnika smo pripravile tudi druženje na Sveti večer po polnočnici. Pridne roke nekaterih krajanek so prispevale izborne sladke božične dobrote, župnik je priskrbel vino in med, sosede na Lahovi so nam širokosrčno ponudili kuhinjo v uporabo. Pristavile smo lonce, polne vina in vode za čaj, dodale sladkorja, dišečih klinčkov, cimeta, limonine lupinice, ingverja in medu. Medtem ko so bili ljudje pri prvi polnočnici ob 20h, smo na trgu pred cerkvijo prižgale svečke v



Šmarje v praznični podobi. – Foto Brane Petrovič

steklenih lončkih. Trg je zažarel v soju stoterih plamenčkov, ki so razsvetljevali središče Šmarja še dolgo potem, ko smo ob 1h ponoči postregle z vinom, čajem in sladicami. Ob iskrenih željah in voščilih za novo leto 2007 je bilo čutiti veliko povezanost med ljudmi in globoko doživetje božične noči.

Darja Štibernik za TD Šmarje – Sap

Nadaljevanje strani 27

dejavnosti samo, kadar se davčna osnova ugotavlja na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ali na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov. Pogoji za tak način določanja davčne osnove so:

- za ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov je zgornja meja letnih prihodkov 42.000 € na nosilca in na drugega člana kmečkega gospodinjstva, ki je vključen v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje kot kmet oziroma član kmečkega gospodarstva;
- za ugotavljanje davčne osnove sredstva, pravice in obveznosti članov kmečkega gospodinjstva v zvezi z opravljanjem dejavnosti veljajo, kakor da jih je pridobil oziroma prevzel nosilec dejavnosti;
- nosilcu se dohodek obdavči po povprečni stopnji glede na število članov, ki so poleg njega kot kmetje pokojninsko in invalidsko zavarovani.

Določanje davčne osnove od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti, ostaja enako, to je na podlagi dejanskih prihodkov ter dejanskih oziroma normiranih odhodkov, v primeru izpolnjevanja določenih pogojev. Prag za ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov se dvigne na približno 10 mio SIT

in znaša 42.000 €. Normirani odhodki se priznajo v višini 25 odstotkov ustvarjenih prihodkov oziroma v višini 70 odstotkov ustvarjenih prihodkov pri dejavnosti domače in umetnostne obrti ter pri kmetijski, gozdarski in dopolnilni dejavnosti na kmetiji.

Pomembna novost je **ukinitve olajšave za investiranje**, ki jo nadomešča **olajšava za vlaganja v raziskave in razvoj** v višini 20 odstotkov zneska vlaganj v raziskave in razvoj. Ta olajšava bo veljala in se uporabljala od dne, ko bo minister, pristojen za finance, v Uradnem listu RS objavil dan uveljavitve in začetka uporabe te olajšave. Ukinjeni sta tudi olajšava za na novo zaposlene delavce oziroma olajšava za zaposlitev delavcev, ki so bili pred tem 12 mesecev prijavljeni na Zavodu Republike Slovenije za zaposlovanje.

Pri izračunu **akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti** bodo zavezanci lahko v davčnem obračunu upoštevali tudi splošno olajšavo in posebno olajšavo za vzdrževane družinske člane.

Dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti

Gre za vse dohodke z zvezi z osnovno

kmetijsko in gozdarsko dejavnostjo, ki sta vključeni v osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost, če v okviru gospodinjstva zavezanca nimajo več kakor za 200 € katastrskega dohodka ali imajo manj kakor 40 čebeljih panjev.

Davčno osnovo od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti pomenijo:

- katastrski dohodek kmetijskih in gozdnih zemljišč, ki bo do sprejetja nove metode ugotavljanja katastrskega dohodka povečan za povprečne subvencije,
- pavšalna davčna osnova na čebelji panj (za zdaj 20 € na panj),
- 2-kratnik katastrskega dohodka vinograda pri pridelavi vina.

Odpravlja se možnost znižanja katastrskega dohodka zaradi naravnih in drugih nesreč in olajšava za vlaganja v osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost. Kmetijske subvencije, ki niso oproščene plačila dohodnine, so vključene v katastrski dohodek, ki se bo zaradi tega ustrezno povečal, in niso več samostojna davčna osnova.

mag. Tatjana Jamnik Skubic

(se nadaljuje)

Grosuplje, kdo bo tebe ljubil?

V predvolilnem obdobju so nam županski kandidati obljubljali in predstavljali, kaj vse bodo napravili za občino, za krajanje in kraj Grosuplje. Z vsem bi se moral človek strinjati, saj so vse predvidene aktivnosti, ki so bile predstavljene, potrebne, toda to so vse naloge, ki so bile načrtovane že pred petnajstimi leti. Nič novega, v prihodnost usmerjenega za 20 - 30 let pa nisem slišal.

Nobeni pravih razvojnih idej ali vizije nisem zasledil, razen operativnih nalog, ki tečejo nepretrgoma že več let. Kaj bomo ponudili našim zanamcem, našim otrokom, vnukom? Tudi nalog, ki bi jih nudili bodoči pokrajinski organiziranosti, nisem zasledil.

Toda razmišljanje in sanje (vizija) niso nikjer prepovedane. Svetovni kapital išče samo nove in nove ideje, največkrat v začetku nemogoče, toda ljudje s sanjami in vizijami so bili in bodo vedno med nami in njim moramo tudi prisluhniti.

V nadaljevanju bom podal samo nekaj predlogov za sanje (želje), ki bodo mogoče nekoč vizija in oprijemljive aktivnosti. Razmišljati o njih pa moramo že danes.

- Kako izkoristiti železnico Grosuplje – Kočevje, Grosuplje – Novo mesto – Metlika – Karlovac, Grosuplje – Sevnica. To so vse relacije za enodnevne ali večdnevne izlete, povezane z peš hojo, kolesarjenjem, konjeništvom, obiski zgodovinskih krajev, muzejev, vse seveda organizirano in s strokovnimi vodiči. Pogoji: kadri in železnica, ki se mora osvoboditi togosti in starega vzorca razmiš-

ljanja, da bo »Mohamed« prišel h gori.

- Manjše lokalno letališče (na Logu) ali drugje. Tam je idealna lega za konkurenčno manjše letališče, za letala do 50 oz. 80 ljudi, saj ima idealne lokalne zveze z Ljubljano, Novim mestom, Kočevjem in celotno jugovzhodno regijo. Ob njegovem razvoju bi tudi boštanjski grad dobil svoje mesto in razvoj (turizem, šolanje pilotov, letališče podjetnikov in politikov).

- Zavzemati se in ljubljanski regiji ponuditi prostor za vseslovensko sejmišče (logistična podlaga je idealna). Vse transportne možnosti so mogoče in možne so tudi širitve.

- Povezava Ljubljane s hitrim vlakom, pogoj je povečati število postajališč in s tem razbremenitev ceste proti Ljubljani, cena mora biti seveda konkurenčna ostalim prevozom.

- Nuditi igrišča za rekreacijo, golf, jahanje, kolesarjenje, pohodništvo in seveda dobro gostinsko ponudbo, tako ceneno kot visoko cenovno v lokalih na podeželju.

- Za take storitve je potreben strokoven in visoko kvalificiran kader. Kje ga dobiti? V lastni visoki šoli za turizem, ki bi jo morale podpreti vse občine od Kočevja do Škofljice, Iga, Grosupljega do Trebnjega, vključno z občino Litija. Bolonjska deklaracija nam nudi idealno priliko za organiziranje tega. Brez dobrega kadra bo gostinstvo in turizem na Dolenjskem in Kočevsko-Notranjskem samo vizija brez temeljev. Temelj so

kadri in ustrezno znanje in hotenje.

- Najlepšo panoramsko lokacijo za pogled na naše gore nudi boštanjski grad. Od tu vidimo Snežnik, Triglav, Kamniške Alpe, da o Krimu in Mokrecu ne govorimo. Kdo je tisti, ki bo presekjal prekletstvo preteklosti in lepoto sedanjosti. Idealna je prilika za javno zasebno partnerstvo pri obnovi in oživitvi. Vse ostale občine so svoje gradove že oživile (Mengeš – Jablje, Cerklje – Strmol, Snežnik – Pivka – Ilirska Bistrica itd.). Na razpolago je tudi denar iz evropskih strukturnih oz. kohezijskih skladov.

- Kaj bo z vojašnico in vojaškim kompleksom v Kamni gorici – Grosuplje? Predvidoma v desetih letih tu ne bo vojašnice. Kaj potem? Idealno za športno rekreacijski center, za manjšo bolnico – sanatorij, dom starejših občanov. Možnosti je veliko, samo sanje (želje) – vizijo moramo imeti, pa karajžo seveda tudi, da ne bomo tarnali, saj se ne da nič narediti, vse je odvisno od države. Ni res, od nas!

Menim, da še veliko priložnosti lahko ponudita naša občina in kraj Grosuplje bodoči ljubljanski pokrajini in Republiki Sloveniji: področje Kuclja, Ilove Gore, čisto okolje in najlepše kraje v Republiki Sloveniji. Čuvajmo to našo oazo med Kucljem, Ilovo Goro, Magdalensko goro in Taborom kot zenico slovenskega očesa. Pa še nekaj, dolenjskost mora ostati naša prepoznavnost!

Anton Žitnik

Nadaljevanje strani 25

3. Prosvetna, kulturna društva, mladinska in druga društva (po letu 1906 npr. Orli, telovadna organizacija za fante in dekleta) ter še mnoge druge organizacije so bile skupaj z delavskimi društvi združena v Slovensko krščansko-socialno zvezo. (Zveza je leta 1912 štela 476 društev in 341.986 članov!). To je bila osrednja krovna slovenska civilno-družbena organizacija, ki je povezovala vsa nepolitična društva, izvemši zadružno in gospodarsko organizacijo. Ta društva in krovna organizacija so imeli neprecenljiv družaben, izobraževalen in družbeno vzgojen pomen.

4. Slovenec je bil osrednji časopis, poleg njega pa je bil zelo razširjen list tudi **Domoljub**. Poleg teh je izhajala še cela vrsta glasil, ki so predvsem pokrivala delovanje posameznih organizacij. Na področju tiska je sicer izjemno vzgojno in izobraževalno delo opravljala Mohorjeva družba, ki je npr. v letu 1900 imela 78.000 članov (leta 1890 je bilo 48.000 članov).

Ob pregledu povezovalnih elementov Katoliške narodne stranke ne smemo pozabiti množičnih cerkvenih gibanj: Tretji red, Marijine družbe, razne bratovščine itn. Ta so zelo pomembno zaznamovala duha tedanjega časa in Katoliško narodno stranko, saj je bila večina javnih delavcev vključena tudi v razna cerkvena gibanja.

Z današnjega vidika izgleda skoraj nemogoče, pa vendar je organizem Katoliško narodne stranke brez izrazite formalne krovne organizacije deloval usklajeno in uspešno. V času, ko ni bilo volitev, se je vsaka organizacija ukvarjala s svojim poslanstvom, politične organizacije v ožjem pomenu pa so zastopale njihove interese, kjer je bilo to potrebno. Ob volitvah pa se je članstvo teh organizacij samoumevno usmerilo k delu za dober rezultat na volitvah.

Politiki Katoliško narodne stranke niso bili predvsem politiki, vsaj ne v svojih začetkih, ampak so bili najprej predstavniki organizacij, iz katerih so izhajali. V ospredje so v Katoliški narodni stranki prihajali izoblikovani ljudje, ki so se najbolj izkazali pri delu v organizacijah katoliškega gibanja. To je bil ključen pogoj za to, da je nekdo sploh lahko resno vstopil v politično delo.

Koristi in učinki političnega pristopa Katoliško narodne stranke so bili mnogostranski. Civilna družba je imela preko političnih predstavnikov zelo neposreden dostop do občinskih, deželnih in državnih političnih teles. Lahko je predstavljala svoje težave in jih tudi reševala, če je bila politična klima ugodna. Za uspeh je bilo treba veliko potrpežljivosti in spretnosti, saj smo bili Slovenci v Avstriji sorazmerno maloštevilni v primerjavi z drugimi narodi, poleg tega pa je bilo za nas neugodno tudi število naših poslancev, saj je bilo (do leta 1907) manjše, kot bi nam jih glede na velikost pripadalo. Nekaj se je vendarle doseglo, za stoletja poniževane Slovence pa je bilo veliko že to, da so videli, da se za njihove interese zares nekdo z vsem srcem bori. Po drugi strani je bilo sožitje politike, civilne družbe in gospodarstva v katoliškem političnem gibanju koristno tudi za »stranko« v ožjem pomenu. Ne le ob volitvah, kjer so člani zaradi delavskih društev in drugih organizacij predstavljali trdno volilno bazo, ampak tudi v smislu pridobivanja kakovostnega, preizkušenega kadra, predvsem pa, kar je za politiko najpomembnejše – ostajala je v trajnem neposrednem stiku z ljudmi.

Povzetek pripravil Matjaž Trontelj

Uspešna štiri leta KS Račna

Ob koncu mandata je prav, da se ozremo nazaj in opravimo inventuro opravljenega dela. Ko je bil pred štirimi leti izvoljen svet krajevnne skupnosti in ko smo se sestali ter se začeli pogovarjati, kdo naj bi vodil našo krajevno skupnost, so takratni člani sveta dejali, da naj kar jaz prevzamem še vodenje krajevnne skupnosti, saj bom kot član občinskega sveta lahko največ naredil za našo KS. Če pogledam danes nazaj, so imeli celo prav. Zavedal sem se, da bo obe funkciji opravljati težko in bo zahtevalo veliko časa in truda. Ker te funkcije ni hotel nihče prevzeti in da je KS začela delovati, sem se odločil, da prevzamem še to funkcijo.

Ob prevzemu funkcije sem si zadal tudi plan, program in želje, kaj vse naj bi v teh štirih letih postorili v naši krajevni skupnosti:

- Izgradnja pločnika

skozi Veliko Račno predvsem od postajališča do poti za šolo, kajti ta del se mi je zdel še posebno nevaren ob tako velikem prometu, ki teče skozi našo vas. Po najbolj optimističnih napovedih bi v teh štirih letih lahko prišli do zemljišč in projektov. Sam se nisem strinjal s tem, kajti pot v šolo se mi je zdela prenevarna in sem želel vsaj ta del pločnika do poti v šolo zgraditi čim prej. Sam sem prosil strokovne službe občine, ki se jim ob tej priliki tudi zahvaljujem, da pripravijo čim prej projekte,

sami pa smo prevzeli pridobivanje soglasij zemljišč od krajanov. Tukaj se moram zahvaliti tudi krajanom, ki niso delali problemov pri odstopu svojih zemljišč za pločnik in so spoznali, da je to nekaj dobrega za kraj. Ko so bila zbrana soglasja lastnikov in pripravljeni projekti, sem se kot občinski svetnik zavzel, da smo v proračunu zagotovili še sredstva za izvedbo. Tudi sam nisem verjel pred štirimi leti, da bomo res kaj pločnika naredili; bile so bolj želje, da bi ga vsaj nekaj, sedaj pa, ko pogledam, da smo ga zgradili enkrat več, kot smo si želeli, saj je pločnik zgrajen od začetka vasi do kulturnega doma, pa sem vesel in ponosen, da nam je to uspelo.

- Izgradnja mostu

na poti, ki pelje v Malo Račno, ki je bil že v zelo slabem stanju. Najprej je bilo predvideno samo popravilo že obstoječega mostu. Sam sem menil, da bi bilo bolje starega porušiti in zgraditi novega. Nato smo skupaj s strokovnimi službami občine res ugotovili, da tudi cenovno ni velikih razlik in tako imamo danes novi most, ki bo služil nadaljnjim rodovom.

- Obnova kulturnega doma

v Račni, ki je središče in ogledalo kraja in vsega dogajanja. Predvidena je bila samo obnova fasade, kar smo izvedli že v prvem letu,

v lanskem letu pa sem se potrudil in smo pridobili še dodatna sredstva in tako zamenjali še okna in uredili tudi notranjost. Tudi dela na tem projektu so bila presežena od načrtovanih.

- Asfaltiranje krajevnih poti.

Tudi tukaj smo program več kot v celoti izpeljali, ostale so nam samo poti, ki niso bile lastniško urejene, moja želja je bila, da bi asfaltirali vse poti. Pač ni šlo, upam, da se bo to zaključilo v tem mandatu.

- Javna razsvetljava in telefonija,

na kateri se v prejšnjih letih ni veliko delalo, ki pa je za razvoj kraja zelo pomembna. Končno smo se dogovorili z operaterji, da so pričeli z izgradnjo telefonskega omrežja v naši KS. Pogajanja so bila težka, na koncu pa smo se še dogovorili, da istočasno še krajevna skupnost pelje projekt javne razsvetljave po vaseh, nekaj je bilo že izvedenega v tem mandatu, ostalo pa bo potrebno nadaljevati.

To je bilo nekaj večjih projektov, ki smo jih izpeljali v tem štiriletnem obdobju. Bilo je še veliko drugih (nasipanje vaških poti, urejanje vaških centrov, pomoči društvom....itd). Glede na to, da smo izpeljali vse zastavljene cilje in še več, presegli v letu 2005 in 2006 za 40 % planirana sredstva, izpeljali za več kot 70 mil. projektov, menim, da smo opravili dobro delo.

Da pa je delo predsednika sveta KS nehvaležno, sem vedel že prej, saj ljudje danes besede hvaležnost ne poznamo več in da te zaradi dobrih del pribijejo na križ, pa je že Kristus spoznal pred dva tisoč leti in tudi ni nič novega.

Za mene so bila ta štiri leta v mojem življenju ena najbolj aktivnih let, tako dela v občinskem svetu in treh odborih, vodenju krajevnne skupnosti in delu v smučarskem klubu. Še posebej sem vesel, da sem v tem času poleg vsega dela opravil tudi šolanje in si tako pridobil izobrazbo s področja strokovnega dela v športu.

Sam sem vesel in zadovoljen s tem, kar je bilo storjenega, da sem bil ta štiri leta predsednik naše krajevnne skupnosti in da sem popisal ta list zgodovine našega kraja. Koliko truda, napora, časa... je bilo potrebno, da je ta list popisan, vem samo jaz in tisti, ki so mi pomagali, zato se jim še enkrat lepo zahvaljujem.

Lojze Verbajs,
predsednik sveta KS RAČNA 2002 - 2006

Kulturni utrip tudi na Spodnji Slivnici

Na Spodnji Slivnici se kar nekaj let na kulturnem področju razen komemoracij za dan mrtvih ni dogajalo nič. V letu 2006 pa se nam je posrečilo izpeljati tri manjše prireditve. Proslavo za dan žena in materinski dan smo združili skupaj. Povabili smo dramsko skupino iz Velike Loke, ki je uprizorila igro Sodobna kmetija. Vsem ženskam, ki so se prireditve udeležile, smo podelili cvetje, poskrbeli smo tudi za pogostitev, za katero so nekatere gospodinje prispevale čudovito domače pecivo. Preživeli smo skupaj lep kulturni večer. Dvorano je napolnilo okrog 120 ljudi.

V mesecu decembru smo razveselili naše najmlajše z obiskom Miklavža v dvorani na Spodnji Slivnici. Prišlo je veliko število otrok in njihovih staršev. Po razdelitvi daril jih je Miklavž povabil k sebi. Veselo so sedali v njegovo naročje, peli in recitali, bili so zelo pogumni. Miklavž pa ni

pozabil najstarejših vaščanov. Obiskali smo jih na domu, jim izročili darila in voščili božič in novo leto. Za zaključek leta smo tik pred božičem, 16. decembra 2006, priredili kulturni večer s sodelovanjem pevskega zbora Lastovke, literatk Karoline Zakrajšek in Jožice Sklepič ter mlade harmonikašice Ksenje Rihtar. Ob tej priliki smo javno podelili priznanje Rdečega Križa Ivanki Zakrajšek, in sicer za 40-krat podarjeno kri.

Zaključek so popestrile božične pesmi. Dvorana je bila zadovoljivo polna. Prireditve se je udeležil tudi akademski slikar mag. Marjan Tršar. Udeleženci so bili zelo zadovoljni, prav tako nastopajoči, najbolj pa seveda člani KD Spodnja Slivnica, da nam je uspelo izpeljati tako prireditve.

Jožica Sklepič

Uspešno leto gasilskih veteranov



Takole ponosni in zadovoljni so stali tekmovalci GD Grosuplje na odru za zmagovalce v Žalcu. Tu je bilo državno prvenstvo v gasilskih veččinah za leto 2006.

Gasilska zveza Grosuplje ima delo razdeljeno na več področij. Tako imajo tudi veterani v odboru svojega skrbnika, da vse teče tako, kot mora. Gospod Kraševac iz Gasilskega društva Škocjan je prvi, ki ima na skrbi starejše gasilce. Do zdaj je to delo upravljal uspešno in zakaj ga ne bi še naprej. Poleg srečanj starejših gasilk in gasilcev je tu še mnogo za opraviti, da vse teče tako, kot želi gospod Andrej Bahovec. Ta je že mnogo let na čelu GZ Grosuplje in to uspešno. Moj namen pa je opisati tekmovalni del tega gasilskega kolesja. Veterani, tako ženske kot tudi moški, imamo tekme po gasilski knjižici, ki je prirejena za vse vrste ekip. Nad vsem tem pa bedi tekmovalna komisija, ki jo imenuje organ Gasilske zveze Slovenije.

V naši zvezi so najbolje startali veterani Police. Ti so kar na prvi pokalni tekmi zasedli četrto mesto. Te tekme so vedno zastopane z najboljšimi ekipami in se točkujejo preko celega leta. Seštevek šestih tekem pa da pokalnega zmagovalca. Poličane je še posebej veselilo, da so ugnali Grosupeljčane, saj so ti v tem tekmovanju na kraju zasedli tretje mesto, Polica pa je bila blizu desetega mesta.

Sledilo je državno prvenstvo. Cilji visoki, želje po uspehu pa še višje. Tu so nastopili tudi veterani Ponove vasi, s ciljem uvrstiti se v prvo polovico ekip in uspelo jim je. Zelo so se veselili tega preboja med boljše. Cilj Poličanov je bil priti med prvih deset in tudi oni so uspeli. S ponosom so dvignili to priznanje. Tudi PGD Grosuplje ni bilo brez cilja. Tiha želja je bila vse prej kot skromna. Slovenček je zahteval zmago, čeprav je bil edino on prvič z veterani na tako pomembni tekmi. Želja ostalih mož je bila uvrstiti

se čim više. Težko je iti na tako tekmo, ko moraš biti med prvimi. Tu se delijo medalje za prve tri ekipe. Mi pa smo iz prejšnjih državnih prvenstev imeli že zlato in bronasto medaljo. To pot res nismo dosegli cilja gospoda Slovenčka, bili smo šele drugi. Vseeno smo zelo veseli in zadovoljni stopili na drugo stopničko, prejeli pokal in srebrne medalje. Med veterani tega v naši deželi nima še nobeden. Tudi med prvimi tremi jih razen nas Grosupeljčanov ni. Ostala dva nosilca medalj in pokalov sta bili vedno novi moštvi. Ja, pri koritu je vedno drenj. Ta ista moštva so si razdelila mesta tudi na občinskem prvenstvu.

Med tekmami veteranov so pa fantje iz PGD Šmarja - Sapa vedno na vrhu ali tik

pod njim, le v malo drugačni opremi. Tudi orodje imajo še od dedov, nekaj celo od pradedov. Ob boku pa jim stojijo tudi gasilci PGD Žalna.

Poličani so v raznih tekmah pobrali še kar nekaj pokalov. Norma za Grosupeljčane je deset pokalov na leto, to pa so tako letos, kot leta prej, visoko presegli. V teh naših letih je vsak dan drugačen. Danes boli noga, če je ena, je še, kadar sta obe, je huje. Nič pa se ne naredi brez stokanja.

Vsem, ki boste to pisarijo vsaj malo preleteli z očmi, in tudi tistim, ki bodo to delo nadaljevali, želim v prihajajočem letu obilo zadovoljstva.

Marjan Šircelj st.



Pred odhodom še posnetek na trati, kjer so potekala tekmovanja. Medalja ostane tekmovalcu, pokal pa gre v društveno vitrino.

Blagoslov konj v Škocjanu pri Turjaku

Na Štefanovo smo se zbrani konjeniki Trubarjeve konjenice, ranča Zupančič in še nekaj okoliških jezdecev udeležili že desetega blagoslova konj v Škocjanu.

Po končani maši je sledil mimohod konjenikov in dveh dvovpreg. Sam blagoslov je opravil župnik dr. France Oražem, pozdravni govor pa je podal predsednik KS Škocjan Jože Krašovec, kateremu je sledil govor predsednika DTK Toneta Kraljiča.

Po blagoslovu je sledilo druženje in klepet ob kozarčku kuhanega vina. Ob lepem vremenu in dobri družbi je čas hitro minil in že smo odjahali proti domu.

Ob tej priložnosti želi Društvo Trubarjeva konjenica vsem bralcem veliko sreče, zdravja in polno lepih jež v letu 2007!

Nina Kralj

17. pohod na Magdalensko goro

Na silvestrovo ob petih popoldne se vsako leto odpravi na pohod z baklami skupina pohodnic in pohodnikov iz Grosupljega. Prijazna družina Omahen v Hrastju nas je tudi letos pričakala s pijačo. Zaradi bolezni gospodinje so manjkali domači piškoti, pa smo se vseeno zadržali v prijetnem klepetu, si nazdravili in voščili.

Na Magdalenski gori, ki nas je letos pričakala brez snega, nas je pričakala skupina prizadevnih turističnih delavcev iz Turističnega društva Magdalenska gora. Predsednik Marko Janežič nas je prijazno povabil v cerkev, ki je s široko odprtimi vrati vabila v zavetje pred vetrom. Prebral nam je prijetno besedilo dr. Borisa Kuharja iz pravkar izšle brošure o turističnih znamenitostih Grosupljega. Pobudnica teh pohodov, gospa Silva Glavanova, je povedala, da se je prvo leto na to pot podalo le pet žensk iz skupine, ki je sicer dvakrat na teden tekala na goro. Naslednje leto se je že razširil glas, da je pohod prijetna popestritev noveletnega večera in pridružilo se je še nekaj družin. »Naslednje leto bomo polnoletni,« se je pošalila duhovita govornica, se zahvalila predsedniku Marku Janežiču in



njegovim sodelavkam in sodelavcem, ki so nas zunaj že čakali s toplim čajem, ki se je v vetrovnem vremenu prav prilegel.

Hvala vsem, ki spremljate naše pohode, nas ustavljate ob poti in pogostite. Hvala tudi članom TD Magdalenska gora, ki so

nas pričakali s toplo besedo in sladkim čajem. Voščili smo si zdravja in uspehov, se še fotografirali za slovo in se vrnili v dolino na silvestrsko praznovanje, ki se je še obetalo v lepi jasni noči.

Marija Samec

Mladi gasilec

Fedja je učenec drugega razreda devetletke osnovne šole v Grosupljem. Je zelo igriv in hiter v željah po novem znanju, prav tako kot večina njegovih sošolcev. Poleg šole pa ima tudi druge obveznosti, da napolni svoj delovni dan. Tako sta z očkom in kužkom prišla v gasilski center. Tam kinologi gostujejo s svojo malo in tudi večjo pasjo šolo. Na gasilskem vadbenem prostoru smo si razporedili čas vadbe v zadovoljstvo obeh strani. Ob tekmovanju pa se dogovor o uporabi prostora malo razširi.

Ravno takrat smo tam vadili gasilski veterani. Fedja nas je radovedno opazoval. V mali glavi je vzklila želja biti gasilec. »O, kako bi bil zadovoljen, ko bi lahko imel na glavi vsaj gasilsko čelado, da bi se z njo lahko slikal in potem pokazal svojemu očku,« si je zaželel. Fedja pa se ni še vdal, stopil je korak naprej in dejal: »Ti si Mihov dedi in te poznam iz šole.«

»Marjan je meni ime, kako je pa tebi?« sem ga vprašal.

»Jaz sem pa Fedja Mencin – Čeplak, tvoj Miha pa je moj sošolec,« mi je odgovoril. Tako je želja malega Fedje postala pri-

jetna obveza. Nato je prišel na vrsto tudi dan, da se je Fedji izpolnila ena od mnogih želja.

Mojca, ki je bila v razredu v danem trenutku, je ob moji prošnji, da napravim sliko Fedja s čelado in to pravo gasilsko, opozorila vse tiste učence, ki imajo zadržek o slikanju, naj se odmaknejo. Nekaj učencev se je res odmaknilo. Ostali učenci so Fedjo obstopili, le kdo od teh nadobudnežev se ne bi slikal z gasilsko čelado in še gasilskim pasom? Po posnetku je čelada romala z glave na glavo. Tam je bil tudi Andraž iz Račne, ki je kot gasilec pionir že nastopil na pravi gasilski tekmi in skupaj s svojo ekipo tudi osvojil lep pokal. To je pač v Račni. Tu pri nas v Grosupljem pa ni tako.

Prava škoda je, da pri nas v Grosupljem kljub lepemu gasilskemu domu nimamo srečne roke za najmlajše. Imamo zelo lepo okolico in veliko možnosti za vadbo. Ne, da ni oficirjev, tudi težko je reči, da se ni nič delalo na pridobitvi teh najmlajših. Je pa res, da so na tem področju sosednja društva uspešnejša. Pri društvih iz okolice Grosupljega je vključitev te mladeži



samoumevna. Tako je v GD Račna, Čušperk, Polica, Gatina in še bi lahko našteval. Tam starši pripeljejo ves naraščaj vsaj na domači prag gasilskega doma. Tam sestavijo ekipe, če je otrok preveč, pa se s sosednjim društvom dogovorijo ali pa posodijo tekmovalca. Prav nič posebnega ni, da mami in oči tekmujejo za GD Račna, otroka pa za GD Čušperk. Pomembno je, da ima vsak svoj cilj, ki pelje k skupnemu cilju.

Upam, da bo tudi v Grosupljem kmalu tako, saj je nedaleč nazaj tudi bilo. Tako bodo Miha, Fedja, Leja in še en Miha in njihovi prijatelji stopili na pot, ki bo tudi pri nas v Grosupljem vzgajala in vzgojila nov rod, ki bo ob času dopolnil operativno ekipo.

Marjan Šircelj

Uspešen začetek dela Mladinske sekcije Ribiške družine Grosuplje

V prejšnjih Grosupeljskih odmevih smo pisali, da bomo resno začeli sodelovati z mladimi ribiči. Delo z mladimi perspektivnimi in nadobudnimi ribiči pa se je v našem ribiškem domu na Velikem Mlačevem že začelo. Odziv otrok in tudi staršev je dober,



vendar bi lahko bil veliko večji, če bi občani Grosupljega in okolice bolje razumeli nalogo in poslanstvo mladih ribičev. Cilj naše sekcije je, da otroke seznanimo z dobrim in koristnim delom Ribiške družine Grosuplje.

V pomladanskem obdobju nas čaka veliko dela, kot je npr. čiščenje in urejanje okolice naših voda. Prioritetno delo bo potok Grosupeljščica, ki bi morala biti ogledalo naše občine. Nismo zadovoljni z dosedanjim stanjem voda, zato bomo s skupnimi močmi (Občina Grosuplje, Javno komunalno podjetje Grosuplje ter z vsemi občani, ki si želijo živeti ob čisti in neonesnaženi Grosupeljščici) poizkušali urediti naše bližnje vode in potemtakem tudi potok Grosupeljščico! Na žalost raka jelševca ni več v našem potoku, a ob tem se moramo resno zamisliti, saj to je zelo resno opozorilo. Kot vsi dobro vemo, rak obstane samo v čisti in s kisikom bogati vodi!

Na prejšnjih predavanjih sekcije smo se naučili veliko, a to je še le začetek. Med ostalim se učimo pravilne vezave trnkov, različne tehnike ribolova, pomladi teoretično kakor tudi praktično itd. S pomočjo dobrih in predanih mentorjev nobena naloga, ki smo si jo zastavili v prihajajočem letu, ne bo nerešljiva. Naloga naše sekcije je, da mladega človeka, ki se mu osebnost še oblikuje, vzgajamo v sodobnem, ekološko prosvetljenem duhu, da v njem vzpodbudimo čut do varstva narave v najširšem pomenu besede.

Če želi naša ribiška družina delovati, mora imeti podmladek, ki ga vzgaja v ribiča, usmerjenega v varstvo okolja. Tako bo dru-



žina imela sodobne, športne ribiče, ki bodo znali, ko dorastejo, delovati kot vzorni člani družbe!

Do naslednjega javljanja ribiški pozdrav: »DOBER PRIJEM«

Bogdan Kulić - Ležimirac



Taborniška čajanka

Petkovo popoldne je bilo ravno pravnje, da smo se taborniki Rodu Louis Adamič zbrali na rodovi čajanki. Čaj se je v hladnem vremenu zelo prilegel, k zanimivemu dogajanju pa je prispeval tudi program, ki so ga člani po vodih pripravili sami.

Vstopnici za čajanko sta bili šalica in naglavno pokrivalo, ki sta sodelovala v tekmovanjih Miss šalica in Mister klobučnjak. Različni modeli obeh so nas navduševali, saj je bilo na ogled postavljenih nemalo edinstvenih zamislic.

Dve uri sta ob spremljanju televizijskega programa »Za vsakogar nekaj« prehitro minili. Polka, bloške smuč, zanimivi oglasi in intervjuji so nam krajšali čas. Podelili smo tudi znanja in veščine najbolj vestnim tabornikom, nekaj novih članov pa je dalo taborniško prisego.

Na koncu smo si razdelili še darilca in podelili nagrade za Miss šalica in Mister klobučnjak.

Nina, RLA

Z naravo k boljšemu človeku!

Vodniki Taborniškega rodu Louisa Adamiča smo se v soboto, 6. 1., zbrali ob 17. uri pred taborniško sobico in se odpravili na zasluženi vodniški žur. Ko smo prispeli do naše nastanitve, smo se najprej razpakirali, nato pa smo si pripravili odlično večerjo v taborniškem stilu. Po okusni večerji smo se zabavali ob večernem programu, ki je trajal pozno v noč. Za zaključek večera smo si le redki, najbolj zagrizeni, ogledali film. V nedeljo dopoldne smo ob opravljanju

zabavnih nalog obnovili naša osnovna taborniška znanja. Ko smo dopoldanski program zaključili, je sledilo taborniško kosilo, ki je bilo seveda spet izvrstno pripravljeno. Po kosilu pa smo nadaljevali s programom.

Ko je bila ura 18, smo se počasi odpravili proti domu.

Martin, RLA

Kdo nosi Zlati ključ Grosupljega?

Po izboru poslušalcev radia Zeleni val iz občine Grosuplje in bralcev časopisa Grosupeljski odmevi se je v soboto, 6. januarja 2007, v Športni dvorani Brinje v Grosupljem zaključil polletni projekt z dve in pol uri dolgo prireditvijo, na kateri s(m)o med kulturno-zabavnim programom podelili 5 zlatih ključev mesta Grosuplje. Akcijo je med glasovanjem in ob zaključku spremljala in nadzirala 5-članska komisija, ki je podelila tudi ključve v posameznih kategorijah.

Jože Miklič

Kot **NAJ PODJETNIK** mesta Grosuplje so največ glasov prejeli:

Rudolf Mišmaš – Tiskarna Mišmaš, Andrej Brezec – AB Design Grosuplje in Boris Peterka – Radio Zeleni val. **NAJ PODJETNIK** mesta Grosuplje pa je postal **Rudolf Mišmaš – Tiskarna Mišmaš** iz Šmarja-Sapa.

V kategoriji **NAJ ŠPORTNIK** mesta Grosuplje so se med prvo trojico uvrstili:

Tadeja Petrovič – Shotokan karate klub Grosuplje, Tone Hren – Kolesarsko društvo Grosuplje in Blaž Hren – Plesni klub M Grosuplje. **NAJ ŠPORTNICA** mesta Grosuplje je postala **Tadeja Petrovič** iz Šmarja-Sapa. Med prve tri za **NAJ KULTURNIKA** mesta Grosuplje so z največ glasovi prišli:

Ljubo Vilar – Šmarje-Sap, Simona Zorc Ramovš (Zveza kulturnih organizacij Grosuplje) in Mirjam Kalin – Grosuplje. Zlati ključ **NAJ KULTURNIKA** mesta Grosuplje pa je prejel **Ljubo Vilar** – Šmarje-Sap.

Za **NAJ KLUB ali DRUŠTVO** so poslušalci in bralci največ glasov podelili:

KD VOKAL – ŽPZ Magdalena, KUD Šmarje-Sap – MPZ Šmarje-Sap ter Strelesko društvo Grosuplje in Atletski klub Špela (ki sta prejela enako število glasov).

Zmagovalec za **NAJ DRUŠTVO** mesta Grosuplje je postal **KD Vokal – ŽPZ Magdalena**.

Za **NAJ OBČANA** mesta Grosuplje pa so največ glasov prejeli:

Janez Lesjak – Grosuplje, Majda Fajdiga – Grosuplje in Božo Knez – Grosuplje. **NAJ OBČAN** mesta Grosuplje je z največ dobjenimi glasovi postal **Janez Lesjak** – Grosuplje.

Zaključno svečano dobrodelno prireditev Zlati ključ mesta Grosuplje so popestrili glasbeni gostje, ki so v živo ob spremljavi Big banda Grosuplje pod vodstvom dirigenta Igorja Lundra izvajali številne slovenske in svetovne glasbene uspešnice. Nastopili so Nuša Derenda, Alenka Godec, Frenk Nova, Rok Kosmač, pevski solisti Glasbene šole Grosuplje, Ženski pevski zbor Magdalena, Nina Pušlar in Saša Lendero. S humornim vložkom pa je nastopil tudi Sašo Hribar s svojim sodelavcem z radia Ga-Ga Juretom Godlerjem.

Projekt s(m)o zasnovali humanitarno.

Vsi nastopajoči so se svojemu honorarju odpovedali. Prav tako pa s(m)o ves

izkupiček od prodaje vstopnic in licitacije štirih slik na platnu, ki so jih pod mentorstvom slikarja Franca Gučka narisali otroci iz Grosupljega, namenili Rotaractu Grosuplje. Rotaract klub Grosuplje je »podmladek« Rotary Kluba Grosuplje, ki ga vodi ga. Zdenka Cerar in so humanitarno društvo.

Prodano je bilo 516 vstopnic (2.370 €), s prodajo slik pa je »Ribničan« Tone Košmrlj iztržil 1.730 € – **skupaj je bilo zbranih 4.100 € oziroma nekaj manj kot 1 mio sit, kar pa**

je izredno lepa številka za dogodek, ki se je v Grosupljem zgodil prvič. Denar bo Rotaract klub Grosuplje razdelil med pomoči potrebne otroke in družine v občini. Ček je iz rok direktorja in odgovornega urednika Radia Zeleni val Borisa Peterke prejel predsednik Rotaract kluba Grosuplje Peter Zakrajšek.

Med tistimi, ki so v naši akciji glasovali, je bilo izžrebanih tudi 10 nagrajencev, ki so prejeli nagrado generalnega pokrovitelja družbe Mobitel d.d. ter glavno nagrado glasbeni stolp Sony, ki ga je prispevalo podjetje Setr.

Prireditve pa je profesionalno vodila Tjaša Hrobat.





Rudolf Mišmaš je obrtnik že 24 let, vseskozi pa se ukvarja s tiskarstvom, za kar se je tudi izučil. Tiska vse – od vizitk do prospektov – le denarja (še!) – tako je zadržil v šali na prireditvi) ne. Njegovi glavni vrline sta kvaliteta in hitrost. V utemeljitvah pa ste glasovalci pogosto zapisali, da vedno ponuja tudi vsakršno pomoč. Priznanje je podelil član komisije pri projektu in član skupščine Obrtne zbornice Grosuplje in znani grosupeljski podjetnik Lado Kastelec.



Tadeja Petrovič je članica Shotokan karate kluba Grosuplje. Da ste jo izglasovali za najboljšo športnico v občini, so prav gotovo pripomogli izjemni uspehi v minulemu letu. Če bi naštevati vse, bi predolgo trajalo, zato omenimo le nekatere – zasedla je prvo mesto v borbah na tekmovanju pokala mesta Ljutomer ter drugo mesto borbe absolutno. V Šempetru pri Gorici na tekmovanju Slovenia Open je prav tako stala na najvišji stopnički v borbah. Na 34. mednarodnem karate turnirju v Trbovljah pa je med članicami v borbah zasedla 2. mesto.

Priznanje je (odsotna na prireditvi) podelil član komisije in direktor občinske uprave Marko Podvršnik.



Ljubo Vilar – Šmarčan, je z dušo in srcem predan kulturi. Je predsednik Zveze kulturnih društev Grosuplje, 34 let predsednik Kulturnega društva Šmarje-Sap, že 12 let pa naše najmlajše razveseljuje kot dedek Mraz. Je dolgoletni organizator, voditelj in udeleženec številnih prireditev ter pevskih nastopov in je najzaslužnejši človek za ohranitev in nepretrgano delovanje Kulturnega društva Šmarje-Sap. Priznanje sem podelil član komisije in odgovorni urednik Grosupeljskih odmevov Jože Miklič.

Ženski pevski zbor Magdalena je ime prevzelo po domači Magdalenski gori. Skupaj prepevajo že 10 let, lansko leto pa so s celovečernim koncertom do zadnjega kotička napolnile dvorano v Osnovni šoli Louis Adamič. Po pevskih labirintih jih že vsa ta leta umno vodi zborovodja Emil Kovačec.

Priznanje je podelila članica komisije in vodja informativne redakcije Radia Zeleni val Tanja Kenig, v imenu Ženskega pevskega zbora Magdalena pa je zlati ključ prevzela Darja Zorec.



Janez Lesjak je župan občine Grosuplje že 8 let, občani pa so mu na nedavnih volitvah vođenje občine zaupali še en mandat. Svojemu delu je predan 24 ur na dan, predvsem pa si prizadeva za napredek mesta, razvoj kulture, športa in skrbi za stare in mlade. Glasovalci so svoje glasove največkrat utemeljili s tem, da je Janez Lesjak veliko naredil za občino Grosuplje, da je prijeten, marljiv in spoštljiv človek.

Priznanje je podelila članica komisije in vodja marketinga Radia Zeleni val Stanka Parkelj Rozina.



Fotoreportaža dogajanja na podelitvi zlatih ključev mesta Grosuplje



Dobrodelno licitacijo otroških slik je vodil Tone Košmrlj.



Big band Grosuplje in Nina Pušlar



Sašo Hribar je bil "priložnostni dobitnik dveh mikrofонов."



Pevski solisti Glabene šole Grosuplje

Vodstvo radia Zeleni val se zahvaljuje vsem nastopajočim, obiskovalcem, glasovalcem, sponzorjem in generalnemu pokrovitelju ter vsem, ki so kakorkoli pomagali pri izvedbi projekta in prireditve Zlati ključ mesta Grosuplje. Pri Grosupeljskih odmevih pa smo veseli, da je projekt Kdo bo nosil Zlati ključ Grosupljega uspel in da smo lahko dejavno sodelovali v njem. Menimo pa, da bi ga lahko vsako leto pogumno ponovili in vanj vključili tudi še vse tiste, ki letos v pripravi ali izvedbi projekta (še) niso sodelovali.

Projekt je namenjen poleg humanitarnosti tudi in predvsem spoznavanju krajev in potencialov v naši občini ter povezovanju med ljudmi in prepoznavanju lastnih sposobnosti – mnogi med njimi so že dejavni, še več pa bi jih lahko s takimi in podobnimi projekti prebudili.

Vera in Polde Kadunc 60 let z roko v roki v sončnih in senčnih dneh

Alenka Adamič



Vera in Polde Kadunc oktobra 2006 ob njenem bisernem jubileju

Bil je čas sredi vojne vihre...

Na tiste čase imata mama in ata Kadunčeva, Vera in Polde, kljub svinčnim časom, svetle spomine. Ko je sredi vojnih grozot, strahu in upanja vzklikala tudi ljubezen. Takrat, poleti leta 1942, sta se spoznala. »Nisva se pogosto videvala, ampak imela sva se rada in še vedno se spominjam, kako mi je bilo lepo,« kot dragocen droben biser hrani mama Vera med spomini prelepo melodijo dveh src, ki sta se leta 1946 s poroko zlila v eno. Toda ta prelepa melodija je za nekaj časa ostala neizpeta. Komaj štiri tedne po poroki je moral mož Polde na služenje vojaškega roka v daljni srbski Zaječar. Kako neznosno dolgi sta bili dve leti in pol, ko je v tem času le štirikrat prišel na krajši dopust. V teh spominih se mami biseri spreminjajo v solze bolečine in osamljenosti: »Kako sem ga pogrešala!« še danes večkrat pove tako doživeto tisti čas, da začutiš njeno bolečino. Prav v tistem času osamljenosti se je rodil prvi sin. Tudi očetova bolečina ni bila, daleč od doma, nič manjša, in hrepenenje iskreno.

»Bilo je zelo hudo,« ve povedati; »ženo sem pustil nepreskrbljeno in v tej moji odsotno-

sti je bil rojen najin prvi otrok.«

Bilo je po koncu vojne. Čas revščine in velikega pomanjkanja, skromnosti. Razen določenih živil na karate nisi mogel kupiti ničesar. Mama Vera se je prva leta preživljala tako, da je šivala za vaščane s Spodnje Slivnice, kjer je bila doma. Kako sta začela življenje v tistih težkih časih, pripovedujeta vsak svojo zgodbo. Poslušam in zdi se, da se vračam tudi sama v tiste mladostniške dneve, ko sem z velikim občutenjem prebiral Cankarjeve črtice o materi, kako se je trudila, da bi bili otroci čim manjkrat lačni. »Takoj ko sem se vrnil iz vojske, sem se, izučen mizar, zaposlil v grosupeljski mizarški delavnici. Delo pa sem si vedno našel tudi za popoldanski čas in tako lahko še nekaj zaslužil. V slabih petih letih so se nama rodili 4 otroci, ob tem pa sva gradila tudi lasten dom, tako da smo se leta 1953 že preselili v novo hišo,« hrani oče Polde med spomini vsa svoja nesebična prizadevanja za varen in topel dom svoje družine.

»Skrbela sem za vse gospodinjstvo, na domači zemlji sem pridelala vso zelenjavo, krompir, imeli smo tudi dva pujsa, tako da smo imeli čim več hrane doma. Delat pa sem hodila tudi na večjo kmetijo in s tem zaslužila drva, moko in še nekaj druge prepotrebne hrane. Na meni je bila tudi vzgoja in skrb za šest otrok, čeprav sem vedno skrbela, da je bil tudi ata vedno z vsem na tekočem in sva se lahko skupaj odločala o vseh pomembnih stvareh,« odpira mama knjigo svojega življenja.

Prihajali so otroci – Franci, Polde, Milan, Brane, Vera, Andreja. Otroštvo, šolanje...

»Otroci so nama bili v veliko veselje. Zelo smo bili povezani med seboj, vse smo si povedali. Ti najini otroci, včasih veseli, razposajeni, pa spet drugič jokavi. Otroci, pač. Vedno pa pripravljeni poprijeti za delo, če je bilo treba na njivo, ali pa pomiti posodo, oprati plenice, ne glede na to, da so bile to sprva malce nerodne roke katerega izmed naših fantov,« pripoveduje mama, spominjajoč se mnogo let nazaj, ko so odrasčali in odrasli ti njuni otroci – kot preprosto zgodbo o velikem uspehu, kako je preprostima staršema uspelo odlično vzgojiti in poskrbeti za vseh šest otrok tako, da bi jima lahko marsikdo zavidal.



Daleč naokrog sta najbrž edina starša, ki ta dala slovenskemu narodu dva duhovnika. Kako to staršem lahko uspe? Kakšni so občutki matere in očeta, ko jima otrok razkrije božji klic? – sprašujem v upanju, da bosta oče in mama razkrila tudi tiste občutke, ki ostanejo najgloblje v srcih staršev.

»Moč in pogum sva vedno našla v skupni molitvi, v globoki veri. V vsaki situaciji, za katero sva se spraševala, ali ji bova kos, sva se obračala na Boga in skrbi preložila v Njegovo naročje ter ga prosila za pomoč. Tako sva tudi odločitev vseh treh otrok, ki so sledili Božjemu klicu, sprejela z veseljem, hkrati pa tudi s kancem otožnosti. To so bili le prvi trenutki, potem pa nama je bilo to v veliko veselje, čeprav je prinašalo tudi nove skrbi. Hvaležna sva Bogu za najinih šest otrok in v veliko uteho nama je, da so vsi otroci ohranili vero. Dva sta duhovnika, eden od njiju, Milan, je misijonar, najmlajša hčerka pa kot posvečena deluje v Marijinem delu, kar je v Cerkvah sicer novost. Trije otroci pa imajo svoje družine, tako da naju že razveseljujejo vnuki in tudi pravnučki.« – mehko odzvanjajo mamine besede in potem zaključijo z ljubeznijo, ki jo premore le materino srce: »Najlepši trenutki najine skupne poti, dolge kar 60 let, so vedno bili in ostajajo – najini otroci! Otroci vedno dajejo veselje, radost in uteho tudi v težkih trenutkih. Ko so odrasčali, so bile poroke, nove maše, naša skupna srečanja, kaj bi si lahko želela še več!?»

60 let skupne življenjske poti Vere in Polde Kadunc. Osemdeset in več let sta si že naložila na ramena. S starostjo je prišla bolezen, vendar sta drug drugemu v veliko pomoč, vzpodbudo. Kljub svojim težavam zaradi krhkega zdravja mama z veliko ljubeznijo skrbi za očeta. In otroci se radi vračajo v varno domače zavetje, v dom svojega otroštva in lepe mladosti.

Naj Vama bodo dnevi, ki jih v 61. leto skupnega življenja skupaj družno premagujeta, čimbolj prijetni!

Čestitkam in iskrenim željam se ge. Veri in g. Poldetu pridružuje tudi uredništvo Grosupeljskih odmevov – odgovorni urednik Jože Miklič.

Leila, Višja strokovna šola, d.o.o.,

Mencingerjeva 7, 1000 Ljubljana, tel. 01/2811340,
http://www.leila.si, irena.marinko@quest.arnes.si

Višje strokovno izobraževanje: POSLOVNI SEKRETAR

Vizija in strategija šole: Naše poslanstvo je dati študentom dobro izobrazbo in pripeljati do diplome tudi tiste, ki se ne morejo pogosto udeležiti predavanj: matere z otroki, komercialiste na terenu, zaposlene v tujini. Specializirani smo za izobraževanje poslovnih sekretarjev, zato vsebine pri večini predmetov vsebujejo praktične primere, značilne prav za ta delovna mesta.

Predmetnik:

I. letnik: Računalništvo in informatika, Gospodarsko pravo, Organizacija poslovanja, Psihologija dela, Ekonomika in management podjetja, Računovodstvo in finančno poslovanje, Poslovno sporazumevanje v angleščini, Praktično izobraževanje.

II. letnik: Sodobno pisarniško poslovanje, Koncepti in veščine komuniciranja,

Računalniški praktikum, Javna uprava, Poslovno sporazumevanje v nemščini, Poslovno sporazumevanje v slovenščini, Praktično izobraževanje.

Organiziranost študija: Izobraževanje traja dve leti. Študij se zaključí z diplomsko nalogo in zagovorom. Študijsko leto se prične oktobra in konča junija. Predmetnik in število ur sta prilagojena programu za odrasle. Predavanja potekajo modularno, po posameznih predavanjih se opravljajo izpiti. Če imajo kandidati dve ali več let delovnih izkušenj na poslovno administrativnem področju, so lahko delno ali v celoti oproščeni opravljanja praktičnega izobraževanja. Po uspešnem zaključku izobraževanja izda Višja strokovna šola Leila d.o.o. javno veljavno diplomu in študent pridobi naziv Poslovni sekretar/Poslovna sekretarka.

Cena enega letnika je 1.269 € (304.000 SIT), če se plača v enem obroku. Če študenti plačajo v treh obrokih, je cena 1.335 € (320.000 SIT) za en letnik. V šolnino je vključena vpisnina, učbeniki in ponavljanje izpitov.

Zakaj bi izbrali nas?

- 1) S študenti delamo individualno. Ne pomenijo nam le številke, ampak ljudi, s katerimi imamo prijateljske stike.
- 2) Študenti imajo možnost, da zaključijo študij prej kot v dveh letih.
- 3) Študenti so organizirani v delovne skupine, kar povečuje učni uspeh in prispeva k nastajanju novih poslovnih in prijateljskih vezi.
- 4) Šolnina je med najnižjimi v Sloveniji.
- 5) Izobraževanje izvajajo predavatelji z univerzitetno diplomu, magisterijem ali doktoratom, ki imajo izkušnje pri delu v gospodarstvu in poučevanju in uporabljajo sodobne učne metode.
- 6) Možnost nadaljevanja študija na mednarodni visoki strokovni šoli na Finskem.

Informacije o vpisu dobite na

telefonski številki 01/2811340 ali preko internetnega naslova irena.marinko@quest.arnes.si.

Šola tujih jezikov v Grosupljem

Julijina šola tujih jezikov je začela s spomladanskim vpisom v tečaje vseh evropskih jezikov. S strokovno usposobljenimi predavatelji vas v prijetnem okolju, ob kavi in čaju, v kratkem času naučimo tujega jezika.



Informacije in prijave
na brezplačni
telefonski številki:

MODRA ŠTEVILKA

080 80 23

Število mest je omejeno,
zato pohitite!

TEČAJI SO RAZDELJENI NA:

- 1 **tečaj splošnega jezika (90 ur)**
Program temelji na osebnem pristopu. Tako predavatelj spremlja posameznikov razvoj v skupini, kar prispeva k sistematičnemu napredovanju pri obvladovanju vseh štirih sporazumevalnih dejavnosti (govorjenja, branja, pisanja in poslušanja) in hitrejšemu doseganju zastavljenih ciljev.
- 2 **tečaj poslovnega jezika (50 ur)**
Namenjen je vsem, ki so že usvojili osnovno znanje tujega jezika in ga želijo nadgrajevati, hkrati pa želijo izpopolniti svoje spretnosti predstavljanja, pogajanja, vodenja sestankov in telefoniranja v tujem jeziku.
- 3 **tečaji za podjetja**
Za zaposlene organiziramo tečaj jezika, ki ga potrebujejo pri svojem vsakodnevem delu. Tečaji potekajo v naših prostorih ali pa v prostorih podjetja.
- 4 **tečaji za najmlajše (od osmega leta naprej)**
Za najmlajše smo pripravili posebne tečaje, kjer med sproščenim druženjem ter skozi igro spoznajo in vzljubijo tuji jezik. Naučimo jih osnovnega razumevanja in komunikacije v tujem jeziku, kar je odlična popotnica za njihovo nadaljnjo učno pot.
- 5 **priprava na maturo (30 ur)**
Tečaji so namenjeni dijakom četrtega letnika, ki bodo letos opravljali maturo. Ponovili bodo najpomembnejša poglavja iz slovnice in poglobili že pridobljeno znanje, kar jim bo koristilo pri opravljanju maturitetnega preizkusa. Način dela zagotavlja, da bodo maturo uspešno opravili.



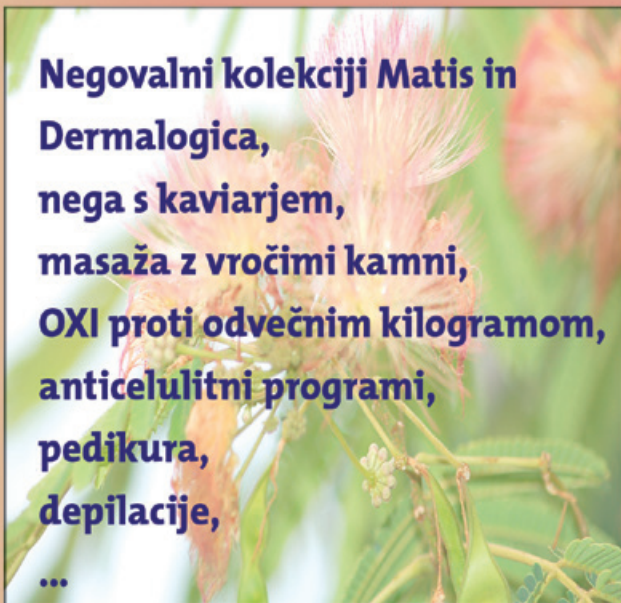
FizioFit Mediko

Fizioterapija, kozmetika
in pedikura

Dedni dol 33
1294 Višnja Gora
tel. 01 78 84 631, 78 03 069

www.mediko.si,
www.tico.si/mediko,
e-mail: mediko@siol.net

**Negovalni kolekciji Matis in
Dermalogica,
nega s kaviarjem,
masaža z vročimi kamni,
OXI proti odvečnim kilogramom,
anticelulitni programi,
pedikura,
depilacije,
...**



GA-NI

GA-NI d.o.o., gradbeništvo
in nepremičnine
PE Mlakarjeva ulica 107,
4208 Šenčur,
Tel: 04 25 17 199,
www.nepremicnine-gani.si

GROSUPLJE ADAMIČEVA C. 104 m²,
zgrajena l. 1970, 100 m² zemljišča, na
dobri lokaciji oddamo poslovni prostor,
ki je tudi primeren za skladiščenje,
pisarno, neživilsko trgovino., možnost
izložbe, tel., priključek, CK olje, WC,
čajna kuhinja, delno opremljeno, pred
objektom so parkirna mesta za cca. 3-4
avtomobile. V ceno niso zajeti stroški
obratovanja, prevzem možen takoj,
oddamo. Cena: 10 EUR/m²

EPG

1956



instalacije d.o.o.

CESTA NA KRKO 9, 1290 GROSUPLJE

Tel.: 01/786 26 22; 786 36 20

Fax: 01/786 46 21

E-mail: ep@siol.net

INSTALACIJE • TRGOVINA • INŽENIRING • SERVIS

**Rok za
oddajo
oglasov
v marcu
je
9. marec
2007.**

svetovanje, izmere
in montaža na domu

**IZDELAVA ZAVES
PO NAROČILU**

**Šiviljstvo
Kastelic Majda s.p.**

Polica 53, 1290 Grosuplje
tel: 01/786 49 43, 01 786 49 44
GSM 041 347 893

**PRODAJA ODPRTIH
VIN
VIPAVSKEGA
VINORODNEGA
OKOLISA**

Delovni čas:
ponedeljek
- petek
9-12 in 14-18
sobota 9-13
NEDELJA IN
PRAZNIKI ZAPRTO

GSM 031 536 299



**VINSKA KLET
VIDMAR**

Taborska c. 10, 1290 Grosuplje
(vhod na parkirišču za Občino Grosuplje)

POLEG 8 ODPRTIH VIN

(zelen, sauvignon, chardonay
mešano belo in rdeče, barbera, merlot,
cabernet sauvignon),

**VAM PONUJAMO TUDI BUTELJČNA VINA,
MED KATERIMI PRESENEČATA
RUMENI MUŠKAT IN MERLOT (BARIQUE).**

Minister za zdravje opozarja, da je pretirano pitje alkohola zdravju škodljivo.

**RAČUNOVODSKI SERVIS
RAČUNKO**

Matevž Žnidaršič, s.p.

Žalna 71, 1290 Grosuplje

tel. 01/780 88 43 GSM 031/523 861

kontaktna oseba Meta Žnidaršič

- Vodimo knjigovodske evidence in izdelujemo vsa potrebna poročila za podjetja, s.p.-je, poklicne športnike, DDV-evidence in še in še...
- Na vašo željo po potrebi pridemo tudi na dom.
- Poleg vsega pa vas lahko prepričamo z UGODNO CENO.
- Lahko se obrnete na nas tudi samo za informativen izračun naših storitev.

Mi se zavedamo, da je vaš denar
zelo dragocen, zato vaše
poslovanje zaupajte nam!

NAŠA VIZIJA - VAŠ USPEH!

racunko.mz@siol.net



Čeprav me
kujejo v nebo,
sem še vedno na tleh.

AVTOTEHNA VIS IN OMAHEN
Industrijska cesta 5, Grosuplje
tel. 01/ 786 09 14
www.atvis-omahen.si

VSE NEPREMIČNINSKE STORITVE NA ENEM MESTU!



AŽUR Kolodvorska c. 2 Grosuplje tel. 01 786 0880 031 610 644
NEPREMIČNINE, DELNICE, SKLADI, MENJALNICA

motvoz d.d. Grosuplje

www.motvoz.si

Želite delati v dinamičnem kolektivu, ki vam ponuja dolgoročno in varno zaposlitev? Smo izvozno usmerjeno podjetje z zanimivim proizvodnim programom s področja embalaže.

Zaradi uresničitve zastavljenih ciljev in širitve poslovanja, vabimo v svojo sredino delovne in ambiciozne sodelavce za opravljanje dela:

1. TISKAR I. in II.

Pričakujemo kandidate s V. ali IV. stopnjo izobrazbo grafične ali druge tehnične smeri. Zaželeno so delovne izkušnje s področja fleksotiska ali tiska. Delo je izmensko.

Zadolžitve:

- priprava in posluževanje tiskarskega stroja,
- samostojno izvajanje dela po delovnih nalogih,
- dobro sodelovanje s poslovojem in kontrolo kakovosti.

Ponujamo stimulativno plačo od 1200 do 1500 EUR bruto.

2. OPERATER I. in II.

Pričakujemo kandidate s V., IV. ali III. stopnjo izobrazbe tehnične smeri. Zaželeno so delovne izkušnje in izpit za voznika viličarja. Delo je izmensko.

Zadolžitve:

- priprava in posluževanje proizvodnih linij,
- skrb za nemoteno delovanje strojev.

Ponujamo stimulativno plačo od 800 do 1100 EUR bruto.

V svojo sredino vabimo tudi mlajše, ambiciozne sodelavce s srednjo strokovno izobrazbo strojne ali elektrotehnične smeri.

Če menite, da je naša ponudba za vas zanimiva, vas vabimo, da pošljete svojo ponudbo z dokazili o izpolnjevanju pogojev v 8 dneh na naslov: **info@motvoz.si, informacije na tel. 78 88 100 (110).** Z izbranimi kandidati bomo sklenili pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas s poskusnim delom.

*Na mrzel zimski dan
pred sto leti...*

Njenih 100 let

Alenka Adamič



Torek, 23. januar 2007, Dom starejših občanov. Že nakajdneve priprave v domu so dale slutiti, da se pripravljajo neobičajen dogodek. Tako se je začelo tudi torkovo jutro, ko so se pri ge. Jeri Skubic, na samo njeno stoletnico, pričeli zbirati njeni dragi rejenci, nečaki, sovaščani iz vasi Mali Konec... in njeni sostanovalci. Prijeten kulturni program in še prijetneje druženje, ki so ga pripravili slavljenki, je marsikomu orosilo oko.

Pisalo se je davno leto 1907, ko se je 23. januarja v prežganjskih hribih, v vasi Reka Gozd, staršem rodila hčerka Jera. Po izročilu staršev in starejših sestra, je bil to tako mrzel zimski dan, da je celo voda v čeburu, ki je stal v kuhinji, zmrznila. Postavili so ga na peč v hiši, da se voda odtaja, poleg njega pa položili majhno stručko.

Odraščala je v družini s sedmimi otroki, kjer je revščina pogosto trkala na vrata. Otroci so pasli živino in marsikdaj se je lakota oglašala v malih želodčkih. Ko je mala Jera pre-rasla rana otroška leta, je že morala k sosedom pomagat, da si je zaslužila skromen obrok hrane.

Takšna so bila mnoga otroštva v tistih davnih časih.

Dnevi malvazije

VAŠA ZVESTA ZNANKA
VINSKA KLET TROŠT

NA OBRJNIŠKI 2
V GROSUPLJEM



VAS VABI

**NA VELIKO PRODAJNO AKCIJO
VINA MALVAZIJE.**

CENO SMO

IZREDNO ZNIŽALI

NA 0,90 EUR/LITER.

**NA ZDRAVJE.
STARI
PRIJATELJI!**

Ministrstvo za zdravje opozarja:
Pravilno pitje alkohola
služi za zdravje.

Takšne čase si danes pogosto slika v spominih JERA SKUBIC, ki jesen svojega življenja preživlja v grosupeljskem domu starejših občanov.

Ko sva se pusto januarsko nedeljsko popoldne, ko so se koprenasti oblaki kopičili na oblačnem nebu, zapletli v pogovor, sva najprej odštevali dneve, ki jo še ločijo do njene prelomnice – 100 let. Sprva malce zadržana, je razkrila svojo največjo težavo, ki pesti njene dneve – da zelo slabo sliši, je pojadikovala, pa sva se brž dogovorili za malo glasnejši ton komunikacije. Kjer je volja, je uspeh in najin pogovor je stekel.

List za listom sva odstirali knjigo njenega življenja...

Ko je prerasla otroška leta, jo je življenje vodilo s trebuhom za kruhom. Delo, ki so si ga poiskala kmečka dekleta, je bilo ponavadi delo služkinj. To jo je privedlo na Polico, kjer je kar šest let služila pri Možakovih. Delo na polju, v hlevu, v gostilni ...

Potem se je poročila, z možem Jožetom sta si ustvarila dom na Malem Koncu pri Polici, pa so se njene sanje o srečni družini in družinski sreči žal hitro razblinile kot milni mehurčki. Po dobrem letu in pol je mož zbolel in leta 1940 umrl. Ko je ostala sama, se ji je v domu pridružila sestra in potem sta se skupaj prebivali na majhni kmetiji. Kljub temu, da jo je usoda komaj na začetku družinskega življenja opeharila za to srečo, po kateri hrepeni vsaka mlada žena, za darovanje življenju, pa se je gospa Jera odločila v svoj skromni dom sprejeti otroke, ki pa jim je usoda preprečila srečno otroštvo tako kot njej srečno družino. Že leta 1940 je dom in materinstvo razdajala prvemu rejencu Martinu.

Potem so prihajali in ostali pri njej tja do 15. leta, ko so odšli v Ljubljano v šolo. Jože, Marjan, Ivan in Benetka... Vsi ti njeni otroci, eden izmed njih je tudi njen nečak... Ob teh besedah se ji besede čudežno razvežejo. »Benetka je bilo tri mesece, ko sem jo vzela v svoj dom, drobno štručko in ostala je pri meni... in Jože, Marjan, Ivan – vsi ti moji otroci. Tako lepo smo se razumeli, brez večjih problemov smo zvozili tudi tista kritična mladostniška leta. Izobilja sicer nismo poznali, pa smo bili kljub temu srečni.« Ob teh besedah se ji tudi ton glasu zbistri, na oči ji leže toplina preživetega s svojimi rejenci. Ostali so njena sreča in njen spomin, ki jo vedno znova osrečuje. S stene ob njeni postelji se s fotografij smeji trije mladi fantiči, o katerih ponosno pove, da so to otroci njenega Marjana, ki živi v Avstriji, pa jo kljub daljavi vsaj dvakrat na leto pride obiskat. Sicer pa jo obiski njenih fantov večkrat razveselijo, Benetka, ki živi z družino v Ljubljani, pa se pri mami oglasi vsakih 14 dni. To je njena dota, ki jo razveseljuje v pozni starosti.

20 let je že, odkar se je morala ga. Jera posloviti od skromnega, vendar ljubljene Kajžarjevega doma na Malem Koncu. Ko jima je s sestro zdravje opešalo, je prodala



dom in zemljo in obe sta našli nov dom tu v Domu starejših občanov v Grosupljem. Dve leti sta si s sestro delili sobo, vse prijetne spomine in betežne trenutke starosti, potem pa je sestra, ki je bila 13 let starejša od nje, umrla.

Da bi razblinila težke trenutke, ki se mi je zdelo, jih podoživlja ob teh spominih, sem jo povprašala po receptu za življenje, dolgo kar sto let. Pa se je le nasmešnila, zamahnila z roko, rekoč: »Tega recepta pa ne morem povedati, saj nikoli nisem mislila, da bo dočakala takšno starost. 80. rojstni dan sem namreč praznovala v bolnici. 4 mesece sem preživela tam po operaciji na nogi... Potem sem na eno oko zgubila vid zaradi sive mrene. Ko so mi predlagali, naj počakam na operacijo dve leti, sem jim rekla, da čez dve leti mene več na svetu ne bo. Pa sta minili ti dve leti, jaz pa sem si premislila in se nisem odločila za operacijo. Danes mi je žal, saj na eno oko nič ne vidim, tudi na drugo slabo, tako da brati ne morem. Pa bi si prav rada krajšala čas. Samo radio lahko poslušam. Včasih me obišče kdo iz moje vasi, tudi nečaki kdaj pridejo. Sicer pa sem bolj sama. Pa ni bilo vedno tako!« krepko poudari in pove, da je včasih prehodila vse poti okrog doma, s palico sicer, pa vendar je bilo tako prijetno občudovati naravo, se razgledovati za pticami, srečevati ljudi, ko je že prijazen pozdrav mimoidočih polepšal dan. Tudi vseh aktivnosti v domu, in teh je bilo vedno veliko, se je z veseljem udeleževala, Toda, zdaj, pravi, najbrž že kar pet let, tega ne more več. Dopoldne ji pomagajo na invalidski voziček, tudi do čajne kuhinje se še popelje, pa kaj, ko dolgo časa ne more sedeti. In noge je ne ubogajo več. »Veste, leta so le leta... in kmalu jih bo 100« de zamišljeno. Dneve pa ji krajšajo spomini in teh je bilo v njenih sto letih veliko. Minevajo ji tudi v pričakovanju obiskov njenih rejencev, njenih otrok in njihovih družin. Srečna je,

da so ostali povezani kot družina. Zrasli so in vzgojila jih je v ljubezni in to ji zdaj vračajo. Pa le ni tako sama.

Kaj si želi ob svojem zlatem jubileju, sem jo vprašala. Kot bi se o tem hotela zaviti v molk, se mi je najprej zdelo, ko kar ni in ni hotela z besedo na dan. Potem pa je tiho šepnila: »Da bi ta dan šel tiho neopazno mimo mene, saj nisem več tako zgovorna, kot sem bila včasih.«

In potem mi je ob slovesu skromno zaupala svoje želje – če ji bo zdravje vsaj tako služilo, da bi je ne pestile prehude bolečine, bi pa nekaj let še rada živela in dan za dnem čakala na svoje drage, saj njena Benetka pride k svoji mami vsakih 14 dni.

Da bi čez eno leto k stotim letom pripisali še eno ... pa nato še eno... in tako po vrsti... Srečno, ga. Jera Skubic!

Čestitkam in iskrenim željam ge. Jeri Skubic se pridružuje tudi uredništvo Grosupeljskih odmevov – odgovorni urednik Jože Miklič



Slavljenki je ob tako visokem jubileju segel v roke in ji zaželel vsega lepega tudi župan Janez Lesjak.

Kralj vseh kraljev



Letošnje božično praznovanje so v župniji Grosuplje popestrili božičnici in božični koncert. Na božični sveti večer so nas otroci z božičnico razveselili pred otroško polnočnico. Pred polnočno mašo in na večer svetih Treh kraljev pa so mladi z igro »Kralj vseh kraljev« želeli poudariti, da je božič res praznik veselja in sreče, če znamo dogodke svete noči prelinati tudi v naša življenja. Obe zgodbi sta nagovorili gledalce - otroci s svojo prisrčnostjo, mladi pa z dinamičnostjo in slikovitostjo igre in efektov. Na božični dan se je oblikovala lepa naveda, da pevski zbori pripravijo božični koncert. Tudi letošnji božič so nas pevci prijet-



no presenetili. Najprej nam je zapel otroški pevski zbor Zvezdica, ki ga vodi Jerneja Furlan, nato pa sta združena zbora Zgodnja danica in Magnifikat, pod vodstvom Tomaža Kremžarja, pričarala pristen duh starega slovenskega božiča s spevoigro duhovnika in skladatelja Matija Tomca »Slovenski božič«. Gre za priredbe slovenskih ljudskih božičnih pesmi, katere je skladatelj vpel v božično zgodbo in jih izmenjaje pojejo solisti, akterji božične zgodbe, in zbor. Koncert je bil lepo sprejet, zato so ga pevci na željo župljanov ponovili na praznik svetih treh kraljev.

Pavlina Antolič



Leto Svetega pisma

Že oktobra 2005 so na seji Slovenske škofovske konference slovenski škofje sprejeli sklep, da bo leto 2007 leto Svetega pisma. Sklep je 29. januarja 2006 sprejel tudi Svet krščanskih Cerkev v Republiki Sloveniji, v katerega so povezane katoliška, srbska pravoslavna in evangeličanska cerkev.

V Sloveniji se o tej »knjigi vseh knjig« ne govori v javnosti prav pogosto. Precej drugače je v tujini, kjer boste to knjigo marsikje našli tudi v hotelskih sobah. Sveto pismo je temeljni dokument duhovne in splošne kulture. V letu Svetega pisma si bodo zato predvsem prizadevali za boljše spoznavanje Svetega pisma, da bi se več uporabljalo v pastoralni, za njegovo približanje sodobnemu človeku, za biblično podporo smernicam Plenarnega zbora Cerkve na Slovenskem in vključitev biblične tematike v širši kulturni prostor. S tem želi spodbuditi vernike in vse ljudi dobre volje k pogostejšemu in globljemu branju božje besede, premišljevanju in posnemanju dobrega v zasebnem in družbenem življenju.

Dr. Jože Krašovec, ki je eden od največjih slovenskih poznavalcev Svetega pisma, je javnosti pojasnil, da bo 19. kongres International organization for the study of the old testaments, skupaj s štirimi svetovnimi bibličnimi organizacijami od 12. do 20. julija potekal na Pravni in Teološki fakulteti v Ljubljani. Poleg judovskega, protestantskega in katoliškega bo kongres vključil tudi pravoslavni svet, ki na dosedanjih kongresih ni sodeloval.

Pokroviteljstvo nad kongresom sta že pred leti potrdila sedanji predsednik SAZU, akad. prof. dr. Boštjan Žekš, in nekdanji rektor Univerze v Ljubljani prof. dr. Jože Mencinger. Dosedanji pokrovitelji teh kongresov so bili vedno tudi kralji oziroma predsedniki držav, zato sta častno pokroviteljstvo že navdušeno pozdravila tudi predsednik države Janez Drnovšek in predsednik vlade Janez Janša, uradno pa bosta to storila v kratkem, ko bodo znani vsi temeljni dogovori glede osnovne organizacije kongresa in bibličnega festivala.

Jože Miklič

Trpljenje – upanje – rojstvo

V adventnem času razstava Rafaelove družbe o povojnih slovenskih beguncih v galeriji Grad Boštanj 16. decembra 2006.

Jože Miklič

Odprtje razstave

Galerija Grad Boštanj je v adventnem času ponudila prostor zanimivi razstavi Trpljenje – upanje – rojstvo, ki jo je pripravila Rafaelova družba iz Ljubljane. Razstava je govorila o povojnih beguncih, ki so zbežali maja 1945 pred nasilnim komunizmom.

Razstava pod Boštanjem je bila odprta 16. decembra 2006 s kulturnim adventno obarvanim programom, v katerem so sodelovali mladi folkloristi Rege iz Račne, Karmen Bonča z blagovječnimi citrami in Anita Kastelec z Velikega Mlačevega, ki je zaplesala razpoloženski izrazni ples. Program pa je povezoval Marko Kastelec iz Zagradca.

Uvodoma je ga. Mihaela Škerelj v imenu ravnatelja Rafaelove družbe Janeza Riharja predstavila razstavo, še posebej pa je dodala nekaj zanimivih iztočnic o slovenskem begunstvu, ki je ohranilo državnostnost kljub genocidnemu napadu.

Predhodno je bila razstava postavljena že v novembru v prostorih Galerije Družina, v katero je bilo vključenih okoli 500 fotografij. Razstavo pod Boštanjem pa so zaradi manjših prostorov nekoliko prilagodili in je bila na ogled do 7. januarja 2007.

O vsebini razstave

Na začetku razstava prikazuje sam beg čez Ljubelj na Vetrinjsko polje v maju 1945, nato pa različne dejavnosti, ki so se odvijale v taborišču vse do leta 1949, ko so se begunci razselili po svetu. Po tej plati je bilo slovensko begunstvo pravi fenomen, saj so si Slovenci v tako skromnih razmerah poskusili organizirati kolikor toliko normalno življenje. Tako je iz fotografij razvidno, da so imeli organizirano in urejeno prehrano, šolstvo, otroški vrtec, splošno ambulantno, zobozdravstvo, šport, skavtsvo, gledališče, bogoslužje in procesije, zakramente, razvedrilo, delavnice in obrti, vajeniški pouk, tečaje, gledališče, obiske angleške komande, poljedelstvo, taboriščne medije in interno razglasno postajo. Fotografirano pa je bilo tudi taboriščno življenje znotraj in zunaj, praznično leto, družinsko življenje, prosti čas in izleti, slovo odhajajočih čez



Mladi radenski folkloristi.

ocean ter obiski na ljubeljskem prelazu po letu 1950.

V teh taboriščih so bili tudi mnogi Grosupeljčani in okoličani. Med njimi tudi (zdaj že pokojni) Jože Jančar, Organistov iz Žalne, ki je nato v Bristolu v Angliji postal slaven psihiater, pa tudi oče našega svetovno znane basbaritonista Marka Finka Božidar Fink, »družbo pa so jim delali« tudi legendarni zdravnik dr. Janez Janež, pisatelj Karel Mauser, ravnatelj Marko Bajuk, dr. Valentin Meršol, oba slovenska kardinala Alojzij Ambrožič in Franc Rode ter še številni drugi.

Fotografije so pretežno nastale v dveh avstrijskih taboriščih, ki so jih nadzirali Angličani – Lienz in Spittal na Dravi, med njimi je precej zelo kakovostnih oziroma celo umetniških.

Iz pogovora z Jožetom Podržajem

Pridih odprtju razstave pod Boštanjem je dodal pogovor z g. Jožetom Podržajem st. iz Čušperka, ki je preživel medvojno in povojno kalvarijo. Že 9. maja 1945 je bil v dolgi begunski koloni v Kranju, ki se je počasi pomikala mimo Tržiča skozi naravne in partizanske ovire in je 10. maja prešla ljubeljski prelaz. Na drugi strani so begunci nekoliko počakali, da so še drugi uspeli priti skozi. Nekateri pa so morali celo čez hribe in so za njimi prišli šele čez en teden, saj so pozneje partizani cesto zaprli. Begunci so nato odšli proti Borovljam. Nekateri znanci iz grosupeljskih okoliških vasi

O Rafaelovi družbi

Rafaelova družba je bila ustanovljena pred 100 leti, leta 1945 je bila ukinjena, leta 1991 pa ponovno oživiljena. Danes nam Rafaelova družba predstavlja, kaj vse so pretrpeli begunci, da bi tako lažje razumeli in razvili čut do njih ter jim tudi pomagali, da bi izseljenci lažje živeli ali pa se morda tudi vrnili v domovino.



Marko Kastelec in Jože Podržaj.

so že bili tam pred Podržajem. Med potjo pa je spoznaval težke usode, ko je bilo med življenjem in smrtjo usodnih le nekaj metrov poti in je bil večkrat priča, kako so se za vedno »razšli« družinski člani in prijatelji. Spoznaval je tudi »babilon«, ki je nastal med begom proti Avstriji, ko so iz Balkana bežali Nemci, Srbi, Hrvatje in vrsta drugih. Zanimiva je bila tudi njegova pripoved, kako se je pogovarjal v tistem času z enim od koroških Slovencev. Takrat še ni bilo znano, kako bo s Koroško, čeprav je bil plebiscit že izglasovan po prvi svetovni vojni. Ko mu je Podržaj omenil, da bodo morda zdaj priključeni Jugoslaviji, je Korošec dejal: »Ni-koli! K Sloveniji ja, k Jugoslaviji pa ne.«

Tako se je Podržaj znašel v begunskem taborišču Vetrinje in doživil marsikaj, čeprav je tudi taboriščno življenje kar lahko prenašal tudi zato, ker so se v taborišču dokaj dobro organizirali in skrbeli za dvigovanje morale med seboj. Zase pa pravi, da ga je taboriščniška izkušnja utrdila v prepričanju, da mora biti človek skromen, saj tako živi veliko lažje. Prav zato ga še vedno močno zaboli srce, če vidi na tleh košček malomarno odvrženega kruha...

In prav zadnja misel je bila najlepša iztočnica za adventi čas, za katerega bi si površni bralec morda mislil, da nima ničesar skupnega z današnjim pričakovanjem potrošniškega božiča. Da! Človek mora doživeti očiščenje, da si lahko stvari postavi na svoje mesto.

Novoletna prireditev v Osnovni šoli Št. Jurij

Mesec december. Praznični mesec. Mesec veselja, obdarovanja, prireditev, veselega pričakovanja... Številne družabne prireditve so zaznamovale zadnji mesec v lanskem letu. Tudi v osnovni šoli Št. Jurij je potekala že tradicionalna novoletna prireditev, in sicer štirinajstega decembra s pričetkom ob petih popoldne.

V šolo sem prišla malo pred peto uro, kajti pred začetkom prireditve je potekala prodaja novoletnih voščilnic. Voščilnice so izdelali učence in učenci osnovne šole. Svoj pristojevalni prispevek so letos dodali tudi učiteljice in učitelj. Ko sem prišla v šolo, je bila prodaja v polnem teku.

V telovadnici je že bilo živahno, ves čas so prihajali obiskovalci, učiteljice so dajale še zadnje napotke svojim učencem.

Na oder sta prišla povezovalca programa, tretješolca Pia Gačnik in Timotej Oman. "Novo leto v upih sije, staremu že ura bije, zadnja ura, zadnji čas, da se poslovimo od nas," se je glasil uvodni verz, s katerim sta začela prireditev. Pozdravila sta vse prisotne. Sledili so prvošolci z razredničarko, go. Ireno Rakar in vzgojiteljico, go. Heleno Zaletelj. Zapeli so pesem o prijateljstvu. Na kitari jih je spremljala profesorica razrednega pouka, gdč. Sabina Gruden, ki je sicer zaposlena v osnovni šoli Louisa Adamiča, vendar jim je bila pripravljena priskočiti na pomoč s svojim glasbenim znanjem. Člani dramskega krožka, ki deluje pod vodstvom mentorice ge. Irene Rakar, so zaigrali igrico o Škratku Prehladku. Sledili so drugošolci pod mentorstvom ge.

Alenke Gazi, ki so se predstavili s pesmico o zvezdicah in nas nasmejali s šalami o dogajanju v šoli.

Za malce drugačen glasbeni predah sta poskrbeli četrtošolka Eva Gerl na klaviaturah in tretješolka Ana Gerl na violini. Skupaj sta zaigrali skladbo Gavotta, nato pa se je sama predstavila še Eva.

Četrtošolci so zapeli pesem Kdo žaga. Za to je poskrbela njihova razredničarka, ga. Slavka Šerjak. Četrtošolci devetletke pa so zaplesali in zapeli Zimsko polko pod vodstvom mag. Tanje Cukjati. Kot zadnji razred so se predstavili tretješolci z razredničarko go. Polono Šeme s pesmima Sneženi mož in Božiček zdaj k nam prihaja.

Za prijetno popestritev so poskrbeli člani folklornega krožka, ki ga vodi mag. Tanja Cukjati. Nastopili so v narodnih nošah. Zapeli in zaplesali so kar nekaj ljudskih plesov. Na harmoniki jih je spremljal Luka Adamič, na violini pa Klara Gruden. Ob zaključku prijetne in pestre prireditve je pevski zbor pod vodstvom mentorice ge. Špele Zrimšek zapel novoletno voščilo.

Voditelja Pia in Timotej sta se ob koncu programa vsem prisotnim zahvalila za pozornost. Posebna zahvala je bila na-



Prvošolci so zapeli pesem o prijateljstvu.

menjena tudi krajanu, g. Janezu Gerlu, ki je tudi tokrat poskrbel za ozvočenje in tako dodal svoj delček k izvedbi prireditve.

Po končani prireditvi sem poklepetala z glavnima organizatorkama, ki sta bili letos zadolženi za prireditev. Ga. Irena Rakar, profesorica razrednega pouka in ga. Helena Zaletelj, diplomirana vzgojiteljica, sta bili vidno zadovoljni: "Letos sva bili midve zadolženi za organizacijo prireditve. Želili sva, da bi bila prireditev malce drugačna, da bo veliko petja, plesa, igre. Mislim, da nama je uspelo. Zahvalili bi se Klari Gruden in Luku Adamiču, ki nista učenca naše šole, ampak sta bila pripravljena sodelovati." Kako so potekale priprave? "Vsaka razredničarka je pripravila točko ali dve s svojim oddelkom. Intenzivno smo začeli s pripravami pred štirinajstimi dnevi. Pred samo prireditvijo smo izvedli dve generalki. Za vabila za starše in plakate sva poskrbeli s kolegico Heleno. Vezni tekst je bil ravno tako najina skrb," je priprave predstavila ga. Irena. Ga. Helena je ob koncu pogovora strnila svoje misli: "Zelo sem zadovoljna, všeč mi je, da je vse potekalo gladko in tekoče, brez nervoze in živčnosti." Sama lahko dodam, da je urica druženja minila v prijetnem, prazničnem vzdušju.

Med klepetom so prihajali v zbornico še ostale učiteljice in učitelj z vidnim zadovoljstvom na obrazih. Prešteli so namreč denar, ki so ga dobili s prodajo voščilnic, s katero so bili zelo zadovoljni. Prodali so skoraj vse voščilnice. Denar bodo namenili učencem, po vsej verjetnosti za končni izlet. "Voščilnice, ki so ostale, bomo staršem ponudili še v tem zadnjem delovnem tednu pred težko pričakovanimi novoletnimi počitnicami in glede na izkušnje iz preteklih let bomo verjetno tudi te prodali," je povedala ga. Irena Rakar. Zelo prijetna in zanimiva prireditev pred novoletnimi prazniki. Učenci in njihove učiteljice ter učitelj so poskrbeli, da so učencem in njihovim staršem ter vsem obiskovalcem prijetno popestrili četrtkovo decembrsko popoldne.

mag. Branka Škufca



Januarja v GROŠ-u na moč vroče, a ne samo zaradi tople zime

Priznajmo si- podnebne spremembe so vplivale na vse nas! V Groševi sredini se je to najbolj poznalo na področju telesno-umskih aktivnosti. Namreč pestremu prvemu mesecu v letu bi zlahka pripisali šolsko odlično, sedi 5! Januar bi skorajda morali poimenovati kreativne leta 07. Njegova neizmerna ustvarjalnost se je pokazala tako na športnem, kot tudi kulturno-izobraževalnem področju. Nikar ne bodite nestrpni, potrpežljivost je lepa čednost. Pa pojdemo lepo po vrsti, kot so hiše v Trsti!



Kaj smo počeli v toplih januarskih dneh...

Smučat smo šli. Res, ne boste verjeli, ampak tudi ob tako visokih temperaturah se da z dilami najrazličnejših oblik dričati po hribih. Mi smo si izbrali **Nassfeld**, avtobus, celodnevno karto in prečudovit dan! V **soboto 13. januarja** smo okusili, nekateri prvič letos, snežne radosti na enem izmed lepše urejenih avstrijskih smučišč. Veselo je bilo že na poti, na smučišču pa nas je sploh prevzela nenavadna smučarska evforija: smučarji, glasba, sonce, hrana... Smuka je bila odlična, vendar smo se vsi strinjali da bi bilo lahko brez problema vsaj za 2 stopinji hladneje (smučanje v kratkih rokavih pač ni tisto pravo smučanje, kjer te mora vsaj malo zebsti!). Ob povratku ni bilo nikjer čutiti utrujenosti, le tisti najbolj zagrizeni (trije) so odsmrčali nekaj kitic, ostali (46) pa se niso pustili motiti pri petju, razgrajanju, skratka veseljačenju 250 km/uro.

Odlično se je »prijela« novost v naši ponudbi projektov za študente. Mesečni obisk **bazenov v Atlantisu** je dobrodošla sprememba rekreacije prav za vse. Vsi vodni navdušenci lahko uživajo v tako imenovanem Svetu doživetij; posebnem delu Atlantisa, ki je namenjen vsem zabave željnim mladim. In ker se čofotanja nekateri zlepa ne naveličajo, bo ta projekt dihal in živel še kar nekaj časa. Za vse informacije in prijave pa le pokličite **Anžeta Habjana** na 041-615-283.

Prav izvirno pa smo poimenovali, sicer stalnico v našem repertoarju, pa vendar vedno znova novo doživetje - bowling, oziroma »kugloluč«. Neverjetno je gledati skupino približno 30-ih ljudi, ki vedno znova z največjim veseljem lučajo »kugle« v manjših skupinah, kjer je vedno zabavno, saj ne veš s kom boš v skupini. Da o huronskem navijanju in zmagoslavnem vpitju niti ne govorim... Za vnaprejšnjo rezervacijo mesta pri bowlingu pokličite **Mateja Godca** na 031-859-650.

Januar pa smo okronali še z eno na moč zanimivo, predvsem pa vročo zadevo. Ker se kar nismo mogli nadejati visokih januarskih temperatur, smo jih še dodatno nadgradili, in to s **potopisnim predavanjem o vročem Maroku**. Petra Krejan in Nevenka Marolt sta novembra z nahrbtniki, otovorjeni od riti do glave prečesale Maroko od severa do juga. V nedeljo 21. januarja pa sta pripravili v naših prostorih neverjetno popotovanje, čutno doživetje, skratka predstavitev Maroka od A do Ž. Punce sta se res potrudile, saj so obiskovalci (teh je bilo za naše razmere veliko) uživali ob maroških dobrotah, kot so posušene marelice, arašidi in mandarine. Svojevrstno čarobnost so pričarale vse naokrog postavljene svečke, glasba in seveda naše dve glavne junakinje, ki sta predstavile to afriško deželo kot revno in umazano, pa vendar čudovito, prijazno, nenavadno in predvsem zanimivo.

Kaj pa februar ponuja...

Pravzaprav:

Kaj TOČNO ponuja...

● **Petkove DJ avanture** - 2 fantiča sta se odločila preizkusiti svoje »mešalne sposobnosti«, tako da zdaj izmenjuje zadovoljujeta glasbene želje groševih gostov. Vsak petek!

● **HAPPY HOUR**: vsak dan od 20:00 do 21:00 vsa pijača **20 % skonto!!** (Razen prigrizkov, žetonov, tobanih izdelkov in akcijskih pijač). Navali narodeeeeeee...!!!

● Če bo kaj snegovalo, potem bomo še enkrat organizirali smučarijo v **Nasfeld**. Spremljajte našo spletno stran, budno opazujte naše korake in ni panike da ne bi bili obveščeni!

● **Sobota, 10. februar → ŠTUDENSKA ŽURKA** z DJ Mac-om. Še kej? Ja do 2. ure zjutraj je vse skupaj. Dovolj? Jupiiii...!!!

● **Petek, 23. februar, 20:00 → koncert** skupine **SILENCIA**. Predskupina je ribniški bend SPIN. Iz uradnih podatkov (vir: spletna stran kluba Groš z dne 20. 1. 07) smo izvedeli, da igrajo na rešeta z lese-

nimi žlicami. Preverite sami kar na kraju samem!

● **Motivacijski vikend**: po izpitih, ko bodo glave utrujene od učenja, možgani pa izmozgani do amena. Takrat bo vikend odklop prišel še kako prav. Destinacija: po vsej verjetnosti Kranjska Gora. Informacije na www.klub-gros.com.

● **Prešernov dan**: 8. februarja bomo zagotovo kako ušpičili (recitali, kak film o Prešernu). Če ne drugega bomo delili sladke fige, njam njam! Pridi pogledat in se pusti presenetiti...

● **Pustni torek**, 13. februar: sladkanje s krofi. Na pustno soboto, 17. februarja pa ples v maskah in bogate nagrade za najboljše maske!

● **Valentinovo**: vsem zaljubljenim bomo delili kondome, vsem sladkosnedom piškote, vsi pa se bomo razvajali z večernim gledanjem pocukranih, na moč romantičnih filmov. Vabljeni stari in mladi, zaljubljeni, samski, ločeni, (z)vezani... :)

Srčno upam da se boste znašli v tej množici dogodkov. Kdaj pa kdaj zajadrajte v internetni svet na www.klub-gros.com, naj vas pot zanese mimo kluba, pokukajte še v notranjost, obiščite kak projekt, pa ste zmagali. Uradne ure so še vedno ob sredah od 18:00-20:00 (pridite po članske izkaznice in prinesite potrdila o vpisu), tudi članske izkaznice še kar izdajamo in ne boste verjeli - čedalje več ljudi hodi po svetu z ličnimi, zelo všečnimi rumenimi izkaznicami. Rumena je IN:) Mimogrede, med naše ponudnike popustov smo dodali novega... Vas zanima? Ne vem, če bi povedali... Bojda moramo, tako da - novi popustnik je Fitness center Oz, Gasilska cesta 14 (za pekarno), kjer imajo naši člani 20 % popust na mesečno karto. »Ni kej, je treba migat«. A misl'te, da bo kej snega? ...

Prisrčen študentski pozdrav od študijsko razpoloženih grosupeljskih študentov,

Petra Lukavečki, tajnica ŠK Groš

Z Lučko o kulturi, ustvarjanju, o mestu kipov...

Lučka Koščak: Mir, ki ga iščemo zunaj, je v nas samih.

Alenka Adamič

Včasih, davno je že tega, smo se srečevali na ozkih hodnikih mnogo premajhne grosupeljske osnovne šole, potem nam je bil srednješolcem skupen stari vlak, na katerem smo jutraj na poti v Ljubljano zaspano ponavljali zgodovino, literaturo, pa spet zoprne nam fizikalne zakonitosti. Bila je med nami, enaka med enakimi, morda včasih malo zasanjana, zamišljena, pa spet najstniško razposajena... Takšni smo pač bili. Ko se danes oziram nazaj, se zdi, kot da je vse to prehitro minilo, kot da od takrat nismo prebrodili tako ali drugače že nekaj desetletij.

Listam po dnevniku njenega življenja

Kako drugačni pa so občutki, ko si z LUČKO KOŠČAK prav po teh nekaj desetletjih sediva nasproti, prepletajoč niti naših skupnih najstniških let. Saj to je vendar še taisto drobno dekle, ki je z veliko mero občutljivosti recitalo na naših šolskih prireditvah, čeprav je iz dekleta že davno postala zrela osebnost. Kiparka, umetnica. Iskreno se nasmejiva njenim mladostniških ciljem in željam, pomagati ljudem, ki so najbolj pomoči potrebni, ki jih je hotela uresničiti na njej svojstven način, ko se je v svojih najstniških sanjah po prvem letniku gimnazije odpravila do Beograda, od tam pa je želela na Madagaskar, kjer naj bi delala v misijonih. Pa so jo, pripoveduje z rahlim nasmehom na obrazu, kmalu postavili na realna tla s pojasnilom, kaj vse bi morala znati, če bi hotela uresničiti svoj mladostniški sen. Vrnila se je, končala gimnazijo, nato pa na Pedagoški akademiji tudi študij angleščine, slovenščine in srbohrvaščine – z diplomom leta 1981. Namesto misijonom se je zapisala otrokom. In tu se začena njena življenjska zgodba, ki je Lučki spremenila življenje in jo popeljala v svet, kjer je iz učiteljice postala umetnica – kiparka s končanim magisterijem. Ob poučevanju v osnovni šoli je vodila tudi ustvarjalne delavnice in ko so, ostaja med njenimi svetlimi spomini, nekega dne oblikovali z glino, so jo otroci po tem, ko so pod njenimi spretnimi prsti nastajale prelepe figure, začeli spraševati, če je likovnica. In to, pravi, je v njeni nemirni naravi zanetilo ogenj želja po novih spoznanjih in znanjih. Ko takole odpira knjigo svojega življenja, se kdaj pa kdaj globoko zamisli, toda



Lučka Koščak - Foto: Metka Vernion

iskreni smehljaj na obrazu je dokaz, da ve, da se je odločila prav.

»Pustila sem službo in se ob majhnem otroku po uspešno opravljenem sprejemnem izpitu odločila za študij na likovni akademiji – v razredu profesorja Draga Tršarja – kiparstvo. Domači in bližnji niso mogli sprejeti moje odločitve, jaz pa sem kljub krizam zaživela na novo, v sebi sem odkrila neizpeto pesem umetniškega izražanja. Po končanem prvem letniku sem nadaljevala študij v Ženevi v Švici na E.S.A.V. in leta 1990 tudi diplomirala, nato pa dve leti

kasneje uspešno opravila še specializacijo iz smeri tridimenzionalnega izražanja.« odpira zastor svojih pogumnih odločitev, ko se je s šestletnim sinom odpravila v tujino, kjer je po uspešno zaključenem drugem letniku študija dobila štipendijo, ves čas pa si tudi z delom služila za preživljanje. Prav gotovo so bili trenutki, ko ji je bilo težko, vendar pravi: »Bila sem kmečki otrok, od malega so me doma vzgajali in učili tako, da sem se morala in znala znajti. Nikoli me niso »zavijali v vato« in to me je prekalilo, da nikdar nisem obupala.«

Notranji mir je čisto zastonj!

Lučka je ostala v Ženevi, kjer ustvarja, ima družino, vendar pravi, da je doma na Plešivici. Razpeta med Ženevo in domačimi logovi.

Kako po vseh letih, odkar si zapustila te domače ljube ti kraje, gledaš na dom, deželo svoje mladosti?

Oči so ji zažarele s posebnim žarom, ton glasu je izražal vse, kar je iskreno povedala: »Nostalgčno. Šele, ko sem nekaj časa živela v Švici, sem ugotovila, kako kvalitetno življenje sem živila doma, čeravno ne v izobilju. Tu namreč materialne dobrine ne štejejo. V primerjavi s tujimi deželami imamo še nekaj neokrnjene narave, ki bi jo, roko na srce, morali bolj ceniti.

Slovenski človek je še vedno človek z dušo in srcem. Notranji mir je namreč čisto zastonj! Tega mi v tujini manjka. V tuji deželi si namreč vedno tujec. Vem, kaj je – biti tujec, posebno še, če si prišel iz vzhoda. Vendar, sami moramo poskrbeti za svojo srečo, to je moje vodilo in to poskušam uresničevati, kajti sicer ne morem ustvarjati.«

Ali v tujini nikoli ne pomisliš, da bi se vrnila, ustvarjala doma?

»Saj se niti ne počutim, da sem v tujini,« pove odločno, ves čas povezana s svojimi domačimi kraji in to podkrepi z dejstvom, da je v Ženevi največ 8 mesecev na leto, da vse počitnice, ki jih ima dvanajstletni Val, preživi doma, da pa tudi vsaj enkrat na mesec pride domov. Mora. Tako jo vodi srce. In tudi delo.

Mar bi ti mala Slovenija rezala tanjši kos kruha, če bi ostala doma, vrtam dalje, ko me z vsem svojim bitjem in globokim razmišljanjem nekako brez besed prepričuje, da pripada tem našim poljanam. Lučka pa preprosto: »V Sloveniji je za umetnike veliko bolj poskrbljeno. V Švici na primer nimamo Ministrstva za kulturo... Dokažeš se in uspeš lahko le z delom! Sicer pa imam tudi doma, kadarko-

li pridem, čas tempiran na pol ure ali manj. Kajti tudi tu imam delo, ki me ne pusti počivati. Sicer pa je to način mojega življenja.

Živiš... dihaš – v tem je skrivnost miru, naše pravo bistvo. Mir želim prinašati ljudem – zato ustvarjam te svoje skulpture. Nisem šla do gobavcev, kot sem želela pri svojih petnajstih, šestnajstih letih. Toda če imamo dar – jezik, ga koristimo za to, da smo prijazni, če imamo roke, pobožajmo ljudi. Človek je žejen tega. In če imam dar ustvarjanja, so to tudi moje skulpture, so angeli, ki naj prinašajo mir, srečo.«

Grosuplje – mesto kipov

Pa se ustaviva v Grosupljem. Čigava je bila ideja postavitve kipov na različnih mestih v Grosupljem? razpletava pogovor z Lučko

Koščak in odgovor ima pripravljen »na dlan«, kajti kipi so njeno življenje, ljubezen, njen svet »Tako kot se pogosto dogaja, je ena zamisel vodila k drugi. Ideja je prišla z mojimi tremi angeli oziroma z njihovo postavitvijo. Takrat sva se z go. Stašo Kokot, direktorico Zavoda za kiparstvo, srečali z županom in urbanistko. Z vedenjem in ciljem, da je za postavitev skulptur na voljo več različnih mest po Grosupljem, da bi bilo lepo, če bi bilo skulptur več in da bi tako naše lepo Grosuplje dobilo identiteto »mesta kipov«.

Tako se je rodila tudi ideja o grosupeljski kiparski likovni koloniji. Gospod Krampelj je navdušeno sprejel idejo, da se kolonijo organizira na Boštanju, kjer imajo že vso potrebno infrastrukturo. Občina je odlično sprejela idejo in vsestransko podprla projekt, pridobili smo še nekaj sponzorjev in tako je kiparska kolonija lani uspešno potekala že tretjič, tokrat prvič v mednarodni zasedbi. In tako se Grosuplje polni s skulpturami...« Lučka ne skriva navdušenja.

In kako si sodelovala pri projektu? – razpremam dalje najin pogovor, v katerem Lučka vedno znova išče svoj jaz, svojo srečo, rekoč: »Povezala sem nekaj ljudi dobre volje, ki jih

poznam. Vsi so se res potrudili, da je stvar lepo stekla. Sama pa na teh kolonijah vodim kreativne delavnice za otroke.

Kateri kip v našem mestu ti je najbolj »pri srcu«?

»Zelo ljub mi je kip Gail Morris, ki stoji pred vrtcem. Gail je angleška kiparka, ki že dolgo živi in dela v Istri.«

Na vprašanje, kako komentira slogan Grosuplje, mesto kipov, Lučka, vedno bolj navdušena v pogovoru, pravi: »Menim, da je to dobra zamisel, ideja kulturne osveščenosti in odprtosti. Mesto, ki daje možnost kreativnosti, je mesto bodočnosti. Živeti in delati v takšnem mestu, zavedajoč se tega, je lepo in prijetno. In tu mora biti tisti ponos in ljudeh, ki ideje še izpopolnjuje, dopolnjuje. Mar ne?« z upanjem v svoje besede verujoče zaključí razmišljanje.

Kaj tebi osebno pomeni kultura in kako doživljaš slovenski kulturni praznik, ne glede na to, da si verjetno v tem času v tujini?

»Kultura je kot sol družbe. Kot vsi vemo, človek ne živi samo od kruha, zato je zelo pomembno naše duhovno življenje. Kultura je izraz naše osveščenosti. Vsak od nas se na nek način izraža. Vsak od nas potrebuje in išče v življenju lepoto in inspiracijo. Smo ena redkih držav, ki slavi kulturni praznik. To veliko pove o naši odprtosti, o pozitivnem načinu videnja življenja, ki ni samo materialno. Samo lepo privablja lepo!« razkriva Lučka Koščak tisti del svojega razmišljanja, ki osmišlja nje-no delo in način njenega bivanja.

Kiparstvo pa ni edina sfera njenega umetniškega ustvarjanja. Občasno, pravi, se ukvarja z gledališčem, to jo je spremljalo že v mladosti, včasih z videom, rada fotografira. Pesmi pa piše le za svojo dušo, ko pridejo trenutki navdušenja in inspiracije. »Ko razvijam v sebi eno vrsto kreativnosti, se nujno razvijajo zraven tudi druge. Tudi v tem se vidi veličina božje prisotnosti v človeku,« Lučkine besede vro iz nje same, iz njenega razmišljanja in doživljanja...

Lučka nima velikih ciljev. Edini cilj, pravi, ji je veselje in mir! Prepričana je namreč, da umetnik samo tako lahko ustvarja. Vodijo jo besede dvanajstletnega sina; Val ji je namreč v nekem pogovoru dejal: »Ti si mene učila, da ne morem biti jutri srečen!« s čimer ji je povedal, da moraš biti srečen danes, da si srečen tudi jutri.

Lučko osrečuje njena umetniška pot, njeno delo in način življenja. Mir, blagodejnost, ker vedno daje v življenju prioriteto pravim stvarim.

»Vedno toliko nosimo, kot lahko,« je zaključila najin pogovor nekaj dni preden se je mor-da za mesec dni spet poslovila od domačih in so za njo ostajale domače poljane, njeno Grosuplje, ki mu je s svojimi kipi dala pečat »mesta skulptur«.

»Mir, ki ga iščemo zunaj, je samo v nas samih!« – so njene besede, ki mi odzvanjajo v mislih še dolgo potem, ko je Lučka že odšla novim izzivom in novemu ustvarjanju naproti.

Pripovedi iz Grosupljega in okolice – 30

Starejši ljudje pomnijo kar nekaj menjav denarja. Najpogosteje je tedaj denar izgubil na vrednosti. Oče Loncman je pripovedoval, da je neko žensko peljal v Ljubljano, ki je imela denarja za eno dobro hišo. Po menjavi si je židano ruto kupila pa za dva deci vina je dala pa je bila 'suha'. Toliko je denar zgubil na vrednosti, inflacija ga je 'požrla'.

Ob menjavah denarja so se dogajale zanimive zgodbe, tudi kriminalne. Gospod Jože Švigelj iz Brvca mi je povedal tole zgodbo.

Človek je prišel na tramvaj. Bilo je 38. leta, takrat ko se je 'bekslal' denar. Samo tisti dan ga je še bilo možno menjati, potem je

bila pa zapora bank. Pa je ena ženska prišla za njim na tramvaj. Morali so pa vedeti, da ima moški denar, eden je moral povedati.

»Če hočeš, danes je zadnji dan za menjavo, ti bom jaz ta denar vzela. Tule imaš moj točen naslov.«

On je pa verjel tisti ženski, pa ji je dal geslo, lozinko. Ženska je šla, pa ni bilo ne denarja ne nič. Obnorel je potlej, dva žandarja je ranil z vilami. Iz Ljubljane so prišli žandarji, da bi ga ukrotili. Potem so ga pa v Polje dali. Pozimi je pa bos letal okoli, pa je umrl. Pa za eno fino domačijco bi bilo tistega denarja.

Pripravila Marija Samec

Slavko Zaviršek: Nova setev

Slavko Zaviršek s *Cikave pri Grosupljem* je izdal že svojo šesto pesniško zbirko. Naslovi prvih petih so: *Utrinki*, *Duša poeta*, *Močvirska roža*, *Hvalnica zemlji in Doživetja*. V vseh se kot stalne teme pojavljajo: narava, oče in mati, žena ter navezanost na rojstni kraj, na močvirne ravnice med Cikavo, Seli in Šmarjem-Sapom.

Pesnik je svojo novo pesniško zbirko poimenoval *Nova setev* in uvodna pesem pove, zakaj tak naslov.

Zadnja zbirka *Nova setev* pa prinaša poleg naštetih tem še novo pesniško obliko haiku-ja. Haiku je japonska kratka lirski pesniška oblika, v kateri pesnik izraža svoj odnos do sveta, stvarnega in čustvenega. Klasični haiku je sestavljen iz treh verzov s točno določenim številom zlogov (5+7+5 zlogov). V prvem delu je podana impresija, ki zgoščeno pokaže na bistvo stvari, pogosto je to prizor iz narave, v zadnjem verzu pa jo čustveno nadgradi. V 20. stoletju je imela pesniška oblika velik vpliv na evropsko poezijo, ta pa je vplivala nazaj na japonski haiku s sproščanjem strogih ritmičnih pravil (verzi so različno dolgi).

Iskrica zadovoljstva

Zlato na njivi.

Klas v dlaneh.

Iskrica zadovoljstva v očeh. (Str. 57)

Pojavljajo se njegove teme: zemlja in kmečko delo, spomin na očeta in mater,

ki ju ima rad in nikoli ne pozabi poudariti njunega garanja in razdajanja (*Iz oči očeta / sem razbral / da je garal / in malo spal. // Iz dlani očeta / sem razbral, / da je brazdal njive / in pestoval bolečino. // Iz duše očeta / sem razbral, / da se je meni / in drugim ljudem razdal.* – Branje, str. 11).

Dobršen del njegovega zanimanja pritegne beseda, s katero ima kot pesnik veliko opravka. (*Besedo sem izrekel. / Kot bi jo namenil sebi. / Nikogar ni prizadela. / Nikomur ni pomagala. / Le moja duša se je sproščeno / zazrla v nebo, / kot da bi tam iskala potrditev.* – Sprostitev, str. 17.)

Razmišlja o sebi in svoji poti. (*Stopil sem na pot brez povratka, / ki je kotanjasta, spolzka in kratka. / Moje stopinje vodenijo na njej. / Moje sledi se zgublajo v noč. / Le besede ostajajo, zapisane v čas, / ki mi je dobrohotno odmerjen, / v radost ljudem, ki jim pojem.* – Le besede ostajajo, str. 13).

Pesnik ima rad ljudi, ki so mu blizu in mu veliko pomenijo. V središču njegove poezije

Nova setev

Ne bom ponavljal stihov
že izpetih dni.
Zaoral bom ledino,
ki v moji duši se razgalja,
in v brazde stare
mlado seme posejal. (Str. 7)

se v vseh pesniških zbirkah pojavlja njegova žena. Namenja ji pozornost, ki bi je bila vesela vsaka ženska. (*Moja draga. / Kažipot na razpotju / mojega življenja. / Vedno prava smer. / Vedno pravi cilj. / V boleznih lek. / V ljubezni čar. / V življenju nepogrešljiva.* – Nepogrešljiva, str. 42).

Pesnik Zaviršek ni ujet v forme klasične poetike, ljubi svoboden verz. Pri daljših pesmih verze strnjuje v različno dolge kiti-ce. Tudi svobodne pesmi sledijo zaporedju stopnjevanja, ki ga zna včasih prav nadgraditi. Ne trudi se z rimami, ne lovi jih na silo. V tej zbirki je postavil vsako pesem na sredino strani, s čimer je dodal vsebini tudi grafično podobo, ki se mu vizualno izrazi, pogosto v podobi vaze, čaše.

Pesniška zbirka je lepo oblikovana. Naslovnica s sliko Groharjevega Sejalca nakazuje vsebino ter avtorjevo navezanost na zemljo in domačijsko tematiko.

Marija Samec

Karolina Zakrajšek: Rože iz njegove dlani

Grosupeljska pesnica Karolina Zakrajšek je izdala novo pesniško zbirko z naslovom *Rože iz njegove dlani*. Njen prijatelj in slikar mag. Marijan Tršar pa je za ilustracije prispeval svoja domiselno postavljena in z mehкими linijami zarisana tihožitja v živahnih pastelnih barvah. S svojo pojavnostjo napovedujejo vsako novo poglavje v zbirki.

Na zemlji streže vse menjavi je ciklus pesmi, posvečen naravi, spremembam v njej in v človeku. Pogosti motivi so čebule, lastovke, cvetje in seveda letni časi. Jesen je povezana z meglo, hladom. »Jesen navlekla je meglo / po vseh nižavah / in vleče jo v vrhe / po mokrih travah. (Navlekla je meglo, str. 7).« Pojavlja se strah pred smrtjo: »Sonce za goro gre, / izgublja svojo moč. / Grenka misel spremlja me: / ne vem, kako bo skozi noč? // Vse lepo postlano, / a tudi grob odprt. / Res zastrašujoče: / kaj, če pride smrt. (Na večer, str. 13).« Vendar vse ni samo črno, pesnica poziva tudi k veselju,

pesmi: »So naši glasovi / kot magdalen-ski zvonovi, / ki se razlegajo doli po vas', / segajo v dušo vseh nas. (So naši glasovi, str. 17).«

Drugi ciklus ima naslov **Vse je odprto na stečaj**. Tu se dotakne različnih tem: spomini na mater, o odhajanju starih ljudi v dom, kjer žalostni čakajo le na smrt, o ločitvah, ki jih je vse preveč, pa tudi o ljubezni, ki je lepa in vzbuja upanje. Vsi smo pač ujeti v mreže življenja, podobne pajkovi mreži, ki se kdaj tudi zategne in ubije. »Ah, te večne mreže, / prikrite, nevidne. / Predno se kdo zave, / že vanje zaide. (Ah, te večne mreže, str. 26).« Nič ni večno, vse na zemlji je podvrženo minevanju: »Nič ni trajno. / Morda zato tako vztrajno / rinemo v prostor in čas, / ki nam rišeta gube v obraz. (Nič ni večno, str. 29).« Zaveda se tudi težav pri pisanju pesmi: »Pišem in pišem, / kakor vem in znam. / Ko potem za sabo berem, / me je večkrat sram. (Oh, ta ločila, str. 32).«

Pod naslovom **Odgrinja se Zahod** se je

pesnica sprehodila skozi posamezne postaje naše zgodovine, naš vstop v Evropsko skupnost in težave, ki nam jih to dejanje prinaša, pa tudi menjavo našega talarja z evri: »Tolarji bodo umrli, za evre bomo denarnice odprli. (Denar, str. 36).« Ciklusa **Bog, daj mi moč in Položiva vse na milost dneva** pa prinašata razmišljanje o Bogu in človeku in predvsem zadnji sklop pesmi o ljubezni. Sobivanje moškega in ženske, ki se ljubita in dopolnjujeta, najlepše izrazijo verzi. »Drug drugemu sva si potrebna. / Ti meni luč, jaz tebi pot. (Čutim, str. 59).«

Pesnica skuša loviti štirivrstičnice, kiti-ce, ki so za slovensko poezijo zelo pogoste, od alpske poskočnice naprej. Rimo včasih bolj dosledno ujame, včasih malo manj. Ritem je večini svoboden, verzi so različno dolgi.

Letos je gospa Karolina Zakrajšek zopet objavila nekaj svojih pesmi v zborniku mariborskega LIKUS-a, ki združuje pesnike in pisatelje seniorje.

Povabljeni na gledališče, glasbo, film in delavnice v Kulturni dom Grosuplje

torek, 6. 2. 2007 ob 10.00 (zaključeno) in ob 17.00, ZKD Grosuplje, **Otroško gledališče HIŠKA**, prir. Irena Žerdin: **HOP, V PRAVLJICO**, za izven

sreda 7. 2. 2007 ob 17.00, **slovesnost ob otvoritvi KNJIŽNICE GROSUPLJE**

četrtek, 8. 2. 2007, ob 8.00 uri zbor pred Kulturnim domom Grosuplje; UTŽO Grosuplje, ZKD Grosuplje
Četrtekova predavanja v okviru UTŽO: **Prvič po »PREŠERNOVI POTI« s prof. Jakobom MÜLLERJEM od Grosupljega do Kopanja**, pešpot; za slušatelje UTŽO in za izven

četrtek, 8. 2. 2007 ob 19.00, ZKD Grosuplje
Fičo Balet: 0:1 (plesna predstava); za izven; *Povodni mož za najboljšo plesno predstavo leta 2000, po izboru revije Ballet Tanz ena izmed osmih predstav 20. stoletja*

KINO - petek, 9. 2. 2007; Kino ob 19.00, ZKD Grosuplje; POČITNICE, romantična komedija

torek, 13. 2. 2007 ob 17.00 ter 18.00, ZKD Grosuplje, Lutkovno gledališče »UŠ«
Po Lojzetu Kovačiču Andrej Adamek in "UŠ": **ROKEC NA DRUGEM KONCU SVETA**, zaključeno in za izven; 30 min

četrtek, 15. 2. 2007; VVZ Grosuplje, KD Vokal, ZKD Grosuplje
O Prešernu čez prizmo otroštva: **MAJHEN SEM, A ZNAM** (ob kulturnemu prazniku); za izven
podelitev priznanj najboljšim piscem natečaja Občine Grosuplje z naslovom **MOJA KNJIŽNICA**; za izven

KINO - petek, 16. 2. 2007; Kino ob 19.00, ZKD Grosuplje; ALATRISTE, zgodovinski spektakel

KINO - petek, 23. 2. 2007; Kino ob 19.00, ZKD Grosuplje; ERAGON, pustolovski spektakel

KINO - petek, 2. 3. 2007; Kino ob 19.00, ZKD Grosuplje; SKRIVNOSTNA SLED, triler

sobota, 3. 3. 2007 ob 19.00, **KD Big Band Grosuplje, ZKD Grosuplje**
BIG BAND Grosuplje z gostoma s Hrvaške: DAVOR KRIŽIČ (trobenta) in SAŠA NESTORVIČ (tenorsaksofon), za izven

sreda, 7. 3. 2007, **CIVILNA ZAŠČITA**, zaključna prireditev R S ob akciji CZ R Slovenije; izvajajo člani društev ZKD Grosuplje

četrtek, 8. 3. 2007, ob 9.00 uri; UTŽO Grosuplje, ZKD Grosuplje
Četrtekova predavanja v okviru UTŽO: **ZDRAVA PREHRANA, predava dr. Maruša ADAMIČ**, za slušatelje UTŽO in za izven

četrtek, 8. 3. 2007, ob 19.30 uri; kabarejsko-gledališki večer Simone Bertraud in Jože Pernarčič: **PIAF EDITH PIAF** (režija: Tijana Zinajič; izvajata Vesna Pernarčič in Joži Salej), za izven; **Borštnikovo srečanje 2004 nagrada za igro**

KINO - petek, 9. 3. 2007; Kino ob 19.00, ZKD Grosuplje;

torek, 13. 3. 2007, od 8.30 do 13.00 ure, JSKD OI Ivančna Gorica, ZKD Grosuplje
Območna revija otroških gledaliških skupin I. del; za OŠ, VVZ in za izven

sreda, 14. 3. 2007, od 8.30 do 13.00 ure, JSKD OI Ivančna Gorica, ZKD Grosuplje
Območna revija otroških gledaliških skupin II. del; za OŠ, VVZ in za izven

KINO - petek, 16. 3. 2007; Kino ob 19.00, ZKD Grosuplje; UTRIP GROZE, grozljivka

sreda, četrtek, petek, 21., 22., 23. 3. 2007, Knjižnica in ZKD Grosuplje, Knjižnica in Kulturni dom Grosuplje; **Adamičevi dnevi - branje poezije**, profesionalne zasedbe ter člani društev

četrtek, 22. 3. 2007, od 8.30 - 12.30, JSKD OI Ivančna Gorica, ZKD Grosuplje
VETERNICA, območno srečanje mladih novinarjev; prijavljeni mladi novinarji

KINO - petek, 23. 3. 2007; Kino ob 19.00, ZKD Grosuplje; UTRIP GROZE, grozljivka

sobota, 24. 3. 2007 ob 17.00 uri; KD Vokal, ZKD Grosuplje
MATERINSKI DAN, za izven

torek, 27. 3. 2007 ob 17.00 ter 18.30, ZKD Grosuplje, Lutkovno gledališče Maribor
Po Astrid Lindgren Katarina Aulitisova: **PIKA NOGAVIČKA**, zaključeno in za izven; 50 min

*Organizator si pridržuje pravice do spremembe programa

Rezervacija vstopnic: **ZKD Grosuplje, Adamičeva 16, 1290 Grosuplje**,

INFO: 01/786 40 28; Predprodaja vstopnic uro pred predstavo.

Majhen sem, a znam ...



V mesecu kulture
VVZ Kekec in ZKD Grosuplje
vabita občane
na kulturno prireditev, ki bo
15. februarja 2007 ob 18.00 uri
v Kulturnem domu Grosuplje.

Vabljeni

Bilo je...

Zadnji mesec leta 2006, Veseli december, nam je ponudil lepo število dogodkov. In če bi merila po obisku - številko lahko zaokrožimo skoraj na magičnih 2000 obiskovalcev - lahko rečem, da ste bili zadovoljni tudi Vi. Krona obiska in umetnosti je bil seveda novoletni operni koncert, že četrti zapored. Kot je v voščilu zatrdil župan občine Grosuplje Janez Lesjak, pa ni bil zadnji. Naprej ga bomo z drobnimi novostmi soustvarjali s slovenskimi umetniki, z Zvezo športnih organizacij Grosuplje, pa tudi s sponzorji - tokrat je bila generalni sponzor Pekarna Grosuplje d.o.o., medijski sponzor Radio Zeleni val ter seveda tudi Občina Grosuplje. Potem pa je tu še mreža naših terenskih agitatorjev, ki je bila zelo uspešna. Vsem se za korektno sodelovanje zahvaljujemo. Tudi bilanca celega leta ni kar tako. Društva pod okriljem Zveze kulturnih društev Grosuplje so v minulem letu 2006 pripravila oz. sodelovala kar na 230-ih kulturnih dogodkih. Zveza kulturnih društev je organizirala v zadnjih štirih mesecih 18 prireditev, večinoma s profesionalnimi umetniki. Ravno zdaj zaključujemo redakcijo celoletnega programa za letos. Z njim bomo testirali Vaš okus in mogoče nam bo že v letu 2008 uspelo oblikovati abonma. Po otroškem to-rej še abonma za odrasle.



V Kulturnem domu Grosuplje smo v decembru 2006 naredili kar nekaj sprememb, ki bodo dobrodošle za publiko pa tudi za vse izvajalce na odru. Po sodobnih odrskih standardih smo stare zavese zamenjali z novimi, črnimi žametnimi. Oder je v celoti črna površina, dogajanje na njem pa bolj celovito in estetsko čisto. Kupili smo tudi par novih reflektorjev, ki sta nosilca centralne odrske svetlobe. Zdaj pa je trenutno prišel iz popravila legendarni usmernik toka za reflektorje, ki je po trditvi izvajalcev popravil - matični firmi, ki ga je izdelala v daljnem letu 1977, podjetju Scena - pravi arhivski primer v Sloveniji. Ker deluje mehansko in je nekoliko manj občutljiv kot njegovi elektronski nasledniki, upamo, da nam bo popravljen služil še kakšno leto.



Že PZ Lastovke KD Teater Grosuplje, pod vodstvom Mojce Intihar, ohranja kontinuiteto nastopov. Društvo Ajda iz Ljubljane jih je povabilo, da bi zanje in za publiko popestril predavanje o uglednem nemškem specialistu psiholoških znanosti Rudolfu Steinerju, ki je aktivno preučeval tudi jogo, dihanje, meditacijo, ... Rodil se je v Donjem Kraljevcu, ki danes sodi k Hrvaški in je dokaj blizu Slovenije ter Madžarske. Okrog sedmega leta je imel prva doživetja nadčutnega, pri osemnajstih se je srečal z zeliščarjem, ki imel tudi sam izkušnje višjih, nadčutnih svetov. Od tod naprej je stalno raziskoval oba svetova, duhovnega in snovnega. Na prelomu 19. in 20. stoletja je začel rednejšo predavateljsko pot, sprva so bila predavanja o duhovnem za teozofe, kasneje pa je Steiner šel svojo pot in utemeljil antropozofijo. Prelomno je bilo predavanje 8. oktobra 1902, saj je bil na tem predavanju novi smeri - antropozofiji - položen temeljni kamen. Steiner je bil ob ustanovitvi duhovni vodja prve waldorfske šole in je bil z njo povezan vse do svoje smrti leta 1925. O njegovem delu in življenju je predaval njegov še živeči učenec. Naše pevke so uspešno opravile glasbeni uvod s pravilnim dihom za temo predavanja: MEDSEBOJNI ODNOSI, 12. januarja 2007, v Ljubljani.

Dogaja...

Vsi, ki sodelujemo, se pripravljamo na osrednji dogodek v mestu Grosuplje v februarju 2007. To bo otvoritev Knjižnice Grosuplje. Ob otvoritvi bomo knjižnico naravnost oživili v vsej njeni funkcionalnosti in s prednostmi, ki nam jih ponuja v svoji novi, pravzaprav veličastni podobi. To bo res velik praznik. Za vse generacije. Lep poklon našemu Poetu. Pri otvoritveni svečanosti bomo sodelovali vsi - profesionalni umetniki, ljubiteljski umetniki, člani UTŽO in na Vas, spoštovani, tudi računamo. Se srečamo v sredo, 7. februarja 2007, ob 17. uri.

V okviru Gledališča GGNeNi se dogajajo vaje za novo premiero, tokrat praižvedbo. Gre za delo J. D. Salingerja, ki ga je prav za gledališče priredil Goran Gluvić. ODLIČEN DAN ZA RIBE BANANARICE že jemlje zalet, da vas popelje v prvi sen Amerike. Predvidena premiera: zadnji četrtek v marcu.

Na Zvezi kulturnih društev Grosuplje počasi korakamo h cilju. Težko nam bo uspelo v februarju 2007, vsekakor pa boste takoj obveščeni, ko bomo končno odprli še ena vrata v kulturo: našo spletno stran. Z vsemi dogajanjem, ki jih načrtujemo v prihodnjih mesecih. Na njen boste zvedeli o nas vse podrobnosti.



Gostimo pa...

Napovedujemo naslednji dve predstavi otroškega abonmaja. V februarju 2007 se bomo z ROKCEM - nastal je po predlogi slovenskega pisatelja Lojzeta Kovačiča - odpravili na drugi konec sveta. Potovanje, ki bo zanimivo, pogotuje tudi preizkušena lutkovna skupina, ki se je poimenovala »UŠ«. Marec 2007 pa bo nagajiv - tudi zaradi PIKE NOGAVIČKE, ki ji bo radoživost dodala tudi najboljša animatorska zasedba lutkarjev iz Mariborskega lutkovnega gledališča. Predstava je bila na lanskoletnem lutkovnem festivalu Poletni lutkovni pristan 2006 ocenjena za najboljšo lutkovno predstavo festivala. Vse tiste, ki niste kupili abonmaja, lepo povabimo na predstavo, ki je ob 18,30. uri tudi za izven. Obe predstavi sta primerni tudi za prvo, drugo in tudi tretješolce devetletke.



GLEDALIŠČE HIŠKA vas bo ob kulturnem prazniku spet razveseljevalo. Osnovnošolce v dopoldanskem času, vse ostale, ki jih igrice HOP, V PRAVLJICO v priredbi njihove mentorice Irene Žerdin zanima, pa velja tole povabiti: se vidimo v Kulturnem domu Grosuplje, v torek, 6. februarja 2007, ob 17. uri. Igralci so zelo veseli, da bodo otvorili naša tridnevna dogajanja ob Prešernovem dnevu. To bo že njihova peta ponovitev predstave. Ko jih opazujemo pri igri, nam ne uide, da so zelo radi na odru! Naj razveselijo še vas s svojim pravljničnim svetom, kjer so pravične rešitve vedno možne!



Prvič bomo gostili slovenske vrhunske plesalce tudi v naši dvorani. Po velikem usklajevanju smo se dogovorili za končni termin na dan kulturnega praznika – 8. februar 2007, ob 19. uri v dvorani Kulturnega doma. Plesalci so prav zaradi svojih odlik redno angažirani doma in na tujem!

FIČO BALET je nekonvencionalna plesno-gledališka skupina, ki preko plesnih, gledaliških predstav in delavnic ljudem na sodoben način omogoča doživeti vrhunsko umetnost. Akademsko izobrazbo in klasična znanja prelija v navdihujoče in razumljive predstave ter z njimi demokratizira visoko umetnost.

1 : 0 je prva uspešnica Fičo baleta, ki povezuje klasični balet z nogometom, Brahmsa z elektronsko glasbo, baletne copate s kopačkami in pleše o življenju, ki ga poznamo in v katerem se prepoznavamo, ter nas hkrati preseneča.

Uprizoritev se poigrava z izzivi, kako najvažnejše stvari izraziti mimogrede, in narediti umetnost – ob hkratnem zavedanju, da v tej igri ni za umetnost nikjer nobenega prostora. **1 : 0** ne glede na to, da izhaja iz klasičnih izhodišč, ne slepomiši, ne filozofira in ne blefira, temveč »pleše, kar vidi in sliši«.

Uprizoritev **1 : 0** je nastala leta 2000 kot odziv umetnikov na slovensko nogometno evforijo, prepotovala dobršen del slovenskih in evropskih odrov, se preizkusila pred različnim občinstvom in vedno požela veliko odobravanja tako med kritiki kot predvsem med gledalci. Tako preizkušena in prekaljena uprizoritev je ponovno na voljo, da jo doživite.

Za **1 : 0** so Fičo balet prejeli nagrado Povodni mož za najboljšo plesno predstavo v letu 2000. Po izboru revije Ballet Tanz je bila, kot ena izmed osmih predstav 20. stoletja, izbrana v galerijo Sport Ballet History. In z njo so gostovali v enajstih evropskih državah. Še informacije o predstavi: koreografija: Go-



ran Bogdanovski; ples: Damjan Mohorko, Dejan Srhoj, Goran Tatar, Goran Bogdanovski (Gregor Luštek, Damaas Mithras Thijs); glasba: Peter Penko, Brahms, vokal in oblikovanje zvoka: Boris Benko; oblikovanje luči: Miran Šusteršič; dramaturgija: Mojca Dimec; kostumografija: Metod Črešnar in Dada Volk.

Od leta 2000 so plesalci sodelovali s preko 100 umetniškimi sodelavci, odigrali preko 200 predstav in delavnic, med drugimi v Londonu, Moskvi, New Yorku, Bostonu, Montrealu, Hanovru, Berlinu, Pragi, Varšavi, Milanu, Antwerpnu, Kopenhagenu, Bytomu, Volgogradu, Monaku, Beogradu, Podgorici, Dubrovniku, Zagrebu, Puli, Gradcu, Čedadu, Cahorsu, Cambridgeu in na glavnih slovenskih odrih, tokrat tudi na grosupeljskem odru. Rezervirajte si torej Kulturni praznik z nami in Fičo baletom!

Povabljeni na odtenke ženskih globlin v dvorano Kulturnega doma Grosuplje v četrtek, 8. marca 2007, ob 19,30. uri vsi, ki dan žena praznujete vsak dan!!! V predstavi **PIAF EDITH** PIAF Simone Bertraud in Jožeta Pernarčiča igra in poje Vesna Pernarčič Žunič v vlogi Edith, spremlja jo pianist Joži Šalej, pod režijo se podpisuje Tijana Zinajić, producenta predstave pa sta Pernarčič & Pernarčič in Kavarna Union Ljubljana.

Zdi se, da je podoba **EDITH** PIAF zacemetenirana za vse večne čase. Nežno, krhko dekletce, ki jo je ulica oblikovala v presunljivo umetnico, za katero se zdi, kot da se je že rodila s popolnim poslušom in perfektnim glasom.

Vendar pa že hiter pregled njene biografije idealno sliko popolnoma spremeni. Številne afere, menjavanje moških kot po tekočem traku, poseganje po alkoholu in mamilih, prometne nesreče, značajska ekscentričnost in problematičnost so le nekatera izmed najočitnejših dejstev, ki njeno zgodbo, v kateri vsekakor velja pregovor, da čas zdravi vse, obarva s konfliktnejšimi toni. Vendar pa je ravno ta, temnejša stran, razlog in hkrati pogoj, ki njeno delo postavlja v sam vrh francoskega in svetovnega šansona.

Človek, ki poje tako odlično, samosvoje in presunljivo, kot je to počela Edith, tega ne bi bil sposoben, če ne bi ne samo poznal, temveč tudi doživel dogodkov z druge, »slabše« platí življenja. Trditev, da le ta, ki pozna pekel, lahko govori tudi o raju, še kako velja tudi zanjo.

VESNA PERNARČIČ ŽUNIČ očara z mnogoterimi talenti. V svoji igri natančno prehaja iz minimalističnih čustvenih pokrajin v ekstatični zanos pevskega materiala. V razpunu njenega nastopa prepoznamo presunljivo podobo ženske dvajsetega stoletja. Za to vlogo je na Borštnikovem srečanju 2004 dobila nagrado za igro. Vlogi Edith Piaf je sledila še ena velika vloga, Nora 1, v predstavi **Nora Nora E.** Flisarja v režiji D. Mla-



karja. Zanj je na Dnevih komedije 2005 v Celju dobila nagrado žlahtna komedijantka. Vesna Pernarčič Žunič je članica ansambla Prešernovega gledališča iz Kranja.

Info: ZKD Grosuplje

Otroški abonma 2006/2007

je le pravo ime za nekaj lahkega, igri-vega; skratka nekaj, kar bi nam polepšalo življenje. Zato letimo na otroški abonma v Kulturni dom Grosuplje.

Predstave ob 18:00 (oz. 18:30) uri je namenjena tudi otrokom, ki se niso odločili za abonma. Vstopnice bomo prodajali uro pred začetkom predstave. Pričakujemo prvošolce!

Cena vstopnice je 1000 sit /4.18€.



info ZKD Grosuplje,
tel. 01/786 40 28 ali GSM 041 674 050.

Torek, 13. februar 2007 (traja 30 minut)

2. lutkovna skupina »UŠ«

Po Lojzetu Kovačiču Andrej Adamek in »UŠ«.

Roček na drugem koncu sveta

Torek, 27. marec 2007 (traja 50 minut)

3. Lutkovno gledališče Maribor
po Ingrid Lingren Katarina Ausrilova

Pika Nogavička

Koncert Big banda Grosuplje z gosti

Big Band Grosuplje bo na tokratnem koncertu, v soboto, 3. marca 2007 ob 19. uri v dvorani Kulturnega doma, gostil dva izvrstna hrvaška glasbenika mlajše generacije, virtuozna na trobenti, Davorja Križića in tenorsaksofonista Sašo Nestorovića.

Trobentač in skladatelj **Davor Križić** je rojen leta 1966 v Zagrebu. V rojstnem mestu je dokončal glasbeno šolo in gimnazijo, nato pa je odšel študirat glasbo v avstrijski Graz. Prodor mu je leta 1990 omogočila nagrada Jazz Fair-a, saj so ga kritiki razglasili za najboljšega mladega jazz glasbenika.

V svoji glasbeni karieri je nastopal tako z malimi zasedbami kot tudi z velikimi sestavi. Je stalni član in solist big banda HRT. Sodeloval je z domačimi in tujimi glasbeniki. Med drugim tudi z Erniem Wilkinsom, Boškom Petrovićem, Johnnyjem Griffinom, Lene Conquest, Edo Thighpena, Artom Farmerjem, Alvinom Queenom, Martinom Drewom, Ronom Ringwoodom, Greentown Jazz Bandom, Big Bandom RTV Slovenija ...

Je tudi cenjen studijski glasbenik in stalni član znane latino zasedbe Cubismo. Kot utemeljitelj in vodja Boilers Quarteta, je kot skladatelj udeležen na CD-jih "Some Blues", "Abstract Lights" in "St. Miles Infirmary". V sodelovanju z Boškom Petrovićem in Boilers All Starsom je posnel album "That's It".

Kot vodja sekcije trobent je sodeloval na koncertih EBU (evropskega) big banda na Nizozemskem. Je tudi prejemnik nagrade Status HGU za najboljšega jazz trobentača.

Tenor, sopransaksofonist in klarinetist **Saša Nestorović** se je rodil leta 1964 v Zagrebu, kjer je leta 1989 končal glasbeno



akademijo. Že v času šolanja, pa tudi pozneje, je osvajal številne nagrade. Med drugimi nagrade: Darko Lukić, Milka Trnina (za delo z Zagrebškim kvartetom saksofonov) Judita in druge.

Od leta 1989 je stalni član Zagrebškega kvarteta saksofonov, s katerim nastopa širom Evrope in ZDA.

Leta 1999 se je pridružil ansamblu Acezan-teza, ki izvaja predvsem s klasično glasbo. Istočasno deluje tudi kot jazz glasbenik.

Je prejemnik nagrade Status (priznanja Hrvaške Glasbene Unije) za najboljšega tenor in sopran saksofonista zadnjih sedem let. Kot predstavnik Hrvaške je nastopil v EBU big bandu na nastopih v Montrealu.

Je tudi član je mnogih priznanih jazz sestavov: Big Banda HRT, Zagreb Jazz Portraits,



Boilers All Starsa in drugih.

V dopoldanskem času bosta gosta vodila glasbeno delavnico, na kateri se bodo udeleženci seznanili s skrivnostmi improvizacije in orkestrske igre. Tovrstni dogodki so priložnost, da se predvsem mladi glasbeniki srečajo s priznanimi pedagogi in pridobijo dragoceno znanje in izkušnje za nadaljnje ustvarjanje.

Večerni koncert bo predvsem v znamenju modernejših del orkestralnega jazz. Vse priredbe, ki jih bomo izvajali, so delo dirigenta mag. Igorja Lundra; za koncert je prispeval tudi nekaj avtorskih skladb.

Program koncerta:

1. Blues Lee
2. Be-Doo-Bop-Pop-Shu-Puck
3. Old Folks
4. The Shadow Of Your Smile
5. Cab Bop
6. Jazz – Menu 1
7. 69
8. Naima
9. Evidence
10. Boljše v roki je zlato
11. Srce
12. A. G.
13. Can't Buy Me Love
14. Lady Madonna
15. Sophisticated Lady

Vljudno vas vabimo, da se nam pridružite na večeru izvrstne orkestralne glasbe, ki jo bosta s soli oplemenitila gosta: trobentač Davor Križić in tenorsaksofonist Saša Nestorović.

Big band Grosuplje



Božično-novoletni koncert Glasbene šole Grosuplje

Ponedeljek, 11. december 2006, Kulturni dom Grosuplje

Glasbena šola Grosuplje je začela pred leti predstavljati božično-novoletne koncerte s pihalnim orkestrom. Letošnji koncert pa so oblikovale skoraj vse glasbene skupine, ki delujejo na glasbeni šoli. V naglici, ki oklepa naša življenja skozi celoto in tudi v decembru ne popusti, je prav prijetno ustaviti se, posejati v dvorani in prisluhniti mladim glasbenikom, ki nam pomagajo vsaj za uro in pol pozabiti vsakdanje skrbi.

Prva je stopila na oder mlada citrarka Marija Zupančič. Z mentorico profesorico Cito Galič sta za nastop pripravili skladbo A. Karasa Tretji človek. Nežni zvoki so božali.

Mojca Ahlin in Urška Strnad sestavljata duet flavt. Profesorica Helena Potočnik je uglašila učenki 3. in 5. razreda glasbene šole za skladbo S. Joplin Entertainer.

Zanimiv je bil nastop zbora solopevcev. Kar 22 se jih je zbralo na odru, med njimi le dva moška. McFerminov Psalm 23 so zapeli družno, White Christmas pa so začele posamezne solistke, dokončali pa so jo skupaj. Božično vzdušje sta pričarali tudi solistki z dramatisiranim prizorom predprazničnega hitenja in nakupovanja. Profesorica Irena Vidic je na svoje varovance res lahko ponosna.

Duet klarinetov, Miha Zadravec in Lenart Zadrnik, sta za koncert pod mentorstvom profesorja Ivana Matoša pripravila Pleyelovo skladbo Duo št.1.

Godalni orkester Glasbene šole Grosuplje vodi profesor Edvard Adamič. Pripravili so malo daljši koncert. S profesorji okrepljen orkester je zaigral Mozartovo Malo nočno glasbo, Straussov Radetzky marš, Harburgovo Marvico in Pierpointove Zvončke, obe v priredbi profesorja Edvarda Adamiča.

Trobilni kvartet in tercet trobent: Miha Smrekar, Timotej Zakrajšek, Samo Ozimek in pozavnist Blaža Spreizerja je za koncert pripravil profesor Franc Korbar. Pesem Glej zvezdice božje nas je spet z mislimi popeljala v čas božičnega praznovanja.

Kvintet harmonik deluje pod mentorstvom profesorja Primoža Kranjca in s pesmijo When the saints go marching so samo še stopnjevali praznično občutje.

Narodnozabavni kvintet Mateja Kovačiča je pripravil Avsenikovo skladbo Iz Bohinja. V.d. direktorja Glasbene šole Grosuplje Dean Telič Zavašnik je pozdravil vse prisotne in glede na prepolno dvorano omenil, da bi Grosuplje zaslužilo večjo in modernejšo koncertno dvorano. Spregovoril je tudi profesor Korbar. Navdušen je bil nad narodnozabavnim ansamblom, ki si ga je zelo želel uresničiti že v času svojega vodenja šole. Vesel je, da se je mu je želja uresničila. S takimi sestavi, kot so ta večer nastopali na odru, bodo na tej šoli iz-

šolani glasbeniki ostali doma in tu ustvarjali kulturno življenje.

Zadnji del koncerta je zapolnil Pihalni orkester Glasbene šole Grosuplje pod novim vodstvom profesorja Mitja Dragoliča. Glasbeniki so poslušno sledili mlademu dirigentu in ubogali vsak njegov migljaj.

Marija Samec



Narodno-zabavni ansambel GŠG vodi Matej Kovačič.



Predstavljal se je tudi Orkester Glasbene šole Grosuplje z novim dirigentom Mitjem Dragoličem.

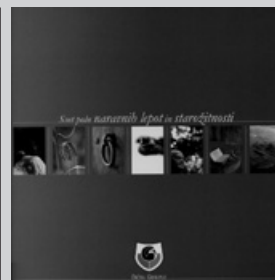
Novosti iz domoznanske zbirke

18

PRAZNIČNA kuhinja / [zbrala in uredila Tanja Pance]. - Grosuplje : Grafis trade, 2006. - 64 str. ; 20 cm. - (Mala kuhinja : najboljši weekend recepti; 10). Izdajatelj in založnik Grafis trade in urednica Tanja Pance nam ponujata recepte za praznične dni. »Lahko smo srečni,« piše v uvodu, »da nas je narava obdarila s čutili, s katerimi lahko okušamo in vonjamo, in hvaležni, da je naša hrana tako okusna in aromatična.«

GENIJI : antologija sodobne slovenske mladinske kratke proze / Goran Gluvič [et al.]. - Ljubljana : Genija, 2006. - 238 str. ; 23 cm

Pisatelj Goran Gluvič je v antologijo prispeval črtico Poskus o Rafku (str. 157 - 165). Opiše precej čudno prijateljstvo med dvema fantoma, ki sta vsak po svoje nenavadna. Nič čudnega ni, da se zgodba konča tragično.



SVET, poln naravnih lepot in starožitnosti

: občina Grosuplje / [uvodnik Boris Kuhar ; besedilo Uroš Perme po različnih virih ; prevod Christiana Strojana ; fotografije: AB Design, Zoran Kraševac, Saša Galonja, Iztok Lemanjič in arhiv Občine Grosuplje]. - Grosuplje : Občina Grosuplje, 2006. - [16] str. : barvne fotografije ; 21 x 21 cm Vzporedno slovensko in angleško besedilo. Občina je izdala lep barven turistični prospekt, v katerem je na kratko predstavila v besedi in sliki znamenitosti občine: Radensko polje, Županovo jamo, mesto Grosuplje, Magdalensko goro, tabor Cerovo, Kopanj in grad Praproče z L. Adamičem.



Luka Gluvić

Ujeti zajca je vaš filmski prvenec. Kako je nastal?

Film mi je blizu že od otroštva. Ko sem ustvarjal scenarij za ta film, sem imel pred očmi ravno te igralce in zanje sem napisal vloge. Za nekatere vloge pa sem moral poiskati igralce zunaj te gledališke skupine.

Kdaj ste začeli sodelovati s skupino GGNeNi?

Maja lani smo sodelovali pri oblikovanju proslave v čast Louisu Adamiču. Spoznal sem igralce in se vanje zaljubil. Zelo so talentirani.

Film traja 37 minut. Vsebina?

Ideje so nastajale sproti. Zgodba me ne zanima. Vse sem gradil na likih in odnosih med njimi. Nekdo slučajno 'pade' v družino, jo začne spoznavati, se zapletati, spremljati prepire v družini in se tudi sam vmešavati vanje. Hotel sem oblikovati like, ki bi bili gledalcu blizu, da bi jih imel rad, da bi dihal z njimi.

Tri dekleta sama živijo v družinskem vikendu, ker sta starša ločena. Mati je umrla, oče je bolan, depresiven. Prepuščena so sama sebi in prezgodaj morajo odrasti. Včasih so malo čudna, avanturistična, menjavajo fante!

Ali nismo vsi malo čudni? Nisem želel pokazati na njihove napake, ampak na odziv soljudi nanje. V odnosu moški – ženska je težko doseči samo prijateljski odnos. Vedno je zraven malo erotike. Ta energija se vedno ohranja in spremlja tudi junake filma.

Kdo so bili igralci, ki so ustvarjali z vami ta film?



Luka Gluvić in njegov filmski prvenec Ujeti zajca

V petek, 22. decembra 2006, smo v kinodvorani v Grosupljem doživeli premiero domačega filma Ujeti zajca. Pod okriljem Kulturnega društva Teater Grosuplje so ga ustvarili: režiser Luka Gluvić in igralci GGNeNi. V do zadnjega kotička napolnjeni dvorani smo doživeli prijeten filmski večer.

Marija Samec

Najstarejše dekle, Majdo, je igrala Katarina Oblak. Zaposlena je v oglaševalski firmi. Vse, kar želi, si izbori. Živi zelo funkcionalno, kar se ji ponudi, vzame. Ima fanta Borisa, ki ga igra Gregor Zorc, vendar se ne ustavi pred priložnostjo, ko sestra Lara pripelje domov Jana, ker se mu je pokvaril avto. Vendar Majda ima zaročenca in z njim bo ostala kljub občasnim odklonom.

Drugo dekle, Lara, ki jo je upodobila Larisa Daugul, prevzame vlogo mame v tej razbiti družini. Za vse skrbi. Zaposlena je kot učiteljica na vaški šoli. Ujeta v enolični vsakdanjik je pravzaprav tragična oseba. Nesrečna je. Rada ima mehanika Mitja, a tudi ta zveza je ne osrečuje dovolj.

Tretje dekle, Sara (Maša Tiselj), je dekle, ki pa že postaja ženska. Rada odkriva stvari. Ni še padla v sivino vsakdanjika, je v bistvu najbolj pozitiven lik, a se že vidi, da bo tudi ona padla v to.

Jan Pirnat je zaigral fanta, ki se mu pokvari avto in je prisiljen dva dni preživeti v družbi deklet na vikendu. Prva ga zapelje najstarejša, Majda, naslednje jutro že osvaja Laro. Poslušaj težave vsakega dekleta posebej in ne ve, kaj naj stori. Ko spozna še njihovega depresivnega očeta, si želi čim prej oditi. Kakšna je vloga družine?

Družina ima vsekakor vpliv na ravnanje teh mladih ljudi. Vsi glavni junaki so adolescenti, dekleta so morala prezgodaj odrasti in skrbeti zase.

Glavne junakinje filma živijo na vikendu, ven iz vasi. V vasi pa živi Andrej (Luka Puš), fant, ki ima rad knjige. K dekletom zahaja igrati šah.

Andrej je intelektualec, živi sredi knjig. V vasi nima ustreznega sogovornika, zato zahaja na vikend. Pri dekletih išče ljubezen, vendar se zaveda, da deklet ne zanima. Predvsem mu je všeč Lara, ki išče naklonjenost mehanika Mitje. Ta pa je ne osrečuje in Lara tudi ne pričakuje resne zveze, dovolj ji je, da jo kdaj stisne k sebi. Z

njim je, ker Mitja vse sprejema brez besed, brez zahtev.

Lara se na življenjske težave odziva s humorjem, če pa jo kaj teži, zaupa Andreju, ki se je sprijaznil s tem, da bo ostal samo njen prijatelj. Na srečo pa je Andrej fant, ki se ne sekira preveč. Vzame, kar je in živi dalje.

Mladi mehanik Mitja, ki ste ga vi sami oživil na platnu, je tudi glasbenik.

V scenariju je bila precej zahtevna scena, ki je nismo imeli časa posneti. Ob večerih pa, ko smo končali s snemanji, sem igral na kitaro. Gregor Zorc me je slišal in mi je predlagal to sceno v garaži ob pokvarjenem avtomobilu.

Gregor Zorc je edini profesionalni filmski igralec. Kako ste ga pritegnili v ekipo?

Ko smo se s Simonom Zorc Ramovš in njeno ekipo GGNeNi dogovarjali o filmu, je bil tam in vprašal sem ga, če bi sodeloval. Poleg svoje vloge Borisa je pripravljaval igralce na snemanje, zelo se je živel v ekipo. Tudi Simona je pomagala pri pripravi igralcev.

Kdo so bili člani snemalne ekipe?

Direktor fotografije je bil Luka Bogovčič, snemali pa smo z digitalno polprofesionalno kamero. Za luči in zvok je skrbel Klemen Merhar, občasno so pomagali še Miha Puš, Nejc Kolmančič in drugi naši prijatelji.

Naravno okolje, kjer ste snemali, je zelo lepo. Kako ste izbirali prizorišča za svoj film?

Okolica Lipoglava mi je bila vedno všeč, kar sem se vozil tam čez, zato sem ta kraj izbral za začetne posnetke. Ostalo dogajanje pa se odvija na Čatežu, na vikendu Zorčevih. Prijatelji so mi svetovali lokacije, pa sem jih šel pogledat. Problem lokacije rešuješ pred snemanjem. Včasih moraš pa tudi sproti in poskušas najbolj izkoristiti, kar se ti ponudi.

Glas včasih ni najbolj jasen.

Težko je snemati v eksterierju. Mimo gre letalo, ljudje delajo v bližini in je treba počakati, da se hrup poleže. Glas še ni bil obdelan, to nas še čaka.

Film spremlja lepa glasba.

Prizor s kitaro smo posneli v delavnici, ostalo glasbo sem dodal sam.

Novoletni operni koncert

Športna dvorana ni ravno najprimernejši prostor za koncerte resne glasbe, vendar Grosuplje trenutno nima primerne dvorane, ki bi imela dovolj velik oder, da bo nanj postavili orkester, in ne tako velikega auditorija, da bi sprejel vse obiskovalce, ki bi želeli v kulturnem okolju uživati v mojstrski izvedbi novoletnega koncerta opernih arij s priznanimi slovenskimi izvajalci.

Vendar se organizatorji koncerta vedno potrudijo in uredijo Športno dvorano Brinje dogodku primerno. Letos je bil oder bolj diskretno okrašen, manj je bilo stebričkov in podobnih scenskih elementov, ki so včasih zastirali pogled na oder.

Ko BESEDE utihnejo, spregovori GLASBA je zapisala organizatorka letošnjega koncerta Simona Zorc Ramovš. In tako smo v četrtek, 28. decembra 2006, prisluhnili Simfoničnemu orkestru Camerata Labacensis pod dirigentskim vodstvom Igorja Švare. Orkester Grosupeljčani že poznamo, saj je pevce spremljal tudi na nekaterih prejšnjih koncertih. Znani slovenski operni pevci Mirjam Kalin, Milena Morača in Jože Vidic so peli arije iz znanih oper Verdija (Nabucco in Trubadur), Gounoda (Faust), Puccinija (La Boheme), Offenbacha (Hoffmanove pripovedke), Zellerja (Ptičar) in Straussa ml. (Netopir). Začeli so peti v jezikih, v katerih so napisana libreta izvajanih oper, v drugem delu pa so peli v slovenščini. Slovenci smo eden redkih narodov, ki imamo prevedena skoraj vsa velika operna besedila. Mirjam Kalin, Grosupeljčanka, je s svojim koloraturnim mezzosopranom navdušila skoraj polno dvorano. Čeprav jo pogostejše srečujemo v resnih vlogah, se je vživela tudi v šaljive prizore.

Milena Morača je sopranistka in svoje vloge je odpela z veliko energije in z opaznimi igralskimi sposobnostmi.

Baritonist Jože Vidic je sam in skupaj s pevka uspel pričarati lepoto opernih arij. S takimi koncerti vrhunski glasbeniki resno glasbo približajo ljudem.

Na Božično zgodbo Čajkovskega so zaplesali trije pari Plesnega kluba Fredi. Občudovali smo lahkotnost gibanja, saj valček od plesalcev zahteva lebdenje v prostoru in času.

Orkester je sam zaigral še nekaj znanih skladb, med njimi je seveda za konec najbolj razgrel poslušalce Radetzky marš, ko so poslušalci s ploskanjem pomagali orkestru in ubogali dirigentsko paličico Igorja Švare.

Obvezni del novoletnega koncerta je tudi novoletno voščilo. Župan občine Grosuplje je trčil z nastopajočimi in zaželel vsem vse dobro v novem letu.

Marija Samec



Na Cvetlični valček iz Hrestača Petra Iljiča Čajkovskega so zaplesali plesalci Plesnega kluba Fredi.



Operni pevci Grosupeljčanka Mirjam Kalin, Milena Morača in Jože Vidic ter dirigent Igor Švara ob koncu koncerta, ko je župan voščil uspešno leto 2007 nastopajočim in obiskovalcem.

Igralci, ki so sicer doma na odrskih deskah, so prvič sodelovali pri snemanju filma, razen profesionalca Gregorja Zorca. Kako so se odzvali na novo izkušnjo?

Uživali so. Zanje je bila to dobra šola. Filmska igra je precej drugačna od odrske. Pri filmu na igro vpliva tudi izbira plana in kot snemanja, ter kasneje montaža. Igralec mora čutiti kamero in hkrati ravnati, kot da je ni.

Zakaj naslov Ujeti zajca? Oče, ki pride na rojstni dan najmlajše hčere, nemo obsedi na vrtu s puško v naročju. Edino, ko ustreli zajca, pokaže nekaj navdušenja. Ali ima naslov torej tudi kak simbolni pomen? Je zajec sreča, ki jo, kot vsi v življenju, poskušajo ujeti tudi junaki filma?

Lahko ga razumemo tudi tako.

Film je velik projekt. Kje ste dobili denar? Iz svojega žepa. Ekipa je delala zastonj. Ne-

kaj denarja je šlo za opremo, večino pa za hrano.

Film si je ogledal tudi režiser Janez Lapajne. Kaj vam je v pogovoru med zakusko po predstavi povedal?

Pohvalil je film. Že to, da je po projekciji ostal dolgo z nami, je bila zame pohvala.

Bo še kje moč videti vaš filmski prvenec?

Predvsem na neodvisnih filmskih festivalih.

Imate v načrtu še kakšen film?

Še. Imam več scenarijev. Snemal bom kratke filme, večina se dogaja v interierjih. Tu je manj težav, s katerimi se srečuješ zunaj.

Kakšna je vaša študijska usmeritev?

Študiram likovno pedagogiko. Včasih sem slikal in razstavljal, sedaj pa za to nimam več časa.

Boste stopili tudi po očetovih stopinjah in se izpostavili kot pisatelj?

Pisal sem kratko prozo, za izdajo pa se nisem odločil. Ne zaradi kritičnosti do sebe. Če nekaj začneš, moraš to delati še naprej.

Srečujemo vas tudi na glasbenih odrih.

Violino sem se učil dve leti, potem sem igral kitaro in se z glasbo ukvarjal še sam doma. Poznal sem prijatelje v Big bendu in ko so potrebovali kontrabasista, sem se jim priključil. Sodelujem še v jazz zasedbi Torpedo kvintet, igramo avtorsko glasbo, katero pišem za kvintet.

Lepo se je pogovarjati z mladim človekom, tako polnim načrtov, da mu dela prav gotovo ne bo zmanjkalo. Z ekipo mladih igralcev je zaoral ledino na filmskem področju v Grosupljem in nadejamo se novih projektov.

Turški vpadi na slovensko ozemlje

9. del

Turki so bili »krivi« za začetek pošte na Slovenskem.

Valvasor o letu **1588** govori, da so v avstrijskih deželah širili pošto omrežje: »Zavoljo pospeševanja splošne koristi je uredil redno pošto s konjem iz Gradca v Ljubljano in skozi grofijo Goriško do Benetk. ... Iz Benetk prihaja pošta vsak delavnik v Ljubljano in gre takoj naprej proti Podpeči in od tod proti Gradcu in Dunaju. Tako prihaja tudi vsak delavnik iz Karlovca in odhaja vsak petek iz Ljubljane v Višnjo Goro, nato dalje v Trebnje, Novo mesto, Metliko in Karlovec... V Višnji Gori je druga pošta na progi Ljubljana - Karlovec. Vzdržujejo jo slavno omenjeni deželni stano- vi. Sedaj jo vodi Janez Florjančič...«

Ferhad paša umoril suženj

V letu **1588** je Ferhad paša v Budimu na Madžarskem, kjer je bil postavljen za namestnika, ubil njegov suženj, posmrtno ostanke pa so prenesli v Banjaluko, kjer so ga pokopali ob njegovi džamiji. Letu **1590** je ponovno izbruhnila vojna med Turki in Avstrijci.

Bojevit Hasan paša – nevarnost za slovenske dežele

Letu **1591** je za slovenske in hrvaške dežele nastopila veliko večja nevarnost turških napadov, ko je bil imenovan za bosanskega beglerbega bojevit in krvoločni Hasan paša. Valvasor poroča, da je bil iz rodu Križelović in da je bil po rodu Italijan. Bil naj bi celo kristjan in benediktinski menih (subdiakon). Zaradi silovite želje, da bi postal imeniten, se je poturčil. Hrvaški zgodovinarji pa trdijo, da je bil Hasan doma iz Lužca s priimkom Predojevič in je bil sprva pravoslavne vere. V mladosti naj bi odšel v Carigrad, se tam šolal na državne stroške, postal sultanov sokolar in se oženil z bogato perzijsko kneginjo. Ker je bil

hraber, brezobziren in drzen, so ga njegovi zaščitniki izbrali za bosanskega beglerbega, ki naj bi v Vojni krajini plesal svoj krvavi ples. Imel pa je velike ambicije, da bi zasedel tudi Kranjsko in Štajersko.

Leta **1592** je Hasan paša najprej zasedel utrdbo v Bihaču blizu reke Une in nato zgradil še trdnjavo Petrinja. Pripravljal pa je vse potrebno za napad na Sisak, ki je bil poleg Karlovca in Zagreba še edini branik ostankov Hrvaške in slovenskih dežel. Če bi osvojil še to trdnjavo, bi Hrvaška za Turke ne predstavljala več nikakršnih težav in Hasan paši bi se na stečaj odprla pot v Slovenijo. Zasedba Slovenije pa bi pomenila hkrati tudi odprto pot na zahod, v Italijo in proti Rimu, sedežu krščanstva in papeža.

Bitka pri Sisku leta 1593

15. junija **1593** se je Hasan paša Predojevič s svojo številno armado približal utrdbi Sisak. Njegova vojska je štela 12.000 rednih vojakov in čez 20.000 spahij ter pripadnikov ostale pomožne vojske. Skupaj torej blizu 40.000 mož. Začel je oblegati Sisak, ki ga je pod poveljstvom dveh kanonikov zagrebskega kapitlja branilo okoli 800 ljudi. Zbrana krščanska vojska, to je banske čete, enote hrvaškega in kranjskega fevdalnega poziva, cesarska vojska in oddelki iz Vojne krajine, je štela skupaj približno 5000 mož. Prihajajočim enotam je Hasan paša postavil nasproti glavnino svoje vojske, okoli 10.000 mož, ki so prešli čez most na levi breg Kolpe.

Narodna pesem o Sisku pravi: »Če Turek vzel nam Sisek bode, nam narobe vse, vse pojde: mest' Ljubljana bo pokrajna, Dežela Kranjska turška drajna.«

Valvasor o bitki pri Sisku **22. junija 1593** (na dan sv. Ahaca) piše: »O čednem delu in lepih zaslugah zločinskega in krvoločnega psa Hasana smo slišali v prejšnjem poglavju, zdaj pa hočemo spoznati njegovo plačilo in nagrado... Ker so bila pota močno zasnežena, ni mogel nič posebnega začeti, le Turopoljcem je prizadeval škodo za škodo. Tembolj pa se je pojavljal na pomlad, da bi krščansko armado s čim večjo množico napadel, si podvrgel Sisek in druge kraje ter vso Hrvaško osvojil. Ta osvojitvev naj bi po njegovem računu bila veriga ali vrv, ki bi jo potem privezal na Kranjsko in Štajersko ter ju pod svoj jarem potegnil. Zaradi tega ni le zapovedal vsem svojim četam, naj bodo do nadaljnjega povelja pripravljene, temveč je poslal tudi budimskemu paši sle in zahteval, naj ta iz vseh turških posadk na Ogrskem nekaj moštva izbere in mu ga na tihem pošlje, češ da mu je veliki vezir Sinan ukazal, naj ne miruje prej, dokler ne bo Sisek pod njegovo oblastjo, pa naj se zgodi na kakršen že koli način; zdaj da je najlepša priložnost, ker je posadka pri

Sisku prav šibka, nesposobna in ker ji ne poveljujejo vojaški strokovnjaki, temveč duhovne osebe...

Razen tistih, ki so prišli iz ogrskih trdnjav in gradov, so se mu priključili tudi častniki njegove province Bosne s tolikšno množico konjиков in pešcev, kolikor so jih mogli zbrati. Tako cenijo nekateri, ki nizko računajo, njegovo moč na petindvajset tisoč Turkov, tisti, ki (po Isthuanfijevem poročilu) visoko računajo, na štirideset tisoč. Kranjske listine in deželni spisi pa navajajo, da je imel v taboru nad petdeset tisoč mož ... Skratka, bila je močna vojska, najbolje oborožena tako s strelnim orožjem, strelivom in pratežem ko z bojevitim moštvom.

Pet sto konjиков in dva tisoč pešcev z nešteto množico delavcev in vozatajev je poslal naprej; ti so morali ceste popraviti in močvirnate kraje z mostovi obložiti, da se napredovanje ne bi ustavljalo. Tako je marširal onstran Save, dokler ni prišel 15. junija pred Sisek. Tu je na obali Kolpe precej v naslednji noči postavil baterije, tudi veliko oklopnih košev in mednje topove. Pešce in brodarje, ki so proti plačilu služili vojake, je pod poveljstvom Mehmeta bega poslal čez most na drugo stran reke; ukazal mu je, naj postavi baterije in nasipe kolikor mogoče blizu gradu in vmes pešce, ki naj bi streljali iz topov. Dal jim je tudi top s kratko cevjo (neke vrste havbico, kakor to imenujejo), da bi streljali na vrata in grajska okna pa tudi na vojake, ki so stali z orožjem na obzidju. Drugi pešci so ostali v taborišču.

Grad so branili prav isti, ki so v preteklem letu prestali osemdnevno obleganje, namreč Jurak in Fintič. Hasanovo namero sta že prej opazila, zato sta malo poprej dobila sto nemških vojščakov od gospoda Ruperta Eggenberškega, ki se je 17 let uril v nizozemskih vojskah in pred kratkim prevzel vrhovno poveljstvo v Zagrebu; postavila sta vrh tega nekaj na novo najetih vojščakov in imela pri sebi tudi veliko mladih ljudi z dežele, ki so bili sposobni za orožje. Tako sta se pripravila, da pogumno prebijeta vse težave obleganja.

Ker je Hasan paša neprestano streljal, je odletel železen okov z grajskih vrat in zadel poveljnika Fintiča tako močno v glavo, da je bil na mestu mrtev. Zaradi istega strela je bilo ubitih od železnih drobcov še dvanajst drugih. Kar jih je še ostalo v gradu, so poslali k banu Erdődiju in Eggenberškemu po pomoč; to so jim tudi obljubili. Oni je pozval plemiče, naj se zbero v Zagrebu, ta pa je poslal h gosposdu Turjaškemu, Graslbeinu in k drugim stotnikom, želeč, naj noč in dan hite, da bi se mu pridružili, ker je Sisek v največji nevarnosti, da ga v naskoku premagajo.

Medtem je Eggenberški napravil most čez Savo ter jo prekoračil s svojimi vojaki, ki so se pred 19. junijem zbrali v Zagrebu. Tudi go-



spod Turjaški s svojimi Karlovčani, kranjski in istrskimi četami je hitel, da bi se v turpoljskih poljanah nedaleč od mosta združil z onimi. Moč (krščanske armade računajo zgodovinarji različno, zakaj nekateri, kakor

n. pr. Isthuanfius, trdijo, da se je zbralo vsega osem tisoč mož, toda deželni spisi in izvirni rokopisi izpričujejo, da naša krščanska vojska ni imela več ko štiri tisoč mož. To se sklada tudi z Megiserjevim opisom. Vsi pa so bili dobro opravljeni in oboroženi ...

Ko je 22. junija naša armada v polnem bojnem redu korakala s pogumno in mirno odločnostjo sovražniku nasproti, je Hasan paša z najboljšim jedrom svoje vojske, z 18 do 20 tisoč možmi, povečini s konjiki, prekoračil most, ki ga je sam zgradil čez Kolpo, ter kljubovalno pričakoval prihoda naših. Ostanek svoje vojske je pustil onstran v taboru pod poveljstvom Kurtbega iz Vučitrna in Aparidbega iz Hlivnja (Livno); oba sta neprestano obstreljevala trdnjavo s topovi in pripravljala vrzel za napad. Zaradi tega je prav ta dan navsezgodaj prinesel vojak iz Siska vrhovnemu poveljniku, gospodu Turjaškemu, obvestilo, da se bo moral Sisak vdati sovražniku, če še isti dan ne pride pomoč oblegancem, zakaj stolp proti Kolpi da je že na pol odstreljen, a proti večeru da hoče sovražnik napasti; zato da je prav blizu vrat napravil nasip, da bi mogel po ravnem vdreti v grad.

Hasan paša je razdelil svojo konjenico v dva dela in enega postavil v zasedo, tako da je bil skrit in ga naši niso mogli videti; menil je torej z zvijačo zvabiti kristjane v boj ter jih na širnem polju obkoliti. S to zasedo se je njegova bojna razvrstitev raztezala pol milje daleč, in tako je prešerno pričakoval naših precej od ranega jutra pri Otoku tostran Kolpe in Odre.

Ko so naši prišli, se je ves besen in razkačen zagnal najprej na kranjske viteze in karlovške strelce na konjih kakor tudi na koroške konjike, toda trčil je zaradi hrabrega nastopa obeh junakov, gospoda Turjaškega in gospoda Ravbarja, na tako pogumen in oster odpor, da je dosti njegovih padlo, druge pa so razkropljene pognali v beg. Ko je Hasan videl, da je bitka zgubljena, je hotel kakor drugi bežati čez most, toda oba poveljnika arkebuzirjev, gospod Štefan grof Blagaj in gospod Jakob plemeniti Prank, sta most zaprla in zasedla. Zato je bil prisiljen, iti preko

Kolpe, pa je z večino svojih čet doživel faraonsko kopel in v reki klavrno utonil. Česar ni pogoltnila reka, je požrl meč, ki je zadaj sekal. Od osemnajst ali dvajset tisoč Turkov, ki so prekoračili reko, jih ni ušlo več ko dva tisoč in pol....«

V bitki, ki je trajala približno eno uro, je številčno šibkejša avstrijsko-hrvaška vojska, v kateri je bilo precej Slovencev, predvsem zaradi modernejši oborožitve z osebnim strelnim orožjem, premagala vsaj dvakrat večjo turško vojsko. Padlo je 8000 mož, tudi poveljnik Hasan paša, štirje sandžakbegi in veliko bosansko-hercegovskih begov in spahij. Kakor pišejo zgodovinarji, je bila tistega dne Kolpa obarvana s krvjo. Izgube »avstrijsko-slovensko-hrvaške vojske so bile neznatne - le 40 do 50 mož.

»Med begom so Turki v naglici zažgali smodnik, strelivo in kar so še našli v svojem taboru, pustili pa so vse topove, šotore in ladje (tudi široke, prevozne). Vse to je našim padlo v roke. Ker pa so bežali v popolnem neredu in so jim naši bili tik za petami, se je večini tako godilo kakor prejšnjim, postali so namreč plen meča ali Odre ...«

Turki so za seboj pustili: 39 topov, od tega 9 velikih, 10 turških zastav, kopico orožja in čelad z zlatimi ter srebrnimi ornamentami, dragulje in zlato, šotor Hasan paše s številnimi dragocenostmi in tudi njegov plašč. Ljubljanski škof Hren je potem iz Hasan paševga plašča dal napraviti mašni plašč za ljubljansko stolnico.

Na bitko pri Sisku pa spominja tudi ena od legend, povezana z Višnjo Goro. Po legendi naj bi zlato polžjo hišico v premeru okrog 10-15 cm podarili prebivalcem mesta sorodniki viteza, ki je bil ranjen v bitki pri Sisku, v Višnji Gori pa naj bi okrevljal. Zlata hišica je izginila, o polžu pa je pisal tudi Josip Jurčič, ki je obiskoval v tem mestu nekaj stoletij pozneje osnovno šolo. Med drugim je napisal tudi zanimive zgodbe, ki so se naslanjale na obdobje turških vpadov (Jurij Kozjak, Tihotapec, ...).

Jože Miklič, se nadaljuje



Izsek iz Valvasorjeve upodobitve bitke pri Sisku z montažo podobe Andreja Turjaškega.

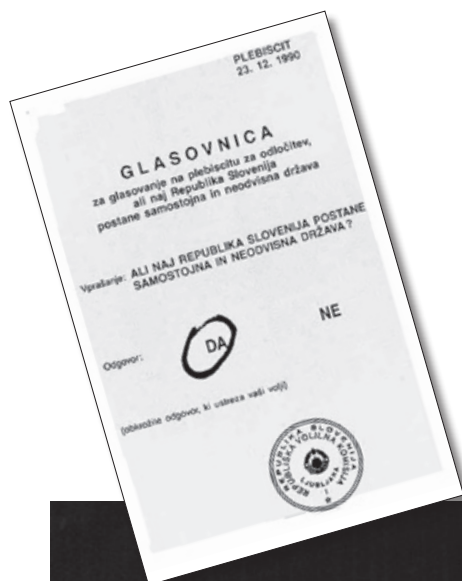
Božični odmev v Krški jami: Brez Grosupeljčanov ne gre



26. decembra 2006 se je že devetič vila procesija ljudi h kraški Krški jami. Vreme je bilo ugodno, pa tudi nastopajoči so vedno tako izbrani, da pritegnejo staro in mlado. Med domačimi nastopajočimi je treba še posebej pohvaliti družinski ansambel Slana, ki je izredno napredoval v zadnjih letih in mlado krško pevko Valentino Kožar. Poleg domačih pevcev, solistov in glasbenih skupin so nastopili tudi gostje iz bližnje in daljne okolice. K številni udeležbi pa je letos svoje pripomoglo praznično vzdušje in lepo vreme ter nenazadnje tudi praznovanje dneva samostojnosti in enotnosti. Vendar smo letos v organizaciji Božičnega odmeva vseeno nekaj posebnega opazili.

Do zdaj so vsako leto na Božičnem odmevu sodelovali tudi gostje iz občine Grosuplje, to pot pa jih ni bilo. Grosupeljčani s(m)o bili v »pozadini«: med televizijskimi snemalci smo opazili Janeza Uleta iz Grosupljega, za mešalno mizo na ozvočenju Igorja Podlogarja s svojim pomočnikom, prireditel pa je vodil Boris Kopitar, katerega je »sponzoriral« radio Zeleni val s Spodnje Slivnice. Tako vendarle lahko trdimo, da tudi 9. Božični odmev 2006 na Krki ni bil brez Grosupeljčanov, da skoraj o vsakem tretjem obiskovalcu v jami in pisanju o dogajanju na Krki v Grosupeljskih odmevih niti ne govorimo!

Jože Miklič



Je bila to posrečena odločitev?

Proslava dneva samostojnosti in enotnosti v Grosupljem, 23. 12. 2006, v Kulturnem domu Grosuplje – proslava zaradi proslave.

Jože Miklič



Najprej naštejmo: slovenska himna, ki jo je solidno zaigrala godalna zasedba Glasbene šole Grosuplje pod vodstvom prof. Edvarda Adamiča, nekaj živahnih plesnih korakov na Vivaldijevo glasbo, združenih z ritmično gimnastiko, ki si jih je na Štiri letne čase zamislila mlada skupina TeGIBlo KD Teater Grosuplje pod mentorstvom Špele Repar, pa Miha Zadravec in Lenart Zadnik iz 4. letnika pri prof. Matošu prav tako z Glasbene šole Grosuplje z lepo uglasšenima klarinetoma, ki sta dinamično zaigrala menuet ter tri zapete slovenske umetne pesmi Moške pevske skupine Zelen iz Ponove vasi, ki jo vodi Vladimir Brlek.

Dr. Dimitrij Rupel, naš zunanji minister, je

v eni izmed izjav pred kratkim dejal, da je bila osamosvojitve takrat posrečena odločitev, ko smo se na referendumu z 88,5 % odločili za samostojnost in neodvisnost. Vendar danes ugotavljamo, da take enotnosti pozneje nismo nikoli več dosegli. V času globalizacije in združevanja v evropske tokove so naše pasti prav zaradi pešanja enotnosti spet pred velikimi preizkušnjami, ki se kažejo na različne načine. »Včasih opevana slovenska poštenost je močno načeta, politikom in voditeljem ne zaupamo več, veljamo za delaven narod, pa je tudi ta vrednota vse bolj načeta,« je med drugim želela utemeljevati nekatere pojave v naši družbi povezovalka proslave

Tadeja Anžlovar.

Vzrokov za te in še katere druge pa je nedvomno več. Morda so drobci med temi vzroki podobni tudi takim, kot smo jim priča v Grosupljem, ko za to proslavo večina ni vedela.

Proslava (to pot je bila brez slavnostnega govora) je trajala z aplavzi vred vsega skupaj 21 minut. Vtis pa sem imel, da je proslava bila zato, ker je bila ne nekem »občinskem seznamu«, ne pa zato, da bi se spomnili, kako pomemben je bil čas pred 16. leti. Torej, zdaj že lahko rečemo: še ena proslava v Grosupljem v nizu podobnih..., ki ji tudi solidno izbrani nastopajoči niso mogli rešiti časti.



Vreme v Grosupljem - december 2006

Decembra je prevladovalo razmeroma suho in pretoplo vreme, ki je z nizko oblačnostjo in meglo dajalo vtis jesenskega meseca.

Prvih deset dni je bilo glede na koledarski čas zelo toplih, saj so najvišje dnevne temperature redno presegale +10 °C, dvakrat pa se je kljub pretežno oblačnem vremenu segrelo nad +15 °C. Vseskozi je bilo povečini oblačno in suho. Prehodno je rahlo deževalo le 4. 12., ko nas je od zahoda prešla oslabiljena hladna fronta. Za december običajnega mraza tudi ob jutrih nismo občutili (najtoplejše jutro s +11 °C je bilo 7. 12.), zaradi česar je zacvetelo več okrasnih grmov. Obilnejšega dežja smo bili deležni 9. in 10. 12. Takrat je na kvadratni meter tal padlo nekaj več kot 42 litrov dežja. Ob koncu padavin se je sicer ohladilo, vendar po nižinah dež ni prešel v sneg. V naslednjem tednu dni je vztrajala temperaturna inverzija, kar pomeni, da je bilo v višjih legah topleje kot v nižinah, kjer se je megla nekajkrat zadržala ves dan (segala je do nadmorske višine okoli 650 m). Zjutraj se je pojavljala slana. Šestnajstega dne je zahodni veter čez dan prepihal tudi Grosupeljsko kotlino. Postopno se je segrelo do +10 °C, toda na nebu

je bilo vse več oblačnosti, ki je naznanjala poslabšanje. Naslednji dan zvečer se je že pojavljalo rosenje, proti jutru 18. 12. pa so se padavine okrepile in meja sneženja se je postopoma spuščala ter sredi dneva dosegla nižine. V prvem sneženju to zimo je do večera, ko je sneženje ponehalo, zapadlo 2 cm snega.

Tretja dekada se je pričela z jasnim vremenom, a brez snežne odeje po nižinah (slednja je še nekaj dni vztrajala nad 600 m nadmorske višine). Božični dan je minil v znamenju nizke oblačnosti in temperatur blizu 0 °C. Na Štefanovo (26. december) se je nizka oblačnost razkrojila in v naslednjih dneh sta sledila dva najhladnejša jutra letošnjega decembra (ohladilo se je do -7 °C). Zadnje dni leta je bilo zopet topleje.

Letošnji grudni je bil v Grosupljem glede na obdobje 1995-2005 toplejši in nekoliko presuh. Srednja mesečna temperatura je bila blizu +4 °C, kar je približno 3 stopinje previsoko. Jutra s povprečno temperaturo +0,8 °C so bila toplejša za več kot 2 stopinji, popoldnevi s povprečno temperaturo +7 °C pa za okoli 4 stopinje Celzija. Najvišja mesečna temperatura je bila +15,7 °C (6. 12.), najnižja pa -7 °C (28. 12.). V obdobju med



letoma 1995 in 2005 je bil mesec december podobno tople le še leta 2000. Pod ledišče se je ohladilo šestnajstkrat. Megla je bila opažena v dvanajstih, slana pa v enajstih jutrih. Zabeleženo je bilo pet padavinskih dni, v katerih je na kvadratni meter padlo 76 litrov dežja, kar v primerjavi s povprečjem omenjenega obdobja predstavlja tri četrtine običajnih padavin. Najbolj namočen je bil december leta 2004 s 135, najbolj suh pa leta 2001 s 44 litri padavin.

Iztok Sinjur

Silvestrovanje na prostem

Tudi letos je bilo v Grosupljem silvestrovanje na prostem. Prireditelji so postavili šotor in v njem se je odvijalo več dni pred koncem leta nekaj srečanj z različnimi nastopajočimi. V glavnem pa so bili večeri obarvani z glasbo domačih glasbenikov.

Na Silvestrovo se je nekaj ur pred polnočjo na Kolodvorski cesti pred upravno enoto in davčno upravo zbralo več sto ljudi, ki so veselo nazdravljali novemu letu in zaplesali na različne tuje in domače viže priznanega ansambla Viharnik. Nekateri so veselo praznovali celo do jutra...

Jože Miklič





Miss Konga je Tina Kuhelj

Tina Kuhelj je 20-letna Grosupeljčanka, ki smo jo zadnje leto videvali postopati po lepotnih pistah. Želja, uspeti na lepotnih brveh, se ji je obrestovala, saj so jo okronali za prvo spremljevalko Miss športa, postala je Miss interneta na izboru za najlepoticco na prisojni strani Alp, fotografski zborček jo je proglasil za najbolj fotogenično dekle na tekmovanju za Najlepšo sosedo, v domačem mestu pa je za božič prejela najlepše darilo – postala je kraljica Konga, zmagovalka izbora za Miss kazinoja Konga. Pred lepотно kariero je mladenka iz Ponove vasi vrsto let preživela na plesnem parketu, kjer je skupaj s soplesalcem Anžetom Jakopinom osvajala odličja doma in na tujem.

Tina, ki je po horoskopu dvojček, zase pravi, da je zelo trmasta, a na trenutke neodločna oseba. »Drugče pa sem bolj vesele narave, vendar me lahko že malenkost spravi v slabo voljo. Na meni je morda najbolj posebno to, da sem iskrena, človek se mi lahko zaupa, in to, da sem vedno pripravljena pomagati nekomu v stiski. Sem pa tudi človek, ki težko naredi prvi korak k neznani osebi, vendar, ko pogovor steče, se me težko ustavi.« Najbolje se počuti v krogu svojih najbližjih. »Moja družina je okolje, kamor se lahko vedno zatečem. V njej najdem varen dom, toplino. Družina mi pomeni vse. Brez družine in svojega fanta ne bi bila to, kar sem, in ne bi dosegla, kar sem.«

Plesu je predana od četrtega leta. »Moja prva plesna učiteljica Anita Vihtelič je bila največji krivec, da sem ostala zvesta plesu in Plesnemu mestu. Seveda sem z leti spoznavala, da bo ples moj sopotnik vse življenje.« Akrobatski rock and roll je začela plesati v 7. razredu ter ga plesala sedem let. »Treningi so se z leti vedno bolj stopnjevali in s tem postajali vedno napornejši, saj so tudi moji cilji in cilji mojega plesalca postajali vedno višji. Ni bilo večjega užitka, kot je bil na koncu tekme, ko sem zmagala in sem vedela, da je poplačan ves trud, ki sem ga vložila. Včasih mi je bilo pa res zelo naporno in sem skoraj obupala, saj sva se potem, ko sva bila kdaj s plesalcem utrujena, tudi

velikokrat sporekla in je bilo zelo težko nadaljevati. Ampak jaz sem vedno imela svojo družino, svojega očeta, ki je stal za mano in me vzpodbujal, ko mi je bilo težko, in sem potem lažje nadaljevala.« Rock end roll ji je odprl pot v svet. Odprla so se ji prostranstva Rusije, Belgije, Češke, žela je uspehe na Slovaškem, v Švici, Poljski, Madžarski, Bosni, Avstriji, Nemčiji ... »Moji uspehi so bili zame pomembni, saj jih malokdo doseže, bila sem dvakratna državna prvakinja, dvakratna vice državna prvakinja, trikratna pokalna zmagovalka Slovenije in 2. na svetovni rang lestvici. Ne plešem pa samo rokenrola, temveč vse, kar je za kakšen nastop potrebno. Veliko nastopam, snemam videospote in oddaje s slovenskimi skupinami Čuki, Slapovi, Rok'n'bandom, plesala pa sem tudi za Manco Špik, Domna Kumra, Nušo Derenda ...« Trenutno dela kot vadiateljica mlajših otrok ter trenerka plesalcev rokenrola v Plesnem mestu. Svoje znanje in dolgoletne izkušnje prenaša na mlajše plesalce in ob tem neizmerno uživa.

Tina, je bila od plesa k lepotnim tekmovanjem dolga pot? Zakaj si se odločila sleči dres in svoje uspehe graditi tudi na tako spolzkem področju, kot je lepotni svet?

»Vse lepo se enkrat konča, pravijo, tako se je končala tudi moja plesna kariera. Ker pa sem človek, ki si želi novih izzivov in poznanstev, sem se podala v svet lepote in mode. Je pa tudi res, da mi je veliko ljudi govorilo, naj se prijavim na kakšno lepотно tekmovanje in tudi v Ljubljani so me ustavljali predstavniki različnih agencij, vendar takrat nisem hotela, čutila sem se premlado in seveda sem na prvo mesto postavljala rock and roll. Ko pa sem končala s plesno kariero, sem pa imela preveč časa in sem se odločila za nov izziv. Rekla sem si, naj poskusim, zakaj pa ne, da vidim, kako je biti lep. Zelo sem bila skeptična glede tekmovanja, saj nisem pričakovala veliko, skorajda nič, vendar so me na tekmovanju za Miss Slovenije gledalci izbrali za svojo Miss interneta. Lente sem se zelo razveselila, saj sem vedela, da sem bila gledalcem všeč, drugače pa, po pravici povedano, nisem pričakovala čisto nič, šlo se mi je zgolj za izkušnjo več ter da vidim, kako poteka tako odmevno tekmovanje.«

Pred Miss Slovenije si tekmovala za Miss športa, zatem pa tudi za Najlepšo sosedo. Nikjer nisi ostala brez vidnejše uvrstitve. Za nameček si se vrgla v tekmovalni ogenj tudi na domačem kurišču. Ali je bilo tekmovanje za najlepše dekle Konga tvoje zadnje ali kaniš še nadaljevati lepотно kariero z osvajanjem naslovov?

»Mislim, da je bilo tekmovanje za Miss Konga moje zadnje tekmovanje, saj sem dosegla svoje, vendar pa, nikoli ne reci ni-

koli ... Malce drugače je, vedno moram biti pripravljena, če me pokličejo za kakšno obveznost. Vendar, zaenkrat je še lušno, saj imam podporo tako od staršev kot od fanta.«

Je zmaga v Kongu še toliko slajša, ker si osvojila najvišjo lento na domačem pragu?

»Ja, občutek je neverjeten, saj sem imela tudi veliko navijačev – tukaj se moram še posebej zahvaliti mojim prijateljem Lei, Barbari, Renatu, Matevžu, Anžetu, Petru, Joži, Daretu, mamici, očiju, Dali, Teji, Mateju. Hvala vam za podporo, upam pa, da koga nisem pozabila. Zmage sem pa zelo vesela, še posebej, ker je bilo tekmovanje v domačem kraju.«

Potrebno je poudariti, da nisi zmagala s pomočjo glasnih vzpodbud občinstva, temveč te je za najlepšo okronala žirija. Torej ni bilo nobene protekcije!

»Tako bom rekla, navijačev sem imela zelo veliko, vendar pa je bila tukaj glavna žirija in izgleda, da sem jih prepričala s svojo preprostostjo, komunikativnostjo ...«

Kakšne so tvoje obveznosti do organizatorja lepotnega izbora za Miss Konga v prihodnjem letu?

»Zaenkrat še ne vem, ker se moramo še uvesti in pogovoriti, vem pa, da moram čim bolj promovirati kasino Konga.«

Kako nameravaš unovčiti svojo lepoto? Kje želiš poskusiti srečo?

»Ah, najprej bi se rada dogovorila z direktorji in vodstvom Konga, da bi naredil nekaj za mlade, saj po polnoči v Grosupljem nimamo kam iti, kar se mi zdi pa malce žalostno! Kaj pa me dejansko čaka ... hm ... še ne vem, odvisno od dogovorov.«

Koliko časa boš še imela za nadaljevanje plesa in prenašanje znanja na otroke?

»Upam, da čimveč, Kongove nagradne igre, kot so bingo in podobne zadeve, potekajo v bolj poznih urah, otroke pa poučujem v popoldanskem času. Poskusila bom vse skupaj uskladiti, s trudom, mislim, da mi bo uspelo.«

Tina, si zelo uspešna tako na športnem kot na lepotnem področju. Kaj pa vlaganje vase?

»Srednjo šolo sem naredila na umetniški gimnaziji smer sodobni ples, po uspešno opravljeni maturi sem se vpisala na fakulteto za socialno delo. Sredi leta sem ugotovila, da to ni bila moja pravilna odločitev ter da ne bi bila celo življenje socialna delavka. Hotela sem se prepisati na fakulteto za Policijsko varnostne vede, vendar, ker sem s prijavo zamudila, me niso sprejeli. Tako da sem zopet pristala na Fakulteti za socialno delo v prvem letniku.«

Barbara Pance

Pa se je zgodilo - skupina Don Juan spet na glasbeni sceni



Po dvanajstih letih je znova na oder stopila prvotna zasedba ansambla DON JUAN v sestavi Branko J. Vunjak, Damir Jurak, Vili Bertok in Vojko Sfiligoj. Skupina, ki še vedno velja za eno najbolj popularnih skupin v zgodovini slovenske zabavne glasbe in skupina, ki je za sabo pustila največ večnih melodij, ki jih še danes prepevajo tako starejše kot tudi mlajše generacije. Kdo se ne spomni pesmi: POD OKNOM SEM STAL, RDEČO ROŽO UTRGAL BOM ZATE, OD MURSKE DO KOPRA, POVEJ MI MARINA in mnogih drugih.

Polnih dvajset let je že minilo od nastanka te skupine. Štirje fantje so se takrat zbrali in se brez sramu podali v glasbo, ki je bila takrat v medijih označena kot manjvredna glasba in nekakšna mešanica zabavne in narodno-zabavne glasbe. To je pri uredniških povzročilo ogromno negodovanja, istočasno pa se niso mogli upreti pritisku javnosti in so jo vseeno marsikje veliko vrteli.

Še najbolj se je vrtenju upiral takratni radio Ljubljana, televizija pa jim je prepovedala celo vrtenje plačane reklame. Ampak kljub vsemu je skupina skoraj vsako svojo ploščo prodala v nakladi med 70.000 in 100.000 izvodov. Fantje so skupaj nastopali po celi Sloveniji in tudi v zamejstvo so malo pokukali. Tam so jih imeli najrajši, saj je njihova glasba vsebovala nekakšno energijo domačega slovenskega prostora in je vzbujala nostalgijo in hrepenenje po domačem kraju. Prav to pa je začutila tudi Jasna Kuljaj (sedaj nova so-voditeljica Boštjana Romiha, v novi zabavnoglasbeni oddaji NA ZDRAVJE! - na TV Slovenija), ko je službovala v Londonu in je domov pisala svojemu bratu naj ji pošlje nekaj slovenskega. Ta ji je poslal CD ploščo ansambla DON JUAN in s to ploščo se je ona tolažila in prebolevala domotožje in ob pesmi »Rdečo rožo utrgal bom zate« potočila marsikatero solzo.

Ko sta se letos pogovarjala z Jožetom Po-

trebuješem (ob vabilu v svojo oddajo za so-voditeljico), mu je med drugim to zgodbo Jasna zaupala in Jože je vso zadevo vzel resno v roke in poklical Brendija, če bi bilo možno, da Jasni za presenečenje in v spomin zaigra ponovno skupina DON JUAN. Branko-Brendi je na kratko odgovoril, da ne.

In čisto po naključju sta se naslednji dan srečala z Vojkom Sfiligojem in padlo je vprašanje, kaj si on misli o tem povabilu. Ta je odgovoril: »Zakaj pa ne?« Od tu naprej je šlo vse gladko. Vabilu sta se takoj odzvala tudi Damir in Vili in skupina DON JUAN je spet zapela skupaj v novi oddaji RTV Slovenije, NA ZDRAVJE! Zaigrali so svoji dve veliki uspešnici Ona sanja Pariz in Rdečo rožo utrgal bom zate.

Bilo je lepo, nostalgično in zbudili so se mnogi spomini in dogovor, da bodo vsi skupaj poskrbeli, da bo legenda živela še naprej. In vrata so odprta. Kdo ve, kdaj spet?



Novice in zanimivosti iz pasjega sveta

vsak prvi petek v mesecu, ob 18.10, na frekvencah Radia Zeleni val, v oddaji »Pasji val«.

POPRAVEK

Druga oddaja v letu 2007 bo na sporedu v petek, **2. februarja, ob 18.10**, ko bodo gostje Zelenega vala člani družine Bešter, ki jih ljubitelji psov dobro poznajo kot ustvarjalce priljubljene TV oddaje »4 tačke« na TV PIKA. Govorili bomo o njihovih 2 x štirih tačkah, o tem, kako nastajajo oddaje o živalih in o pasmi, ki jo imajo po novem tudi pri Beštrovih.

Oddajo lahko poslušate tudi preko spletnih strani www.zelenival.com. Ne zamudite je!

V novembrski številki Grosupeljskih odmevov smo v kinološkem kotičku v opisu predavanja za skrbnike psov pomotoma navedli napačno ime predavateljice: gre seveda za Tino Perko iz Veterinarske ambulante Buba, ki je predstavila pripomočke za igro, nego zob, kožuha, krempljev, blazinic in druge koristne nasvete. Tini se za napako opravičujemo.

Najboljši človekov štirinožni prijatelj ni stol – ampak pes!

Obiščimo razstavo psov

Če kupujemo mladiča posamezne pasme, je razstava najboljši način za spoznavanje lastnosti pasme in ljudi, ki se z njo ukvarjajo - Evropska razstava psov bo leta 2010 v Sloveniji.

Mojca Sajovic

Razstava psov ni le razkazovanje pasje lepote, je informacija »iz prve roke« o posameznih pasmah psov. Razstavljanje pasemskih psov, to je psov z rodovnikom, ima dolgo tradicijo, začetniki pasjih razstav pa so bili seveda kinološko najbolj napredni Angleži, ki so priredili prvo pasjo razstavo od 25. do 30. 5. 1863. Udeležilo se je je 1687 psov v 66 razstavnih razredih, njihovo lepoto in skladnost s pasemskim standardom je ocenjevalo 19 kinoloških sodnikov. Po tradiciji razstav sledi Nemčija. V Sloveniji je bila prva mednarodna razstava psov 8. in 9. septembra 1926 v Ljubljani.

Zakaj hodimo s psom na razstave, saj je naš pes vendar najlepši na svetu?

Skrbniki psov se na začetku večinoma odločajo za sodelovanje na pasjih razstavah predvsem za to, da izvedo, ali je zunanost njihovega psa v skladu s standardom posamezne pasme. Tam pridobijo oceno zunanosti svojega psa, hkrati pa je to tudi razvrstitev psov po oceni v posameznem razredu. Nezanemarljiv del razstav je tudi družabnost, saj se ob posameznem razstavnem prostoru naj-dejo skrbniki enakih pasem psov in vsi tisti obiskovalci, ki jih pasma še posebej zanima. Zelo pomemben del ocenjevanja je tudi način predstavitve psa, usklajenost nastopa in po-vezanost med človekom in njegovim psom. V zadnjih letih se tudi pri nas uveljavljajo tako imenovani »handlerji«, ki v razstavnem krogu vodijo tujega psa na način, ki je za posamezno pasmo najbolj ustrezen. Ne gre pozabiti, da je razstavljanje psa tudi plod mnogih ur treninga in priprave. Vsak udeleženec razstave bi se moral zavedati, da je še vedno v veljavi olim-pijsko načelo o sodelovanju in ne le zmaganju. Pomembno je tudi športno obnašanje in upoštevanje strokovnega mnenja sodnika. Če se skrbnik psa z načinom sojenja sodnika ne strinja, lahko vloži pritožbo pri strokovnem vodji razstave, sicer pa »imajo vsake oči svojega malarja«, zato morda ni odveč prislunhati sodniški oceni na kakšni drugi razstavi.

Kakšna je razlika med razstavo in ocenjevanjem zunanosti oz. vzrejnem pregledom?

Skupna točka obeh kinoloških prireditve je ocenjevanje skladnosti psa s standardom pasme: neoporečne anatomske značilnosti, vse lastnosti, ki jih določa standard, notranja trdnost, pasmi primeren značaj. Psi ne smejo biti plahi niti popadljivi, take je potrebno iz vzreje izločiti. Na vzrejnem pregledu pa se upošteva tudi veterinarsko mnenje glede

posameznih dednih anatomske hibi (kolčna, ramenska in komolčna displazija, bolezni oči, ...), če to za posamezno pasmo predpiše strokovni organ KZ Slovenije. Tu se ocenjuje tudi vzrejna vrednost posameznega psa in pri tem ne igra vloge razvrstitev glede na druge privedene pse. Na vzrejnem pregledu ni zmagovalca, najvišje ocene pripadejo tistim psom in psicam, ki so kot plod preteklih paritev dali obetajoče potomce. Le če imata oba starša vzrejno dovoljenje, to je uspešno opravljen vzrejni pregled, (vsi) mladiči v leglu dobijo rodovnik. Cena pregleda znaša cca 30 €. Vzrejna komisija s tem jamči, da so starši prosti vidnih oziroma preverljivih dedno pogojenih napak, ki lahko ogrozijo zdravje in celo življenje mladičev. Zato: ob nakupu mladiča posamezne pasme ga nikdar ne kupujemo brez rodovnika!

Vrste razstav

Kinološke razstave delimo na več vrst, pri nas so večkrat na leto mednarodne in državne razstave za pse vseh pasem, na katerih se zbere tudi preko 2500 predstavnikov psov iz mnogih držav sveta. Trajajo dan ali dva, razdeljene so po pasmah in je pred obiskom razstave, ko si želimo ogledati posamezno pasmo ali pasemsko skupino oziroma vrsto psov (športni, lovski,...), priporočljivo, da poizvemo, kateri dan razstave je posvečen pasmi, ki nas zanima. Informacije in prijavnice so objavljene na spletnih straneh Kinološke zveze Slovenije (<http://www.kinoloska-zveza.si/>). Na državni razstavi se podeljuje kandidatura za prvaka Slovenije v lepoti (CAC), na mednarodnih razstavah pa se najlepšim v posameznih razredih podeli naziv »kandidat za mednarodnega prvaka v lepoti CACIB«. Pogoji za pridobitev naslova »Prvak Slovenije v lepoti - CH SLO« oziroma »Mladinski prvak Slovenije v lepoti - CHJ SLO« so vsakokrat objavljeni v pravilih razstave. Med velike kinološke prireditve štejemo evropske in svetovne razstave, kjer se zbere nekaj 10.000 psov, razstave trajajo več dni in so res paša za oči. Običajno jih spremljajo zelo odmevne spremljevalne prireditve, tekmovanja, prikazi, nastopi... Nenazadnje ne gre prezreti še specialnih razstav, kjer nastopajo predstavniki ene pasme ali pasemske skupine. Tam se običajno zbere veliko večje število predstavnikov pasme kot na večpasemskih razstavah, kar je za ljubitelje pasme vedno poseben dogodek.

Razdelitev v razrede

1. mladiči: od 3 – 6 mesecev
2. najmlajši: od 6 do 9 mesecev
3. mladi: od 9 do 18 mesecev
4. vmesni: (na nekaterih razstavah): od 15 do 24 mesecev
5. zreli (Open class): od 15 mesecev dalje
6. prvaki: psi, ki so že osvojili prvaštvo
7. veterani: nad 8 let
8. vzrejne skupine: najmanj trije potomci iste psice
9. pari: pes in psica istega lastnika

Priprava psa in lastnika

Preden se pes in skrbnik udeležita razstave, je priporočljivo, da si prej skrbnik ogleda potek kakšne, predvsem pa naj se kuža privadi gneči in hrupu, da bo deloval tudi v teh razmerah zanesljivo in ne preplašeno. Mladiče in mlade pse, za katere si skrbnik želi doseči katerega od laskavih naslovov prvaka v lepoti, je potrebno že v rani mladosti navajati na pogoje, kakršni vladajo na razstavah psov in jih tudi pogosto razstavljati. To zahteva nekaj vaje in dobrega mentorja, ki je najpogosteje kar vzreditelj nastopajočega psa, koristne informacije so na voljo tudi v pasemskih klubih. Pri izpolnjevanju prijavnice je potrebno kužka prijaviti v ustrezen razred in vpisati točne podatke iz rodovnika. Prijavnico za razstave v Sloveniji razstavljavci dobijo na Kinološki zvezi Slovenije in je običajno tudi priloga glasila te organizacije, revije Kinolog. Na prijavnici so navedeni tudi ostali pogoji za nastop na razstavi (cepljenje,...).

Sodnik kužka v razstavnem krogu opazuje, pregleda zobovje, ga otipa. Pes naj obvlada gibanje v rahlem teku na povodcu ob levi nogi. Seveda mora biti dlaka čista, počesana, prav tako oči, uhlji. Nekatere pasme zahtevajo še dodatne priprave.

Na razstavi

Potrebščine: razstavna vrstica, po možnosti skladne barve z barvo psa; ležišče, daljši povodec, stolček in senčnik, če gre za razstave na prostem, vrečke za pobiranje iztrebkov, posoda za vodo in steklenica vode, glavnik, krtače, krpa, poslastica. Razstave naj se vodnik psa po možnosti udeleži v spremstvu, pes naj se pred vstopom na razstavni prostor razgiba in opravi fiziološke potrebe, priporočljivo je priti uro prej. V katalogu je objavljen razpored razstavnih krogov in zaporednih števil nastopajočih. Pes in vodnik naj se pred nastopom umirita. Vodnik naj sledi navodilom vodje kroga in sodnika, športno sprejme oceno sodnika in običajno tudi čestita prvouvrščenemu.

Ocenjevanje poteka po predpisih mednarodne kinološke organizacije FCI, katere ugledna članica je tudi slovenska kinološka zveza. Najprej so ocenjeni samci, nato samice, prej mlajši psi, sledijo starejši. Sodniška ocena je dokončna, ni pa nujno, da je vedno enaka: nanjo vpliva trenutna kondicija psa, vedenje in počutje, subjektivni razlogi in se lahko bistveno razlikuje od ocene na vzrejnem pregledu. Zato dosežena prvaštva na razstavah nikakor ne pomenijo, da bosta pes ali psica imela prav tako obetavne potomce.

Zdrav človek ima sto želja, bolan le eno. (A. P. Čehov)

Joga – modna muha ali način življenja

Joga ni religija ali filozofija, pač pa je starodavna znanost in je znanstveno utemeljena na energetskem, fizičnem in psihičnem področju.

vir: <http://www.satyanandayoga.tara.si/>

Moja Sajovic

Izvor in pojem joge

Beseda yoga pomeni "enost" ali "edinost" in izhaja iz sanskrske besede yuj, kar pomeni "združiti". Joga kot tradicionalna znanost o sistemu samozdravljenja sega daleč v zgodovino, več kot pet do sedem tisoč let nazaj. Joga je del ayurvede oziroma indijskega tradicionalnega medicinskega sistema. Ayurveda je že od samega začetka uporabljala jogo kot način samozdravljenja. Joga kot del sistema ayurvedske medicine predstavlja tako kurativni kot tudi preventivni vidik samozdravljenja. Ayurveda pomeni »znanost o življenju«, joga pa predstavlja »znanost o zdravem življenju«. V starih časih so bile jogijske tehnike zavite v skrivnost in jih niso nikdar zapisali ali predstavili javnosti. Z besedo so prehajale od učitelja na učenca. Na ta način je bilo mogoče jasno razumeti njihov pomen in cilj. S pomočjo osebnih izkušenj, ki so jih doživeli, so lahko jogiji in modreci vodili resne učence po pravi poti in tako odpravili vsakršno zmedo, nerazumevanje in pretirano intelektualno preudarjanje. Prve knjige, ki so se nanašale na jogo, so bile starodavne Tante in pozneje Vede, ki so bile napisane nekako v času, ko je cvetela kultura doline Inda.

Vsa področja, s katerimi se ukvarja joga kot celovita znanost, je mogoče pojasniti z vidika delovanja telesa, energije in uma, zato tisti, ki se z njo ukvarjajo le kot z neke vrste telesno vadbo, zamujajo njen najbolj subtilen del. Joga namreč ni telovadba. Marsikje na Zahodu in tudi pri nas je zelo prisoten telesni vidik joge pod imenom hatha joga, kar pa je zelo napačno uporabljen termin, trdi Swami Vishwashakti, ena izmed pionirk joge kot celovite znanosti o zdravju v Sloveniji. Joga namreč obravnava zdravje kot energetsko, fizično in duševno ravnovesje, naštetu pa je v današnjem hitrem tempu življenja pri sodobnem človeku običajno hudo porušeno. Joga je znanost o pravilnem življenju in je namenjena vključevanju v vsakodnevno življenje. Eden najpomembnejših dosežkov joge je fizična in mentalna terapija. Kar jo dela tako močno in učinkovito, je dejansko to, da deluje na celostne principe harmonije in združitve. Joga je kot alternativna oblika terapije dosegla uspeh pri boleznih, kot so astma, diabetes, krvni pritisk, ar-

tritis, prebavne motnje in druge bolezni kronične in strukturne narave, kjer je sodobni znanosti spodletelo. Raziskava učinkov jogijskih praks na AIDS trenutno poteka z obetavnimi rezultati. Medicinski znanstveniki menijo, da je jogijska terapija uspešna, ker v živčnem in v sistemu žlez z notranjim izločanjem ustvarja ravnotežje, kar neposredno vpliva na druge telesne sisteme in organe.

Joga ima tudi moč obnavljanja življenjskih moči, duhu pa sledi tudi telo, ki je zato fizično pomlajeno. Tako srečujemo v jogijskih vadbenih centrih gospe, ki, stare krepko preko 80 let, polne življenjske moči sledijo jogijskim naukom in ohranjajo svojo mladost, tako duševno kot telesno. Dobra stran joge je tudi ta, da se navsezadnje nobenega od dejanj ne da narediti na hitro, si pogledati skozi prste in se zadovoljiti z obljubo, da bo jutri vse drugače. Joga upočasni tek življenja takrat, ko je to potrebno, in postavi stvari na pravo mesto.

Kaj dosežemo s pomočjo joge?

Znanost o jogi najprej deluje na fizično telo, kar je za večino ljudi praktična in domača začetna točka. Kadar na tej ravni doživimo neravnotežje, organi, mišice in živci ne delujejo več v harmoniji, temveč drug drugemu nasprotno. Sistem žlez z notranjim izločanjem lahko na primer postane nestabilen, učinkovitost živčnega sistema pa se tako zelo zmanjša, da nastopi bolezen. Joga stremi k popolni koordinaciji različnih telesnih funkcij, da ugodno vplivajo na celotno telo. Od fizičnega telesa preide joga na duševne in čustvene ravni. Mnogi ljudje trpijo zaradi strahov in nevroz, ki izvirajo iz stresov in medsebojnih škodljivih vplivov vsakdanjega življenja. Joga ne more priskrbeti zdravila za življenje, podarja pa dokazano učinkovito metodo, da se z njim lahko spopademo. Tečajni integralne joge potekajo tako, da tečajniki pripravljajo svoje fizično, umsko in psihično telo. Joga je proces spremembe, ki deluje preko energetskega telesa na fizično in mentalno telo, proces, ki za spremembo zahteva čas, zato mora vsak posameznik, ki se želi ukvarjati z jogo, iti skozi obdobje priprave.

Za večino ljudi pa joga preprosto pomeni način vzdrževanja zdravja in dobrega počutja v naraščajoči stresni družbi.

Dva osnovna pojma v prakticiranju joge

Asane so telesni položaji, ki delujejo na energetsko telo, na fizično in mentalno. Asane odstranjujejo fizično neudobje, ki se je nakopičilo čez dan v pisarni, pri sedenju na stolu in sklanjanju nad pisalno mizo. Sprostitvene tehnike kljub vse večjemu pomanjkanju časa pomagajo do skrajnosti povečati učinkovitost. V dobi mobilnih telefonov, javljalnikov in štiriindvajseturnega nakupovanja imajo jogijske prakse velik osebni in celo poslovni smisel.

Poleg zadovoljevanja potreb posameznikov omogočajo principi joge tudi pravo orodje za borbo s socialnimi boleznimi. V času, ko se zdi, da je svet v zadregi in zavrača pretekle vrednote, ne da bi bil sposoben ustvariti nove, priskrbi joga ljudem sredstvo, s pomočjo katerega najdejo lastno pot povezave s svojim pravim bistvom. Prek te povezave so ljudje sposobni doseči harmonijo. Na površje lahko izplava tudi usmiljenje, čeprav ga tam ni bilo.

Tečajniki se učijo asane, ki so za izvajanje zelo enostavne, vendar imajo zelo globoke učinke na sklepe, vezi, mišice, hrbtnico in živce. Asane zelo stimulativno delujejo na telesne organe, jih blago masirajo, odpravljajo zastoje v delovanju in izboljšajo medsebojno delovanje organov, stimulirajo cirkulacijo krvi in s tem povezano dovajanje kisika v telesne celice, izboljšajo limfni obtok ter izločanje strupenih snovi iz telesa. Zato celotno telo deluje bolje. Asane pomagajo, da se zavedamo stanja svojega uma in telesa. Med vadbo um preneha tavati, misli postanejo redkejšje in bolj osredotočene na zavedanje svojega stanja. To zavedanje nas pripelje v stanje sproščenosti telesa in uma, posledično pa se izboljša naše splošno počutje. Asane lahko prakticirajo ljudje vseh starostnih skupin, moški in ženske. Ljudje z zlomljenimi kostmi ali tisti, ki trpijo zaradi kroničnih bolezni in bolezni, kot so čir na želodcu, tuberkuloza ali kila in tudi tisti, ki okrevajo po operaciji, se morajo pred začetkom posvetovati z učiteljem joge ali zdravnikom.

Pranayama je tehnika, pri kateri se uporablja dihanje kot sredstvo za učinkovanje na življenjsko energijo. Pranayama pomeni čiščenje, dviganje in širjenje energetskega polja. Je zelo pomembna tehnika in brez nje ni joge. Tečajniki se naučijo opazovati in se zavedati svojega normalnega ritma diha, vse v skladu z jogijsko maksimo: Sebe spoznaš, ko spoznaš svoj dihanje. Naučijo se zavednega jogijskega dihanja, kajti le dihanje, ki se ga zavedamo, ima zdravilni učinek, nezavedani dihanje pa je mehaničen proces in nima zdravilnega učinka.

Za prakticiranje joge, ki človeku lahko postane vsakdanji spremljevalec in zaščitnik v življenju, je priporočljivo obiskati tečaj joge z izkušenim jogijskim učiteljem. Jogo je potrebno vaditi s polovico svojih zmogljivosti, pravi Swami Vishwashakti, saj le tako pridemo do sproščenosti in ravnovesja, kar je končni cilj joge.

Manjuli in Janezu Hiti iz Tara Yoga Centra, Ljubljana, se zahvaljujem za napotke pri pisanju članka.

Nekaj iz društva Sožitje v preteklem letu



V okviru Zveze društva za pomoč osebam z motnjami v duševnem razvoju Slovenije že 8 let deluje tudi Društvo Sožitje Grosuplje. V njem se srečujemo otroci, mladostniki in odrasli z motnjami v duševnem razvoju ter njihovi starši, prijatelji, mentorji, strokovni sodelavci in prostovoljci. Društvo v Grosupljem sestavlja Klub Čukec za mlajše in Klub Panda za starejše varovance. Klub Čukec se srečuje ob sredah, Klub Panda pa ob ponedeljkih.

V drugem polletju leta 2006 smo ob ponedeljkih organizirali plesne vaje, ob sredah pa je potekala telovadba pod strokovnim

vodstvom gospe Andreje Švajger, oboje je potekalo v prostorih nove telovadnice Pil inženiringa v Brezju pri Grosupljem. Vsako drugo soboto pa je bilo organizirano tudi plavanje v Centru za zdravljenje boleznih otrok v Šentvidu pri Stični.

Poleti smo se odpravili tudi na počitnice, in sicer smo v Fiesi počitnikovali od 21. do 26. avgusta, septembra pa smo se odpravili še na enodnevni izlet v Logarsko dolino. Tudi v klubskih prostorih se vedno veliko dogaja: igramo različne družabne igre, rišemo, slikamo na majice, izdelujemo okraske ter voščilnice in se ob vsem tem prijetno družimo. Oktobra nas je obiskal tudi umetnik Dušan Zavšek, ki nam je predstavil glino ter postopek izdelave določenih izdelkov, katere smo kasneje poskušati napraviti tudi sami. Decembra smo svoje izdelke razstavljali v Domu starejših občanov Grosuplje ter na našem božično-novoletnem srečanju. Tu so varovanci nastopili s svojimi plesnimi točkami, ki so se jih naučili in jih vztrajno ponavljali na plesnih vajah, obiskal in obdaril nas je Božiček in nam prinesel veliko dobrih želja za prihodnje leto.

Helena Sečko,
prostovoljka Društva Sožitje Grosuplje



Rotary klub Grosuplje: Obdaritev rejniških otrok

27. 12. 2006 je bil za rejniške otroke, ki biva-jo pri rejniških družinah v občini Grosuplje, lep dan. V penzionu Podrčaj jih je na po-

vabilo gospoda Rojca obiskal božiček, ki je pripeljal s seboj pripovedovalko pravljic in zmajčka, pa tudi darila. Za darila je poskrbel

Rotary klub Grosuplje, za prihod rejnikov z otroki pa Center za socialno delo občine Grosuplje. 18 otrok v starosti od 1,5 do 14 let je prejelo nekaj koristnih, nekaj sladkih in nekaj zabavnih stvari v spomin na to prvo takšno obdaritev. Tako vsaj so nam povedali rejniki, ki so se skupaj s prireditelji in darovalci veselili pogostitve in druženja. Pa še Zeleni val je v eter poslal sporočilo o tem, kar je fotograf pribeležil na spodnji sliki.



»Ljubezenska zgodba iz zelenjavnega vrta«

Novoletna prireditev Društva Sožitje v novi telovadnici PIL Inženiring v Brezju v nedeljo, 17. decembra 2006.

Jože Miklič

Začelo se je z glasbo in prav tako tudi končalo. No, še prej je bilo v organizacijo te prireditve vloženo veliko dobre volje, dela in truda, kar je nenazadnje pokazala že sama okrasitev telovadnice, pa nato lepo organizirani prevozi, za katere so poskrbeli starši, bratje ali sestre varovancev ali pa kar sami iz Društva Sožitje s kombijem. Pri naštevanju ne smemo pozabiti niti božično-novoletnih voščilnic, ki so jih pred prireditvijo pripravili na svojih klubskih delavniških urah in so jih nato po prireditvi tudi prodajali. Na koncu je prišel v goste tudi Božiček, ki je razdelil darila in ni pozabil niti na povabljenke iz zavoda Dolfke Boštjančič z Iga, svoje pa sta pristavili k darilom tudi predstavnici grosupeljske Karitas.

Po prireditvi so si obiskovalci ogledali tudi razstavo, ki so jo varovanci pripravili že pred tem tudi v Domu starejših občanov Grosuplje.

Nagovori in lepe želje za novo leto

Predsednica društva Sožitje **Nevenka Zr-nec** je poleg pozdravov članom društva in njihovim spremljevalcem še posebej pozdravila prisotnega novega župana občine Dobrepolje Janeza Pavlina, direktorja Zveze Sožitje Tomaža Jereba, predstavnice Karitas Grosuplje in predstavnice

Centra za socialno delo Grosuplje. Nadalje je za tiste, ki še ne poznajo njihovega dela v društvu, nanizala nekaj dejavnosti, ki jih opravljajo skozi vse leto. Številne dejavnosti spremljajo in vodijo prostovoljci. V nadaljevanju pa se je zahvalila za finančno pomoč Zvezi Sožitje ter občinam Grosuplje, Ivančna Gorica in Dobrepolje (na tem območju namreč društvo Sožitje Grosuplje tudi deluje) ter številnim donatorjem in sponzorjem, ki so med drugim prispevali darila ali denar v ta namen. Zahvala pa je veljala tudi Zmagu in podjetju PIL Inženiring za uporabo njegovih novih prostorov in telovadnice, na koncu pa je zaželela vsem veliko srečo v letu 2007.

Tomaž Jereb je med drugim izrazil zadovoljstvo, da se je pomoč ljudem z motnjami v duševnem razvoju tudi po letih zatišja v Grosupljem premaknila, za kar gre nedvomno velika zasluga vodstvu društva, staršem, ki dejavno sodelujejo, in vsem prostovoljcem.

»Ljubezenska zgodba iz grosupeljskega zelenjavnega vrta«

Katarina Drobnič, zdaj že dolgoletna prostovoljka v tem društvu, sicer pa izvrstna likovnica in povezovalka prireditve, je uvodoma povedala, da so se letos z nastopajočimi namenili pripraviti nekaj posebnega. Skupaj z mentorji-prostovolj-



ci so se odločili, da bodo na znano slovensko in drugo zabavno glasbo predstavili posebno plesno predstavo, ki je pripovedovala ljubezensko zgodbo iz zelenjavnega vrta. Začela pa se je takole: »Nekoč je bil v Grosupljem bogat zelenjavni vrt. V njem je rasel mlad Paradižnik, ki se je zaljubil v lepo Papriko...« ki ga je ob sladoledu povprašala, če zna plesati. Tu se zadeva nekoliko zakomplicira, saj Paradižnik ni znal plesati, a se z dobro voljo obeh in prijateljev tudi to veselo reši.

Skratka: Zanimiva zgodba, v kateri so varovanci v primerni koreografiji spoznali vrsto tradicionalnih in sodobnih plesnih korakov – od polke do ča-ča-čaja. Za to predstavo in ples s folklorno-ljudsko obarvanimi pesmimi, ki s(m)lo jih ob harmonikašici in kitaristu tudi zapeli, pa so veliko truda in potrpežljivosti vložili prostovoljci in prostovoljke Andreja, Božena, Damir, Lidija, Mira, Sandra in Slavko. S svojim »brake dance showom« je prav tako navdušil tudi Marko, ki ga poznajo tudi mnogi grosupeljski športniki, saj ne zamudi nobene rokometne tekme v Grosupljem, pa tudi druge prireditve.

Bila je nedelja, polna sonca in vedrega razpoloženja; nedelja, ki so si jo vsi obiskovalci z ljubeznijo zapisali v najtoplejše kotičke svojega srca.



Preventivni program, namenjen mladim staršem

Ku, ku – sem že tu ...

Pred nekaj meseci smo bodočim staršem na pot predstavili program »Naš malček prihaja«, ki ga je v pomoč mladim staršem ponudil Center za socialno delo Grosuplje. V mesecu marcu pa bodo s programom »KU, KU, SEM ŽE TU« namenili izobraževanje vsem mladim staršem, za uspešno starševstvo, predvsem staršem otrok v starosti od 4 do 15 mesecev.

»Družina je prostor, kjer se življenje začne in pomembno oblikuje posameznike, ki kasneje prispevajo svoj delež k družbi. Zato je preventivno delo z družino, z namenom dati informacije, razširiti obzorja dojemanja otrok in sebe kot staršev, pomembno v smislu razvoja zdravega in kreativnega družinskega sistema in otrok,« povzame predstavitev programa, s katerim se je Center za socialno delo Grosuplje prijavil na javni razpis za sofinanciranje programov v podporo družini, ga. Brigita Gašper Šurbek, univ. dipl. socialna delavka, ki bo ena izmed voditeljic izvajanja programa.

Po mnenju stroke skrb za otroka ne zajema le ohranjanja zdravja, ampak tudi obli-

kovanje zdrave osebnosti, razvoj otrokovih sposobnosti in ustreznega odzivanja v različnih družabnih okoliščinah. Razvoj otroka se začne prav v začetnih mesecih, ko je njegova prva lakota po hrani potešena, ko je otrok že sprejel določen ritem družine. V začetnih mesecih se namreč ustvarja temelj za nadaljnji otrokov razvoj, zato je smiselno preventivno delo s starši dojenčkov, kajti nobene zamujene priložnosti, ki si jo pri otroku v najnežnejših obdobjih zamudil, ni mogoče v popolnosti nadoknadi. Še toliko bolj nesmiselno pa je, kar koli zamuditi zaradi nevednosti. Zato so voditeljice program zasnovala tako, da bo prvi del namenjen predavanju, v drugem delu pa bo potekala izkustvena delavnica. Strokovne delavke grosupeljskega Centra želijo namreč staršem predstaviti vsebine zasnovanega programa iz teoretičnega vidika in jih podpreti z različnimi izkušnjami staršev, med katere gotovo sodijo tudi stiske, vprašanja in dileme, ki se pojavljajo ob vsakodnevnih negi otroka. Seveda pa bodo temelji zasnovani na naravni danosti – biti starši.

V vsebino programa so organizatorke vključile naslednje teme:

- organiziranje družine,
- razvojne faze otroka od drugega do petnajstega meseca starosti,
- razvoj odnosa otrok – starši v različnih fazah,
- struktura zakona, skrb za zakon, razmejitev partnerske in starševske vloge in
- socialni stiki staršev in otroka z okoljem – s ciljem preventivne narave, kjer naj bi teoretično in praktično predstavili staršem razvojne faze otroka, njegove potrebe v posameznih razvojnih fazah in se pogovorili tudi o njihovih težavah. Na ta način lahko mladi starši oblikujejo lastno socialno mrežo v okolju, v katerem živijo. Kako pomembno je to za njihovo življenje, bodo spoznali sami.

S programom bodo v prostorih v Hiši zavetja na Brvacah pri Mercatorju začeli 5. marca 2007, potekal bo vsak drugi ponedeljek po eno uro in pol, do 14. maja 2007. Zato – eno samo vprašanje, mar je potrebno razmišljati, kolebati pri odločitvi, če ti nekdo ponudi roko v pomoč?

Sprejmi jo, kajti najlepši so spomini tudi v pozni starosti na srečno starševstvo, na srečno otroštvo otroka, ki si mu poleg življenja podaril vse tisto, kar je osrečilo vso družino!

Prijavite se na telefonski številki 78 18 057 (Brigita Gašper Šurbek) in 78 18 065 (Mariana Podgornik).

Praznovanje in prihod novega leta 2007

Naj vam razodenem misel, ki se mi je porodila prav v tem času na tem planetu. V tem velikem zavetju štejemo leta in gremo v leto 2007, taki, kot smo bili nekoč, ujeti v želje in nemoč. Vse to se uresničuje in nas dviguje. Zato, dragi prijatelji, naj nikoli čas ne mineva, da se ne bi ustavili, se pozdravili, bili veseli, da imamo drug drugega, kajti v druženju prijateljev še bolečina ne boli.

Veliko število članov se nas je zbralo, da pričakamo novo leto. Odnegli smo lepe vtise z veliko energije in gremo novim dogodivščinam naproti. S stiskom rok, z dlanjo na dlan, plesom ob glasbi in idili žarometov na prostem.

Prisrčna zahvala gospodu županu Janezu Lesjaku, da nam je omogočil prostore v družbenem domu za to praznovanje. Tudi

naši podpredsednici društva invalidov Anici Perne iskrena hvala za organizacijo in uspešno vodenje društva.

Naj novo leto 2007 vam nakloni še veliko uspešnih dni. Čestitkam se pridružujejo vsi člani in odbor Društva delavnih invalidov občin: Grosuplje, Ivančna Gorica, Dobropolje.

Tončka Kastelic



*Náša ljubezen do tebe še vedno ima moč,
še vedno mislimo nate dan in noč.
Iz tvojih oči še vedno sonce sije,
ob misli nate nam srce hitreje bije.*

*To pa zato, ker si za nas vse,
ker naše srce bo vedno ljubilo te.
In verjamemo, da prišel trenutek bo,
ko zopet se srečamo.*

*Takrat nas spet bo sreča obiskala
in za vedno z nami ostala.*

*Počivaj v miru in še enkrat:
iskreno iz srca, hvala ti za vse!*

ZAHVALA
*ob mnogo prerani in boleči izgubi
naše ljubljene mamice in žene*

Olge Omahen

roj. JAMNIK (1961-2006)
iz Udja pri Grosupljem.

Zahvaljujemo se osebju Onkološkega inštituta v Ljubljani, osebju Zdravstvenega doma Grosuplje, negovalki Doma starejših občanov Grosuplje, vsem sorodnikom, prijateljem in sodelavcem, župniku Antonu Hostniku, pevcem... Iskrena hvala vsem za darovano cvetje, sveče, svete maše in besede tolažbe ter vsem, ki ste jo v tako velikem številu pospremili k počitku.

Hvala vsem, ki ste jo imeli radi.

Žalujoči: mož Drago, hčerki Simona in Marjana

Vemo, prepozno je za vse besede, prepozno za vse stvari, a v srcu ljubili te bomo iskreno do konca svojih dni.



ZAHVALA
*Ob izgubi našega dragega očeta, deda,
svaka in dobrega prijatelja*

Ivana Ahčina
(1938 – 2006)

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste nam v najtežjih trenutkih stali ob strani in nam nudili nesebično pomoč. Iskrena hvala vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste nam ustno in pisno izrekli besede tolažbe in sožalja, darovali cvetje, sveče, darove za svete maše in cerkev, ter vsem vam, ki ste mu v tako velikem številu izkazali spoštovanje in ga pospremili k prezgodnjemu počitku. Zahvaljujemo se župniku g. Jožetu Glasu za tople besede in lepo opravljen pogrebni obred, gasilkam in gasilcem iz Račne, ribičem iz RD Grosuplje, prav tako se zahvaljujemo osebju ZD Grosuplje, še posebno patronažni sestri Romani, ter moškemu pevskega zboru iz Račne in trobentaču Tadeju. Hvala vsem in vsakemu posebej.

Žalujoči: hči Sonja ter sinova Jani in Matjaž z družinami.



*Upanje je ugasnilo,
srce je omagalo.*

ZAHVALA
ob slovesu naše drage mame

Frančiške Gruden,
1925 – 2006,
iz Grosupljega, Bevkova cesta 5

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje, sveče, darove za cerkev ter svete maše in spremstvo na zadnji poti k večnemu počitku.

Zahvala govorniku g. Jakobu Müllerju za ganljive poslovilne besede, gospodu kaplanu Matjažu Celarcu za lepo opravljen pogrebni obred, pevcem, trobentaču in pogrebcom.

Za vedno bo ostala v naših srcih. Vsi njeni.



*Toplina tvojega srca,
tvoja ljubezen
in tvoj nasmeš
bodo ostali za vedno z nami.*

ZAHVALA
*Ob mnogo prezgodnji izgubi naše
drage žene in mamice*

Marije Dervarič
(1943-2006) s Spodnje Slivnice

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, za darovano cvetje, sveče, darove za cerkev in svete maše. Hvala vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti in jo boste ohranili v lepem spominu.

Posebna zahvala je namenjena družinama Možina in Burger iz Grosupljega za nenadomestljivo pomoč, gospodu kaplanu Urbanu Kokalju za lepo opravljen pogrebni obred in pevcem cerkvenega pevskega zboru Zgodnja Danica za lepo odpete žalostinke.

Njeni Geza, Marinka in Branka



*Niti zbogom nisi rekel,
niti roke nam podal.
Le trudne si oči zaprl
in v večnost se podal.*

ZAHVALA
Ob boleči izgubi moža, brata in strica

Franca Vozliča

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem, sodelavcem in znancem. Zahvaljujemo se tudi vsem, ki ste darovali cvetje, sveče, darove za cerkev in svete maše, izrazili ustno in pisno sožalje ter ga pospremili v njegov poslednji dom. Hvala župniku Janezu Šketu za tolažilne besede in lep pogrebni obred. Hvala tudi Moškemu pevskega zboru Samorastnik in dr. Janku Dolinarju.

Hvala vsem, ki ste kakorkoli pomagali v teh težkih trenutkih.

Žalujoči: žena Darinka in vsi njegovi



V SPOMIN

Janez Skarlovnik

arhitekt, 1950-2006

Mnogo prezgodaj nas je po hudi bolezni zapustil dolgoletni direktor Javnega komunalnega podjetja Grosuplje Janez Skarlovnik. Po poklicu je bil univerzitetni diplomirani inženir arhitekture, urbanist in javni delavec. Rojen je bil v Slovenj Gradcu na Koroškem, kjer je obiskoval osnovno šolo. Po končani srednji gradbeni tehnični šoli v Mariboru se je zaposlil v gradbeni operativi kot obračunski tehnik. Operativna znanja je s pridom uporabljal pri urbanističnem načrtovanju parka Tivoli, Javnih skladišč in pridobivanju stavbnih zemljišč, kar je v Ljubljanskem urbanističnem zavodu opravljal za mesto Ljubljano. Ob tem si je v Rožni dolini skupaj z življenjsko sopotnico Sonjo ustvaril dom in družino.

Nove »pomladne sape« so ga koncem osemdesetih let privedle v Grosuplje, kjer je kot član Izvršnega sveta občine Grosuplje in načelnik za prostor, komunalo in ekologijo skrbel za prostorski razvoj in delovanje komunalnih dejavnosti. Reforma lokalne samouprave, razdelitev in ustanovitev treh novih občin je prinesla tudi spremembe v tedaj še družbenem Komunalnem podjetju Grosuplje. Ob ustanovitvi Javnega komunalnega podjetja d.o.o. je bil imenovan za direktorja z dvema zahtevnima nalogama: pripraviti vsa potrebna opravila za izgradnjo nove deponije komunalnih odpadkov ter organizirati organe upravljanja in izvajanje gospodarskih javnih služb na območju treh novo ustanovljenih občin Ivančne Gorice, Grosupljega in Dobropolja. Izjemne organizacijske sposobnosti, obvladovanje gradbene operativne ter urbanističnega načrtovanja so ob pogajalskih spretnostih doprinesle k izgradnji in odprtju modernega centra za ravnanje s komunalnimi odpadki v Špaji dolini. Z ustanovitvijo skupnega ustanoviteljskega organa, ki kot skupščina vodi družbo, je postavil temelje organiziranosti javnih služb in delovanja enovitega podjetja za opravljanje gospodarskih javnih služb. Za zaključek bogate poslovne kariere si je pred zadnjim mandatom zadal še tretjo zahtevno nalogo: izgradnjo poslovnega objekta na pokopališču Resje v Grosupljem. Kot vodja skupine je pripravil razpis, izbor arhitekturnih rešitev in druga potrebna opravila za zahtevno gradnjo javnega objekta posebne arhitekturne vrednosti. Ob tem je vnovič izrazil svoj prefinjeni urbanistični in arhitekturni potencial. Bolezen in prezgodnja smrt sta pretrgala delo ravno pred izborom izvajalcev in organizacijo gradnje hrama zadnjih poslovitev od pokojnikov.

V podjetju smo ga cenili zaradi izjemne poštenosti in predanosti delu za javno dobro ter koristi občanov. Vedno je bil pripravljen prisluhniti sodelavcu, uporabniku storitev, ter ob tem izkazati razumevanje in pomoč. Spominjali se ga bomo po veselih trenutkih, ki jih je s svojstvenim humorjem bogatil in plemeniti. Bil je človek jasnih misli, odkrite besede in demokratičnih načel, zaveden domoljub, s prijetnim koroškim naglasom in lirično govorico, človek skrbno izpiljenih načrtov in perfekcionistično izdelanih detajlov, politično profiliran in demokratično usmerjen, za podeželje in majhnega človeka.

Veliko skrbi je posvečal odrasčajočima otrokoma, hčerki Ajdi in sinu Klasu. Za zadovoljitev umetniške duše je po lastnem načrtu s svojimi rokami gradil in opremljal svoje novo domovanje sredi Dobenških gozdov nad Ljubljano. Prezgodnja smrt mu ni omogočila vselitve v povsem dokončano stanovanjsko hišo. Kot mu ni omogočila dokončati še vrsto zamisli in idej.

Janeza ni več. Odšel je v glorio večne umetnosti. V domovanje Vitruvija, ki pravi, da je arhitektura zasnovana na skladnosti in ravnotežju treh načel: lepote (venustas), trdnosti (firmitas) in koristnosti (utilitas). Vsa tri so bila tudi Janezova načela.

Hvala, da smo lahko skupaj delovali in poustvarjali. Ostajajo projekti in prijeten spomin na dobrega človeka, sodelavca in direktorja. Hvala za vse.

Javno komunalno podjetje Grosuplje



*Vse življenje si garala,
vse za dom, družino dala.*

ZAHVALA

*Ob smrti drage mame, babice in
prababice*

Marije Zaviršek

iz Podgorice 12, Šmarje - Sap

se najlepše zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje in sveče, darove za cerkev in svete maše. Hvala vsem zaposlenim v domu »Prizma« Ponikve in nazadnje v ustanovi Sv. Terezije na Vidmu, ki so lepo skrbeli zanj v času njenega bivanja v domu. Zahvala velja tudi duhovniku dr. Bojanu Korošaku za lepo opravljen pogrebni obred in sv. mašo. Najlepša hvala tudi pevcem iz Vidma.

Hvala vsem, ki ste jo v tako velikem številu pospremili na zadnjo pot.

Žalujoči vsi njeni.

*Vedno je prezgodaj,
ker smo mnogi
ostali za teboj.
Spomin ostaja
na tvoj obisk,
ki dopolnjuje
našo prihodnost
Pogrešamo te.*



*Ob boleči izgubi ljubljene žene,
matere, sestre in babice*

Sonje Gale

(1934-2006)

Adamičeva 45, Grosuplje

se zahvaljujemo vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti, vsem, ki ste s spoštovanjem prispevali sveče, cvetje, darove za cerkev in izrazili svojo naklonjenost vsem, katerih se je dotikalo življenje pokojne.

Naj ostane v očeh vseh vedno nasmejana Sonja.

Vsi njeni



ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage sestre in tete

Jožefe Hrovat

iz Luč

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje in sveče, darove za cerkev ter svete maše.

Zahvala gre tudi g. župniku Andreju Šinku za opravljen obred, Moškemu pevskemu zboru Samorastnik, pogrebniemu zavodu Perpar in vsem ostalim, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Žalujoči: Vsi njeni



*Skrb, delo in trpljenje
tvoje je bilo življenje.
Vse to si prestal,
zdaj v grobu boš mirno spal.*

ZAHVALA
*ob izgubi moža, očeta, brata, tasta,
dedka in pradedka*

Jožeta Podlogarja
(1914-2006)
iz Vina pri Grosupljem.

Zahvaljujemo se vsem, ki ste se od njega poslovili in prehodili z njim zadnjo pot k večnemu počitku. Hvala vsem, ki ste bili z nami, nam izrazili sožalje, počastili slovo s cvetjem, svečami, darovi za cerkev in sv. maše. Zahvaljujemo se g. župniku Antonu Hostniku za opravljen obred, moškemu pevskemu zboru z zborovodjem Jakobom Ivanom za ganljivo petje ter vsem sodelujočim pri pogrebnem obredu.

Vsi žalujoči!



*Ne kuje roka več kovača,
utrujena miru želi,
ko se večer v noč sprevrača,
spokojno v večnosti zaspi.*

*Shladilo vroče se železo,
ni več rdeče kakor kri,
srce - za vedno vanj ujeto,
odrešeno je vseh skrbi.*

Zapustil nas je

Milan Bučar
5.12.1935 - 4.12.2006
iz Grosupljega.

Zahvaljujemo se vsem, ki ste nam stali ob strani in izrazili sožalje. Hvala gospodu kaplanu Matjažu Celarcu za poslovljeni obred ter vsem, ki ste ga pospremili na zadnji poti. Pogrešali ga bomo.

Sin Klemen z družino



ZAHVALA
*Ob smrtni naše mame, tašče, sestre,
tete, babice in prababice*

Ane Mustar
(1914-2006)
iz Velikih Lipljen

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za izrečena sožalja, za darovano cvetje, sveče, darove za cerkev in sv. maše, in vsem, ki so jo pospremili na njeni zadnji poti.

Zahvaljujemo se tudi župnikoma dr. Edu Škulju in dr. Francu Oražmu za lepo opravljen pogrebni obred in poslovljene besede ter Pogrebnemu zavodu Zakrajšek iz Srebotnika. Iskreno se zahvaljujemo tudi zdravstvenemu osebju in patronažni službi.

Žalujoči: Vsi njeni



*V naša srca si se vpisal,
čas te ne bo več izbrisal.
In čeprav pokojno spiš,
z nami kakor prej živiš.*

ZAHVALA
*Ob boleči izgubi našega očeta, dedija,
tasta, brata in strica*

Jožeta Širclja
iz Trubarjeve 14, Grosuplje

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in vsem, ki ste darovali cvetje in sveče, nam izrazili pisno in ustno sožalje ter ga v velikem številu pospremili v njegov zadnji dom.

Hvala gospodu župniku za lepo opravljen obred.

Žalujoči vsi njegovi



*Skrb, delo in trpljenje
tvoje je bilo življenje.
Vse to si prestala,
zdaj v grobu boš mirno spala.*

ZAHVALA
*Ob izgubi naše drage mame, babice in
prababice*

Marije Kocmur
roj. Zaletelj (1923 - 2006)

se zahvaljujemo vsem, ki ste se od nje poslovili in jo pospremili k zadnjemu počitku. Hvala vsem sorodnikom, prijateljem in sosedom, ki ste nam v težkih trenutkih stali ob strani, darovali cvetje, sveče in darove za cerkev. Hvala za vsa izrečena sožalja.

Hvala gospodu župniku Janezu Šketu za opravljen pogrebni obred. Zahvala tudi ge. Fani Kralj in pevcem iz Šmarja. Posebna zahvala velja tudi g. Mačku za ganljive poslovljene besede.

Žalujoči vsi njeni



*Zaspala, predraga si nam mama,
zaprla trudne si oči.
Naj Bog odpre ti rajska vrata,
srčno želimo tebi mi.*

ZAHVALA
*V osemdesetem letu starosti nas je za
vedno zapustila naša draga mama,
stara mama, prababica in tašča*

Antonija Vrhovc
(4. 2. 1927 - 25. 11. 2006)
s Police.

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem ter vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti, podarili cvetje, sveče, za svete maše, darove za cerkev in izrekli sožalje.

Hvala gospodu župniku Jožetu Mrvarju za lepo opravljen pogrebni obred, poliškemu pevskemu zboru in g. Emilu za igrano Tišino.

Se enkrat hvala vsem in vsakemu posebej!

Žalujoča sinova Slavko in Franc z družinama

140 let Rdečega križa na Slovenskem

Območno združenje Rdečega križa Grosuplje



Rdeči križ Slovenije je leta 2006 praznoval visok jubilej - 140 let RK na Slovenskem. Ob tem spoštljivem jubileju smo na Območnem združenju RK Grosuplje pripravili skromno slovesnost, ko smo 22. decembra 2006 podelili priznanja RK Slovenije najzaslužnejšim krajevnim organizacijam RK in posameznim članom na našem območju.

Priznanja RK Slovenije so prejele KORK: Ivančna Gorica, Šentvid pri Stični, Muljava in Žalna. Priznanje je namenjeno celotnemu odboru KORK za njihovo požrtvovalno in prizadevno delo na humanitarnem področju. Odlikuje jih skrb za stare, bolne, invalide osebe ter socialno ogrožene družine in

posameznike. Smotrna uporaba sredstev, zbranih iz članarine, in prijazno sodelovanje so vrline, ki si zaslužijo priznanje.

Po mnenju območnega odbora OZRK Grosuplje so si priznanja RK zaslužili posamezniki: Jožica Mišmaš, Ivanka Kastelic, Marija Skubic, Kristina Koncilja, Marija Tisu in Nada Gorenc. Vsi imenovani posamezniki so prejeli priznanja RK Slovenije za večdesetletno požrtvovalno delo v humanitarni organizaciji Rdečega križa.

Vsem še enkrat iskreno čestitamo in se zahvaljujemo v imenu vseh, ki sta jim vaša prijazna beseda in dobro dejanje polepšala trenutke v stiski.

Vabilo

ŠD Grosuplje vabi k vpisu in pričetku vadbe Tai ji quan, ki bo v sredo, 31. januarja 2007 ob 17.15 uri v telovadnici ŠD Grosuplje, Teniški center, Ljubljanska 50A, Grosuplje.

Vadba bo potekala do sredine junija 2007 2 x tedensko po 90 minut:
ob sredah ob 17.15 uri – 18.45 ure
ob petkih ob 16.45 uri – 18.15 ure

Zaradi velikosti vadbenega prostora lahko vpišemo samo 15 oseb. Ker imamo lastno telovadnico, lahko organiziramo vadbo tudi v dopoldanskem terminu.

Vadbo bo vodil športni pedagog prof. Marjan Rojko. Dodatne informacije o vadbi na GSM 031 311 284.

Tai ji quan

Tai ji quan (izg. tai dži čuen) je tradicionalna kitajska veščina gibanja, pri kateri delamo tekoče, počasne gibe, ki so natančno določeni. Gibi so usklajeni z dihanjem, kar vadečemu omogoča, da pri popolni koncentraciji ohrani sproščenost. To vpliva pomirjujoče na centralni živčni sistem, ki vpliva na delovanje celotnega telesa. Dokazano je, da deluje zdravilno tako na živčni sistem, kot tudi na srce z ožiljem, dihala, delovanje prebavil, presnovo in seveda na kosti, mišice in sklepe. Za starejše ljudi pa je zlasti pomembno dejstvo, da vadba Tai jia izboljšuje ravnotežje.

To je gibanje, ki je telesu zelo prijazno. Na vadbo pridemo utrujeni, po vadbi pa smo spočiti, ker z umirjenimi krožnimi gibi energijo nabiramo in je ne trošimo.

Začetki Tai ji quana segajo 1800 let nazaj,

ko je zdravnik Hua Tuo razvil sistem vaj, imenovan »igra petih živali«. Ugotovil je namreč, da je zdravo samo tisto telo, ki je nenehno aktivno. Ravno ta tradicija dokazuje koristnost vadbe. Tekom stoletij so nastale različne šole takšnega gibanja. To so Yang, Shen, Wu, Wu Shi in Sun.

Vadba Tai jia je primerna za vse starosti, oba spola, posebno pa jo priporočajo starejšim in tistim, ki ne zmorejo izvajati vadbe s hitrimi sunkovitimi gibi. Prednost vadbe je v tem, da potem, ko na tečaju osvojimo osnovno formo, vaje lahko delamo sami, tako doma, v naravi ali na dopustu. To so vaje, ki jih Kitajci množično izvajajo v parkih kot jutranjo gimnastiko. Na zahodu pa se je vadba Tai jia uveljavila zlasti pri ljudeh, ki delajo v stresnih poklicih.

Predbožični in prednovoletni čas v Domu starejših občanov Grosuplje

Jožica Kralj



Predpraznično in praznično vzdušje je zajelo tudi našo hišo. Mesec december je bogato okril hišo z novoletnim okrasjem, božičnimi drevesci, jaslami, obiski sorodnikov, prijateljev in znancev, društev, dobrodelnih organizacij...

Obiskal nas je tudi moški pevski zbor Zagoriški fantje, otroci iz vrtca Marjetica iz Ivančne Gorice in otroci iz vrtca Rožle Grosuplje, ki imajo tudi razstavo slik z zimskimi motivi v avli Doma, iz Šentvida pri Stični so med nas prišli mladi pritrkovalci, prešli smo tudi luč miru, ki nam jo vsako leto prinesejo skavti, na božični dan pa je bila v domski jedilnici maša, ki jo je pripravila župnija Grosuplje.

V petek, 22. decembra, smo pripravili slavnostno predpraznično večerjo. Ob praznično

okrašenih mizah so se stanovalcem pridružili tudi direktorica in vodje enot. Skupaj smo nazdravili in se zabavali ob prijetni zvočnih ansambla Zimzelen in uživali ob gledanju ognjemeta.

Letos smo bili še posebno ponosni na jaslce, ki jih je postavil g. Janez Bijec iz Šentvida pri Stični. Ob lepih jaslcih se nismo ustavljali samo stanovalci in delavci doma, občudovali so jih tudi vsi obiskovalci. Figure za jaslce je posodila fara Šentlovrenc iz škofije Novo mesto.

Po podatkih, ki jih je dobil gospod Bijec, je avtor figur Avgust Rentgauer iz Innsbrucka v Avstriji. Izdelane so bile iz mavca v letu 1905. Kupljene so bile v Ljubljani v trgovini Hermana Nichmanna.

Košarkarski klub Grosuplje v Basketball Championship Alpe Adria Junior League

Decembra lani se je s turnirjem v Trstu začela Basketball Championship Alpe Adria Junior League (BCAA Junior League), kjer sodelujejo ekipe iz treh sosednjih držav Slovenije, Italije in Hrvaške. Slovenske barve v tem prestižnem tekmovanju zastopajo Union Olimpija, Krka, Geoplin Slovan in Grosuplje, za Italijo tekmuje Trst in Pordenone, za Hrvaško pa Šibenik, Reka in Pulj. Sodelovanje v ligi je mogoče le na podlagi povabila, tekmovanje pa poteka po turnirskem sistemu v več starostnih kategorijah. Grosuplje sodeluje z ekipo dečkov, rojenih leta 1995. Turnir bodo gostili vsi sodelujoči klubi, mladi košarkarji se bodo tako v Grosupljem zbrali v soboto, 24. februarja 2007.

Sicer pa je pionirska sezona v sklopu Košarkarske zveze Slovenije že končana. Grosupeljčani pod vodstvom trenerja Petra Hojča so z ekipo pionirjev A v 1. SKL osvojili 35. mesto, ekipa pionirjev B pa je zasedla odlično 5. mesto v B SKL. Državni prvak v omenjeni kategoriji so postali košarkarji KOŠ Koper, ki so na finalnem turnirju premagali vse tekmece. Končana je tudi liga za starejše pionirke, kjer so domače košarkarice v skupini A2 1. SKL z devetimi zmagami in sedmimi porazi prepričljivo zasedle prvo mesto. Mlajše pionirke so s tekmami državnega prvenstva začele januarja. Skupaj z vrstnicami iz Novega mesta in Črnomlja tekmujejo v skupini F.

Kadeti, ki so prvi del sezone, z izkupičkom devetih zmag in enim porazom, zaključili na prvem mestu svoje skupine v 2. SKL, v drugem delu tekmujejo v skupini Center 1. Njihovi tekmeči so Nazarje, Union Olimpija B, Triglav A, Zlatorog B in Pingvini Šmartno. Mladinci bodo jesenski del sezone zaključili konec januarja, trenutno v vzhodni skupini 1. SKL zasedajo četrto mesto.

Po krajšem premoru sta se na parket vrnila tudi članski ekipi. Ekipa A letos prvič tekmuje v 1.B SKL in se po lanskem zmagovalnem pohodu bori za obstanek v ligi, ekipa Grosuplje mladi, ki je v tekmovalni sistem stopila v tej sezoni, pa nastopa v 3. SKL.

Varovanci Igorja Thalerja so se morali na začetku sezone sprijazniti z dejstvom, da je tekmovanje v višji ligi zahtevnejše, tekmeči pa močnejši. Že na začetku je bilo jasno, da lanskih odličnih rezultatov ne bo mogoče ponoviti, vendar se igralci, pa tudi gledalci, s tem težko soočajo. Ekipo sta pred sezono okrepila center Matjaž Žnidarič, ki je v Grosuplje pretopil iz Loka Kave ter posojeni krilni igralec Ježice Marko Špacapan. Jedro lanskega moštva je ostalo ne-



spremenjeno, ključni igralci so še vedno Marković, Ploj, Hojč T., Božič in Thaler, ki je trener tudi v tej sezoni. Težava, s katero se ekipa vseskozi sooča, je gotovo premajhno število izkušenih igralcev, sposobnih enakovredne menjave igralcev prve peterke. Vendar so košarkarji pokazali tudi dobro igro in uigranost, sezona pa je še dolga in nič še ni izgubljenega. Ker je bila ekipa lani zelo številčna in vsi košarkarji niso dobili dovolj priložnosti za igranje, je uprava kluba v sezoni 2006/2007 formirala dve članski ekipi. Ekipa Grosuplje mladi tako prvič tekmuje v 3. SKL. Sezono so začeli več kot odlično in so na dobri poti, da se že letos uvrstijo v višjo ligo. Njihov najresnejši tekmeč za napredovanje je ekipa Calcit Mavrica iz Kamnika. Članska A ekipa se bo s Cerknico, Celjskim KK, Kolpo in Rudarjem iz Trbovelj borila za obstanek v ligi. Kot zdaj kaže si bosta prvi dve mesti v 1.B ligi razdelili Nova Gorica in Hopsi Polzela.

KK Grosuplje ima v svojih vrstah veliko nadarjenih košarkarjev, nekateri med njimi se po kriterijih Košarkarske zveze Slovenije uvrščajo med perspektivne športnike in redno sodelujejo na selekcijskih treningih za nadarjene. Na treningih v kategoriji fantov letnik 1989 sodeluje Igor Tratnik, igralec članske A ekipe, v kategoriji fantov letnik 1991 pa Žan Ahlin in Danijel Radosavljevič, igralca mladinske in kadetske ekipe. Oba sta tudi člana slovenske kadetske reprezentance.

Da klub v svojih vrstah nima le dobrih igralcev, ampak tudi dobre trenerje, pove dejstvo, da je bil Teo Hojč nedavno imenovan za pomočnika trenerja mladinske državne reprezentance, že dlje časa pa vodi tudi pregledne treninge za nadarjene igralce.

Vabimo vas, da si več informacij o rezultatih in tekmovalnih preberete na spletni strani Košarkarskega kluba Grosuplje www.kklub-grosuplje.si.

Alja Gabrijel

Razpored domačih tekem članskih ekip:

1.B SKL

krog	dan	datum	ura	ekipa1	ekipa2	kraj
18	sobota	24. 2. 2007	17.30	Grosuplje	Nova Gorica	ŠD Brinje
20	sobota	10. 3. 2007	17.30	Grosuplje	Gradišče Cerknica	ŠD Brinje
22	sobota	24. 3. 2007	17.30	Grosuplje	Rudar Trbovlje	ŠD Brinje
24	sobota	7. 4. 2007	20.00	Grosuplje	GD Hrastnik	ŠD Brinje
26	sobota	21. 4. 2007	20.00	Grosuplje	Banex Safcol	ŠD Brinje

3. SKL Zahod

krog	dan	datum	ura	ekipa1	ekipa2	kraj
16	sobota	17. 2. 2007	20.00	Grosuplje mladi	Javor Pivka	ŠD Brinje
18	sobota	3. 3. 2007	20.00	Grosuplje mladi	Izola	ŠD Brinje

Kako je Katra bandita v strah prijela



Po zasedbi naših predelov so Italijani na vseh pomembnejših strateških točkah ustanovili vojaške postojanke. Tudi v Potočah sta se utrdila dva voda kraljeve vojske. Postojanke so bile po njihovem potrebne zaradi banditov, ki so se začeli vedno bolj množično pojavljati v naših krajih. Z besedo »banditi« so Italijani imenovali partizane.

Ko so se dobro utrdili, je njihov poveljnik sklical okoličane in jim s pomočjo prevajalca pojasnil, da so sedaj varni; če pa bi jih kljub temu še nadlegovali banditi, naj to pri priči sporočijo v postojanko.

Dva streljaja od tam sta živila zakonca Rupert in Katra. Živila sta še kar složno. Le kadar je Rupert malo pregloboko pogledal v kozarec, se je vnel prepir, da se je slišalo daleč naokoli. Nekaj mesecev po tistem je Rupert od lesnega trgovca dobil denar za drva, pa je zavil v gostilno, da preizkusi najnovejši letnik. Vendar ni ostalo samo pri pokušini in prišel je domov precej okajen. Katra pa v zrak in nad Ruperta. Ta se kljub opoju ni dal in sta se spoprijela, da je hudo ropotalo po hiši. Nenadoma Katra plane iz hiše in kriče zdirja proti vasi, kjer je bila postojanka. Italijani niso razumeli, kaj vpije. Razločno pa so slišali: »Bandit, bandit, bandit hudičev!«. To je zadostovalo, da je poveljnik takoj ukrepal: »Prvi vod na položaje okoli postojanke, drugi vod v napad; in so obkolili hišo, v kateri so rogovili »banditi«. Rupert, ki se je tačas že malo pomiril, je prebledel od strahu, ko je videl razpostavljene mitraljeze in prežeče vojake za drevjem. Hipoma je bil trezen in je z dvignjenimi rokami strahoma prišel iz bivališča. Italijani, ki so počasi sprevideli, za kaj gre, so za vsak primer vendarle še temeljito preiskali hišo, preden so odšli.

Kadar je bil po tistem Rupert spet težaven, mu je Katra kar naravnost zagrozila: »Pri priči nehaj, sicer bodo prišli in te počili!« Rupert se je kajpak zbal, kdo se ne bi ustrašil mitraljezov, in se je pomiril.

Iz postojanke pa so na višjo komando poslali sporočilo: »Dne tega in tega smo uspešno odbili napadajoče bandite in jih pognali v beg. Sedaj je mir!«

LS

Štiri burke

1. Sodnik: Obtoženi, sodba je končana. Dajem vam na izbiro: tisoč evrov ali dva meseca zapora. Obsojenec: Če mi je na izbiro, rajši vzamem denar.

2. Sinko prosi očeta, da bi šla v cirkus. »Dragi sinko, žal mi je, toda nimam časa.« Očka, tako zanimiv program imajo; gola lepotica jezdi na tigru,« vztraja sinko.

»Prav, pa pojdiva, saj že dolgo nisem videl živega tигра.«

3. »Po operaciji boste tako lepi, da vas ljudje sploh ne bodo prepoznali,« pravi lepotni kirurg pacientki. »To pa spet ne bo dobro. Naj se vé, kdo je tako lep,« se upre bodoča lepotica.

4. Vodovodar kara gospodinjno, ki pretaka solze v poplavljeni kuhinji: »Nikar ne jokajte toliko, saj je že tako preveč vode v kuhinji!«

Kdo pravi, da ne vem!

- Kakšne barve je smaragd?
 - vijolične
 - rumene
 - zelene
- Koliko zvezd je v ozvezdju Laboda?

.....
- Kaj pomeni latinski izraz »flora«?
 - rastlinstvo z določenega območja
 - ime za kemijski element
 - živalstvo z morskega dna
- Kaj pomeni latinski pregovor »Natura sequarum«?
 - posnemajmo naravo
 - naravo uničujemo
 - narava se maščuje
- Kaj vsako leto dobimo iz Betlehema?
 - pomaranče
 - luč miru
 - kresilno gobo
- Katera snov vsebuje vezan kisik?
 - amonijak
 - voda
 - metan
- Kaj so včasih spekli za pusta?
 - ocvrkovo potico
 - poprtnik
 - rožičev kruh
- Katera žival ni vretenčar?
 - morski ježek
 - morski pes
 - morski list
- Katere rastline zagotovo ni bilo v Adamovem rajju?
 - jablane
 - lipe
 - hibridne koruze
- Katero število je bilo pri nas okoli novega leta najbolj aktualno?
 - 3,14
 - 1999,0
 - 239,64

Odgovori na vprašanja iz decembrske številke: 1. c, 2. sedem, 3. b, 4. c, 5. c, 6. a, 7. b, 8. a.



Šavselj, tole sem zvedel, pa ne raznašaj naokoli: Gospodar je pri popisu bivalnih prostorov izmeril mojo hišo, svojo je pa utajil!



1		M		M
2	L			
3		S		
4			T	
5		Č		
6	V			
7				O
8	I			R

Smešno lahka križanka

V poudarjenem navpičnem stolpcu nam sporoča eno od značilnosti našega časnika. Za lažje iskanje gesla lahko uporabite tudi pesniški dodatek.

VODORAVNO: 1. muslimanski svečenik, 2. večja časovna enota, 3. uhata domača žival, 4. bližnja sorodnica, 5. krušni oče, 6. potomec starih staršev, 7. pralno sredstvo, 8. mitološki letalec.

Pesniški dodatek križanki

*Izhaja vsak mesec,
le dvakrat počiva,
da zopet nabere si
dobrega čtiva.*

*Kdor ga posnema,
po strehi hiti,
ker luna ga nosi,
ji roke molí.*

Podobnica



»Denar je sveta vladar«, »Denar človeka pokvari«, »Za malo denarja je malo muzike«. To so le nekateri slovenski pregovori, ki se navezujejo na podobo, objavljeno v prejšnji številki. Na sliki sta bila namreč dva novca, ki sta simbolizirala plačilno sredstvo, imenovano denar. Prizadevni in domiselni reševalci so prav gotovo našli še druge primere iz naše jezikovne zgodovine. Današnja slikovna izzivalka vas bo pripeljala do novih miselnih stvaritev. Veselo na delo. LS

Burkaste uganke

1. Kaj imajo skupnega vrtnarji, gasilci in šolarji?
2. Na kateri jezik se je pri pisanju naslanjal Primož Trubar?
3. Kaj so počeli stari Slovani, kadar jih je zeblo?
4. Kdaj je fakir najbolj jezen?
5. Kdaj zgodaj najlažje vstaneš?

ODGOVORI: 1. vsi radi špricaajo, 2. na svojega, 3. tresli so se, 4. kadar mu otopijo žebli na postelji, 5. kadar ni treba.

Kratice za igrive glavice

JFMAMJJASEND so začetnice časovnih enot, ki jih začnemo ponovno šteti ob novem letu. Kratična uganke je zategadelj peresno lahka, zato ne bo nikomur delala sivih las. Za vsak primer, če bi komu kratičje vendarle delalo težave, bomo skrivnost izdali v prihodnji številki. LS



Veš, v menjalnem času bi lahko prav lepo živel, če žena ne bi dobila v roke ta presneti evro-kalkulator!

Vremenska prerokovanja za prosinca in svečan

Če v prosincu ni snega, mali traven nam ga dá.

Sveti Makarij meglen, prav taka bo jesen.

Če je v prosincu vlaga, zimi v svečanu na noge pomaga.

Kadar sveti Anton z dežjem prihaja, se dolgo zemlja napaja.

V prosincu topló, v svečanu mrzló.

Če je svečnica zelena, bo velika noč snežena.

Če se Polona v soncu odtaja, poleti gob preostaja.

Valentin prinese ključke od korenin.

Matija led razbija, če ga ni, ga naredi.

Ha, ha, ha pred 100 leti

Junak pa tak

Srečata se prijateljici. Ena izmed njiju začne: »Danes ponoči sem na podstrešju zaslišala ropot. Prižgem luč in vidim moletu nogo izpod postelje.«

»Je bila noga vlomilčeva?« »Ne, moževa; tudi on je namreč slišal ropot na podstrešju.«

Vreme po želji

Kmet pride v trgovino z optiko in želi kupiti barometer. Ko ga dobi in plača, postavi prodajalcu še tehnično vprašanje: »Prosim, pokažite mi, kako moram napravo naravnati, če bom želel lepo vreme, in kako, da bi deževalo!«



Zdravnik: »Kaj pa delate, gospod Majer? Dovolil sem vam le eno steklenico vina na dan, tu pa vidim kar tri!«

Bolnik: »Veste, gospod doktor, za vami sem obiskal še dva zdravnika in vsak od njiju mi je odobril še po eno steklenko.«

Med ljudmi

PREDNOVOLETNA ŠMARNICA = 4WD

Citat »Jerneja« Kopitarja, izrečen 26. 12. 2006 v Krški jami na Božičnem odmevu:

»Pravijo, da ti Red Bull da krila. Jaz pa trdim, da je bila šmarnica pogon na vse štiri; če si imel srečo, si se sam izkopal iz jarka.«

VZPENJAČA SE NE VZPENJA

Nič čudnega, da se je ljubljanska vzpenjača že med poskusnim obratovanjem večkrat ustavila, ko so jo pa tako finančno obremenili.

METOD PROUČUJE METODO...

Zadnjič, kmalu po novem letu sem srečal starega znanca sredi VELEUPELJ. Mislim sem, da me bo kot ponavadi povabil na kavo. Pa nič! Strašno je bil zamišljen.

Potem se pa ojunačim in rečem: »Kaj si pa tako zamišljen?«

Pa pravi »Proučujem METODO.«

»Kakšno METODO že spet?«

»Kako bi do denarja, pravzaprav do €, prišel.«

»Ah, pusti to! Če ti v SIT ni 'ratalo', ti tudi v € ne bo« ga tolažim in ga nato jaz povabim na kavo.

P.S. Njegovi ženi je namreč ime Cirila in ne Metoda; huda stvar, ta žena!

V PRIHODNJE: ALI SAMO DEDEK MRAZ OD 27. DECEMBRA NAPREJ ALI PA MIKLAJŽ OD 6. NAZAJ!

ZA BOŽIČ PA – MIR, VAS PROSIM!

VEČER, 27. decembra 1976

Prišel je dedek Mraz

V Ljubljani, Mariboru, Celju in marsikje drugod je prišel včeraj med svoje malčke dedek Mraz. Prinesel je zvihan koš sreče za prihodnje leto in obilo dobre volje. Z njim so bili seveda tudi zajčki in lisice, pa sila prijazni medvedje. Otroci so dedka Mraza in njegovo spremstvo povsod sprejeli z gromozanskim navdušenjem.



Včasih je po Kranjski in Štajerski deželi uradno hodil le Miklavž. Potem ga je zamenjal njegov ruski kolega dedek Mraz, Miklavž pa se je moral umakniti v konspiracijo.

Če se je doma slučajno 6. 12. ponoči v kakšen pehar prikradel Miklavž, nisi smel tovarišici niti sošolcem povedati, saj si bil

še istega dne vlečen za ušesa, pa še pol ure si bil zaprt po pouku. Ko si prišel pa domov, so ti ta čas bratje (ali pa sestre) že vso čokolado in bombone pojedli in si (samo še) figo dobil.

Potem smo se osamosvojili... Zdaj v decembru vlada prava zmešnjava teh možiceljnov. Že takoj po 1. 11. začnejo prodajati razne parkeljne ter druge podob'ce in hudobce, otroci pa so čedalje bolj 'ušajti' (zbirčni) in hočejo vedno več, pa še od vseh treh možiceljnov bi radi dobili najmanj dober računalnik za igrice špilat, če ne že kar motor ali pa avto. Ata in mama pa se nato po 1. 1. kregata še najmanj 1/2 leta in tuhtata od kod naj vzameta kredit za položnice plačati.



REŠITEV: Ata in mama naj se z otroci večkrat usedeta za mizo in naj se gredo skupaj **ČLOVEK NE JEZI SE!**

Mi (se) volimo



NAPREDEK V KMETIJSTVU

Baje je ministrica Micka Lukava-(doma) Čičeva odstopila zato, ker je ugotovila, da jo klub ogromnim težavam v slovenskem kmetijstvu prehiteva napredek.

»ŠE TA UDAREC!«

je dejala Breda P. v Izoli, ko so poleg volivcev še svetniki iz LDS podprli za župana sr(E)čnega kirurga KLOKOČOVNIKA names-to nje.

KAMPANJA ZA PRAZEN NIČ

Ko je Borut P. izvedel, da so v njegovi stranki največ potrošili za predvolilno kampanjo in da odslej poleg Kopra in Pirana tudi v Izoli nimajo več župana, se je začel križati in dejal: »Ves ta denar bi lahko namesto za lokalne dali za predsedniške volitve!«

Glavno, da je Primorska naša, ali ne tov. bivši predsednik?

KRITERIJI IN KARAKTERJI SE Z LETI SPREMINJAJO

»Tu, v Franciji, zdaj poteka volilna kampanja, ki izstopa po svoji povprečnosti. Če bi vsaj imeli kandidata, kot je Janez Drnovšek, pa čeprav bi bil samo njegova senca. Tedaj bi svet gotovo zelo hitro postal manj neznosen!«

Filmska diva **BRIGITTE BARDOT**, v pismu predsedniku Slovenije, o politikih.

Predlog porednika EHO CAJTNGOV:

Janeza D. za francoskega predsednika! - Zakaj? - Zato, ker se večkrat dela francoza.

JØežkov Komentar: V pismo je Brigitka najbrž priložila tudi kakšno fotografijo izpred štiridesetih let...

Še pomnite, tovariši?

KAJ SO SKLENILI PRED 50 LETI V ZVEZNI LJUDSKI SKUPŠČINI V BEOGRADU?

VEČER, 27. decembra 1976
Za realno povečanje življenjske ravni je treba dvigati proizvodnjo dela

Sklepi še vedno veljajo!

IRONIJA JE,

da Janša danes ne bi bil premier, če ga po ukazu Kučanove partije ne bi aretirala Čelikova policija, zato je na dlani, da ga niti Čelik niti Kučan ne moreta premagati drugače kot z demokratičnimi sredstvi, to pa ni ravno njun element.

(MAG - dr. Janez Markeš)

KLINC, PA TAKE ZIME!

»Še pomnite, tovariši, kakšne zime so bile včasih? Že 29. novembra je padal sneg, 22. decembra, na dan JNA, ga je bilo en meter ali pa dva, januarja mraza do -15°C ali pa še več, februarja ledu pol metra. Šele marca se je sem ter tja za kakšno uro sonce prikazalo. Zdaj pa tole: Teloh cveti že decembra, zvončki in mačice januarja, februarja začnemo saditi krompir, marca bo košnja, aprila žetev, za prvi maj pa bodo kresničke letale.«

Tako si je sam pri sebi brundal eden od nekdanjih vaških udbovskih špicljev in dodal: »Vsega tega je kriva sedanja vlada.«

Bodice iz-za komunskega sveta

RAZKLANI (RAZČETVERJENI) POČEZ IN PO DOLGEM

Nekateri STARI SVETNIKI so nas tik pred božičem spraševali, zakaj nismo pisali o najemu 362 mio SIT komunskega kredita. »Kako naj pišemo o tem, če so pa SVETNIKI v novi sestavi bili razklani po dolgem in počez – stari bi, novi ne bi, levi bi, desni ne bi. Na koncu bi pa nas najraje razčetrili! Sicer pa so kredit sprejeli še v stari valuti in ga je zdaj za 239,86 krat manj.«



PODGORICA PRI (POD)TABORU

V Podgorici živeči komunski svetnik je že večkrat predlagal, naj njegovo naselje priložijo kam drugam, ne pa da ga rinejo k Podtaboru, ki ga že zdavnaj ni več. »Ne morete kar tako nekam prilagati celo vas!« je razlagal čečkajočim birokratom. »Saj nismo iz papirja.«

Mi pa dodajamo: »Če Podgorico ne morete dati k Št. Juriju, jo dajte vsaj k Taboru! Tri črke izbrišete, pa eno v veliko spremenite, pa bo, da ne bodo stroški preveliki. Samo ne dajte jo h Grosupljemu, saj imajo tam že Brezje pri Grosupljem, Hrastje pri Grosupljem, Malo vas pri Grosupljem, Praproče pri Grosupljem, pa še Zagradec pri Grosupljem za povrh. Grosupeljčani, dovolj imate! Naj imajo še drugi kaj! Pa še črk na table je treba načečkati toliko, da jih komaj spravijo gor.«

PROMETNA UREDITEV PRI KNJIŽNICI

jŕežek Zagraški bo kot nekdanji zaposleni med eminentnimi slovenskimi urbanisti in arhitekti, kjer se je nalezal eklatantno superiornih idej, za rešitev povečanega prometa ob odprtju VELEUPELJSKE knjižnične harmonike predlagal ločen promet za avtomobiliste in posebej za pešce. O kolesarjih trenutno nima časa razmišljati, saj ima že od poletja kolo v popravilu.



Predlaga: Vsi avtomobilisti parkirajte na rampi železniške postaje (od nadvoza pa do avtobusne postaje). Tam blizu so policisti, ki vas bodo popeljali varno čez Taborsko cesto. Trubarjevo bomo zaprli (zaradi 500-letnice rojstva-bit će fešta), saj so tam prisotni otroci. Vmes lahko obiščete še svojega otroka v vrtcu (če ga imate) in greste nato za vrtom bivše gostilne pri Rusu, se povzpnete po stopnicah, prečkate Adamičevo po nadhodu, se spustite po stopnicah in pridete direktno pred glavni vhod knjižnice. To je edina trenutna rešitev, da boste živi prišli v knjižnico in iz nje nazaj. Rešitev je sicer pomanjkljiva, a je trenutno najboljša, izvedljiva pa bo takrat, ko bo občina lahko najela nov kredit.

NOVOLETNA DARILA IN (NE)ENOTNOST

Mladenič in mladenka iz SDS (same dobre stvari) sta pred božičnimi prazniki obdarila špana in poleg svojih SVETNIKOV tudi vse ostale SVETNIKE v VELEUPELJSKEM komunskem svetu. Svetniki so prejeli glasbeni CD z evropsko in slovensko himno, španu pa je mladenič podaril evropsko zastavo z željo, da bi jo kdaj pa kdaj ob praznikih tudi izobesili pred komunsko zgradbo. Špan je zadevo vzel prekleto resno in dodal,

da je on v Evropi že zelo dolgo in naj drugi pazijo, da ne bodo vlak zamudili.

Baje pa si nekateri njegovi somišljeniki na skrivaj vrtijo CD, vendar tako potih, da si ne upamo trditi, katero himno, ali morda kakšno tretjo – še iz starih dobrih časov... s priporočljivo brzino '45!

»Zastavo pa bomo obesili takrat, ko bomo kakšne pametne € dobil iz evropskih strukturnih skladov« si je najbrž mislil špan.

RAZPRODAJA VELEUPELJSKE KULTURE



PPP (Prosto Po Prešernu)

Na zalogi imamo!
Samo vam prodamo:
- v oblakih gradove
- nove mostove,
- cestišča, krožišča, križišča,
- in avtobusna postajališča
- ter še mnogo drugega blišča.
- Pa lepih obljub,
- gnoja cel kup,
da vam bodo rož'ce cvetele
in volilne obljube dehte.

Z RAZPRODAJAMI V DOMOVINI - NAPREJ! (Tudi razprodaje se že ponavljajo!)

Spoštovana nam najdražja raja!
Ak' gnar u štunfu vam nagaja,
kupite robo strašno, fino!
Zamenjamo jo tudi za zlatnino.

Ak' pa nimate za sproti,
ne sekirajte se, bodite proti!
To drža vedno b'la je prava,
čeprav zato je crknila država.

BRINJSKI MLIN ZA DRAKULO!



Ker voda ne teče več mimo mlina v VELEUPLJAH, bodo mlinu dali novo vsebino. V njem bodo naselili barona DRAKULO, ki pije kri ponoči normalnim državljanom, še raje pa državljankam. Z njim bo dacarska uprava podpisala tajno pogodbo po zgledu nekdanjih udbovskih in partijskih sklepov. Zlobni jeziki pa dodajajo, da bodo poleg Drakule tam strašili tudi razni drugi strahovi in da otroci odselej sploh ne bodo hoteli več hoditi v bližnjo BRINJEVO šolo, kar nekateri že itak dolgo počnejo.

Iz jŕežkove beležnice

Turbo Koncert: »TEŽKA INDUSTRIJA«

Po več desetletjih priprav in poprav raznih programov, načrtov, planov in petletk smo od Seada Memića Vajte zdaj dokončno vendarle izvedeli, da bodo v VELEUPELJSKI ČISTILNI NAPRAVI PREDELOVALI »ŠIT« v težke industrijske kovine, ki jih bodo do nadaljnjega pošiljali po DOBRAVKI med rožice in ptičke na RAČENSKEM POLJU. Menki, potočni raki in postrvi so že itak odplavali...

KDO JE POBRAL ZLATE KLJUČE?

Nekateri VELEUPELJČANI, ki so bili zadnjič na podelitvi ZLATIH KLJUČEV, so bili že močno v skrbeh, da ne bodo dobili niti enega ključa od VELEUPELJSKIH mestnih vrat, saj so kar tri od petih pobrali ŠMARIJANI, enega pa so menda Magdalenske odnesle na Magdalensko goro. Le kaj bi bilo, če bi Šmarijani za seboj vrata zaklenili?

Zdaj menda že tuhtajo tudi v jugo- in severo-vzhodnem predelu občine, kako bi prišli do ključev. Rešitev pa je menda sila preprosta – gla-sovnice je treba korajžno izpolniti (ali pa VITRIH NAPRAVITI).

BARABE KRADEJO ZNIŽANO ROBO...

jŕežka v zadnjem času marsikaj zanima. Npr: Kakšen VITRIH so imeli vlomilci, ki so vdrli v trgovino STYLUS nad VELEUPELJSKIM TUŠEM in odnesli že itak ZNIŽANO robo kar za okoli 10 mio sit (41.729,26 €).

jŕežkova domneva: Najbrž so bili specialni vlomilci? Taki kot v banki SKB, kjer so točno vedeli, kje senzorji delajo in kje ne.

Porednikova ugotovitev: To so tvoje domneve. Sicer pa: Saj bo vse itak prodan'. No, zdaj vidite, dragi VELEMEŠČANI, kaj je ostalo od TABORA, pa od VELETA tud'.

ŽE VEDO - ZAKAJ!

Baje je jŕežek Zagraški za popis ne-premičnin dobil same tovarne, kjer pečejo kruh, delajo čokolade, bombone, pa meso sušijo... Vse mu gre zelo dobro od rok... mislim, kar se prehrabmenih artiklov tiče. Sicer ne ve, po kakšnih kriterijih so mu jih dodelili, glavno je, da je naslednjega pol leta preskrbljen...

Kaj pa si jŕežek pri tem misli o popisu? -Nič. Ima prepoved. Kar pa je bilo kaj vrednega, se že itak ve, da so vse pokradli.

ČIM MANJ - NA TEHTNICO!

V horoskopu je ob novem letu jŕežku pisalo, da se mora bolj paziti pri prehrani in naj čim več MIGA. Sam pa ugotavlja, da bi bilo najlažje, če bi se izogibal tehtnici. Tehnica po horoskopu je namreč njegova žena.

Sicer pa: Imejte se radi tako kot ima ENA LJUBICA rada svojega L'UBČKA na našem koncu, ki si je postavila smerokaz, da se bolje znajde, ko prihaja k njemu v vas.



Lubček

Kolofon

Grosupeljski odmevi - Glasilo prebivalcev občine Grosuplje
letnik XXXIII / številka 1-2/januar-februar 2007

Ustanovitelj časopisa: Občinski svet Občine Grosuplje

Odgovorni urednik: Jože Miklič,
tel. popoldne 786-07-22, 786-07-21 GSM 041-98-22-33
e-pošta: jozem@siol.net

Uredniški odbor: mag. Tatjana Jamnik Skubic, Barbara Pance, Janez Pintar, Marija Samec, Vera Šparovec, Matjaž Trontelj.

Naslov uredništva:
1290 Grosuplje, Taborska 2 (Občina Grosuplje,
hišna centrala 788 87 50)

Lektoriranje: Marija Samec

Oblikovanje: Miha Črtalič

Fotografije in prelom: Jože Miklič

Tisk: PARTNER GRAF d.o.o. Grosuplje, Kolodvorska 2
Izdelava filmov:

AMSET – MACEDONI, 1290 Grosuplje, Pod gozdom 3/9

COBISS-ID: 61148160 / ISSN: 1580-0911

V skladu z določili Zakona o medijih (Ur. list 35/2001) je z odločbo št. 006-611/2002 z dne 13. septembra 2002 lokalni časopis "Grosupeljski odmevi" vpisan v razvid medijev pri Ministrstvu za kulturo Republike Slovenije. Na podlagi Zakona o davku na dodano vrednost (Ur. list RS št. 89/98) spada časopis med izdelke, za katere se obračunava davek na dodano vrednost po stopnji 20 %. Glasilo izhaja enkrat mesečno (od decembra 2006 dalje) v nakladi 6.052 izvodov in ga prejema vsa gospodinjstva v občini brezplačno.

Navodila za dopisovalce

SPOROČILA DOPISOVALCEM PRISPEVKE ZA GROSUPELJSKE ODMEVE V MARCU 2007 JE TREBA ODDATI DO PETKA, 9. marca 2007.

Nenaročeni prispevki morajo biti opremljeni s polnim imenom in naslovom odgovorne fizične osebe (tudi v primeru institucij, organizacij, strank, društev ipd.) ter po možnosti s telefonsko številko, na kateri je mogoče preveriti avtentičnost avtorja. Sporočila, ki se nanašajo na kritiko katere koli pravne ali fizične osebe in posegajo v področje, kjer bi lahko prišlo do sporov po Zakonu o medijih, je treba oddati na papirju z lastnoročnim podpisom in polnim naslovom - pravne osebe morajo prispevek avtorizirati in dodati še žig. Avtorji besedil so po zakonu odgovorni za navedbe. Nepodpisanih prispevkov in prispevkov, oddanih po datumu za oddajo, ne objavljamo.

V uredništvu nismo zavezani, da se z vsemi pisci prispevkov tudi strinjamo.

Uredništvo si v skladu s svojo uredniško politiko in prostorskimi možnostmi pridržuje pravico do objave ali neobjave, krajšanja, povzemanja ali delnega objavljanja nenaročenih prispevkov. Izjema so odgovori in popravki objavljenih informacij, ki bi lahko prizadeli posameznikovo pravico ali interes, kot to določa zakon. Javne ustanove imajo pravico do brezplačnih objav nekomercialnih prispevkov. Nenaročeni prispevki bralcev in pravnih oseb ter PR prispevki se ne honorirajo.

Če želite, da vam posamezno gradivo vrnemo, priložite kuverto z ustreznno znamko in na njej napisan vaš polni naslov.

Vse ostale pravice in obveznosti uredništva in sodelujočih ureja ODLOK O USTANOVITVI IN IZDAJANJU LOKALNEGA ČASOPIJA GROSUPELJSKI ODMEVI (št. 006-1/95-1), ki je bil sprejet na seji Občinskega sveta Občine Grosuplje, dne 30. 10. 2002.

NAVODILA ZA PRIPRAVO BESEDIL

Zaradi velikega števila prispevkov in zaradi želje uredništva, da čim večjemu številu ljudi omogoči povedati svoje mnenje, pripombe in pobude, bomo objavljali prispevke, dolge do največ 30 tipkanih vrstic (cca. 1800 znakov). Daljše prispevke bomo skrajšali ali jih ne bomo objavili. Prispevke v digitalnih oblikah je treba oddati v RTF, TXT ali DOC zapisih brez vnešenih fotografij. Prispevki, natisnjeni na papirju, morajo biti zaradi optičnega prepoznavanja besedil printani v AR-IAL ali TIMES NEW ROMAN pokončnih fontih velikosti 12 (do max 16) pt in dovolj močnem temnejšem natisu brez kakršnih koli barvnih in drugih okrasnih podlag. Digitalne fotografije naj ne bodo vstavljene med besedila, temveč naj bodo priložene posebej, v/pri samem besedilu pa naj bo označeno, kaj posamezna fotografija predstavlja. Krajši, na roko napisani prispevki, naj bodo čitljivi.

TEHNIČNA NAVODILA ZA PRIPRAVO FOTOGRAFIJ IN SLIKOVNEGA GRADIVA

Fotografije, risbe in ostalo slikovno-grafično gradivo naj bo posredovano na mediju, ki ga je mogoče skenirati na ploskovnih skenerjih, le izjemoma so lahko tudi diapozitivi ali negativi. Digitalne fotografije naj bodo zapisane v JPG (brez stiskanja), TIF ali PDF zapisu, 300 dpi, barvne v CMYK razslojitvi. Najmanjša ločljivost glede na želeno velikost objave in motiv mora biti 180 dpi.

Oglasno trženje v Grosupeljskih odmevih

CENIK IN POGOJI OGLAŠEVANJA

V zvezi z možnostmi za oglaševanje v Grosupeljskih odmevih objavljamo cenik oglaševanja, ki je narejen na podlagi cenika št. 006-1/95, sprejetem na občinskem svetu 29. 9. 1999.

Iz 1. člena

TABELA ZA OKVIRNI IZRAČUN (CENE SO PRERAČUNANE V EVRO)

Okvirne dimenzije oglasa v cm	Površina v cm ²	korekcijski tržni faktor	Skupno število točk	CENA EVRO	Končni znesek z DDV V EVRO
5,0 x 10,0	50	1549	77	39	47
6,0 x 10,0	60	1468	88	45	54
8,0 x 10,0	80	1306	104	53	64
10,0 x 10,0	100	1152	115	59	71
15,0 x 10,0	150	1066	160	82	98
10,0 x 20,0	200	1017	203	104	125
15,0 x 20,0	300	961	288	147	177
20,0 x 20,0	400	930	372	190	228
30,0 x 20,0	600	907	544	278	334
(40,0 x 20,0)	800	878	702	359	431

Točka znaša 0,51129188 EVRA. Dimenzije za (40,0 cm x 20) cm so izračunane za oglas v sredini na dveh straneh. Izračun je za vse oglaševanje pripravljen za črno-beli natis. Za oglaševanje na notranjih barvnih straneh je treba znesek pomnožiti z 1,25, na zadnji strani z 1,5 in na naslovnici s faktorjem 2,00. K neto vrednosti oglasa je treba dodati še 20 % DDV. Račun se izstavi po izidu časopisa.

V ceno ni vračunano oblikovanje oglasa.

2. člen

Za vmesne velikosti se število točk izračuna z interpolacijo.

Za prvo objavo enakega oglasa ni popusta.

Vsaka naslednja serijska objava je cenejša za 5 % do največ 30 %. Če se stranka odloči za celoletno redno oglaševanje, se ji lahko obračuna razlika popustov do 30 % pri sedmem nespremenjenem oglasu.

Rok za oddajo podatkov za oglas (besedila, logotipi, fotografije, ceniki in podobno) je vsak prvi petek v mesecu. Predhodno rezervirajte časopisni prostor za vaš oglas.

Če boste oddali **digitalno oblikovan oglas**, mora biti zapisan v JPG (brez stiskanja), TIF zapisu ali PDF zapisu (300 pik/palec - za barvne oglaševanje v CMYK barvni razslojitvi).

Digitalno izdelan oglas lahko pošljete na elektronski naslov jozem@siol.net. Lahko pa ga pošljete tudi na naslov izvajalca filmov amset@siol.net (Matej Macedoni, Grosuplje, Pod gozdom 3/9), vendar morate o tem obvestiti odgovornega urednika po telefonu (**GSM 041/98 22 33**) ter mu po pošti na njegov domači naslov (Jože Miklič, Zagradec 53, 1290 Grosuplje) poslati potrjeno naročilnico najpozneje en teden po roku, ki je določen za oddajo ostalih prispevkov.

ZA OGLASE, PREDSTAVITVENE PR (piar) ČLANKE IN ZAHVALE OB SMRTI SVOJCEV JE TREBA NAVESTI POLN NASLOV NAROČNIKA OZIROMA PLAČNIKA RAČUNA.

Za vse dodatne informacije sem vam na voljo popoldne na naslovu: Jože Miklič, Zagradec 53, 1290 Grosuplje, ali na tel. št. 01/ 786-07-22 (popoldne) ali **GSM 041/98-22-33**, lahko pa tudi po elektronski pošti na naslovu: jozem@siol.net.

»Za prijazno Grosuplje«
odgovorni urednik **Jože Miklič**

INTERALTA

pvc okna in vrata

Okna Interalta omogočajo višjo kulturo bivanja.

IŠČEMO KOOPERANTE ZA MONTAŽO

PE Ljubljana
tel. 01 / 511 16 24
www.interalta.si



ZASEBNA ZOBNA ORDINACIJA

GROSUPLJE
Adamičeva 30

01 787 34 13
041 723 731

Goran Petrovič
dr. dent. med.



Zavod za prostorsko, komunalno in stanovanjsko urejanje
Grosuplje d.o.o.

⇒ PRI GRADNJI VAŠEGA NOVEGA ALI REKONSTRUKCIJI OBSTOJEČEGA OBJEKTA VAM NUDIMO:

- izdelavo »urbanističnega dela« posebnega dela projekta (lokacijska dokumentacija po starih predpisih),
- izdelavo projektne dokumentacije za vse vrste objektov,
- pridobitev gradbenega dovoljenja,
- izdelavo geodetskega posnetka in parcelacijo zemljišča.

⇒ ČE STE ETAŽNI LASTNIK V VEČSTANOVANJSKI HIŠI, NAS LAHKO NAJAMETE:

- za upravnika vaše hiše,
- za vpis etažne lastnine.

NAJDETE NAS

na Taborski cesti 3 v Grosupljem
in na telefonskih številkah
01 7810-320 ali 01 7810-329 ali 7810-333

Posredujemo in svetujemo pri nakupu LCD TV aparatov!!!

GABER servis

Peter Kastelic s.p.
Partizanska 8, 1290 Grosuplje

Pooblaščen servis za:

BANG & OLUFSEN

YAMAHA

harman/kardon

marantz

Servisiramo tudi vse ostale audio video naprave



Tel.: 041-774-274

E-mail:
servis.gaber@masicom.net

Del. čas:
pon., sre., pet.
9-12h in 14-16h

POZOR! **RAČUNOVODSKI SERVIS**
DRAGO KASTELEG S.P.
VEČ KOT LE RAČUNOVODSKI SERVIS!
Adamičeva cesta 3D, GROSUPLJE
www.racunovodja-grosuplje.si

Vam Vaš poslovni rezultat ni všeč?

Bi lahko naredili več, če bi imeli ob pravem času prave informacije?

Se utapljate v delu in Vam za računovodenje primanjkuje časa in znanja?

Bodite strokovnjak in zaupajte nam!

041/741-500

NOVO!

Nudimo Vam tudi:

- vodenje računovodstva na domu,
- e-računovodstvo,
- IZTERJAVO,
- dokumentacijo prevzamemo tudi na sedežu Vašega podjetja!

Srednja šola Josipa Jurčiča



Ivančna Gorica

C. II. grupe odredov 38 • 1295 Ivančna Gorica • (01) 78 78 720 • <http://www.ssjj.si/>

v a b i
vse učence, ki zaključujejo OŠ in njihove starše na
INFORMATIVNI DAN
v petek, 9. februarja 2007, ob 9. in 15. uri
in
v soboto, 10. februarja 2007, ob 9. uri.

Šola izvaja programe:
splošna gimnazija,
ekonomski tehnik,
ekonomski tehnik PTI,
trgovec in maturitetni tečaj.

POSTANITE TUDI VI EDEN OKOLI 800-DIJAKOV NAŠE ŠOLE.



Vabilo

na odprtje nove
knjižniceObčina Grosuplje in
Knjižnica Grosuplje

vas vabita na
slavnostno odprtje
nove knjižnice

v Grosupljem,
ki bo
v sredo, 7. februarja 2007,
ob 17. uri.

Po otvoritveni slovesnosti
bo organiziran ogled novih
knjižničnih prostorov.

Vljudno vabljeni!

Spoštovani občani,

preko občinskega glasila Vas obveščamo, da je oseba, kateri je potrebno prijaviti škodo, povzročeno od divjadi na kmetijskih in gozdnih kulturah na območju Lovske družine Taborska jama,

Anton GALJOT, Lobček 31, pošta 1290 Grosuplje (tel. 041 - 581 990).

V skladu z določili 56. člena Zakona o divjadi in lovstvu (Uradni list RS, št. 16/2004) je oškodovanec dolžan škodo pisno prijaviti v roku treh dni, ko je škodo opazil, zgoraj navedeni osebi – pooblaščenцу upravljavca lovišča.

Z željami po čim manj tovrstnih škodnih primerih Vas vljudno pozdravljamo!

Upravni odbor LD

ELTEHNIKA

ELEKTROMECHANIKA IN TEHNIČNA TRGOVINA

JOŽE AHLIN s.p., Kolodvorska cesta 1, 1290 Grosuplje

☎ 01/ 787 14 51, GSM: 031/ 640 100

MOBILNA TELEFONIJA

POOBlašČENI ZASTOPNIK



**NOVO
V PONUDBI:**

titak
Paket 1 MINUTA 1 CENT

ZA VSE OD 15 DO 30 LET

Vikend revolucija traja
vsak petek od 18h
do ponedeljka ob 7h.

ADSL



Internet Telefonija Televizija
dostop

**Paketi SOLO,
DUO in TRIO.**



**Gramat
Gril** d.o.o.

BLAGOVNI CENTER

Grosuplje, Rožna dolina 9

☎ 01 786-33-66, 786-33-63

www.gramat-gril.si

Del. čas: pon.-pet. 7-18^h, sob. 7-12^h



PE GROSUPLJE
Kolodvorska 3
01/78 62 925

HRANILNICA

LON d.d., Kranj

varčevanje, krediti, plačilni promet,

osebni in podjetniški računi, e-lon

Bančne storitve na **Ljubezniv Osebni Način**

VARNO-ENOSTAVNO-HITRO-CENEJŠE POSLOVANJE

www.lon.si
e-pošta:
info@lon.si

- POTROŠNIŠKI KREDITI V ENEM DNEVU DO 84 MESECEV (t.j. 7 LET)
- PLAČILO POLOŽNIC PO NAJUGODNEJŠI TARIFI (OD 0,81 EUR)
- ODLIČNE OBREŠTNE MERE ZA EURO-DEPOZITE
- STIMULATIVNA VARČEVANJA (Zlata rezerva, Zlati Lon, Plus, Rentno)
- E-LON ZA FIZIČNE IN PRAVNE OSEBE
- VODIMO OSEBNE IN POSLOVNE RAČUNE
- BANKOMAT HRANILNICE NA KOLODVORSKI 3 VAM JE NA VOLJO 24 UR